

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-13239 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה
באמצעות ב"כ עוה"ד דורין בו ציון, שאריפה
חמדזה דיאב, ורד ליבוביץ - גל

המאשימה

נגד

מאיר עמר

באמצעות ב"כ עוה"ד אשר אוחיון ורן
הולנדר

הנאשם

הכרעת דין

תוכן עניינים

- א. רקע כללי והשתלשלות ההליך 3
- ב. עובדות כתב האישום 4
- ג. המענה לכתב האישום וההסכמות בין הצדדים 5
- ד. ראיות המאשימה וטענותיה בתמצית 6
- ה. ראיות ההגנה וטענותיה בתמצית 8
- ו. החקירה המשטרית (סמויה וגלויה) 9
- ז. החיפוש שבוצעו במסגרת החקירה 13
- ח. סוגיות מקדמיות 14
- א. ביצוע בצוותא (1) 14
- ב. האזנות הסתר (2) 17
- ג. קבילות אמרתיו של אלי לאמיתות תוכן 18
- ד. הוכחת זהותם של הנאשם ואלי כדוברים בהאזנות הסתר וביצוע זיהוי קולי 19
- ה. המידע הדיגיטלי שהופק ממחשבים וטלפונים ניידים 25
- ו. שתיקת הנאשם בחקירותיו במשטרה ובחירתו שלא להעיד 27
- ז. טענת ההגנה לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה של הלבנת הון 29
- ח. עדותו של רן כהן - האתר המפר והפעלתו 30
- ט. תיעוד האתר ופעילותו 36
- י. מעורבות הנאשם בתפעול וניהול האתר 39
- יא. מעורבות הנאשם בתפעול האתר - כללי 39
- יב. מעורבות הנאשם בשירות הלקוחות ובהעלאת והעתקת תכנים לאתר 41
- יג. מעורבות הנאשם ברכישת ציוד לצורך תפעולו של האתר 46
- יד. הדירות בהן פעל הנאשם ובאמצעותן הופעל האתר 48
- טו. הדירה בתל אביב 49

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

- 50.....(ב4) הדירה בנתניה
- 53.....(ג4) איתור הדירה בנתניה
- 55.....(ד4) הדירה בקרית מוצקין
- 58.....(ה4) איתור הדירה בקרית מוצקין
- 61..... יב. עבירות קבלת דבר במרמה – הזמנת ממירים ושירותים תוך התחזות לגורמים שונים
- 61.....(1) עבירת קבלת דבר במרמה - כללי
- 62.....(2) עבירות המרמה - הזמנת וקבלת ממירים מיס והוט
- 63.....(3) ראיות נסיבתיות
- 64.....(4) הזמנת ממירים לדירה בתל אביב
- 65.....(א4) הזמנת ממירים על שם ארד סגל לרחוב הירקון 70 תל אביב
- 68.....(ב4) הזמנת ממירים על שם תמיר סגל לרחוב שלום עליכם 8 תל אביב
- 73.....(ג4) הזמנת ממירים על שם רבקה ברושטיין לרחוב הירקון 70 תל אביב
- 76.....(ד4) הזמנת ממירים על שם גדי בן לרחוב בן יהודה תל אביב
- 77.....(ה4) הזמנת ממירים על שם סמי נקש לרחוב בן יהודה תל אביב
- 78.....(ו4) הזמנת ממירים על שם יוני בנימין לרחוב בן יהודה תל אביב
- 84.....(ז4) הזמנת ממירים על שם אוראל ישראל לרחוב בן יהודה תל אביב
- 85.....(ח4) הזמנת ממירים לכתובות הסמוכות לדירה בתל אביב - סיכום
- 86.....(5) הזמנת ממירים לדירה בנתניה
- 86.....(א5) הזמנת ממירים על שם דימה פולסקי לרחוב מזא"ה נתניה
- 92.....(ב5) הזמנת ממירים על שם יעקב הנטר לרחוב מזא"ה נתניה
- 93.....(ג5) הזמנת ממירים על שם "ירון"
- 93.....(6) הזמנת ממירים לדירה בקרית מוצקין
- 94.....(א6) הזמנה על שם רני/רמי אהרון לרחוב חשמונאים קרית מוצקין
- 95.....(7) עבירות המרמה - סיכום
- 96..... יג. עבירות הפרת זכויות יוצרים
- 102..... יד. עבירת הלבנת הון
- 102.....(1) הלבנת הון - כללי
- 104.....(2) טענות הצדדים בתמצית
- 105.....(3) הלבנת ההון בענייננו – האמנם ביצוע בצוותא?
- 119.....(4) הרשעה בהלבנת הון מכוח סעיף 34א
- 121..... טו. הגנה מן הצדק – אכיפה בררנית
- 123.....(1) אכיפה בררנית בין האתר mytvil לבין אתרים אחרים
- 129.....(2) אכיפה בררנית כנגד הנאשם בהיותו מקרה יחיד של הגשת כתב אישום כנגד מי שאינו מנהל/בעליו של אתר מפר
- 130.....(3) אכיפה בררנית כנגד הנאשם ביחס למעורבים אחרים בפרשה אשר הוכח לגביהם כי הפעילו אתר מפר
- 133.....(4) טענת ההגנה בדבר אי חוקיות ההחלטה לפתוח בחקירה נגד mytvil
- 135..... טו. סוף דבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בפתח הכרעת הדין, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מהעבירה של הלבנת הון לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ועל הרשעתו ביתר העבירות אשר יוחסו לו.

א. רקע כללי והשתלשלות ההליך

1. ביום 6.12.18 הוגש כנגד הנאשם ואחיו אלי עמר (להלן – "אלי") כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס להם עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – "חוק העונשין"), עבירות של הכנת עותק מפר של יצירה והפצת עותקים של יצירה לפי חוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן – "חוק זכות יוצרים") ופעולות ברכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן – "חוק איסור הלבנת הון"). בנוסף יוחסה לאלי עבירה של פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר וכן עבירות של מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

2. בתיק התקיימו מספר דיונים מקדמיים בפני כב' השופט ירון לוי וכן דיונים במסגרת הליך גישור בפני כב' השופט בני שגיא. אולם, החל מיום 30.12.19 ובטרם החלה שמיעת הראיות, אלי חדל מלהתייצב לדיונים ולא עלה בידי המאשימה לאתרו. מאחר שהעבירות שיוחסו לאלי הן שהובילו להגשת כתב האישום לבית המשפט המחוזי, הורה כב' השופט בני שגיא ביום 6.12.21 על התליית ההליכים כנגדו. בנוסף הורה, לבקשת המאשימה ובהסכמת ב"כ הנאשם, על הפרדת הדיון בעניינם של הנאשם ואלי ועל העברת התיק בענייניו של הנאשם לבית משפט זה.

3. ביום 9.12.21 הגישה המאשימה כתב אישום כנגד הנאשם לבית משפט זה והתיק נקבע בפני כב' השופט ירון גת. ביום 19.10.22, לאחר סיום ההליכים המקדמיים, נקבע התיק לשמיעת ראיות בפניי. שלב שמיעת הראיות החל במרץ 2023.

4. ביום 27.4.25 הסתיים שלב שמיעת הראיות. המאשימה הגישה, לבקשתה, את סיכומיה בכתב ביום 30.7.24 וסיכומי ההגנה בעל פה נשמעו, לבקשתה, ביום 31.10.24. עם סיום טיעוניו בעל פה (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 576, ש' 5 ואילך) אשר נסובו בעיקרם על טענת אכיפה ברתנית, עתר ב"כ הנאשם לצו לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] תשמ"ב-1982 (להלן – "חסד"פ") במסגרתו ביקש נתונים אודות תיקי חקירה שנפתחו ב-30 השנים האחרונות בנושא אתרים פירטיים. המאשימה ביקשה להגיב בכתב.

5. נוכח עיתויה של הבקשה והעלאתה לראשונה שנים לאחר הגשת כתב האישום, ורק בשלב הסיכומים, התבקשה ההגנה להגיש בקשה מנומקת, תוך התייחסות לתשתית הראייתית הנדרשת לביסוסה. בהתאם, ביום 13.11.24 הוגשה בקשת ההגנה לפי סעיף 108 לחסד"פ (להלן – "הבקשה") ביום 3.12.24 הוגשה תגובת המאשימה ולאחריה, ביום 4.12.24, הוגשה גם תשובה מטעם ההגנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

6. ביום 20.1.25 התקבלה הבקשה בחלקה ונקבע דיון הוכחות ליום 31.3.25. דיון זה נדחה לבקשת הצדדים מספר פעמים והתקיים, סופו של דבר, ביום 6.5.25. במועד זה גם השלימו הצדדים את טיעוניהם לעניין טענת ההגנה מן הצדק.
7. בהמשך, ביוזמת בית המשפט נקבע דיון להשלמת טיעונים בעל פה אשר אף הוא, בשל דחיות, התקיים לבסוף ביום 27.10.25 שאז התבקשו הצדדים לתת דעתם בעל פה בהקשרן של מספר סוגיות. ביום 9.11.25 הגישה המאשימה, לבקשתה, את עמדתה בכתב.
8. בנקודה זו אציין, כי ברקעתיק זה מצויה חברת זיר"ה – זכויות יוצרים ברשת האינטרנט (להלן – "זיר"ה"). ביום 5.9.19 בית המשפט המחוזי (כב' השופט ירון לוי) נעתר לבקשת זיר"ה לעיין בתיק באמצעות בא-כוח מטעמה. בהתאם, אף אני התרתי לבא-כוח זיר"ה להיות נוכח בדיוני ההוכחות, תוך הבהרה שנאסר להעביר למי מעדי התביעה בתיק מידע מהדיונים (פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 56, ש' 18).

ב. עובדות כתב האישום

9. לפי הנטען בכתב האישום, בשנת 2008 הוקם אתר האינטרנט www.mytvil.com (להלן – "האתר" וגם "mytvil") על ידי אלי ואחרים, שמהותו הפצת יצירות המועברות בערוצי הטלוויזיה השונים של חברות הכבלים והלוויין – HOT ו- Yes (להלן – "הוט" ו- "ייס" וביחד – "החברות"). עוד נטען, כי עד מעצרו בדצמבר 2015 פעל הנאשם בצוותא חדא עם אלי לניהול ותפעול האתר.
10. עוד נטען, כי לשם קידום האתר, הנאשם ואלי רכשו מנויים ושכרו עשרות ממירים מהחברות במרמה, תוך הצגת מצג שווא של רכישת הממירים לשימוש פרטי, בעוד שמטרתם הייתה לעשות שימוש באותם ממירים להעתקת היצירות לשימוש מסחרי, ללא הסכמת בעלי הזכויות והחברות. על מנת לקבל במרמה את הממירים מהחברות, מבלי לעורר את חשדן לכך שמתן הממירים עתיד לשמש לשם מסחר, הנאשם ואלי התחזו לאחרים בפני נציגי החברות וגם הזמינו ממירים לכתובות שאינן כתובות הדירות בהן תכננו להתקין את הממירים.
11. בהמשך נטען, כי הנאשם ואלי, ריכזו את הממירים שקיבלו מהחברות בדירה בה הקימו את המערכת הטכנית ובה חוברו הממירים למערכת מחשב ולגישה לאינטרנט (להלן – "הדירה הטכנית"). המערכת נבנתה להעתקת התכנים לשרתי האתר. לצורך הפעלת האתר, עשו הנאשם ואלי שימוש בעשרות הממירים ששכרו, כאשר כל ממיר שימש להעתקת ערוץ אחד.
12. בנוסף נטען, כי בתחילת התקופה הרלוונטית, הקימו ותחזקו הנאשם ואלי, דירה טכנית בנהריה וכי החל ממרץ 2012, הקימו ותחזקו דירה טכנית נוספת ברח' מזא"ה 14 ב' בנתניה (להלן – "הדירה בנתניה") ומשנת 2013 ואילך, הדירה הטכנית הוקמה ותוחזקה ברחוב גן העצמאות 15 בקריית מוצקין (להלן – "הדירה בקריית מוצקין"); וביחד עם הדירה בנתניה, להלן – "דירות השידור"). כאמור, באמצעות התשתית שהוקמה בדירות השידור, העתיק הנאשם יחד עם אלי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

באופן שיטתי, יצירות של בעלי זכויות שונים, ללא היתר, לשם מסחר בהן והפצתן באמצעות האתר, וזאת תוך עשיית שימוש בסימני המסחר הרשומים של הערוצים השונים.

13. עבור צפייה באתר, כך נטען, נגבו דמי מנוי חודשיים ממנויי האתר בסך של כ- 29\$ לחודש, ל"חבילת בסיס", תעריף שהשתנה על פי היקף החבילה ומשך המנוי. התשלומים בוצעו באמצעי תשלום שונים, בעיקר כרטיסי אשראי. בהנחיית אלי, התשלומים הועברו לחשבונות שונים בחו"ל.

14. הנאשם ואלי, סיפקו למנויי האתר שירותי תמיכה, בעצמם ובאמצעות אחרים בהם אחיו של הנאשם - חיים עמר (להלן – "חיים עמר"), ואחר בשם רן כהן (להלן – "רן כהן"). חלק מפעילות ניהול האתר בוצעה מדירה ברחוב שלום עליכם בתל אביב (להלן – "הדירה בתל אביב") שממנה הזמינו ואליה קיבלו חלק מהממירים. חלק מהשירות שהוצע באתר כלל יצירות נוספות שהועתקו במסגרת שירות "VOD" - video on demand (להלן – "VOD").

15. לפי הנטען, מפעילות האתר נגבו, בתקופה הרלוונטית, מדמי המנוי, הכנסות בהיקף כולל של כ- 50 מיליון ₪. הכנסות אלו, לפי הנטען, מהוות רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון הן בשל מקורן מהפרת זכויות יוצרים והן בשל קבלת הממירים במרמה ובעקבותיה, קבלת הגישה ליצירות.

16. בגין מעשים אלה יוחסו לנאשם העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; הכנת עותק מפר של יצירה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; עיסוק בהפצת עותקים של יצירה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 62(ב)(1) לחוק זכות יוצרים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; פעולות ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

ג. המענה לכתב האישום וההסכמות בין הצדדים

17. בדיון שהתקיים ביום 11.2.19 בבית המשפט המחוזי, כפר הנאשם, באמצעות בא-כוחו דאז, בעצם קיומו של האתר בתקופה הרלוונטית ובהעתקת היצירות באופן שיטתי ובכלל. כמו כן, כפר בהפעלת האתר בצוותא עם אלי וכן באחריותו ושליטתו בשרתים, בקיומם של מנויים ובהיקף דמי המנוי הנטענים בסך 50 מיליון ₪. עוד כפר בכך, שהתחזה לאחרים בפני נציגי החברות לצורך הזמנת מנויים לכתובות שונות וטען כי אחרים הפעילו את האתר. בנוסף טען הנאשם, כי לא עשה שימוש בכרטיסי אשראי וכי אין לו זיקה לדירה בקרית מוצקין בה נתפסו הממירים ואף לא לדירה בתל אביב. עוד כפר בהקמת ותחזוקת דירות השידור ושימוש בסימני מסחר. לבסוף גם טען, כי לא סיפק בעצמו ו/או באמצעות אחרים, שירותי תמיכה למנויי האתר. עם זאת אישר שהוא ורן כהן עבדו בחברת ETH80 אשר היתה בבעלותו של אלי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

18. בהמשך, לאחר חילופי ייצוג, התקיימו בבית המשפט המחוזי מספר דיונים, לרבות לפי סעיף 144 לחסד"פ. בדיון ביום 10.9.19 ביקשה המאשימה להגיש תיק מוצגים בהתאם להסכמות קודמות בין הצדדים, אך נוכח התנגדות ב"כ הנאשם נקבע, כי תיק מוצגים מוסכם יוגש ביום 2.10.19, קרי עובד למועד ההוכחות הראשון שנקבע לחודש נובמבר 2019.

19. בשלב הבא, כאמור, ההליכים נגד אלי הותלו, האישומים הופרדו והתיק הועבר לבית משפט זה עם הגשת כתב אישום מתוקן.

20. ההליך בבית משפט השלום - ביום 19.10.22, במהלך דיון בפני כב' השופט ירון גת הודיע ב"כ הנאשם כך – "למעשה אנו כבר השבנו לכתב האישום, יחסית בפירוט ככל שיכולנו וזאת בדיון בפני בית המשפט המחוזי, ביום 11.02.2019. תשובתנו לכתב האישום נותרה כפי שהיא נמסרה באותו הדיון. גדר הכפירה שנמסר התייחס גם לנאשם 2, ואנחנו עומדים על תשובה זו, כמובן שבהתאמות הנדרשות".

בנוסף, כעולה מהפרוטוקול, הוסכם על הגשת תיק מוצגים הכולל את הודעות הנאשם, דו"חות מ"ט, דו"חות חיפוש, דפי בנקים של חשבונות בישראל, רשומות מוסדיות ותעודות ציבור, תוך הסתייגות אחת של ההגנה "שנוגעת להאזנות הסתר, לגביהם יש הסכמה להגשת תעודות עובד ציבור בכפוף לבדיקת תקינות הצווים" (פרוטוקול מיום 19.10.22, ע' 48, ש' 6 – 12). עוד עולה מהפרוטוקול, כי תיק מוצגים מוסכם, שהוגש לבית המשפט המחוזי, יועבר לבית משפט זה, לאחר ביצוע התאמות (שם, ע' 49, ש' 2).

21. ביום 15.11.22, במסגרת דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ שהתקיים בפניי, הוגשה רשימה של מוצגים מוסכמים והוגש תיק מוצגים מוסכמים שסומנו ת/1 – ת/88 (הוגש באמצעות דיסק און-קי). בהתאם, אף הודיע ב"כ המאשימה, כי התייתר זימונם של 113 עדי תביעה. בנוסף, לבקשת המאשימה ובהסכמת ההגנה, תוקן כתב האישום על דרך של הוספת שני עדי תביעה וכתב אישום מתוקן (בשנית) הוגש ביום 6.2.23.

22. ויודגש כבר עתה – ב"כ הנאשם הסכים להגשת תיק המוצגים (ת/1 – ת/88) מבלי שהעלה כל הסתייגות, כפי שגם היה בשלבים מוקדמים ועת היה קבוע ההליך בפני בית המשפט המחוזי.

ד. ראיות המאשימה וטענותיה בתמצית

23. במסגרת תיק המוצגים המוסכם הוגשו המוצגים כדלקמן: רשומות מוסדיות (ת/1 – ת/15); הודעות הנאשם (ת/16 – ת/25); דו"חות חיפוש (ת/26 – ת/67); דפי בנקים של חשבונות בישראל (ת/68 – ת/84); תעודות עובד ציבור לרבות לעניין האזנות סתר והאזנות סתר (ת/85 – ת/88). בנוסף, במהלך שמיעת התיק הוגשו במצטבר 317 מוצגים, אשר רבים מהם כוללים עשרות מוצגי משנה וכוללים מאות עמודים.

יצוין, כי בדיון ההוכחות האחרון, גם הוגש בהסכמה קלסר הכוללתמלילי שיחות טלפון למוקדי השירות של יס והוט וטבלה ממוספרת של השיחות אשר, מחמת שגגה, לא סומנו (פרוטוקול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מיום 27.5.24, ע' 557, ש' 17 - 22) ולכן יסומנו עתה ת/318. בנוסף, הואיל ושני מוצגים סומנו, מחמת טעות, כת/154, אזי מובהר שקובץ התכתובות שהופק מהדיסק ת/225א (ממחשב ת/47ל) יותר ת/154 ואילו חוזה שכירות ואסופת המסמכים שהוגשו באמצעות העדה גיולייט גואטה, יסומנו מעתה ולהלן ת/154א.

24. מטעם המאשימה העידו 36 עדים והוגשו בהסכמה הודעות ומסמכים בהקשרם של 32 עדים נוספים.

25. בסיכומיה עתרה המאשימה להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, כמבצע בצוותא עם אלי. המאשימה הקדישה בסיכומיה פרק לטענות משפטיות וראייתיות, לרבות לעניין מבצעים בצוותא, הראיות הדיגיטליות שהופקו ושתיקת הנאשם במרבית חקירותיו ובבית המשפט. כמו כן, התייחסה לטענת ההגנה בדבר הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית ועתרה לדחייתה בשל אי ביסוסה של תשתית ראייתית בדבר אפליה.

26. המאשימה פירטה בסיכומיה את עיקר הראיות הנוגעות להקמת האתר, אופן הפעלתו וניהולו על ידי אלי והנאשם וזאת בהסתמך על עדותו של עד התביעה רן כהן. בנוסף, ביקשה המאשימה להסתמך על האזנות הסתר שבוצעו בתיק זה והמלמדות, לשיטתה, על הקשר ההדוק בין הנאשם ואלי ועל ניהול האתר ותפעולו בצוותא וכן לתכתובות דיגיטליות שבוצעו במיילים ובאמצעות תוכנות סקייפ ו – zaza chat, המצביעות, לדעת המאשימה, על מעורבות הנאשם בהיבטים שונים הנוגעים לתפעול האתר, לרבות הזמנת ציוד עבור החזקת ותפעול תשתית המחשבים של האתר ועבודתו בשירות הלקוחות והתמיכה הטכנית.

27. אשר לעבירות המרמה - המאשימה עתרה להרשעת הנאשם בהסתמך על ראיות בדבר תיעוד פעילותו של האתר, מצבור ראיות עליהן עמדה, הנוגעות לאופן קבלת עשרות ממירים מהחברות יס והוט, כמו גם ראיות המבססות את הקשר של הנאשם ואלי לדירה בתל אביב, לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין.

28. אשר לעבירות הקניין הרוחני – המאשימה הפנתה לראיות בדבר תיעוד האתר ולעדויות בעלי הזכויות אשר העידו אודות העתקת התכנים והפצת התכנים, ללא היתר ותוך פגיעה בזכויותיהם.

29. אשר לעבירת הלבנת הון – המאשימה עתרה להרשעת הנאשם מכוח היותו מבצע בצוותא של עבירות המקור וטענה, כי היסוד העובדתי בוצע במלואו על ידי אלי בעוד מודעותו (בפועל) של הנאשם נלמדת הן מתוקף תפקידו באתר ומודעותו לסליקת הכספים והן ממעורבותו בהיבטים כלכליים עליהם עמדה בסיכומיה. לחילופין, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם מכוח סעיף 34א לחוק העונשין. כמו כן, הקדישה המאשימה פרק למסלול הכסף, דהיינו הרכוש האסור אשר התקבל בדמות תשלומים שנשלחו בגין פעילות האתר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ה. ראיות ההגנה וטענותיה בתמצית

30. הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו ובמסגרת פרשת ההגנה העידו שני עדים: האחד, מר ערן לוינסון, מנהל חברת פוקס מז'ור העוסקת בחקירות סייבר וראיות דיגיטליות ופורזניות דיגיטליות. השני, רפ"ק אלי דוידסון, אשר נמנה על עדי התביעה ושחלף עדותו הגיעו ב"כ הצדדים להסכמה דיונית והצהירו על עובדות מוסכמות (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 538). עם זאת, העד זומן לבסוף, לבקשת ההגנה, כעד מטעמה. כמו כן הוגשו המוצגים 1/ – 5/.

31. בסיכומיה, העלתה ההגנה מספר טענות משפטיות, חלקן לגבי קבילות ראיות, כמו גם טענות עובדתיות, שיפורטו להלן בתמצית ויידונו בהמשך בהרחבה.

32. הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית – טענה זו עמדה בראש טענות ההגנה ועברה כחוט השני לאורך כל ההליך (ר' למשל במסגרת פרשת התביעה, פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 113 וגם בסיום פרשת ההגנה, פרוטוקול מיום 27.5.24, ע' 558 – 559) ונטענה בהקשרם של שלושה רבדים: אכיפה בררנית בין אתר mytvil לבין אתרים פיראטיים אחרים, המשדרים תכנים ללא היתר ותוך הפרת זכויות יוצרים; אפליה כנגד הנאשם בהיותו מקרה יחיד, שבו הוגש כתב אישום כנגד מי שאינו בעליו של אתר פיראטי אלא רק עסק במתן שירותי תמיכה ללקוחות; אפליה כנגד הנאשם ביחס למעורבים אחרים בפרשה, כגון: חיים עמר ורן כהן וכן באפליה כנגד הנאשם ביחס לגורמים שהוכח לגביהם, כי הם ניהלו אתר מפר כגון רן כהן, שי אוחיון, אדיר אוחיון, יהב גוזמן ומיכאל נווה (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 563 – 571).

פסול בכתב האישום - לעניין זה נטען, כי עובר לפתיחת החקירה כנגד mytvil נפתחה חקירה כנגד אתר "סדרות" (להלן – "סדרות") וזאת בהסתמך על ראיות שנאספו על ידי זיר"ה ואף הועברו למשטרה באמצעות עו"ד מוטי אמיתי ששימש סמנכ"ל ויועץ משפטי של זיר"ה (להלן – "מוטי אמיתי"). ב"כ הנאשם טען, כי על אף שהיו מונחים בפני המשטרה חומרים הנוגעים ל"סדרות", בשל פנייה טלפונית מצד גורם אנונימי לרם יקיר, ששימש כראש יחידת קניין רוחני בלהב 433 (להלן – "רם יקיר"), הופסקה החקירה בעניין "סדרות" והתרחש מפנה אשר לשיטת ההגנה "עננה כבדה של אי חוקיות ופגיעה בטוהר המידות, בטוהר החקירה, רובצת מעל ראשו" (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 562, ש' 17). עוד נטען, כי זהות הקצין הבכיר שהורה על פתיחת החקירה ומניעיו נותרו בעלטה בשל רמיסת הנהלים המחייבים תיעוד וכי העדר יכולת להתחקות אחר המניעים שהובילו לפתיחת החקירה, חותרת תחת הלגיטימיות של החקירה כולה (שם, ע' 563, ש' 1 - 19).

33. עבירת הלבנת ההון – תחילה טענה ההגנה כי "אין בכתב האישום עובדות שמעמידות ומקיימות ולו לכאורה עבירה של הלבנת הון" (שם, ע' 561, ש' 14 – 15). בנוסף, נטען כי לא הובאו ראיות כנגד הנאשם לביצוע פעולה כלשהי מהשלב של קבלת הממירים ועד לקבלת הרכוש האסור בדמות התמורה מהלקוחות וכי היה על המאשימה להוכיח פעולות מתוחמות בזמן ובסכומים מסוימים. עוד נטען, שלא הובאו ראיות לגבי היקף הפעילות וההכנסות מהאתר ולא נטען כנגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הנאשם כי קיבל לכיסו כסף שמקורו מדמי המנויים. עוד טענה ההגנה, כנגד הבקשה להרשיע את הנאשם בהלבנת הון מכוח ביצוע בצוותא.

34. קבילות ראיות – טענה כללית שהועלתה על ידי ההגנה כוונה כנגד קבילותן של הראיות שהופקו ממחשבים וטלפונים ניידים ושעניינן בשיחות והתכתבויות שאלי צד להן. בהקשר זה נטען, כי מדובר בראיות שאינן קבילות לאמיתות תוכנן מאחר ואלי אינו עד במשפט (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 571 – 572). טענה זו, לגבי אמרתו של אלי, נטענה גם בהקשרן של האזנות הסתר (שם, ע' 572, ש' 1 – 4).

לגבי האזנות הסתר נטען, כי זיהוי קולם של הנאשם ואלי נעשה על ידי מי שאינם עדים במשפט ולכן, אף אם ההגנה נתנה את הסכמתה להגשת האזנות הסתר, היא אינה מנועה מלטעון כנגד קבילותן (שם, ע' 572, ש' 6 – 15). יצוין, כי לצד זה גם ציין ב"כ הנאשם בסיכומיו כי **"יש חומרים שהוגשו, חומר שהוגש בהסכמה לא ניתן לטעון נגדו"** (שם, ע' 570, ש' 16).

בנוסף נטען, כי לא ניתן לעשות שימוש בתוצרים שהופקו מהמחשב של חיים עמר כנגד הנאשם (שם, ע' 571, ש' 28 – 32). עם זאת, במסגרת הדיון ביום 27.10.25, לבקשת בית המשפט, הבהיר ב"כ הנאשם, כי ככל ש"יש בתוכן דבריו [של חיים עמר – מ.ה] ראיות נגד מאיר הן קבילות מכיוון שזה הוגש בהסכמה" (פרוטוקול מיום 27.10.25, ע' 587, ש' 7 – 8 ור' גם ש' 10). לצד זאת נטען, כי ההסכמה לתוכן של הראיות מוגבלת לדברים שמסר חיים עמר במסגרת הודעותיו במשטרה, שהוגשו אף הן בהסכמה (ת/269 – ת/274).

35. בחירת הנאשם שלא להעיד – לעניין זה טענה ההגנה, כי סירוב המאשימה להתחייב שעדותו של הנאשם לא תשמש כנגד אלי, הובילה לכך שהנאשם לא העיד (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 572, ש' 21 – 26).

36. בנוסף, ההגנה טענה במישור העובדתי, כי כתב האישום מפרט טענות שלא הובאו לגביהן ראיות ומתאר תיאור עובדתי שגוי לפיו הנאשם ואלי פעלו בשיתוף פעולה בכל הקשור לניהול האתר ותפעולו. כך, גם נטען, כי כתב האישום מייחס לנאשם העתקה של תכנים המוגנים בזכויות יוצרים כאשר אין לטענה זו אחיזה במציאות.

1. החקירה המשטרתית (סמויה וגלויה)

37. החקירה בתיק זה התנהלה בין השנים 2013 – 2015 על ידי היחידה הארצית לעבירות קניין רוחנית תחת השם "שידור חס". תחילה נוהלה חקירה סמויה וביום 6.12.15 הפכה החקירה גלויה (להלן – **"יום הפרוץ"**). ראש צוות החקירה עד אוקטובר 2014 היה רם יקיר ולאחריו נוהלה החקירה על ידי אלי דוידסון (להלן – **"אלי דוידסון"**).

38. ציר הזמן מתחיל ביום 10.9.13 עם מכתבו של מוטי אמיתי לתנ"צ יועז פנקס, מפקד היאל"כ שכותרתו **"אתרי אינטרנט פיראטיים ישראלים – נקיטת הליכי חקירה ואכיפה פלילית"** (ת/282). ממכתב זה עולה, כי השניים נפגשו ביום 29.8.13 לצורך בחינת הנושא של תופעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הפיראטיות ברשת האינטרנט. וכך כותב מוטי אמיתי במכתבו – "המדובר באתרי אינטרנט, בלתי חוקיים, אשר מאפשרים לגולשים/משתמשי קצה לצפות ו/או "להוריד" עותקים של יצירות מוסיקליות, סרטים ופרקים של תכניות טלוויזיה. זאת, ללא קבלת הרשאה ו/או תשלום תמלוגים, לבעלי זכויות היוצרים בתכנים המוגנים, אשר אתרי האינטרנט הללו מספקים לגולשים, באופן בלתי חוקי. דוגמת של אתרי אינטרנט פיראטים מהסוג האמור כוללת את האתרים הבאים: א. www.sdarot.tv ב. www.moridim.me ג. www.gozlan.co ועוד רבים אחרים..."

בהמשך מכתבו, עומד מוטי אמיתי על המשמעות של הפעילות המפרה, העולה לדבריו, לכדי "מכת מדינה" וגורמת נזק כלכלי רב לבעלי זכויות היוצרים, חוסמת הקמת אתרי אינטרנט חוקיים בשל העדר היתכנות כלכלית וגורמת נזק תדמיתי לישראל ולקשרי הסחר שלה, כמדינה המאפשרת הפרת זכויות יוצרים ברשת האינטרנט. לבסוף, מוטי אמיתי מביע את רצונו, כי יינקטו הליכי חקירה ואכיפה פלילית כנגד אתרי האינטרנט הפיראטיים המוזכרים במכתבו, כמו גם כנגד אתרים אחרים מסוג זה.

39. הנקודה הבאה על ציר הזמן היא 11.2.14 – מועד כתיבת המזכר של רם יקיר אודות שיחתו עם מוטי אמיתי (ת/295). ממזכר זה עולה, כי במהלך שיחה בין השניים אודות "סדרות", מוטי אמיתי מסר שיש אתר נוסף עבור ישראלים בחו"ל, המופעל על ידי ישראלים, וכתובתו www.mytvil.com. בהתאם, ב"כ הצדדים הודיעו כי מוסכם עליהם שרם יקיר "שמע לראשונה על האתר mytvil ביום 11.2.14" (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 524, ש' 8).

40. בדומה, רם יקיר סיפר בעדותו, תוך התייחסות לת/295, כי במועד האמור גלש ב"סדרות", אך על המסך הופיע דף של האתר www.moridim.com (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 523, ש' 23 – 25; ר'גם ת/296). בנוסף אישר, כי הוא ניסה להיכנס ל"סדרות" לצורך בדיקתו (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 535, ש' 14 – 15).

עם זאת, משהתבקש להסביר מה התרחש בין נקודת הזמן בה נשלח ת/282 על ידי מוטי אמיתי ושבזו לא הוזכר mytvil כלל (10.9.13) לבין נקודת הזמן בה הוא רשם את המזכר ת/295 (11.2.14) לא ידע להשיב, אך הסביר שהוא קיבל הנחיה להתחיל בחקירה נגד mytvil (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 534, ש' 31 - 33) בנוסף הבהיר, כי בהעדר תיעוד הוא אינו יכול לומר מדוע הוחלט להפסיק את החקירה שהחלה סביב "סדרות", הגם שנאספו בהקשרו חומרים רבים שהובאו למשטרה על ידי מוטי אמיתי והגם שהיה היגיון לחקור אודותיו (שם, ע' 536, ש' 29) ואישר כי "מי שמחליט את ההחלטה צריך לרשום" (שם, ע' 535, ש' 22).

עוד מסר רם יקיר בעדותו, שפתיחת החקירה לא נעשתה בשל תלונה אלא בעקבות פנייה לראש זרוע חקירות אשר היה בתקופה הרלוונטית נצ"מ אלון גרוסמן (להלן – "אלון גרוסמן"). עוד הסביר, שפתיחת חקירה כרוכה בבחינת האפקט הכלכלי שלה (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 533,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ש' 32), כמו גם פגיעה כלכלית בגורמים שונים, כגון החברות יס והוט והסוגיה של הלבנת הון (שם, ע' 536, ש' 11 – 31).

משהתבקש להעיד אודות נסיבות הפתיחה בחקירה בענייננו, לא ידע לומר מי פנה לאלון גרוסמן ואף לא מתי, אך העיד שאלון גרוסמן יצר עימו קשר והודיע לו כי יגיעו אליו לצורך הגשת תלונה. בנוסף, לא ידע לומר מה נבדק בהקשר של mytvil ואף לא אם קיבל הנחיה לחקור, אך הבהיר שההחלטה על פתיחת חקירה היתה אמורה להתקבל על ידי אלון גרוסמן או מפקד היאל"כ (שם, ע' 534, ש' 3 – 7). משנשאל אם יש תיעוד כלשהו לדברים המתוארים על ידו השיב, שהכל נעשה בעל פה, אך אמור להיות לזה תיעוד אצל הגורמים הממונים עליו (שם, ע' 534, ש' 13).

41. הנקודה הבאה על ציר הזמן היא 20.2.14 – מועד חקירתו הראשונה של מוטי אמיתי (ת/286; ר' הסכמת ב"כ הצדדים בעניין זה, פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 524, ש' 8 – 9). רם יקיר הסביר, כי התלונה בראשיתה היתה טכנית והתייחסה לגניבת זכויות יוצרים ללא שמות של מעורבים (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 524, ש' 12 – 13). לכן, בהמשך לכך, וכפי שהוצהר בהסכמה על ידי ב"כ הצדדים "בתאריכים 24.2.14, 10.3.14 התקיימו פגישות עם נציגי חברת יס לבין המשטרה ובאותן פגישות עלו שמותיהם של ארד סגל ותמיר סגל" (ר' הסכמה דיונית של ב"כ הצדדים במהלך עדותו של רם יקיר, שם, ע' 524, ש' 19 – 20).

בעקבות זאת, המשטרה החלה בביצוע בדיקות בהקשרם של החשודים האמורים במערכות המשטרתיות ובאמצעות צוים שיפוטיים לבנקים ולרשם החברות (שם, ע' 524, ש' 26 – 27) ובבדיקות עלה, כי כרטיסי אשראי בהם נעשה שימוש לצורך ביצוע תשלומים היו מפנמה (ר' לעניין זה דו"ח של אלכס רוזנטל ת/242 ומזכר של ניר גאון ת/174).

עוד העיד, כי נעשו בדיקות של נתונים שונים, שהתקבלו מחברת יס בדבר אמצעי תשלום, כתובות שאליהן הוזמנו התקנות, זהויות וכו' ועלה, כי באחת מההזמנות של התקנת ממירים היתה חתימה של ברכה עמר, אימו של הנאשם, ומספר תעודת זהות (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 525, ש' 1 – 12; הודעת הנאשם ת/16א, ע' 1, פרטי הנאשם).

בשלב זה, כך העיד, כל משפחת עמר נבדקה, וזאת בדומה גם למשפחתו של דימה פולסקי, אשר התעורר לגביו חשד בהקשרה של הדירה בנתניה (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 526, ש' 31 – 33 וע' 527, ש' 1 – 2; ר' גם מזכר של ניר גאון ת/181) ואף בדומה לחשד שהיה כנגד ארד סגל ותמיר סגל (מזכר של ניר גאון ת/168). בהקשר זה אף הבהיר, כי במהלך החקירה עלו שמות בדויים רבים של מזמיני התקנות מיס והוט אשר לא היתה התאמה בין שמותיהם לבין מספרי תעודות הזהות (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 529, ש' 12 – 14; ר' גם מזכר של נתי ביטאו בעניין רשימת השמות הבדויים בפרשה ת/236). עוד ציין, כי מבדיקה שנעשתה מול ביטוח לאומי בהקשרם של ארד סגל ותמיר סגל עלה, כי אחד מהם סובל מנכות מנטאלית ומוגבל (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 525, ש' 4 – 16; ר' מזכר של ניר גאון ת/168 ממנו עולה, כי תמיר סגל מוכר כנכה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לבסוף העיד, כי גם בוצעו בדיקות בהקשרה של הדירה בנתניה וזאת כפי שהוסכם והוצהר על ידי ב"כ הצדדים משום "שאחת מהכתובות שהופיעו בפקודות העבודה של חברת יס וחברת הוט היתה רחוב מזא"ה בנתניה" (ר' הסכמה דיונית של ב"כ הצדדים במהלך עדותו של רם יקיר, פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 525, ש' 17 – 24).

42. באוקטובר 2014 החליף אלי דוידסון את רם יקיר בתפקידו. חלף עדותו, הגיעו ב"כ הצדדים להסכמות אודות פעולות שבוצעו במהלך תקופתו. נוכח חשיבות הצגת הפעולות שנעשו והחומרים שנאספו אביא את הדברים במלואם -

"אלי דוידסון שימש כראש צוות החקירה בתיק שידור חס. אלי החליף את רם יקיר ושימש בתפקיד זה עד 2017. במהלך החקירה הסמויה נבדקו כיווני חקירה בנוגע לגורמים נוספים שנחשדו כעומדים מאחורי אתר mytvil, כדוגמת בראבו תקשורת [ר' לעניין זה ת/293 – מ.ה.]. כמו כן, לאורך החקירה כולה, נעשו פעולות חקירה שמטרתן התחקות אחר מסלול הכסף שהתקבל כתוצאה מפעילות אתר mytvil, כחלק מפעולות אלו בוצעו חיקורי דין במספר מדינות – מלטה, אנגליה, גרמניה, פנמה, ארה"ב והתקבלו חומרי חקירה רבים. במהלך החקירה הסמויה נעשו מספר פעולות חקירה שעניינן צפייה בפעילות אתר mytvil בלייב (בזמן אמת), על מנת לעמוד אחר היקף הפעילות של האתר. במסגרת החקירה הסמויה הוצאו עשרות צווים כנגד גורמים שונים אשר לגביהם היה חשד כי הם קשורים בצורה זו או אחרת לפעילות אתר mytvil. במסגרת המעבר לחקירה הגלויה נעצרו מספר חשודים שנחשדו בקשר כזה או אחר לפעילות אתר mytvil, וכן נגבו הודעות מעשרות עדים ששם עליה מן החקירה הסמויה. בין היתר נחקרו ארז סגל, תמיר סגל, ניקול מרטין, רבקה ברונשטיין, דימה פולסקי ועוד. במקביל, נערכו פעולות חקירה ביחס להיקף פעילות האתר. בעקבות חקירותיו של ויליאם פלצ'ר [להלן – "פלטשר" – מ.ה.] (הראשונה שבהן מתאריך 9.10.15) צוות החקירה הצליח לכמת את היקף הפעילות של האתר מבחינת לקוחות וסליקות. במסגרת המעבר לחקירה הגלויה (ביום 6.12.15) בוצעו מספר חיפושים במספר זירות שונות, מהם עלתה בין היתר התאמה בין מספרי הממירים שהוזמנו לאזור רחוב שלום עליכם בתל אביב לבין ממירים שנתפסו בדירת השידור ברחוב גן העצמאות בקריית מוצקין. במסגרת החקירה נבדקו מספר רב של מחשבים, פלאפונים וחומרי מחשב נוספים, שמתוך בדיקתם עלה קשר של אלי ומאיר עמר לפעילות אתר mytvil. בנוסף בוצעו פעולות חקירה שהובילו לדירת השידור ברח' גן העצמאות 13 בנתניה [צ"ל: בקריית מוצקין – מ.ה.]. לאחר ניתוק הממירים ברחוב גן העצמאות פסקו השידורים באתר mytvil" (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 538, ש' 5 – 29).

43. הנה כי כן, החקירה בתיק זה התנהלה על פני תקופה לא קצרה, נוהלה על ידי שני ראשי צוותים, כללה חקירות של עשרות עדים, פעולות חובקות עולם, ביצוע חיפושים רבים ותפישה של חומרים רבים, לרבות מחשבים וטלפונים בהיקפים חריגים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

44. ההגנה טענה, כפי שפורט לעיל, כי ההחלטה לפתוח בחקירה נגד mytvil, נגועה באי-חוקיות ונעשתה תוך פגיעה בטוהר המידות וזאת בשל העדר תיעוד. עניין זה יידון בהמשך במסגרת הפרק על הגנה מן הצדק (להלן פסקה 448).

ז. החיפוש שבוצעו במסגרת החקירה

45. במסגרת החקירה והחל מיום הפרוץ, בוצעו חיפושים בכתובות שונות. הצווים השיפוטיים, דו"חות החיפוש והממצאים שהופקו ממחשבים וטלפונים ניידים הוגשו בהסכמת ההגנה. להלן החיפושים העיקריים:

חדרו של אלי במלון דן אילת (ת/26 – ת/30): כעולה מדו"ח החיפוש ת/27, בחדר נתפסו, בין היתר, טלפון נייד מסוג אייפון (ת/27 ותוצריו ת/199) וחמישה כרטיסי אשראי.

הדירה בתל אביב (ת/35 – ת/40): כעולה מדו"ח החיפוש ת/36, בדירה נתפסו פריטים רבים (ת/36א – ת/36מד). בין היתר נתפסו מחשבים, לרבות מחשב נייד HP (ת/36א; תוצריו ת/224 והתכתבויות סקייפ ת/151), מכשירי טלפון ניידים מסוג נוקיה, חלקם עם כרטיסי סים, שלטים רבים של הוט ויס, כרטיסי אשראי, צרורות של מפתחות, כרטיסי סים רבים, כבלים ועוד.

משרדי חברת ETH80 בלוחמי הגטאות 12 נהריה (ת/41 – ת/45; להלן – "חברת ETH80" ו – "משרדי חברת ETH") : כעולה מדו"ח החיפוש ת/42 נתפסו, בין היתר, 15 הארד דיסקים, לרבות הארד דיסק ת/42יג (פריט 78012525; תוצריו ת/222 ודיסק ת/222א - גיבוי הטלפון הנייד של הנאשם).

נחמיה 17 נהריה (ת/46 – ת/55): כעולה מדו"ח החיפוש ת/47, נתפסו, בין היתר, מחשב נייד שחור HP שהיה על השולחן בחדר של חיים עמר ת/47ל (פריט 77884574; תוצריו ת/225 ודיסק ת/225א וגם ההתכתבות עם לקוחות האתר - ת/154) ומחשב שחור שהיה על הרצפה בחדר של חיים עמר ת/47כט (פריט 77884578; תוצריו ת/227 ודיסק ת/227א) (להלן ביחד – "המחשבים של חיים"). בנוסף, נתפסו 12 כרטיסי סים של חברת אורנג' וגולן טלקום. אציין, כי מהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 6.12.15, עולה כי מדובר בכתובת מגוריו במועד הרלוונטי (ר' הודעה ת/16א, ע' 1, פרטי הנאשם; להלן - "הדירה בנהריה"). בנוסף מהודעת הנאשם מיום 6.12.15 עולה כי חיים עמר הוא אחיו (ת/16ב, ע' 13, ש' 1 ו – ע' 21, ש' 34).

הדירה בקרית מוצקין (ת/60 – ת/64סו): כעולה מדו"ח החיפוש ת/61, נתפסו, בין היתר, 14 ממירים של חברת יס ו – 48 ממירים של חברת הוט, 7 שרתים פעילים, מכשיר DVR, כונן מחשב ת/61י (פריט 77887935; תוצריו ת/202 ות/224 – סרטון מצלמת אבטחה), ציוד טכני רב ומסגרות של כרטיסי סים אשר על גביהם נרשמו מספרי כרטיסי הסיים (ת/61א).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ח. סוגיות מקדמיות

(1) ביצוע בצוותא

46. בפתח הדברים יאמר, כי על אף שההליכים נגד אלי הותלו והוא לא הועמד לדין "הפסיקה כבר הכירה באחריותו של "מבצע בצוותא", כעומדת בפני עצמה במגוון מקרים. למשל, כאשר אחד מהשותפים נפטר או נמלט וטרם נתפס ...; אחד מהשותפים זוכה או הורשע בעבירה אחרת במסגרת הסדר טיעון או על יסוד הסכם "עד מדינה" ...; וכן במקרה שבו נגד אחד השותפים כלל לא הוגש כתב אישום בשל מצבו הנפשי אף שקיימת אפשרות ששותף זה הוא אשר ביצע את מעשה הקטילה בפועל ... " (ע"פ 1102/22 דאהר ראדי נ' מדינת ישראל (2023), בפסקה 27; ר' גם ע"פ 8250/06 פוטומקה נ' מדינת ישראל (2008) בפסקה 8).

47. סעיף 29(ב) לחוק העונשין קובע - "המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

48. אשר למבצעים בצוותא - בע"פ 2103/07 אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל (2008), פסקה 47 (להלן - "עניין הורוביץ") נקבע כי "מבצעים בצוותא הם מי שנטלו חלק ישיר בביצוע העיקרי של העבירה. הם "משמשים גוף אחד לביצוע המשימה העבריינית" הפועל באמצעות זרועות שונות (...). יחדיו הם מהווים את ה"גרעין הקשה" של ביצוע העבירה. הם "המעגל הפנימי" של הביצוע. הביצוע בצוותא מחייב כי במישור הנפשי יהיה לכל אחד מן המבצעים בצוותא היסוד הנפשי של העבירה וכן מודעות לכך שפועלים הם בצוותא (...).

וגם - "ראשית, הביצוע בצוותא מחייב תכנון משותף ומבוסס על חלוקת עבודה בין המבצעים (...). בהקשר זה נבחן מעמדו של משתתף בהתאם למידת הקרבה של מעשהו למשימה המשותפת של המבצעים בצוותא. על חלקו של המבצע בצוותא להיות מהותי להגשמת התכנית המשותפת, עליו להיות "חלק פנימי של המשימה העבריינית" (...). דוק: חלוקת העבודה הכרוכה בביצוע בצוותא והמשמעות הרחבה הניתנת למונח "ביצוע" שבסעיף 29(ב) לחוק העונשין, אינן מחייבות נוכחות פיזית של כל אחד מן המבצעים בעת ביצוע העבירה (...). בכך בא לידי ביטוי העיקרון לפיו שותפותו של אדם במעשה העבירה תיבחן בהתאם לתרומתו המהותית בביצוע המסכת העבריינית ולא בהתאם לנוכחותו בעת הביצוע (...). עוד נקבע כי אין זה מתחייב כי כל אחד מן המבצעים יבצע את כל יסודותיה העובדתיים של העבירה וכי אין זה נדרש כי מעשהו של כל אחד מן המבצעים בצוותא יהווה עבירה מושלמת כשלעצמו (...). " (עניין הורוביץ, פסקה 48; ר' גם תפ"ח (מחוזי-ת"א) 24984-07-15 מדינת ישראל נ' יצחק אברג'יל (2021) בע' 496).

49. מבחן העזר לצורך סיווגו של נאשם כ"מבצע בצוותא", להבדיל ממסייע, הוא מבחן השליטה הפונקציונלית, הבוחן את יכולת השליטה המהותית של המבצע על התפתחות העבירה והפעילות העבריינית. בשונה מהמסייע, שתרומתו חיצונית ואמורה לייצר את התנאים ולספק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

את התשתית לביצוע הפעילות העבריינית, המבצע בצוותא פועל במסגרת המעגל הפנימי (עניין הורוביץ, בפסקה 50).

50. מבחן השליטה הפונקציונלית משמש מבחן עזר לבחינת מכלול הנסיבות במסגרת מבחן משולב הבוחן את מידת התרומה הפיזית של הנאשם (המישור העובדתי) אל מול מידת היחס החפצי בביצוע העבירה (המישור הסובייקטיבי-נפשי), שהרי וכפי שנקבע "בין היסוד הנפשי" (קרי: הנכונות לתרום לפגיעה משותפת בערך חברתי מסוים) לבין היסוד העובדתי הקבוע בעבירה קיימת זיקת גומלין, שכן משהוכח יסוד "נפשי" זה, אין עוד חשיבות לחלוקת התפקידים בין המעורבים באירוע" (ע"פ 4188/93 לוי ואח' נ' מדינת ישראל (1995), ע' 550, פסקה 9 לפסק-דינו של כב' השופט גולדברג; להלן – "עניין לוי").

51. וכך גם נקבע אשר למבחן המשולב בע"פ 8573/96 מרקדו ואח' נ' מדינת ישראל (1997) פסקה 88 לפסק-דינו של כב' השופט גולדברג - "כמוהו כמקבילית כוחות. ככל שהיסוד הנפשי של עושה העבירה (מבחינת מידת העניין שלו בביצועה) רב יותר, יש מקום להסתפק בדרגה נמוכה יותר של היסוד העובדתי. ברוח זו כבר נאמר כי "משהוכח יסוד 'נפשי' זה [המודעות – א' ג'], אין עוד חשיבות לחלוקת התפקידים בין המעורבים באירוע" (...). ולהפך, ככל שמידתו של היסוד העובדתי אצל עושה העבירה, מבחינת איכות תרומתו לביצועה, רבה יותר, כן ניתן להסתפק בדרגה נמוכה יותר של היסוד הנפשי" (ר' לעניין מקבילית הכוחות גם ע"פ 2067/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2018) פסקה 30; ע"פ 2549/19 מדינת ישראל נ' זעאתרה (2022), פסקה 22).

52. הנה כי כן, קיים קשר ברור בין מידת התרומה הפיזית הנדרשת כדי שנאשם ייחשב למבצע בצוותא לעוצמת היסוד הנפשי ולשליטה על הפעילות העבריינית ו"ככל שהאחד חזק יותר, ניתן לדרוש רמה קלה יותר של משנהו במישור ההוכחתי" (עניין הורוביץ, פסקה 51).

53. השאלה אם מעשיו של הנאשם נופלים בגדרו של הביצוע בצוותא או הסיוע ואם הוא עובר במעשיו את הקו הדק בין העברייני העיקרי לבין המסייע, אשר כלשון השופט חשין "ככלכלוכזאב לפני עלות השחר" (עניין לוי, ע' 559) נדרשה לבירור על רקע הנתונים הבאים: היוזם והמקים של אתר mytivil היה אלי, בעוד הנאשם הצטרף בשלב מאוחר יותר; התרשמתו, כי קיימת היררכיה בין אלי והנאשם במובן זה שהנאשם פעל, לא אחת, בכפוף לעדכונו ואישורו של אלי ונתפס כעושה דברו גם בהקשרים משניים; העדר מעורבות של הנאשם בפעילות הכלכלית של האתר, למעט נגיעה מינורית ושולית ביותר בהיבטים הכספיים, וזאת על אף שמדובר בפעילות עבריינית שנמשכה מספר שנים.

בהתאם, אף התבקשו הצדדים בדיון ביום 27.10.25 להביע עמדתם אשר לאפשרות שהנאשם יורשע כמסייע ולא כמבצע בצוותא כעתירת המאשימה.

54. אולם, סופו של יום, שוכנעתי, כי מעשיו של הנאשם, כפי שיפורטו להלן, אינם בגדר מעשי עזר חיצוניים לעבירות, אלא מעשים המלמדים על מעורבות רחבה, עמוקה והכרחית להגשמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

התכנית העבריינית המשותפת והמלמדים על היותו חלק פנימי של המשימה העבריינית. מדובר במי שהיתה לו שליטה פונקציונלית, יחד עם אלי, על העשייה העבריינית ונטל חלק משמעותי בביצוען של עבירות המרמה ועבירות הקניין הרוחני והיה חלק בלתי נפרד מהפעילות שאפשרה את הפעלתו של האתר כמיזם עברייני (להבחנה בין מבצע בצוותא לבין מסייע ר' ע"פ 4389/93 **מרדכי נ' מדינת ישראל** (1996) פסקה 13 לפסק-דינו של הנשיא ברק וגם ע"פ 388/08 **בלפר נ' מדינת ישראל** (2008) פסקה 56).

55. לאור האמור, ובהתאם למפורט בהמשך, אני קובעת, כי אלי והנאשם פעלו כגוף אחד לצורך ביצוען של העבירות וכי תרומתו של הנאשם היא פנימית לעבירות ולכן קמה לו אחריות לביצוע בצוותא. עוד אני קובעת, כי התקיימה בין אלי והנאשם חלוקת עבודה בהקשרים מסוימים הנוגעים לפעילות האתר.

עם זאת, בכל הקשור בפעילות הכספית, כפי שיובהר להלן, לא מצאתי בראיות כל אינדיקציה לתיאום או תכנון מוקדם. למעשה, מחומר הראיות עולה, כי לא הוכחה מודעותו של הנאשם לפעילות הכספית של האתר וגם לא להיקפי הפעולות הכספיות שבוצעו.

וזו חלוקת העבודה בין הנאשם ואלי, כעולה מחומר הראיות:

אשר לאלי – הוא הגורם שהגה את הרעיון להקים את האתר ובהתאם יזם את הקמתו, פעל להקמתו והוביל את הניהול והתפעול שלו. בהתאם: אלי עמד בחזית הקשר עם משכירי הדירה בנתניה ומשכירי הדירה בקרית מוצקין וחתם על הסכמי השכירות; עמד בחזית הקשר עם אייל גדיאל אשר ממנו נרכש הציוד הטכני, ששימש בהפעלת האתר ואחזקתו; שימש כמנהל הזרוע הכלכלית ופעל בכל התחום הכספי לרבות בהקשרן של החברות אשר אליהן הועברו כספי הסליקה onlinecost ו-Miadro (להלן – "חברות הסליקה"); עמד בחזית הקשר עם וויליאם פלטשר, הבעלים של חברת Im Global שהעניקה שירות סליקה לאתר (להלן – "פלטשר" ו- "חברת IMG"; עדות פלטשר, פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 202, ש' 6 – 23) וכן עם גורמים נוספים, שהיו רשומים בחברות הזרות ופעלו בתחום הכספים בחו"ל, כפי שיפורט בהמשך. בנוסף לכך, היה מעורב ביחד עם הנאשם בעבירות המרמה ובתפעול ואחזקת הדירה בנתניה והדירה בקרית מוצקין.

אשר לנאשם - מכלול הראיות מלמד על מעורבותו המשותפת בניהול ותפעול האתר ביחד עם אלי. עוד מלמדות הראיות, כי הוא היווה חלק מהמעגל הפנימי ושותף מלא לביצוע העבירות וזאת נוכח מעורבותו בתחומים כדלקמן: הזמנת הממירים בשמות בדויים מיס והוט, קרי ביצוע עבירות המרמה; מעורבותו בהזמנת הציוד הטכני שנדרש לצורך הקמת ותחזוק תשתית האתר; הקשר ההדוק לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין שבהן הותקנו התשתיות להעתקת והפצת התכנים לשרתים ולמנויי האתר, קרי ביצוע עבירות הקניין הרוחני; מעורבותו בדירה בתל אביב; ומעורבותו בשירות הלקוחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(2) האזנות הסתר

56. תעודת עובד ציבור בדבר האזנות הסתר, לרבות דיסק ותמלילים של שלוש עמדות 122091, 113766 ו- 113765 הוגשו בהסכמה (ת/88); להלן – "עמדה 122091", "עמדה 113766" ו- "עמדה 113765" וכך גם צווי האזנות הסתר (ת/88א – ת/88ג). עם זאת, כאמור, בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 19.10.22 ציין ב"כ הנאשם, כי הסכמתו להגשת האזנות הסתר ניתנת "בכפוף לבדיקת תקינות הצווים" (פרוטוקול מיום 19.10.22, ע' 48, ש' 6 – 12). אולם, טענה בעניין זה לא שבה ועלתה על ידי ההגנה בשום שלב ואני רואה את ההגנה כמי שזנחה טענה זו.

57. ב"כ הנאשם לא טען כנגד קיומן של השיחות או תוכןן ואלו הוגשו בהסכמה (ת/88). לעניין זה אציין, כי מדובר בדיסק ובתמלילי שיחות, הכוללים את זיהוי הנאשם ואלי וזאת בהסתמך על השוואת קולם, בהתאמה, לשיחת עוגן 287 מעמדה 122981 מיום 28.8.14 בה הזדהה הנאשם בשמו המלא ומסר את מספר תעודת הזהות שלו ולשיחת עוגן 769 מעמדה 113765 מיום 5.6.14 בה הזדהה אלי בשמו המלא.

ויודגש – כל תמלילי האזנות הסתר שהוגשו, מתייחסות לזיהוי הקולי של הנאשם ו/או אלי שבוצעו על ידי המתמללים, ואלה הוגשו כאמור בהסכמה.

58. על אף האמור, ההגנה העלתה שתי טענות בהקשרן של האזנות הסתר: הראשונה - אמרותיו של אלי אינן קבילות לאמיתות תוכןן, שכן הוא אינו עד במשפט (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 571, ש' 25 – 26 וע' 572, ש' 1 - 4). טענה זו, נטענה לגבי כל אמרותיו של אלי (באשר הן) ונשמעה, מעת לעת, במהלך שמיעת המשפט, לרבות בסיכומים; השנייה - משלא בוצע זיהוי קולות של הנאשם ואלי ולא בוצעה בדיקת השוואת קולות פורנזית, הרי שהאזנות הסתר אינן קבילות ולא ניתן היה להגישן (שם, ע' 572, ש' 6 ואילך). טענה זו הועלתה לראשונה במהלך הסיכומים.

59. אשר לקבילות הטכנית של הקלטות - י' קדמי כתב בספרו **על הראיות** (חלק שלישי, מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), ע' 1323 (להלן – "קדמי") כך - **"מבחן הקבילות הטכנית בא להבטיח כי ההקלטה אמינה ומשקפת נאמנה את שהתרחש במציאות בעת עשייתה, לאמור: כי המדובר במתקן הקלטה תקין ואמין, כי ההקלטה גופה שלמה, ברורה וניתנת לפיענוח, וכי לא נעשה דבר לעוות את האמת, לא על-ידי התערבות פסולה בהליך ההקלטה ולא על-ידי התערבות פסולה בסרט ההקלטה לאחר מכן"**.

60. משהוגשו האזנות הסתר בהסכמה וללא הסתייגות אשר לקבילותן, ניתן לומר, כי ההקלטות עומדות בתנאים המצטברים הבאים: המכשיר או האמצעי האחר ששימש להקלטה פועל כהלכה וכשיר לקלוט או להקליט דברים שנאמרו; האדם שטיפל בהקלטה בקיא במלאכתו; ההקלטה מהימנה ונכונה; לא נעשו בסרט ההקלטה שינויים בדרך של הוספות או השמטות; זוהו המדברים שקולותיהם נקלטו; הדברים נאמרו מרצונו הטוב של המדבר, ללא כפייה וללא פיתוי (י' ואקי, **דיני ראיות**, כרך א, תש"ף-2020), ע' 190 (להלן – "ואקי"); ע"פ 869/81 **שניר נ'**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מדינת ישראל (1984) ע' 194 - 199; ע"פ 331/88 חלובה נ' מדינת ישראל (1990), ע' 141 וגם ע' 145 – 146).

(א2) קבילות אמרותיו של אלי לאמיתות תוכנו

61. כידוע, אמרה של מי שאינו עד במשפט אינה קבילה כראיה לאמיתות תוכנה, שכן היא בגדר עדות מפי השמועה ולא ניתן לאמתה או להפריכה, וזאת בין היתר בשל העדר אפשרות להעמיד תחת חקירה נגדית את מוסר האמרה (ואקי, כרך ג, ע' 1259).

בע"פ 5136/22 אברהם לוקר נ' מדינת ישראל (2024), פסקה 307 נקבע כך – "הכלל הפוסל עדות שמועה משתייך לקבוצת הכללים הבוחנים את קבילות הראיות במשפט. הכלל קובע שעד מעיד בבית המשפט על עובדות שהוא קלט בחושיו שלו; ואין הוא רשאי למסור בעדותו עובדות שנקלטו בחושיו של אחר והגיעו לידיעתו של העד מפי השמועה, כאשר עדותו באה להוכיח את אמיתות העובדות הללו. לפיכך, ראיות שאינן נמסרות מכלי ראשון תיפסלנה כראיה לאמיתות תוכנו. זאת, בין היתר משום שהמקור הישיר של המידע לא נבחן לגבי אמיתות המידע בחקירה שכנגד – דבר המעורר קשיים ניכרים באשר מהימנות גרסתו (...).

ואדגיש, עדות מפי השמועה פסולה כאמור, כראיה לאמיתות תוכנה, אך אין היא פסולה להוכחת עצם אמירת הדברים מחוץ לכותלי בית המשפט. במילים אחרות, אם המטרה היא להוכיח את עצם האמירה בלבד ולא את אמיתות תוכנה, ועצם קיומה של האמירה רלבנטית למשפט – עסקינן בראיה קבילה ואין מדובר בעדות שמועה. זאת ועוד, שמיעת דברים מפי אחר היא כשלעצמה ראיה כשרה במשפט, שהרי העד מעיד על דברים שקלט בחושיו שלו, וניתן לחוקרו על אמיתות דבריו בהקשר זה (...).

62. לצד זאת יש להדגיש את שנקבע בע"פ 5140/99 וידאל נ' מדינת ישראל (2002) בפסקה 16 (להלן – "עניין וידאל") אשר לדברים שנקלטו בהקלטה – "כבר נפסק כי דברים שנקלטו בהקלטה – שהוכחה כדבעי – הם ראיה טובה לכך שהדברים אמנם נאמרו (...). על-כן דברים שאמרו בני שיחו של אלקיים, שלא העידו במשפט – אף אם אין בכוחם ללמד על אמיתות תוכנם, הרי יש בהם כדי להעיד על עצם אמירתם. אין למעשה מחלוקת בדבר ערכם הפרובטיבי של דברי המשוחחים האחרים בכל הנוגע לעצם אמירתם באוזניו של אלקיים. די בכך, לדעתי, כדי ללמד על פלילות הדברים שנאמרו מפיו של אלקיים אשר הגיב כפי שהגיב וענה כפי שענה לדבריהם ולשאלותיהם של בני שיחו. אמיתות דבריהם של אותם בני שיח אינה מעלה ואינה מורידה. העדות על עצם אמירת הדברים שנשמעו מפי בני שיחו של אלקיים לא באה אלא כדי להצביע על משמעות דבריו שלי".

63. לאור האמור, אני סבורה, כי יש לקבל את טענת ההגנה, כפי שעלתה במהלך המשפט, לעניין קבילות אמרותיו של אלי לאמיתות תוכנו. לכן, אני קובעת, כי אמרותיו של אלי, ככל שהוא צד להאזנות הסתר, אינן יכולות לשמש ראיות לאמיתות תוכנו. עם זאת, מדובר בראיות קבילות והן אינן פסולות להוכחת עצם אמירת הדברים מחוץ לכותלי בית המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(ב2) הוכחת זהותם של הנאשם ואלי כדוברים בהאזנות הסתר וביצוע זיהוי קולי

64. כאמור, האזנות הסתר (ת/88) הוגשו במסגרת תיק המוצגים המוסכם ומבלי שנשמעה מצד הנאשם כל הסתייגות אשר לקבילותן בשל העדר זיהוי קולי או בשל נימוק אחר - לא במועד הגשתן ולא במהלך שמיעת המשפט. זאת, מלבד ההסתייגות, שלא חזרה על עצמה, לעניין תקינות הצווים.

65. להסכמות אלו מצד ב"כ הנאשם, יש השלכות על קביעת יריעת המחלוקת ועל הראיות שאותן נדרשת המאשימה להביא בפני בית המשפט. והרי, לא לשווא, ציין ב"כ המאשימה, בדיון ביום 15.11.22, כי נוכח הגשתו של תיק מוצגים מוסכם, גם התייתר זימונם של 113 עדי תביעה.

66. כידוע, העובדות אותן המאשימה נדרשת להוכיח מושפעות מהמענה לכתב האישום ומעמדת הנאשם לעניין הראיות - "תשובתו של הנאשם לכתב אישום תוחמת את מסגרת הדיון. אין לצפות מן המדינה שתוכיח עניינים אשר הנאשם מודה בהם. עניין זה אינו יעיל מבחינה דיונית, וממילא מהווה בזבוז של משאבים ציבוריים יקרים" (ע"פ 5502/12 גולן נ' מדינת ישראל (2013) פסקה 45 לפסק-דינה של כב' השופטת ברק ארז; ר' גם לעניין חזרת נאשם מהודייתו בשלב הסיכומים ע"פ 8274/13 מדינת ישראל נ' אבו ראס (2014) פסקה 22).

67. ואשר להסכמת הנאשם להגשת ראיות - ככל שניתנה הסכמת הנאשם להגשת ראיות במסגרת דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ - לא נדרשת עוד הוכחה לגביהן וניתן להגישן, אף אם מדובר בראיות בלתי קבילות. וכך דברי כב' השופט אור בע"פ 6251/94 בן ארי נ' מדינת ישראל (1995) בפסקה 4 בהקשרן של ראיות שהוגשו בהסכמה - "אפילו מהוות ראיות אלה או חלקן עדות שמיעה, משהוגשו בהסכמה הריהן מהוות חלק מהראיות אשר בפני בית המשפט, ועל בית המשפט לתת להן את משקלן הראוי. הלכה היא שאפילו ראיה שנתקבלה מהווה עדות שמיעה, אם נתקבלה ללא התנגדות לא כל שכן אם נתקבלה בהסכמה מפורשת, הריהי ראיה קבילה (...). מה גם שהגשתם של המסמכים האמורים כראיה יכולה להיעשות על-פי הוראתו המפורשת של סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי ...".

בנוסף בע"פ (י-ם) 6491-06-23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (להלן - "עניין פלוני") נקבע כך - "במקום שבו בדיון לפי סעיף 144 הודיע נאשם על הסכמתו להגשת ראיה, שוב אינו יכול לחזור בו מהסכמתו או לטעון כל טענה לגבי קבילותה או בעניין אופן הגשתה. כפי שהודגש, עת נטען לגבי "בעייתיות" בעניין ראיה אשר לגביה הייתה הסכמה להגשתה: 'לטענות אלו אין מקום בשלב הזה של ההליך. הסכמת הצדדים ניתנה בפני בית המשפט המחוזי לאחר שכלל העובדות הרלוונטיות לגבי תעודה ת/4 היו ידועות וגלויות בפניהם, והם אכן היו רשאים להסכים כך (...). במצב דברים זה ובהעדרן של נסיבות חדשות מאז ניתנה ההסכמה, אין הצדקה להתיר לצדדים לחזור מהסכמתם בשלב זה של ההליך' (...)."

יתרה מזאת, בקשת רשות ערעור שהוגשה על עניין פלוני נדחתה על ידי כב' השופט אלרון בקבעו כך - "ההליך לפני בית משפט השלום התנהל בהתאם להוראות סעיף 144 לחסד"פ. סעיף זה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שעניינו הסכמה בדבר עובדות וראיות, משמש כאמצעי לקביעת יריעת המחלוקת בין הצדדים ולמיקוד ההליך בסוגיות הדרושות להכרעה בעניינו של הנאשם (...). הסעיף אף מאפשר להגיש ראיות ללא עד שיעיד עליהן (...) (רע"פ 72/24 פלוני נ' מדינת ישראל (2024), פסקה 7; להלן – "ערעור פלוני").

68. צא ולמד: האזנות הסתר – דיסק ותמלילי השיחות – הוגשו בהסכמת הנאשם במסגרת דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ואף בהתאם להסכמות קודמות, ומבלי שנשמעה כל הסתייגות לעניין קבילותן. בנוסף, לא הועלתה כל טענה בעניין קבילותן במהלך כל המשפט. משלא חלק הנאשם על קבילותן של האזנות הסתר במועד בו הודיעה המאשימה שיש הסכמה להגשתן (פרוטוקול מיום 19.10.22) ואף לא במועד הגשת תיק המוצגים המוסכם (15.11.22), הרי שהיה מנוע מהשמעתה של טענה זו לראשונה בסיכומיו "לאחר שכבר נתחמה יריעת המחלוקת בין הצדדים" כלשון כב' השופט אלרון בערעור פלוני (פסקה 7).

ויודגש, במהלך שמיעת המשפט ועת הוגשו ראיות שונות, הביעה ההגנה את הסתייגותה בהקשרן של ראיות מסוימות. בנוסף ועת הוגשו, למשל, דיסק הכולל סרטון בו נראה הנאשם בדירה בקרית מוצקין (ת/243 או ו - ת/202) ומזכרים בדבר זיהויו של הנאשם (ת/243 ו - ת/246) הסכימה ההגנה להגשת המוצגים, תוך הסתייגות לעניין זיהוי הנאשם, על ידי חוקרים שונים, כמי שנראה בסרטון (פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 453, ש' 19 - 22). דא-עקא, בכל הקשור בהאזנות הסתר, לא נמסרה כל הסתייגות מצד ההגנה, לא במועד הגשתן ואף לא בשלב מאוחר יותר ועובר לסיכומים.

69. לפיכך, אני דוחה את טענת הנאשם בדבר אי קבילות האזנות הסתר בשל אי הוכחת זהות הדוברים בהן וקובעת, כי האזנות הסתר שהוגשו בהסכמה (ת/88) ושבהן זוהו הנאשם כ"מאיר" ואחיו אלי כ"אלי", הן ראיות קבילות לאמיתות תוכנן. בנוסף, ואשר לאמרותיו של אלי - הרי שאלה קבילות כנגד הנאשם לעצם אמירתן בלבד, כמפורט לעיל.

70. בנקודה זו אציין, כי דמותו של אלי "ריחפה" בחלל אולם בית המשפט במהלך כל שמיעת התיק. עדים רבים העידו אודות "אלי", מעורבותו ופעילותו וההגנה לא עוררה ספק אשר לזהותו של "אלי" ואף לא לגבי האפשרות, כי השיחות/התכתבויות המצויות בחומר הראיות נעשו, למשל, עם "אלי אחר" שאינו אלי עמר, וזאת למעט במהלך חקירתו הנגדית של פלטשר, כפי שיפורט בהמשך.

ההיפך - לא רק שב"כ הנאשם ביקש להדגיש את הדומיננטיות של אלי אל מול הנאשם, אלא שגם בסיכומיו אמר כך – "כל מה שכרוך בכל הפעולות שמעבר למתן תמיכה טכנית ללקוחות, הקמת האתר ומי פעל בכך, כל הפעולות אינן נוגעות לנאשם שבפנינו אלא לאלי עמר" (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 571, ש' 22 - 23).

71. משהסכים הנאשם להגשת האזנות הסתר, ללא כל הסתייגות בדבר קבילותן, ומשקבעתי, כי לא יכול היה לחזור בו מהסכמתו בשלב הסיכומים, הרי שהן קבילות וכל התנאים המצטברים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מתקיימים בהקשרן. לפיכך, אני קובעת כי הנאשם הוא הדובר המופיע תחת השם "מאיר" בהאזנות הסתר ואלי, אחיו של הנאשם, הוא הדובר המופיע תחת השם "אלי".

72. לעניין זיהוי הקולות טענה המאשימה בסיכומיה (פסקה 51) כי "זיהוי זה יכול להעשות על ידי בית המשפט הנכבד, לאחר שהתרשם בעצמו מקולו של הנאשם". לכן, ביקשה בסיכומיה (פסקה 53) מבית המשפט "להאזין לקולו של הנאשם בתיעוד חקירותיו הרבות במשטרה, להאזין לקולו בעמדת האזנת הסתר בה נקלטו שיחות הטלפון שבחלקן הזדהה הנאשם בשמו ומסר את פרטיו המזהים, ולהשוותן לקולו של הדובר בשיחות האחרות, בין אם במסגרת האזנות הסתר ובין אם במסגרת השיחות למוקדי השירות".

73. משהוגשו האזנות הסתר, בהסכמת הנאשם, ללא כל הסתייגות, לרבות לזיהוי של הנאשם כמי שנשמע בשיחות, אני סבורה שלא היה צורך שאאזין לשיחות כעתירת המאשימה. עם זאת, למעלה מן הצורך, ומאחר שהנאשם טען בחקירותיו במשטרה, כי הוא אינו הדובר בשיחות שהושמעו לו, בחנתי את קולו של המכונה "מאיר" בהאזנות הסתר (ת/88) בהשוואה לקולו של הנאשם בתיעוד חקירותיו (ת/16ג – ת/25ג) והתרשמתי כי מדובר בנאשם, והכל כפי שיפורט להלן.

74. בעניין וידאל, פסקה 8, נקבע לעניין זיהוי המדברים כך - "אכן, זיהוי המדברים שקולותיהם נקלטו הוא תנאי לקבילותה של ההקלטה. תנאי זה מצטרף אל יתר התנאים שהותוו על-ידי הנשיא שמגר בע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל (...), ואשר נועדו להבטיח כי האמצעי הטכני אכן שב ומביא את הדברים כהווייתם וכהשמעתם לראשונה ואינו מעוות אותם בשל מעשה שגגה או בשל מעשה זדון (...). התנאי בדבר זיהוי קולות הדוברים הינו מהותי וחיוני, שהרי אם איננו מתקיים - לא ניתן לשייך את האמור בהקלטה אל פלוני או אלמוני, וההקלטה מאבדת את נפקותה (ובעקבות כך - גם את קבילותה)".

ובהמשך ולעניין נאשם הטוען כי הוא אינו הדובר - "סוגיית קבילותן של שיחות מוקלטות ותמלילים כראיה במשפט פלילי כאשר הנאשם גורס כי לא הוא הדובר שקולו נשמע בהקלטות, אינה חדשה עמנו. בית-משפט זה כבר קבע כי זהותו של אדם יכולה שתיקבע בוודאות באמצעות הכרת קולו בלבד ...".

בהתאם, גם נקבע בע"פ 5002/09 מדינת ישראל נ' מאיר ז'אנו (2010), פסקה 43 (להלן - "עניין ז'אנו"), כי ניתן להרשיע נאשם בהסתמך על זיהוי קולו - " ... אין ספק בכך, כי זהותו של אדם ניתנת להיקבע, בוודאות גמורה, וללא התעוררות ספק כל שהוא, באמצעות הכרת הקול בלבד" (...). אף הפסיקה שניתנה בהמשך הלכה בדרך זו, ואף נקבע כי יש נסיבות שבהן זיהוי קולו של אדם ישמש ראיה מרכזית הסוללת את הדרך להרשעה (...)" (ר' גם ההפניות שם).

ובהמשך לאופן בו יתבצע זיהוי קולו של דובר נקבע בז'אנו כך - "הפסיקה הכירה במגוון דרכים בהן ניתן לזהות את קולו של דובר. יש שהזיהוי מתבצע באמצעים טכניים, במעבדות מיוחדות אשר עוסקות בביצוע השוואה קולית; ויש שהוא מתבצע על-ידי בית-המשפט, המאזין בעצמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

להקלטה (...); יש שזיהוי הקול מתבצע באמצעות מסדר לזיהוי קולות (...); ויש שהוא מתבצע באופן ספונטאני, על-ידי אדם המכיר את הדובר היכרות מוקדמת (...). צורת זיהוי נוספת, שאף היא הוכרה על-ידי הפסיקה, היא זו שנעשה בה שימוש במקרה שלפנינו, קרי – זיהוי של הדובר על-ידי מתמללים העוסקים בהאזנה לשיחות להן בוצעה האזנה כדין ומעידים על כך בפני בית-המשפט "... (שם, שם).

75. בנוסף ועל אף שזיהוי באמצעות השוואה במעבדה נחשב וודאי יותר, אין מניעה מביצוע זיהוי קול באמצעות "אוזן האדם". וכך נקבע בע"פ 2135/94 אלפי נ' מדינת ישראל (1995), פסקה 4(ב) ובהסתמך על ע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל (1989) (להלן – "עניין חדד") – "גם אם זיהוי בהשוואה מעבדתית הינו הזיהוי הוודאי ביותר, אין בכך בלבד כדי להשמיט את הבסיס מתחת למשקלו של זיהוי קול באמצעות "אוזן האדם"; והלכה פסוקה היא, כי בית המשפט רשאי לקבוע זהותו של קול על ידי האזנה ישירה לסרט ההקלטה".

בדומה, גם בעניין וידאל ציין בית המשפט כי "ובפרשה אחרת נקבע כי זיהוי קולות עשוי להיעשות גם על-ידי בית-המשפט עצמו בדרך של האזנה לנאשמים במהלך עדותם והשוואת קולם לקולות הבוקעים מן ההקלטות..." (פסקה 8).

ובעניין חדד אף נקבע, כי זיהוי קולו של נאשם יכול להיעשות על ידי בית המשפט עצמו, שכן אין מדובר בנושא הדורש מומחיות ו"אף לא ב"ייצור" ראיה על-ידי בית המשפט עסקינן, אלא בהתרשמות בלתי אמצעית של השופט מראיה חפצית (הקול שבסליל) שהוגשה לפניו, באמצעות אחד מחושינו" (עניין חדד, פסקה 8).

לצד האמור, התרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט מראיות המובאות בפניו כגון תמונה, סרט וידאו או הקלטת קול, דורשת זהירות, שכן התרשמות זו אינה נבחנת במבחן של חקירה שכנגד (ע"פ 4204/07 יניב סוויסה נ' מדינת ישראל (2008), פסקה 10 (להלן – "עניין סוויסה").

76. יתרה מזאת, הפסיקה הכירה בחשיבותם של סימנים מזהים בשיחה, המאפשרים לזהות את הדוברים בה. כך למשל, בעניין וידאל, בחן בית המשפט את המשקל של סימנים מזהים שמסר הדובר עצמו כגון הזדהות בשמו וזיהוי בשמו על ידי אחרים (פסקה 10); ואקי, כרך ב, ע' 1165).

77. הנה כי כן, למעלה מן הנדרש ולאחר שדחיתי את טענת ההגנה בדבר אי קבילות האזנות הסתר בשל אי הוכחת זהות הדוברים, אני גם קובעת, כי קולו של הנאשם הוא זה הנשמע בהאזנות הסתר תחת הדובר המכונה "מאיר" וזאת, בהסתמך על הנתונים הבאים:

ראשית, מספר הטלפון עליו בוצעו האזנות הסתר - האזנות הסתר שבוצעו מעמדה 122091 הן האזנות סתר על מספר טלפון 0545826108, קרי על מספר הטלפון שהנאשם מסר בפתח חקירתו הראשונה ביום 6.12.15 כמספר הטלפון שלו (ת/16ב, ע' 1, ש' 62; להלן – "מספר הטלפון של הנאשם"). יובהר, כי על גבי חקירות הנאשם (ת/16א – ת/25א) מופיע, כטעות חוזרת, מספר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הטלפון 0545526108, אך מהאזנה לחקירה עצמה (ת/ג16) ועיון בתמליל החקירה (ת/ב16), עולה כי הנאשם מסר את מספר הטלפון התואם לעמדה 122091, קרי את המספר 0545826108.

שנית, סימנים מזהים - תמלילי האזנות הסתר שהוגשו, מאפשרים לזהות את הנאשם באמצעות נתונים אובייקטיביים, הנמסרים על ידי הדובר, כגון שמו המלא ו/או מספר תעודת הזהות שלו. בנוסף, פעמים רבות הפנייה לדובר היא בשם "**מאיר**". אביא להלן מספר דוגמאות מבין עשרות שיחות שהוגשו:

שיחה 287 מעמדה 122091 מיום 28.8.14 – שיחה זו מהווה את שיחה העוגן לזיהוי הנאשם כעולה מהתמלילים והיא שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם לחברת ביטוח. במהלך השיחה, הדובר מזדהה בפני הנציגה באמצעות תעודת זהות 300375664, קרי מספר תעודת הזהות של הנאשם ומאשר כי שמו "**עמר מאיר**" (ע' 1). אציין, כי הדובר בשיחה זו מזדהה פעמיים נוספות במהלך השיחה כ"**מאיר עמר**" (ע' 3, ע' 7).

שיחה 553 מעמדה 122091 מיום 4.9.14 - שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם לחברת שלמה סיקסט השכרת רכב. במהלך השיחה, הדובר מזדהה בפני נציגת השירות מספר פעמים באמצעות מספר תעודת הזהות 300375664, קרי מספר תעודת הזהות של הנאשם ובשם "**מאיר**" (ע' 1, ע' 2).

שיחה 603 מעמדה 122091 מיום 5.9.14 – שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם לחברת פנגו. במהלך השיחה, הדובר מזדהה בפני נציגת השירות באמצעות מספר תעודת הזהות 300375664, קרי מספר תעודת הזהות של הנאשם (ע' 2) ומאשר בפתח השיחה כי שמו "**מאיר**" (ע' 1).

מדובר בשלוש שיחות בהן מוסר הדובר את מספר תעודת הזהות של הנאשם ולא רק את שמו והן מהוות לשיטתי בסיס משמעותי לזיהוי הנאשם בהאזנות הסתר שבוצעו על מספר הטלפון של הנאשם מעמדה 122091.

בנוסף, אביא להלן שיחות נוספות בהן מזדהה הדובר כ"**מאיר**" ומזוהה על ידי אחרים כ"**מאיר**".

שיחה 1 מעמדה 122091 מיום 20.8.14 - שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם בין גבר לאישה בדבר נסיעה לקרית מוצקין. במהלך השיחה האישה פונה לגבר בשם "**מאיר**" (ע' 3).

שיחה 285 מעמדה 122091 מיום 28.8.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם. השיחה נפתחת מצד המתקשר בפנייה "**מאיר**" ודובר שעונה בתגובה "**אה אלי**" (ע' 1). בנוסף, בהמשך השיחה, הדובר שקיבל את השיחה אומר: "**אני לא מסוגל אלי, נשבע לך אני לא מסוגל, לא מסוגל**" והדובר משיב לו "**קשה לתפוס אותה מאיר**" (ע' 3).

שיחה 545 מעמדה 122091 מיום 4.9.14 – שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם שנענית בפנייה: "**אה ... מאיר?**" (ע' 1).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שיחה 580 מעמדה 122091 מיום 4.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פותח את השיחה ב"מאיר" (ע' 1).

שיחה 671 מעמדה 122091 מיום 7.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פותח את השיחה בפניה "מאיר" (ע' 1). בהמשך השיחה, פונה הדובר לצד שאצלו התקבלה השיחה ואומר לו "שנייה רגע מאיר. מאיר אני דקה חוזר אליך" (ע' 2).

שיחה 673 מעמדה 122091 מיום 7.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פותח את השיחה בפניה "מאיר?" והדובר שענה לשיחה משיב "כן" (ע' 1).

שיחה 692 מעמדה 122091 מיום 8.9.14 – שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שאצלו התקבלה השיחה עונה ב"מאיר?" (ע' 1).

שיחה 713 מעמדה 122091 מיום 9.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פותח את השיחה בפניה "מאיר?" ונענה בתשובה "כן" (ע' 1).

שיחה 868 מעמדה 122091 מיום 16.9.14 – שיחה יוצאת ממספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שאצלו התקבלה השיחה פונה לדובר שהתקשר ממספר הטלפון של הנאשם ואומר "כן מאיר" (ע' 1).

שיחה 891 מעמדה 122091 מיום 17.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פונה לדובר שענה למספר הטלפון של הנאשם בשם "מאיר" (ע' 1).

שיחה 957 מעמדה 122091 מיום 28.9.14 – שיחה נכנסת למספר הטלפון של הנאשם, שהדובר שיזם את השיחה פותח את השיחה בפניה "מאיר?" (ע' 1).

שלישית, האזנתי האזנה ממושכת למספר רב של שיחות (דיסק ת/288), כמו גם לתיעוד חקירות הנאשם (דיסקים ת/16ג – ת/25ג), והתרשמתי מקולו של הדובר בהאזנות הסתר והחקירות במשטרה, לרבות, לחיתוך דיבורו ואופן הגייתן של האותיות הגרוניות והתרשמתי, כי הקול הנשמע בתוצרי האזנות הסתר תחת השם "מאיר" זהה לקולו של הנאשם, כפי שתועד בחקירותיו במשטרה.

רביעית, הנאשם כפר בחקירותיו במשטרה בכך שמדובר בקולו, בחר שלא להעיד להגנתו, ואף לא הביא מטעמו עד אשר יאשש את דבריו ויתמוך בטענתו לפיה אין מדובר בקולו.

בהקשר זה אציין, כי שיחות רבות שבהקשרן נטען, כי הנאשם הוא הדובר בהן, הושמעו לנאשם במהלך חקירותיו במשטרה, אך הנאשם התכחש לקולו ואף נמנע מלהעיד במשפט. משכך, לא רק שלא נתן בחקירותיו הסבר למהותן ותוכןן של השיחות הרבות, לרבות לא לשיחות 553,287 ו- 603 בהן, כאמור, הדובר הזדהה בשם "מאיר עמר" ומסר את מספר תעודת הזהות שלו, אלא גם מנע מבית המשפט את האפשרות לשמוע את קולו ולהתרשם ממנו באופן ישיר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

78. לפיכך, ולאחר שנתתי דעתי לזהירות המתבקשת, עת זיהויו של נאשם נעשה על ידי בית המשפט (עניין **סויסה**, פסקה 10; **ואקי**, כרך ב, ע' 1167 וההפניות שם), אני קובעת, כי הדובר המופיע תחת השם "**מאיר**" בהאזנות הסתר על מספר הטלפון של הנאשם מעמדה 122091 הוא הנאשם. כמו כן, מאחר, ומדובר באמרות חוץ של נאשם שהוגשו בהסכמה, הן קבילות לאמיתות תוכנן.

79. להשלמת התמונה בעניין האזנות הסתר יאמר, כי **ואקי** כותב בספרו כך - "**הפסיקה הבחינה בין זיהוי קול מוחלט, מיידי וספונטני, שלגביו נקבע כי הוא בעל מהימנות גבוהה, לבין זיהוי קול על ידי סימנים שבו, שלגביו נקבע כי דרגת מהימנותו נמוכה יותר ... נקבע כי זיהוי ספונטני ומוחלט של קולו של אדם, המוכר למזהה מהיכרות מוקדמת, עשוי לשמש לקביעת זהותו של בעל הקול ולהרשעתו על בסיס ראיה זו בלבד ... לעומת זאת ... נפסק כי זיהוי בלתי ספונטני של קולו של אדם, המוכר למזהה מהיכרות מוקדמת, מחייב תוספת ראייתית מסוג סיוע לצורך קביעת זהותו של בעל הקול"** (**ואקי**, כרך ב, ע' 1167 וההפניות שם; ר' גם עניין **וידאל**, פסקה 8).

80. ואמנם, האזנות הסתר הן רק נדבך אחד במארג הראיות שהונח בפניי על ידי המאשימה. מעבר לכך שזיהוי הנאשם כדובר בשיחות נלמד מסימנים מזהים שונים ומתוכן השיחות, מדובר בשיחות המתיישבות עם ראיות נוספות ורבות שמקורן בעדויות שנשמעו ובתוצרי מחשבים וטלפונים ניידים, התומכים כולם בזיהוי הנאשם כדובר בהאזנות הסתר.

מעבר לכך, יש להזכיר, כי מדובר בזיהוי, המצטרף ממילא לזיהוי, אשר נעשה במסגרת האזנות הסתר על ידי המתמללים.

(3) המידע הדיגיטלי שהופק ממחשבים וטלפונים ניידים

81. מידע דיגיטלי הוא כל מידע "**שצורת יצירתו או אחסונו היא דיגיטלית ... כל מה שמאוחסן על גבי רכיב אלקטרוני, כגון מחשב או טלפון נייד, מהווה מידע דיגיטלי. מידע דיגיטלי כולל תוכנות, אפליקציות סלולר, הודעות צ'אט, מערכות הפעלה, קבצי וידאו ושמע, עמודי אינטרנט, וכן נתונים שקופים שהמשתמש מן המניין אינו מודע לקיומם או לאופן פעולתם"** (בש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר (2017), פסקה 18).

זאת ועוד, הראיה הדיגיטלית כפי שכותב **ואקי** בספרו (כרך ב, ע' 1098) "**היא ראיה ככל הראיות, כאשר לאופייה הדיגיטלי יש השפעה מועטה – אם בכלל – על מהלך ניהול המשפט"**.

82. בתיק זה הופקו ראיות ממחשבים וטלפונים ניידים רבים, שנתפסו במסגרת חיפושים בכתובות שונות ובהתאם לצווים שיפוטיים. כאמור, כל הראיות הנוגעות לפעולות החיפוש והתפיסה, החל בצווים, עבור בדו"חות החיפוש ודו"חות הפעולה וכלה בתפוסים - הוגשו בהסכמה (ת/26 – ת/65). זאת ועוד, מרבית התוצרים שהתקבלו מפריקת המחשבים והניידים על ידי חוקרי המחשבים המיומנים (שי שטח, מקסים יורקוביץ, דוד אוקסר ואופיר דורון) הוגשו אף הם בהסכמה (ת/197 – ת/233) (פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 452, ש' 5 – 7).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

83. מדובר, אם כן, בראיות קבילות העומדות בתנאים הקבועים בסעיפים 23 ו-23א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ושנתפסו בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה (דני"פ 1062/21 אוריך נ' מדינת ישראל (2022)).

84. אשר לתוצרים דיגיטליים הכוללים התכתבויות של הנאשם - מדובר באמרות נאשם מחוץ לכותלי בית המשפט, הנוגעות לעניין ויש להן משקל ראייתי להוכחת האשמה ובהתאם לפסיקה, הן באות בגדר הודאה (ע"פ 216/74 כהן נ' מדינת ישראל, (1974) פסקה 4 לפסק-דינו של כב' השופט כהן; ואקי, כרך ב, ע' 879). כמו כן, בהינתן שמדובר באמרות חוץ של הנאשם, הרי שניתן להוכיח את אמיתות תוכן לפי סעיפים 11 ו-12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - "פקודת הראיות").

85. בענייננו, אמרות הנאשם שהופקו מהטלפונים הניידים והמחשבים באות לידי ביטוי בהתכתבויות עם גורמים שונים בהקשרו של mytvil כגון ת/151, ת/154 ו- ת/227א. כאמור, ת/36ה שממנו הופק ת/151 הוגש בהסכמה; ת/154 שהופק מת/225א (ממחשב ת/47ל) הוגש בהסכמה וכך גם ת/227א שהופק מת/47ל הוגש בהסכמה. בנוסף, רן כהן אף העיד בהקשרם של ת/151 ו- ת/154.

זאת ועוד, מדובר בהתכתבויות של הנאשם בזמן אמת, במסגרת פעילותו העבריינית ולצורך מימושה, שנאמרו לגורמים שעבדו איתו ב- mytvil כגון אלי, רן כהן ואדם אשר, כפי שיובהר בהמשך, הזדהה כחיים עמר.

86. אשר לאמרותיו של אלי מהתוצרים הדיגיטליים - כאמור, מאחר ומדובר באמרות של מי שאינו עד במשפט ושלא היתה אפשרות להעמידן בפני חקירה נגדית, הרי הן אינן קבילות כנגד הנאשם, מעבר לקבילות לעצם אמירתן (ר' ההפניות לעיל וגם ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל (1998), פסקה 8 לפסק-דינה של כב' השופטת דורנר).

87. לאור האמור, אני קובעת, כי כל המידע הדיגיטלי שהופק ממחשבים וטלפונים ניידים והוגש בהסכמת ההגנה, קביל כנגד הנאשם, לרבות לאמיתות התוכן, למעט אמרותיו של אלי, שקבילות לעצם אמירתן בלבד, אך לא לאמיתות תוכן.

88. אשר לראיות שהופקו מהמחשבים של חיים עמר - תחילה אציין, כי כל הראיות הנוגעות לחיפוש ותפיסת המחשבים של חיים עמר, כמו גם הראיות שהופקו מהן, הוגשו בהסכמת ההגנה ללא הסתייגות. כך, גם כל הודעותיו של חיים עמר הוגשו בהסכמה חלף עדותו (ת/269 - ת/274).

עם זאת, ההגנה טענה בסיכומיה, כי ההסכמה לאמיתות תוכן של הראיות מוגבלת לדברים שמסר חיים עמר במסגרת הודעותיו במשטרה.

89. מעיון בהודעותיו של חיים עמר עולים הנתונים הבאים: מתגורר בדירה בנהריה, עובד כדי גי, ומספק שירותים ותמיכה לחברת ETH80 (ר' ת/269א, ת/270א, ת/271א); מכיר את רן כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

והמחשבים שנתפסו בדירה בנהריה שלו (ר' ת/270א); המחשב השחור שנלקח מהדירה בנהריה שימש אותו לעבודה ב – ETH80 (ר' ת/273א); שולל קשר לאתר mytvil וקשר עם אָקִיו וכן שולל קשר לדירה בתל אביב, לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין (ר' ת/271א, ת/272א); שולל קשר להזמנת ממירים וציוד, שולל קשר לשיחות שהושמעו לו ולהודעות שהוצגו לו ושנקלטו במסגרת האזנות הסתר על עמדות 113764 ו – 122091 (ר' ת/272א); עובד ב – ETH80 כספק חיצוני כארבע שנים, שולל קשר לתוכנות שנמצאו אצלו במחשב אשר נועדו לצורך איסוף פרטים של אנשים עם תעודות זהות כדוגמת אגרון, שולל קשר להתכתבויות בסקייפ בכלל ובפרט עם פטריק, אלי, רן כהן והנאשם (ר' ת/274א).

90. חיים עמר קשר את עצמו, אם כן, לחברת ETH80, אך הכחיש קשר לתוכן של חומרי המחשב ואף טען בהודעתו מיום 15.2.16 (ת/274א) עת הוצגו לו ההתכתבויות מתוכנת הסקייפ, כי הוא לא מכיר אותן ואינו עושה שימוש בתוכנת הסקייפ.

91. דו"ח פעולה של אופיר דורון ת/227 שהוגש בהסכמה (פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 452, ש' 25) ומתאר את התוצרים שהופקו ממחשב נייד שנתפס על הרצפה בחדר של חיים עמר בדירה בנהריה (פריט 77884578 -ת/47כט; תוצרי המחשב דיסק ת/227א) מפרט את שמותיהם וכתובותיהם של המשתמשים המעורבים בסקייפ (חיים עמר, פטריק/זנג, אלי עמר ומאיר עמר), באופן התואם גם את עדותו של רן כהן, אשר לשם המשתמש של הנאשם ושם המשתמש של אלי, כפי שיובהר בהמשך.

מכל מקום, לאור גרסתו של חיים עמר בחקירתו במשטרה, שהוגשה בהסכמה חלף עדותו, לפיה שלל קשר לתוכנות שנתפסו במחשב שנתפס בביתו (ת/47כט) וטען שאינו משתמש בתוכנת הסקייפ, אני קובעת, כי די בדברים שכתב הנאשם עצמו במסגרת התכתבויותיו בתוכנת הסקייפ עם אדם ששם המשתמש שלו בסקייפ הוא "Haim Amar" ושמופיע בסקייפ תחת השם "haimhbk" (להלן – "המכונה חיים עמר") וזאת בין אם מדובר בחיים עמר - אחיו של הנאשם ובין אם מדובר באדם אחר שזה כינויו.

92. הנה כי כן, אמרות הנאשם במסגרת התכתבויותיו עם מעורבים אחרים (ת/151, ת/154 ו – ת/227א) הוגשו בהסכמת ההגנה וללא כל הסתייגות. מדובר בראיות המצביעות על קשר ישיר של הנאשם לאתר, מלמדות על מעורבותו המשמעותית בתפעול האתר ומשתלבות היטב במארג הראיות בתיק ואני קובעת, כי יש לתת להן את מלוא המשקל.

(4) שתיקת הנאשם בחקירותיו במשטרה ובחירתו שלא להעיד

93. תחילה יאמר, כי הנאשם נחקר במשטרה עשר פעמים (ת/16 – ת/25) ובהן, במרבית חקירותיו, לשמור על זכות השתיקה ולהימנע באופן גורף ממתן מענה לשאלות. לצד זאת, מצא לנכון להשיב באופן סלקטיבי ביותר לשאלות מסוימות שנשאל כגון בהקשרה של חברת ETH80 ועבודתו בה (ר' ת/16א ו – ת/16ב, ע' 2; ת/18א ו – ת/18ב, ע' 109; ת/19א ו – ת/19ב, ע' 7-9).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

94. נקודת המוצא היא שלחשוד נתונה הזכות לשתוק כחלק מזכותו לחיסיון מפני הפללה עצמית. ברם, כפי שקובע סעיף 162(א) לחסד"פ "הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע".

95. אשר למשקלה הראייתי של השתיקה - זו קשורה ביכולתו של הנאשם לספק הסבר משמעותי ומשכנע לשתיקתו. בענייננו, ב"כ הנאשם הפנה לרע"פ 4142/04 מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי (2006) והסביר את שתיקת הנאשם בחקירותיו בזמן אמת, כמו גם את בחירתו שלא להעיד בבית המשפט, בסירוב המאשימה להסכים לכך שעדותו לא תשמש כנגד אלי, ככל שאלי יחזור לישראל ויאותר (פרוטוקול מיום 11.4.24, ע' 540, ש' 10 - 14 וכן פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 572, ש' 21 - 23).

אולם, מספר נתונים נדרשים להילקח בחשבון:

ראשית, במהלך חקירותיו במשטרה לא הסביר הנאשם את בחירתו לשמור על זכות השתיקה, כנובעת מרצונו שדבריו לא ישמשו כנגד אדם כזה או אחר. מדובר, למעשה, בגרסה כבושה שנשמעה לראשונה, מפי ב"כ הנאשם, בפתח פרשת ההגנה; **שנית**, מעבר לכך שההליכים בעניינו של אלי הותלו על ידי בית המשפט המחוזי בשנת 2021, במהלך המשפט כוון, לא אחת, הזרקור לכיוונו של אלי, כדמות המובילה. קו זה אינו מתיישב עם ההסבר אשר ניתן בדבר החלטת הנאשם שלא להעיד; **שלישית**, בשים לב לעבירות המיוחסות לנאשם והראיות שהוצגו בפניו, הן בחקירותיו ולבטח במהלך פרשת התביעה - מצופה היה מהנאשם, כי יאבק על חפותו ואף יבקש למסור גרסה אשר יהא בה, לכל הפחות, כדי לתת הסבר עובדתי אפשרי אחר לגרסת המאשימה (ר' ע"פ 8328/17 זיאד ג'בר נ' מדינת ישראל (2019) בפסקה 21 וגם ע"פ 2996/09 פלוני נ' מדינת ישראל (2011) בפסקה קמ). **רביעית**, גם אם שתיקת הנאשם נובעת מרצונו להגן על אלי, אין בנימוק הנטען כדי לפטור אותו מההשלכות הראייתיות הנובעות משתיקתו, בהתאם לסעיף 162 לחסד"פ, שהרי הראיות המפלילות נותרו ללא כל הסבר סביר מטעמו, והמשקל הראייתי שיינתן לשתיקה נתון לשיקול דעת בית המשפט.

96. ראיות נסיבתיות - במצב דברים בו עיקר הראיות הן ראיות נסיבתיות (כפי שבענייננו), הימנעות הנאשם מלהעיד, לא רק שעשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה, אלא שבשתיקתו, נמנע הנאשם מלהציע הסבר, שעשוי לשלול את המסקנה המפלילה שנלמדה מהראיות (לעניין המבחן התלת השלבי על פיו נבחנות ראיות נסיבתיות, ר' ע"פ 2960/14 חזן נ' מדינת ישראל (2017) בפסקה 13).

97. אמרות מזכות של הנאשם בחקירותיו - במהלך חקירותיו במשטרה הושמעו לנאשם האזנות סתר רבות, שנטען, כי הוא הדובר בהן. הנאשם טען, שאין מדובר בו וכי הוא אינו מזהה את הדוברים. בדומה, גם הכחיש שהוא האדם הנראה בסרטון שהופק ממצלמת האבטחה בדירה בקרית מוצקין - ת/202 (הודעת הנאשם ת/18א, ע' 12 והודעת הנאשם ת/19ב, ע' 35).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

98. הנאשם נמנע מלהעיד ובכך סיכל את האפשרות לבחון את גרסתו ולהתרשם מהסבריו ותגובותיו. בנוסף, משלא הובאה גרסה מטעמו במהלך המשפט, גם לא הוצע הסבר חלופי מטעמו לראיות הנסיבתיות שהובאו בפניו, ולא ניתן היה להעמיד תחת מבחן החקירה הנגדית את אמרותיו במשטרה, לפיהן הוא אינו הדובר בהאזנות הסתר (ר' ת/20, ת/21, ת/25) ואף אינו הדובר בשיחות למוקדי שירות הלקוחות של יס והוט (ר' ת/18).

99. לאור האמור, הימנעות הנאשם מלהעיד מחזקת את ראיות התביעה ומותירה את המסקנה המפלילה העולה מהראיות הנסיבתיות, כפי שיפורטו להלן, על כנה. כמו כן, אמרותיו המזכות במשטרה מאבדות את משקלן הראייתי (ר' ע"פ 2592/15 פלוני נ' מדינת ישראל (2016) פסקה 10 וההפניות שם; ע"פ 205/75 רוני קרנץ נ' מדינת ישראל (1976) פסקה 6; קדמי, חלק 1, ע' 139 - 140).

5) טענת ההגנה לפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה של הלבנת הון

100. בסיכומיה, כפי שצוין לעיל, טענה ההגנה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה של הלבנת הון.

101. סעיף 149 לחסד"פ קובע רשימה של טענות מקדמיות שניתן להעלות בתחילת המשפט ואף ראוי להעלותן בנקודת הזמן האמורה. זאת, מאחר ומדובר בטענות "מקדמיות" המכוונות נגד ניהול ההליך ואינן קשורות להוכחת האשמה. סעיף 151 לחסד"פ קובע, כי פרט לטענות בעניין חוסר סמכות מקומית או פגם או פסול בכתב האישום, הנאשם אינו מנוע מלהעלות טענותיו המקדמיות גם בשלב מאוחר יותר של המשפט.

102. מחד גיסא, הנאשם לא היה מנוע מהעלאת טענה זו בשלב הסיכומים, שהרי אין מניעה להעלותה אף בשלב הערעור (ע"פ (מחוזי-ת"א) 71494/06 מדינת ישראל נ' בובו אלסיני (2007) פסקה 12 וההפניות שם). מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהטענה הועלתה בשלב הסיכומים בלבד.

103. בתפ"ח (מחוזי – ב"ש) 26603-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (2016), פסקה 25 לפסק-דינו של כב' השופט מרדכי לוי נקבע כך - "כפי שעולה מהרישא של סעיף 151 לחסד"פ, בהבדל מהטענה המקדמית של פגם או פסול בכתב האישום, ניתן להעלות גם בהמשך המשפט טענה ("מקדמית") כי העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה, לפי סעיף 149(4) לחסד"פ; אולם, למועד העלאת הטענה האמורה השלכה רבת משקל; ככל שמאחר הנאשם בהעלאת הטענה – כן ייטה בית המשפט לדחותה, ובלבד שלא נגרם עוול לנאשם והוא לא קופח בעטיה בהגנתו..." (ר' גם עתפ"ב (ב"ש) 653-09-18 ועדה מקומית לתכנון ובנייה ערד נ' משה ברנד (2020), פסקאות 140 – 141).

104. ביום 19.9.23 הגיש הנאשם בקשה שכותרתה "בקשה ליתן החלטה בבקשה להחזרת תפוס". בקשה זו הוגשה במסגרת התיק העיקרי, תוך שצורפה אליה החלטת כב' השופט הרמלין מיום 30.7.23 שניתנה במסגרת בקשה להחזרת תפוס בה"ת 70306-06-23, ושממנה עולה כי הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

טען במסגרת הבקשה להחזרת תפוס כי כתב האישום אינו מגלה עבירה של הלבנת הון. בהחלטתו קבע כב' השופט הרמלין, כי על המבקש להעלות "את טענתו שכתב האישום אינו מגלה עבירה כטענה מקדמית בהליך העיקרי (כמובן, בהתאם לשיקול דעתם המקצועי של באי כוחו)".

בהתאם, במהלך הדיון ביום 19.9.23 (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 312 – 316) הובהר להגנה, כי ככל שהיא עומדת על הטענה, שכתב האישום אינו מגלה עבירה, עליה להגיש בקשה מנומקת במסגרת התיק העיקרי, שהרי המותב אינו חשוף להליך ה"ית. דא-עקא, בקשה לא הוגשה והטענה לא הועלתה במהלך המשפט, אלא אך בשלב הסיכומים.

105. מכל מקום, בהינתן שהטענה הועלתה רק לאחר סיום שמיעת הראיות ומאחר והוריתי, כאמור, על זיכוי הנאשם מעבירת הלבנת ההון, הרי שאינני נדרשת לטענה זו.

ט. עדותו של רן כהן - האתר המפר והפעלתו

106. לפי הנטען בכתב האישום, בשנת 2008 הוקם על ידי אלי ואחרים, אתר אשר עשה שימוש בדומיין האינטרנט www.mytvil.com.

107. העד רן כהן (להלן – "רן כהן"), עד מרכזי בתיק, העיד באריכות אודות הקמת האתר והפעלתו. כבר עתה אציין, כי עדותו התאפיינה בדיבור חלש והססני וניכר כי הוא מתקשה עם המעמד אליו נקלע כעד משמעותי כנגד נאשם אשר יש לו, לדבריו, היכרות ארוכת שנים איתו ועם אלי, הן ברמה המקצועית והן ובעיקר ברמה האישית-חברית. ככלל, העד מסר בעדותו תשובות קצרות וממוקדות, נמנע מלהרחיב אודות הנושאים עליהם נשאל והתרשמותי, כי הוא עשה כל לאל ידו כדי לצמצם, ככל הניתן, ממסירת פרטים אודות הנאשם ואלי. עדותו שהתפרסה על פני שלוש ישיבות היתה מהימנה עליי וגם מאמצי ההגנה לערער את אמינותו ולהציגו כבעל אינטרס וכמי שהגה את הקמת האתר או, לכל הפחות, היה שותף להקמתו, ניהולו והפעלתו ביחד עם אלי, לא צלחו כלל.

108. חקירתו הראשית התנהלה באיטיות ובחשש, אך לא היה גם בחקירה הנגדית, שהיתה מטבעה, תקיפה יותר, כדי לגרוע מעדותו. כפי שיובהר להלן, העד חזר על דבריו, לעיתים תוך חידוד הדברים ולא נותר בי ספק, כי רן כהן עסק בשירותי תמיכה בלבד באתר וכי הידע הרב שהיה לו נבע, הן מעבודתו באתר והן בשל הימצאותו בקרבת אלי ברמה יומיומית.

109. רן כהן העיד כי הוא מכיר את אלי משנת 2000 וכי השניים היו חברים טובים מאוד בתיכון (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 251 - 253). עוד סיפר כי בשנת 2008 אלי פנה אליו על מנת שיעבוד אצלו כתומך טכני של האתר (שם, ע' 253, ש' 17 – 23). לדבריו, האתר תוכנן והוקם על ידי אלי ובסיוע מתכנת מסין בשם זנג, שאלי מצא ברשת ושכינויו פטריק (שם, ע' 272, ש' 9 – 11; להלן – "זנג" ו- "פטריק"). אציין, כי רן כהן זיהה את פטריק באמצעות תמונת דרכון אשר נשלחה לפלטשר על ידי אלי במהלך התכתבויותיהם (ת/152 ו- ת/140; פרוטוקול מיום 19.9.25, ע' 297,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ש' 1 – 21) וסיפר אודות עבודתו של פטריק אצל אלי (שם, ע' 296 – 302). יצוין כי אותה תמונת דרכון נמצאה גם בטלפון הנייד של אלי, כעולה ממזכר של ניר גאון ת/187.

110. עוד סיפר רן כהן בעדותו, כי פטריק הגיע בשלב כלשהו לישראל כדי לעבוד על האתר והתגורר אצל אלי בזמן שהותו בישראל והוא פגש אותו, בעת ביקורו, פעמיים או שלוש (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 297 – 298; לעניין זימונו של זנג/פטריק לביקור בישראל על ידי אלי, ר' ת/309. כמו כן ר' אישור שהייה של פטריק בישראל ת/314). עוד העיד, כי ההנחיות בנוגע לבניית האתר ניתנו בעיקר על ידי אלי (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 299, ש' 22 – 23), אך הבהיר, כי ייתכן שגם היו "נגיעות" מצד הנאשם (שם, ע' 300, ש' 17) וכי המעורבות של הנאשם עם פטריק היתה בהקשר של ה – VOD (שם, ע' 301, ש' 6).

111. עוד העיד רן כהן, כי הדומיין של האתר היה mytvil.com (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 267) וכי הצפייה בתכנים נעשתה בדומיין web1.mytvil.com (שם, ע' 287, ש' 20) והיה מדובר ב"אתר של צפייה בטלוויזיה בשידורים חיים או בהקלטות" (שם, ע' 253, ש' 25). לדבריו, אלי ביקש ממנו לעבוד בשירות הלקוחות בגלל הידע שלו במחשבים (שם, ע' 272, ש' 25) אך עבודתו הסתיימה בתחילת 2012 (שם, ע' 254, ש' 28).

112. כמו כן סיפר, כי אלי הקים את החברה ETH80 כדי ש"יהיה אפשר לתת משכורות" וכי בחברה עבדו ארבעה עובדים: אלי, חיים עמר, הוא והנאשם (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 262 – 263), אך לדבריו לא ידע מהם השירותים שהחברה סיפקה ולא הכיר את לקוחותיה (שם, ע' 306, ש' 11 ו – 17). אציין, כי הדברים האמורים נאמרו על ידי רן כהן בהקשרו של המסמך ת/153 הכולל לשיטת המאשימה רשימה של לקוחות. אולם, מאחר ולא הובהר בפניי מי ערך את המסמך ומה משמעותו, לא אתן לו כל משקל.

113. עוד מסר, כי כאשר התחיל לעבוד בשנת 2008 היו לאתר כ - 1000 לקוחות פעילים, אך הוא כבר פעל באופן מלא ואלי, אשר הגה את הרעיון של הקמתו, עבד בו לבד (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 267, ש' 20). העד גם הוסיף ואמר, שלאחר לא היו לקוחות מישראל משום שהאתר היה חסום לכניסה מישראל (שם, ע' 274, ש' 29) וכי מרבית הלקוחות היו בארצות הברית ויתר הלקוחות היו מאירופה והמזרח (שם, ע' 254, ש' 12 – 14). עוד סיפר, כי בשנת 2009 כבר היו לאתר בין 1,700 – 2,000 לקוחות וכי המספר הלך וגדל מדי שנה ב – 1,000 מנויים לערך ובאופן שבמועד עזיבתו בתחילת 2012 היו כ – 5,000 לקוחות (שם, ע' 335, ש' 29).

עם זאת, משנשאל בחקירתו הנגדית, אם במועד עזיבתו עמד מספר המנויים על 5,000 השיב "לא זוכר" והסתבר כי מדובר במספר עליו למד נוכח כמות כתובות המייל שלקח מהאתר טרם עזיבתו וכי מספר זה כולל גם כתובות מייל של מנויים לא פעילים (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 423, ש' 6 – 21).

114. לגבי תכנים ששודרו - רן כהן העיד, כי האתר היה משדר תכנים של הערוצים 1, 2 ו – 12 וכן חלק מהערוצים של החברות יס והוט (שם, ע' 268, ש' 30 – 31) וכי ניתן היה לצפות באתר ב –

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

18 ערוצים אשר שודרו ללקוחות במסגרת חבילה בסיסית או חבילה מורחבת (שם, ע' 271, ש' 11). בנוסף, היו מועלים, לדבריו, תכנים במסגרת ה-VOD, כאשר בהתחלה היו בעיקר סרטים ישראלים (שם, ע' 256, ש' 7 – 8 וגם ע' 269, ש' 1 – 5) וגם ניתן היה לצפות בתכנים מוקלטים שבועיים אחורה (שם, ע' 269, ש' 16 – 19).

115. לגבי העתקת התכנים - רן כהן הסביר, כי כל ההקלטות של התכנים היו נשמרות על גבי שרתים באירופה אשר היו יכולים להכיל כמויות גדולות של תכנים (שם, ע' 269, ש' 26) וכי כאשר כונני השרתים היו מתמלאים - היו מתקבלות התראות בהודעת סמס או במייל והנושא היה מטופל על דרך של מחיקת תכנים או הגדלת נפח השרתים או כיווץ הקבצים המוקלטים (שם, ע' 270, ש' 1 - 5). אשר למחיקת קבצים מהשרתים הסביר, כי הדבר היה נעשה באמצעות תוכנת putty שבאמצעותה נכנסים לשרתים (שם, ע' 286, ש' 10 – 11 וגם ש' 30 – 31) וכי כל העובדים השתמשו בתוכנה זו (שם, ע' 287, ש' 9 – 14).

בנוסף הסביר, כי ההקלטות של השידורים נעשו באמצעות תוכנת Adobe live media encoder וכי באמצעות תוכנה זו גם הועברו ההקלטות לשרתים (שם, ע' 271, ש' 13 - 24). כך, גם העיד, שהאתר פעל באמצעות שרתי VPS שנועדו להנגיש בצורה יותר טובה את השידורים לאזורים גאוגרפיים מסוימים (שם, ע' 283, ש' 11) ופירט אודות אופן פעילות השרתים והמשמעות של מיקומם הגאוגרפי (שם, ע' 284). בנוסף ציין, כי מי שניהל את השרתים וטיפל בהם בתקופתו היה אלי ובחור נוסף בשם אדי שעבד איתו (שם, ע' 285, ש' 17 - 18 וגם ש' 27 – 29).

116. מכל מקום, רן כהן הבהיר, כי האדם היחיד שטיפל באתר ועשה שינויים במשך השנים בהן עבד באתר היה פטריק (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 301, ש' 20 – 22) והדגיש בחקירתו הנגדית, כי מפגשיו עם פטריק היו על רקע חברתי ובשל קרבתו לאלי והנאשם (שם, ע' 353, ש' 4 וגם ש' 29 - 31). עוד ציין, כי המפגש שהתקיים בינו לבין הנאשם ופטריק היה אף הוא מפגש אקראי ובלתי מתוכנן (שם, ע' 354, ש' 1 – 3 וגם ש' 22).

117. לגבי תפעול המערכת - רן כהן הסביר באשר לאופן העברת השידורים מנקודת קצה אחת (דירת השידור) ועד לנקודת הקצה השנייה (הלקוח), כי בדירות השידור היו טלוויזיות שהיו מחוברות לממירים שהיו מחוברים למחשבים, אשר הקליטו באמצעות התוכנה Adobe live media encoder את התכנים ששודרו. התכנים שהוקלטו היו עוברים עיבוד ונשלחים לשרת מְרָץ באמצעות תוכנת Wowza (להלן - "שרת Wowza"). בשרתי ה-Wowza בוצעה הקלטה של התכנים ומהם התכנים הופצו הלאה לשרתים נוספים שמהם ניתן היה להפיץ את התכנים בתוך האתר. בהקשר זה הסביר, כי שרתי ה-Wowza היו למעשה נקודת מעבר לשרתים אחרים, הקרובים יותר לנקודת הצפייה של הלקוחות ובאופן שאפשר תקשורת טובה יותר וצפייה טובה יותר (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 287, ש' 26 עד ע' 289, ש' 2).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בהמשך הסביר, כי השרתים שקיבלו את התכנים משרתי ה-Wowza היו ממוקמים באזורי הצפייה של לקוחות האתר וכונו שרתי סקוויד ופרוקסי (שם, ע' 289, ש' 9 - 22; להלן – "שרת סקוויד" וגם "שרת פרוקסי"). עוד ציין, כי כדי להבטיח שאיכות השידור המקורית תישמר היה צורך באינטרנט עם תקשורת טובה מבחינת תגובה ומהירות וכי שרתי Wowza היו ממוקמים, חלק מהזמן בהולנד וחלק מהזמן בשוודיה ואילו שרתי הסקוויד היו ממוקמים במדינות שונות, בהן היתה תקשורת טובה כגון רחבי ארה"ב, יפן, ושוודיה (שם, ע' 289, ש' 1 - 8 וגם ש' 21 - 22). עוד הובהר על ידי העד, כי שרת Wowza היה ממוקם בשוודיה משום ששם היו חברות שהציעו את השירות ומבחינה משפטית זה היה יותר פשוט (שם, ע' 291).

עוד העיד רן כהן, כי בתחילה התכנים שהוקלטו באמצעות המחשבים בדירות השידור הועברו באמצעות אינטרנט "רגיל" לשרת בבזק בינלאומי ובהמשך, לאחר שהותקן סיב אופטי בדירת השידור, התכנים שהוקלטו הועברו לשרתי Wowza (שם, ע' 290, ש' 1 - 11).

לבסוף הסביר, כי המנויים היו צופים בתכנים באמצעות תוכנת נגן שהיתה קיימת באתר עצמו שנקראת Flowplayer שאפשרה גם צפייה בתכנים ב-VOD (שם, ע' 293, ש' 7 - 9).

118. לגבי תחזוקת האתר - העיד, כי כאשר היו תקלות בשרתים (נפילה, קיטועי תקשורת או הפרעות בתקשורת) היו מתקבלות התראות באמצעות אתר pingdom שהיו נשלחות בהודעות סמס ואז היה אפשר להחליף במערכת של האתר את שרת השידור (שם, ע' 295 - 296).

119. בנוגע להפעלת שירות הלקוחות של האתר - רן כהן העיד, כי בשירות הלקוחות של האתר עבדו הוא חיים עמר והנאשם, במתכונת של משמרות (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 263, ש' 15 - 19). עוד סיפר, כי במסגרת העבודה בשירות הלקוחות ניתן מענה ללקוחות שנתקלו בבעיות כגון: צפייה משובשת או קטועה, בעיות התקנה ובעיות מהירות וכי השירות ניתן בעברית ובאנגלית (שם, ע' 254, ש' 5 - 9). בנוסף, התקבלו פניות ובקשות לגבי הוספת תכנים (שם, ע' 272, ש' 22 - 23).

לדברי העד, המענה בשירות הלקוחות נעשה באמצעות התכתבות בתוכנת zazachat ובמיילים (שם, ע' 275, ש' 19 - 22) וכי הוא עשה שימוש בשם "ניר כהן" ואילו חיים עמר השתמש בשם "חגי" ואלי עשה בתחילה שימוש בשם "ניר" ואחכ בשם "דניאל". אשר לנאשם - הוא פעל תחת השם "אבי מלכה" (שם, ע' 273 - 274). בעניין זה הבהיר, כי הוא והאחרים לא השתמשו בשמותיהם האמיתיים משום שאלו לא רצה שייחשפו (שם, ע' 275, ש' 3 - 4).

עוד סיפר, כי לכל מי שעבד בשירות הלקוחות היתה גישה לתיבת המייל של האתר (שם, ע' 276, ש' 26) וכי התכתבויות פנימיות, דהיינו התכתבויות בינם לבין עצמם, נעשו באמצעות תוכנת הסקייפ (שם, ע' 277, ש' 6; ר' קובץ התכתבויות ת/151 שהופקו ממחשב נייד שנתפס בדירה בתל אביב - ת/36א).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מדברי העדגם עלה, כי אלי היה מנחה אותו כיצד להשיב למנויים, שהיו מתלוננים אודות בעיות בקליטת השידורים (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 282, ש' 19 – 23 בהקשרו של ת/151 מס"ד 597 - 599) והבהיר בהקשרן של התכתבויות שונות בת/151 (ר' למשל מס"ד 169, 417 ו- 585) כי בכל מקום שבו יש התייחסות למיילים בהתכתבות בינו לבין אלי הכוונה למיילים של התמיכה הטכנית (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 282, ש' 13). בנוסף העיד, כי במסגרת העבודה, היו נעשים ניטורים כדי לוודא שהמערכת של האתר עובדת ותקינה וכי כאשר היו תקלות, היו מתקבלות התראות (שם, ע' 295). כמו כן, רן כהן התייחס קונקרטי לתקלות/שגיאות נפוצות והסביר אודותיהן באופן שניתן היה להתרשם כי הוא הכיר היטב את התקלות הנפוצות ואת הטיפול בהן (שם, ע' 295 – 296).

120. לגבי שמות משתמשים - העיד רן כהן, כי אלי עשה שימוש בסקייפ בשם משתמש rancohen85 (להלן - "הסקייפ של אלי"), הוא עצמו עשה שימוש בשם cellcom8470 (שם, ע' 303, ש' 20; להלן - "הסקייפ של הנאשם"). בהתאם, עשה שימוש בשם 139 – 147; מס"ד 257; מס"ד 305 – 314; ומס"ד 366 – 373) הסביר, כי מדובר בהתכתבויות בינו לבין אלי.

121. בנוגע למערך הכספים - רן כהן סיפר, כי כאשר לקוחות האתר היו צריכים לשלם עבור המנוי, היה נפתח מסך של Israel Serve שזה הדומיין שאליו הם היו מועברים כדי לבצע את התשלום וכי לאחר ביצוע התשלום הם היו מועברים חזרה לדומיין של mytvil (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 308, ש' 24 – 29; ר' ת/303 (מסמך א.ד.)). בדומה, גם הדומיין Israel Dating שימש לצורך ביצוע תשלום (שם, ע' 309, ש' 4). כמו כן ציין, כי ניתן היה לשלם באמצעות paypal שהיה מקושר לכתובת מייל (שם, ע' 309, ש' 19 וגם ע' 324, ש' 15; ר' בהקשר זה גם התכתבות בין רן כהן לאלי, ת/151, מס"ד 28 – 35).

עוד עלה בעניין זה, כי הסליקה של התשלומים עבור האתר בוצעה באמצעות חברת Im Global (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 316, ש' 14) וכאשר נדרשו להחזיר כסף ללקוח היו נכנסים למערכת הסליקה של Im Global ושם היתה, לדבריו, לכל עובדי התמיכה - "אני, חיים, מאיר, אלי" היתה אפשרות לבצע החזר כספי שכן "זה חלק מהמענה שצריך לתת ללקוחות" (שם, ע' 333, ש' 18 – 24). עוד אמר, כי למיטב ידיעתו, אך הדבר אינו ידוע לו בוודאות, הכספים היו מועברים לחשבונות בנק בפנמה (שם, ע' 317, ש' 19).

יצוין, כי תמיכה בדברי רן כהן אשר לשימוש בדומיין Israel Serve, ניתן למצוא במה שהופיע בחיוב בכרטיס האשראי כעולה מהודעת מוטי אמיתי ת/284 והמסמכים המצורפים לה, מסומנים נג ו- נג2. כך, גם ניתן לפנות למסמכים שהוגשו באמצעות העדה קרן לוי מחברת פיוניר אשר עסקה במתן שירותי עיבוד עסקאות לטובת כרטיסי הפריייד של בנק הדואר ת/116 – ת/119, וכן להתכתבות בין רן כהן ואלי – ת/151, מס"ד 15 – 39. בנוסף יוער, כי פלטשר מסר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בעדותו כי השם Israel Serve שהופיע בפירוט האשראי של לקוחות האתר, היה בהתאם לדרישת אלי (עדות פלטשר, פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 210, ש' 1 – 2; ר' גם ת/125, ע' 8). בנוסף, אשר למקור הדומיין Israel Serve והקשר לאלי, ר' עדותו של משה ברק (פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 124 – 129).

122. תמיכה נוספת בכך ניתן למצוא במזכר של אלכס רוזנטל ת/238 (מסמך א.ר.13) וכן בדו"ח פעולה של אלי דוידסון ת/303 (מסמך א.ד.3) מהם עולה, כי במסך התשלום של לקוחות האתר נרשם, כי כרטיס האשראי יחויב תחת השם "Miadro Israel serv". בנוסף מת/303 (מסמך א.ד.2) עולה, כי מיד עם השלמת התשלום בגין ההתקשרות, הלקוח הופנה חזרה לדומיין mytvil (ר' לעניין זה ר' גם ת/90 ועדות אורי קנר בדבר קבלת המסמך ממוטי אמיתי, פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 72, ש' 24 – 25).

בדומה, גם מדו"ח פעולה של אלכס רוזנטל ת/244 עולה, כי הוא ביצע רישום לאתר על שם AlexRoz עבור שלושה חודשים ושילם סכום של \$ 82 כאשר החיוב בוצע דרך חברת Miadro. כך, גם ממזכר של ניר גאון ת/184 אשר רכש מנוי על שמו עולה, כי החיוב עבור המנוי נעשה דרך חברת Miadro וכי החיוב מופיע תחת "Miadro Israel serv".

עוד סיפר בקשר לניהול הכספים, כי לזי גרסיה היתה עו"ד מפנמה שניהלה לאלי את החשבון (להלן – "לזי גרסייה") והבהיר כי מידע זה נמצא בידיעתו משום שדיבר על כך עם אלי ואף ראה התכתבויות שלו איתה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 304, ש' 4). עוד עלה מעדותו, כי רק אלי התנהל מול לזי גרסיה (שם, ע' 303, ש' 18 – 19) וכי האחרונה היתה פותחת לאלי חשבונות ומקבלת תשלום חודשי מאלי עבור עבודתה (חקירה נגדית, פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 413, ש' 16 – 24). עוד העיד, כי החשבונות היו על שם לזי גרסיה אך "לאלי היו כרטיסי אשראי וגישה לחשבון" (חקירה נגדית, ע' 413, ש' 33).

123. מעדותו של רן כהן עלה, כי במסגרת עבודתו בשירות הלקוחות, היתה לו גישה לפאנל השליטה/הניהול (להלן – "פאנל השליטה") בו ניתן היה לראות את המנויים ולאתר אותם לפי שמותיהם או לפי כתובת מייל או שם משתמש. עוד העיד, כי פטריק בנה את פאנל השליטה וכי לכל עובדי שירות הלקוחות היתה גישה אליו. בנוסף מסר, כי באמצעות פאנל השליטה ניתן היה לבצע פעולות בשרתים ולתת מענה למנויים, לרבות בהקשרן של פניות כספיות כגון בקשה להחזר כסף או ביטול מינוי וקבלת זיכוי. לדבריו, הוא היה מתכתב בעניינים מסוג זה עם אלי בסקייפ ואלי היה אומר לו איך לעשות את זה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 310 – 312; ר' גם התכתבויות עם אלי בעניין זה, ת/151, למשל מס"ד 284, 550 – 575).

124. מכלל האמור לעיל עולה, כי רן כהן היה מקורב מאוד לאלי ואף היה בסוד העניינים. בהתאם, אף סיפר, כי בתקופה הרלוונטית בה עבד אצל אלי היה נפגש איתו "לפחות כמה פעמים בשבוע" (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 303, ש' 8). אולם, בשונה מטענת ההגנה, אני סבורה כי אין בעובדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שרן כהן ידעפרטים רבים מכוח חברותו עם אלי כדי ללמד על מעמדו באתר. כך, גם איני סבורה, כי הוא יזם את הקמת האתר או היה, כטענת ההגנה, בעליו.

125. עדותו של רן כהן התאפיינה, לעיתים, בהססנות, אך מצאתי אותה מהימנה. מדובר בעדות שמתיישבת היטב עם הראיות בתיק ונותנת הסבר רחב ומפורט אודות אופן הפעלתו של האתר על רבדיו השונים, בשנים בהן עבד באתר, קרי 2008 - 2011. מעבר לתיאור שמסר רן כהן אודות הקמת האתר על ידי אלי ואופן תפעולו בשוטף, הוא גם האיר על כל היבטיו הטכניים של האתר, בפרט בכל הנוגע להפעלתה של התשתית הטכנית, ששימשה לצורך העתקת והפצת התכנים ושבאמצעותה פעל האתר כולו. בנוסף, עדותו סייעה בביסוס העובדה שהנאשם עבד בשירות הלקוחות של האתר ואף היה קשור לדירות השידור.

126. לאור כל האמור לעיל, אני מאמצת את עדותו של רן כהן ונותנת לה את מלוא המשקל.

י. תיעוד האתר ופעילותו

127. מעדותו של רן כהן עלה, כאמור, כי הדומיין של האתר היה mytvil.com וכי הצפייה בתכנים נעשתה בדומיין web1.mytvil.com. עוד עלה מעדותו, כי ניתן היה לצפות באתר בתכנים של הערוצים 1, 2 ו- 12 וכן בחלק מהערוצים של החברות יס והוט. עוד ציין, כי ניתן היה לצפות ב- 18 ערוצים במסגרת חבילה בסיסית או חבילה מורחבת וגם בתכנים בשידורים חיים או בתכנים מוקלטים במסגרת ה- VOD וכי כאשר היה מדובר בערוצים של יס והוט היו מותרים את הלוגו של החברות.

128. תמיכה בעדותו של רן כהן ניתן למצוא בפעולות תיעוד שבוצעו במהלך החקירה ומלמדות על השימוש בדומיין www.mytvil.com, כמו גם על הערוצים ששודרו (ר' דו"ח פעולה של אלכס רוזנטל מיום ת/238 על נספחיו 1 - 13). במהלך התיעוד כעולה מת/238 צולמו מסכים של עמודים שונים מהאתר (מסמכים א.ר.1 - א.ר.13) המציעים צפייה בשידורים חיים או באמצעות VOD במגוון רחב של ערוצים.

בדומה, גם מדיסק תיעוד של האתר מיום 12.4.15 (ת/191) עולה, כי ניתן היה לצפות במגוון גדול של ערוצים שונים כגון ערוץ 10, ערוץ 9, ערוץ 8, ערוץ 1 וכן ערוצים של חברות יס והוט כגון יס דרמה, יס אקשן, יס דוקו, ערוץ הילדים, הוט בידור ישראל, הוט קומדי, ערוץ ויוה, דיסני ג'וניור, ערוץ החיים הטובים, ערוץ הטיוולים, ערוץ לולי, ערוץ המוסיקה ועוד ערוצים רבים נוספים.

זאת ועוד, מת/238 עולה, כי כתובת האתר היתה www.mytvil.com וכי בעמוד הראשי של האתר הוצעו חבילות צפייה והצעה להתנסות בחינם למשך שלושה ימים. עוד יש לומר, כי מחומר הראיות עולה, כי ניתן היה לתקשר בצי'אט בעברית עם נציג של האתר (ר' למשל, הודעתו של דוד מימוני - ת/98א).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

129. אשר לחבילות - מתיעוד האתר וכעולה ממוזכר של אלכס רוזנטל ת/238 הכולל פירוט של ערוצים ותוכניות ניתן ללמוד, כי מחירה של חבילה בסיסית עמד על \$29.99 (מסמך א.ר. 13 מתוך ת/238) ומחירה של חבילה לתקופה של שלושה חודשים עמד על \$82.99 נכון ליום 20.9.15 (ת/303, מסמך א.ד. 3). בהקשר זה גם ניתן להפנות להודעת מוטי אמיתי מיום 12.3.14 - ת/283, מסמך 4; להודעת מוטי אמיתי מיום 25.3.14 - ת/284, (ע' 1), המלמד על מחיר זה נכון ליום 10.1.14 וכן הודעת מוטי אמיתי מיום 19.11.15 - ת/287 (ע' 1 והמסמך אלי דוידסון 1).

130. אשר לצפייה בתכנים - מעבר לעדותו של רן כהן בעניין זה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 269, ש' 1) והתיעוד במזכר של אלכס רוזנטל ת/238, גם מהודעת מוטי אמיתי ת/283 ותיעוד תצלומי המסך המצורפים לה עולה, כי האתר העניק שירותים הכוללים צפייה בשידורים ישירים, צפייה בתכנים מוקלטים לתקופה של עד שבוע אחורה ותכנים מוקלטים אשר ניתן היה לצפות בהם במסגרת VOD (ר' הודעת מוטי אמיתי ת/283, ע' 1 והנספחים לה). כך, גם ניתן להפנות למזכר של אלכס רוזנטל ת/240, המלמד אף הוא על יכולת לצפות בתכנים מוקלטים וכן לעדותו של נועם שגב (להלן פסקה 328).

131. בנוסף, מעבר לעדותו של רן כהן אשר לאופן בו הוקלטו, שודרו והופצו התכנים, גם מדו"ח פעולה של אופיר דורון ת/217 עולה, כי השרתים היו מחוברים לממירים ששימשו להעברת שידורי טלוויזיה שהגיעו מממירים של הוט ויס (ע' 4). כמו כן, דו"ח תובנות בדבר בדיקת שרתי "בזק בינלאומי" ת/155 מלמד, כי השרתים של האתר שנבדקו היו שרתי "פרוקסי" ששימשו כ"צינור להעברת מידע" בשנים 2012 – 2014.

132. תמיכה נוספת בקיומו ופעילותו של האתר mytvil ניתן למצוא בעדים שהיו מנויים של האתר וסיפרו, כי שילמו תשלום חודשי באמצעות paypal, כרטיס אשראי או כרטיס אשראי נטען של הדואר. עוד סיפרו, כי הצפייה בתכני האתר התאפשרה בחו"ל וכי האתר העניק שירותי תמיכה טכנית עבור לקוחות באמצעות צ'אט בשפה העברית.

133. לעניין זה, אפנה תחילה להסכמה הדיונית בין הצדדים, כפי שקיבלה ביטוי במסמך מה/3 ובהקשרם של העדים גיל אוחיון, יהונתן רוזליו, ליאור אמויאל, עמיר כהן (פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 19 – 23) שהודעותיהם גם הוגשו בהסכמה (בהתאמה, ת/193, ת/194, ת/195, ת/196; פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 451, ש' 2 – 5).

134. כעולה מהמסמך מה/3 העד גיל אוחיון התגורר בשנת 2014 בפיליפינים והשתמש בשירות האתר mytvil לצורך צפייה בערוצים וסדרות. באותה שנה פרסם פוסט ביחס לאתר ולהתחברות דרך www.web1.mytvil.com. יצוין, כי תמיכה בהתקשרותו עם האתר ניתן למצוא בנתוני סליקה של חברת IMG הכוללים את שמו ומלמדים גם על סליקה באמצעות חברת Miadro - ת/137.

העד יהונתן רוזליו התגורר בשנים 2013 – 2015 בסין והשתמש בשירותי האתר mytvil לצורך צפייה בערוצים וסדרות. לדבריו, מצא את האתר על ידי חיפוש של טלוויזיה ישראלית בגוגל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

וכי שילם לאתר עבור המנוי באמצעות כרטיס אשראי מדי חודש. יצוין, כי תמיכה בהתקשרותו עם האתר ניתן למצוא בנתוני סליקה של חברת IMG הכוללים את שמו ומלמדים גם על סליקה באמצעות חברת onlinecost - ת/137; לפרטיו של יהונתן רוזליו, ר' ת/115, ע' 2.

העד ליאור אמויאל צפה אף הוא באתר mytvil בעת שהותו בארצות הברית ובמהלך טיול באירופה בשנת 2014. עבור המנוי שילם באמצעות כרטיס אשראי וכרטיס נטען של הדואר. יצוין, כי תמיכה בהתקשרותו עם האתר ניתן למצוא בנתוני סליקה של חברת IMG הכוללים את שמו ומלמדים גם על סליקה באמצעות חברת Miadro - ת/137; לפרטיו של ליאור אמויאל, ר' ת/115, ע' 1.

העד עמיר כהן התגורר בשנים 2010 – 2015 בפרו מתוקף עבודתו. לדבריו, השתמש בשירותי האתר mytvil לצורך צפייה בערוצים, סרטים ותוכניות בידור ושילם עבור המנוי באמצעות paypal ובהמשך באמצעות כרטיס נטען של הדואר. לפרטיו המזהים של עמיר כהן, ר' ת/115, ע' 4.

מעבר לעדים האמורים שהודעותיהם הוגשו, העיד גם העד דוד מימוני. העד מסר בהודעתו מיום 21.2.16 שהוגשה חלף חקירה ראשית (ת/98א), כי הוא נרשם לאתר mytvil לצורך צפייה בתכנים ישראליים באפריל 2014 כשהגיע לעבוד בארצות הברית. לדבריו, התשלום עבור המנוי נעשה באמצעות כרטיס אשראי נטען של דואר ישראל, המחיר היה כ- \$30 לחודש והוא צפה באתר באמצעות חיבור אינטרנט למחשב. עוד מסר, כי האתר הציע תכנים של "ערוצי ישראלים, ספורט, תכנים של הוט ויס, תכנים ברוסית ו - VOD" (ע' 2, ש' 19) וכי תמיכה טכנית התאפשרה באמצעות תוכנת צ'אט בשפה העברית (שם, ש' 25). בחקירתו הנגדית סיפר כי בהיותו בארצות הברית לא סבר שיש משהו לא חוקי במעשיו, שכן שילם עבור האתר, אך לאחר שובו לארץ, ניסה לצפות באתר והתברר לו שלא ניתן להיכנס לאתר בישראל (פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 63, ש' 13 ו- 15). יצוין, כי תמיכה בהתקשרותו עם האתר ניתן למצוא בנתוני סליקה של חברת IMG הכוללים את שמו ומלמדים על סליקה באמצעות חברת Miadro - ת/137; לפרטיו של דוד מימוני ר' ת/115, ע' 3.

עד נוסף היה פתחי שחאדה שסיפר, כי בזמן מגוריו בשנת 2014 בארמניה היה מנוי באתר במשך שלושה או ארבעה חודשים. עוד העיד, כי הגיע לאתר באמצעות חיפוש בגוגל וכי האתר הציע חבילות שונות בתשלום. לדבריו, שילם עבור המנוי \$29 לחודש באמצעות כרטיס אשראי נטען של רשות הדואר אשר אחיו, טען בו כסף עבורו, וכי האתר שידר "צפייה לייב, ערוצי ספורט, קשת, רשת וערוץ 1" כמו גם תכנים ב - VOD ותכנים של חברות יס והוט. עוד סיפר כי כאשר היו תקלות היה פונה לתמיכה הטכנית באמצעות צ'אט בשפה העברית (פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 79 – 82). כתמיכה בעדותו לעניין התשלום באמצעות כרטיס אשראי נטען של רשות הדואר – ר' עדות אחיו מועד שחאדה, לפיה רכש כרטיס אשראי נטען דרך הדואר וטען בו \$400 עבור אחיו שהיה בחו"ל (פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 78, ש' 8 - 15). יצוין, כי תמיכה בהתקשרות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

פתחי שחאדה עם האתר ניתן למצוא בנתוני סליקה של חברת IMG הכוללים את שמו ומלמדים על סליקה באמצעות חברת Miadro-ת/137; לפרטיו של מועד שחאדה ר' ת/115, ע' 3.

135. הנה כי כן, קיומו של mytvil בשנים הרלוונטיות, הפעלתו, קיומם של אלפי מנויים ודרישת התשלום עבור צפייה בתכנים אשר כללו ערוצים ישראלים, לרבות תכנים של החברות יס והוט וזאת הן בשידור חי והן ב - VOD, קרי תכנים מוקלטים, הוכחה מעבר לספק סביר, הן באמצעות תיעודים שבוצעו בזמן אמת והן באמצעות עדותו של רן כהן ועדויותיהם של מנויים שונים.

יא. מעורבות הנאשם בתפעול וניהול האתר

(1) מעורבות הנאשם בתפעול האתר - כללי

136. כפי שיפורט להלן, חומר הראיות מצביע על מעורבות משמעותית ורחבה של הנאשם כמעט בכל היבט תפעולי של האתר ועל שיתוף פעולה מלא בינו לבין אלי בכל הקשור בתפעול האתר, תחזוקת דירות השידור ורכישת ציוד. להלן אתייחס, ולו בתמצית, למספר האזנות סתר שיש בהן ללמד על שיתוף הפעולה ההדוק בין הנאשם ואלי אשר לניהול והפעלת האתר בצוותא.

א. שיחה 285 מעמדה 122091 מיום 28.8.14 – אלי מתקשר לנאשם והשניים מדברים אודות תפעול של מערכת כלשהי הפועלת באמצעות קודים ופקודות ואלי אף מזכיר את פטריק. במהלך השיחה, אלי אף אומר לנאשם שהוא "חייב ללמוד דרך מחשב את הקודים".

ב. שיחה 322 מעמדה 122091 מיום 29.8.14 – אלי מתקשר לנאשם ומבקש ממנו "כנס לשרת, לשרת שלך" והנאשם משיב "טוב".

ג. שיחה 323 מעמדה 122091 מיום 29.8.14 - הנאשם מדבר עם אלי אודות טיפול במנעולים בדירה כלשהי ובמחסן וכן לגבי טיפול במזגן שיש איתו תקלות ואף אומר לאלי כך – "לא לא לא תקשיב, אם אנחנו נגיע לאיזה מצב עוד פעם אני לא נכנס לזה ואנחנו נחליף אה ... מזגן זהו, אין לי עצבים ב ... אני לא מוכן אה ... לקחת צ'אנס אה ... בשביל ה ... שלוש, ארבע אלף שקל האלה, לא יודע כמה בשביל חרא כזה שיהרוס את הכל, זבל כזה". בהמשך אף אומר הנאשם לאלי, כי היה מחליף את המזגן "אם זה היה דחוף לי כרגע מה הכוונה דחוף לי, אם זה היה ... קריטי קריטי לעכשיו ברור שהייתי מביא ... לא הייתי חושב פעמים אבל אה בינתיים אה אנחנו ... יש גם את הגיבוי". בהמשך, הנאשם מדגיש בפני אלי, שהאיש של המנעולים עבד רק בחוץ ולא ראה מה יש בפנים וכי בעוד כשבוע הוא מעביר את כל הדברים מהדירה למחסן והוא ידאג שהחשמלאי יסדר שם חשמל. בנוסף אומר הנאשם בשיחה לאלי, שעליו ללכת להביא ציוד מ"אייל" וכי יש קרטון נוסף עם ציוד מ"אייל" שהוא עדיין לא פתח. משיחה זו עולה בבירור, כי הנאשם מעורב באופן נרחב ומשמעותי באחזקת אחת מדירות השידור, שכן, הוא דואג לכל סידורה ותחזוקתה לרבות מנעולים, חשמל, מזגן וסידור המחסן. בנוסף, יש בדבריו כדי ללמד על רצונו להסתיר את המתרחש בדירה ובמחסן וללמד על מודעותו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לכך שהתשתית שהוקמה משמשת לפעילות לא חוקית ולתפעולו של האתר. כך, גם עולה משיחה זו, כי הנאשם קשור להבאת הציוד הטכני ואף יודע מה הציוד שעתיד להתקבל ומשמש אותו ואת אלי לצורך תפעול המערכת הטכנית. ואציין, כי קיומם של מזגנים תקינים נובע מהצורך בקירור דירת השידור בה נמצאת התשתית הטכנית לאורך כל שעות היממה, עניין שעוד יחזור בהמשך.

ד. שיחה 497 מעמדה 122091 מיום 2.9.14 – הנאשם מתקשר לאלי, מעיר אותו מהשינה ואומר לו **"אנחנו צריכים להתחיל לעבוד ... בוא נעשה את זה מוקדם..."**. שיחה זו מלמדת על עבודתם המשותפת של הנאשם ואלי. שימת לב נדרשת לכך שבשיחה זו, כמו גם בשיחות נוספות, נוקט הנאשם בלשון רבים כלפי כל ההתנהלות בהקשרו של האתר.

ה. שיחה 508 מעמדה 122091 מיום 2.9.14 – הנאשם ואלי מדברים בשיחת ועידה עם אדם המכונה "אייל" אודות מערכות אזעקה שהם מעוניינים להזמין ולהתקין וכן אודות כבלים מסוג RG6 אשר מהם הזמינו 50 יחידות וכעת מבקשים 50 יחידות נוספות. האזנה לשיחה מצביעה על תיאום, מעורבות ושיתוף פעולה מלא בין הנאשם ואלי עד הפרטים הקטנים.

ו. שיחה 580 מעמדה 122091 מיום 4.9.14 – אלי מתקשר לנאשם והאחרון מעדכן אותו שהגיע המשלוח של המעבדים וכי הוא ילך לאסוף אותו מהדואר. הנאשם אומר בתגובה, כי ילך להביא ציוד מ"גלקסי" בחיפה ומתעניין במחירים של חלקי ציוד מסוימים. כפי שיובהר בהמשך, "גלקסי" היא חנות לציוד טכני הנמצאת בבעלותו של אייל גדיאל ובה רכשו הנאשם ואלי את הציוד הטכני שבאמצעותו הוקמה התשתית הטכנית של האתר ובאמצעותו בוצעה הפעילות של העתקת והפצת התכנים. בשיחה זו, יש כדי ללמד על מעורבות הנאשם בהבאת ציוד וטיפול בתשתיות הטכניות.

ז. שיחה 581 מעמדה 122091 מיום 4.9.14 - הנאשם מתקשר לאלי והשניים מדברים על חבילה שהגיעה מהונג קונג. מהשיחה עולה, כי הם ממתנינים למשלוח של מעבדים, אך קיבלו משלוח שכולל מכשיר כלשהו שאותו אלי הזמין והוא אף מבקש מהנאשם שיביא אותו אליו לתל אביב.

ח. שיחה 748 מעמדה 122091 מיום 10.9.14 – אלי מתקשר לנאשם והאחרון מאשר שיקנה גלגלי סיליקון גדולים לארון תקשורת.

ט. שיחה 794 מעמדה 122091 מיום 14.9.14 - אלי מתקשר לנאשם והשניים משוחחים על תקלה בכרטיס כלשהו. במהלך השיחה הנאשם אומר לאלי **"קפוא לי פה רצח"** וכשאלי מציע לו להעביר את המזגן למצב אוורור, הנאשם מסביר שהוא לא רוצה וחייב להשאיר אותו. עוד אציין, כי בשיחה זו הנאשם אומר לאלי כי הוא רוצה לצאת מהדירה כי קר וללכת למשרד כדי להזמין מנויים (ע' 4). משיחה זו, כמו גם משיחה 323, ניתן ללמוד על הצורך בקירור דירת השידור, כאמור לעיל, בשל הימצאות התשתית הטכנית, דהיינו מחשבים, ממירים ושרתים אשר מתחממים במהלך עבודתם. בהתאם, גם בשיחה 1196 מעמדה 112091 מיום 5.10.14 מאיר אומר לאלי כי החדר חם והשניים מדברים על הטמפרטורה הרצויה בו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

י. שיחה 1018 מעמדה 122091 מיום 30.9.14 – הנאשם מדבר עם אלי ומתבקש לסייע בעניינים שונים ומשיב לאלי בלשון רבים ובאופן המלמד על התנהלות משותפת ושייכות: **"נשב על זה אני ואתה, נשב על זה ..."**; **"לא בדקנו אם הכול עובד"**. בנוסף הנאשם בודק מול אלי אם הכל עובד ומסביר שאם יש תקלה הוא יסדר את זה.

יא. שיחה 1194 מעמדה 122091 מיום 5.10.14 - הנאשם ואלי מדברים על עניינים טכניים ותפעול ציוד טכני וניכר כי הנאשם מבין היטב בסוגי כבלים שונים.

יב. בדומה גם בשיחה 1196 מעמדה 122091 מיום 5.10.14 - השניים מדברים על ציוד טכני, כבלים וכו'.

יג. שיחה 1287 מעמדה 122091 מיום 7.10.14 בשעה 11:30 – הנאשם מדבר עם אלי על תשלום של חוב. במהלך השיחה מצטרפת דוברת נוספת שמתייחסת למישהי בשם עופרה ומסבירה לה כי נמצא איתה על הקו מאיר, אח של אלי. על פניו, נוכח האזנה לשיחה זו ביחד עם שיחה 1289 מעמדה 122091 מאותו היום בשעה 11:45, נראה כי מדובר בשיחה הקשורה לדירה בנתניה, שכן בשיחה מתייחסים הדוברים לחיובים שונים בגין מים, חשמל וביטוח והמשכירה של הדירה בנתניה, כפי שיובהר בהמשך, היא עופרה גרין.

יד. שיחה 102 מעמדה 113765 מיום 20.5.15 – הנאשם מדבר עם אלי ומבקש ממנו להיכנס (ככל הנראה למערכת התפעול של האתר) כי **"שום דבר לא עובד, הכל מת"**. שיחה זו מלמדת שהנאשם הוא הגורם שמעודכן לגבי מצב המערכת ומעדכן את אלי.

טו. ר' דוגמאות נוספות גם דברי הנאשם בשיחה 1109 מעמדה 122091 מיום 2.10.14; שיחה 1194 מעמדה 122091 מיום 5.10.14; שיחה 1196 מעמדה 112091 מיום 5.10.14.

137. השיחות שהובאו לעיל, המהוות רק חלק מהשיחות הרלוונטיות, מצביעות על מעורבות עמוקה של הנאשם בפעילות האתר ועל שיתוף פעולה מלא בינו לבין אלי ברבדים שונים של תפעול האתר, תחזוקת דירות השידור, רכישת ציוד וניהול האופרציה של mytvil. כעולה מהשיחות שהובאו לעיל, הנאשם היה נוכח בדירות השידור, וידא שהמערכות פועלות ותקינות ודאג להבטחת פעילות תקינה של התשתית הטכנית בדירות והאתר.

(2) מעורבות הנאשם בשירות הלקוחות ובהעלאת והעתקת תכנים לאתר

138. כפי שיפורט להלן, הוכח בפניי, כי הנאשם עבד בשירות הלקוחות של האתר ואף עסק באיתור תכנים, העתקתם והעלאתם לאתר ול – VOD באופן שאפשר את שידורם באתר והפצתם למנויים.

139. העד רן כהן סיפר, כי הוא מכיר את הנאשם מאותה התקופה בה הכיר את אלי, דהיינו מתקופת התיכון. ואמנם, גם הנאשם אישר בהודעתו מיום 16.12.15 (ת/21א, ע' 3, ש' 56 וגם ת/21ב, ע' 12, ש' 24 - 25) כי הוא מכיר את רן כהן בהיותו חבר של אָחיו. אשר למעורבות הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

באתר העיד, כי בשלב כלשהו, צורפו לעבודה לציודו בשירות הלקוחות, גם חיים עמר והנאשם (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 255, ש' 6-9) וכי שלושתם עבדו במשמרות (שם, ע' 263, ש' 9-18).

140. מעבר לכך שאני נותנת אמון מלא בעדותו של רן כהן אשר לעבודת הנאשם בשירות הלקוחות של האתר, עיון בהודעות סמס שהוחלפו בין הנאשם לבין רן כהן ובין הנאשם לבין אדם שהזדהה כחיים עמר מובילים אף הם למסקנה, כי הנאשם עבד בשירות הלקוחות של האתר (ר' האזנות סתר - ת/88: הודעות סמס מעמדה 122091: 27, 28, 74 - 79, 192, 195, 519, 874, 877, 958, 972, 1100, 1263, 1273). אציין, כי מהודעות אלה עולה כי גם פטריק היה חלק ממערך שירות הלקוחות, וזאת כפי שגם עלה מההתכתבויות בסקייפ (ת/227א).

כך, גם ראוי להפנות לשיחה 1269 מעמדה 122091 מיום 7.10.14 בה הנאשם מספר בפירוט ובאריכות לאדם שאיתו הוא משוחח אודות פנייה שקיבל בצ'אט מאדם שטוען כי חייבו אותו ללא אישורו. הנאשם מסביר כיצד טיפל בפנייה ואף מציג את הפונה כנוכל ואומר לבסוף **"זיינתי אותו, לך ימניאק, אתה בא לעשות עלי חאווה, אני יותר נוכל ממך ימניאק"** (ע' 3).

141. המאשימה טענה בסיכומיה, כי מעורבות הנאשם ועבודתו בשירות הלקוחות גם נלמדת מהתכתבויותיו בסקייפ עם רן כהן (ת/151). כתמיכה לכך הציגה לרן כהן בחקירתו את ההתכתבות המופיעה במס"ד 62 - 64 לת/151 בהן נרשם **"זה מאיר"** ו- **"אלי יצא"** והוא אישר כי התכתבות האמורה היא בינו לבין הנאשם (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 310, ש' 9). בנוסף, עת הוצגה לו בחקירה הנגדית ההתכתבות במלואה (ת/151, מס"ד 62 - 81) אישר רן כהן שההתכתבות היא בינו לבין הסקייפ של אלי. עם זאת הבהיר, **"כשאני רואה אותה אני נזכר שדיברתי עם מאיר"** ואמר שהוא מזהה שמדובר במאיר גם **"לפי הסגנון דיבור"** (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 422, ש' 9 - 10 וגם ש' 17 - 19). יצוין, כי ב"כ הנאשם טען בפני רן כהן שאין אינדיקציה לכך שמדובר בשיחה עם הנאשם ורן כהן אישר **"לא יכולתי לדעת"** (שם, ע' 422, ש' 21), אך התרשמתי מתשובותיו כי הוא משוכנע, נוכח עיון בהתכתבות, כי מדובר בהתכתבות בינו לבין הנאשם.

הגם שב"כ הנאשם ביקש לעורר ספק, אם מדובר בהתכתבות בין רן כהן לבין הנאשם או בין רן כהן לבין אלי, אני סבורה, לאור תשובותיו של רן כהן, כי מדובר בהתכתבות בינו לבין הנאשם. בנוסף, תוכנה של השיחה והאמירות **"זה מאיר"** ו- **"אלי יצא"** תומכות אף הן במסקנה, שמדובר בהתכתבות בין הנאשם לבין רן כהן. העובדה שמדובר בהתכתבות שאינה בתחום המקצועי ונעדרת משמעות של ממש, תומכת בכך שהצדדים לא ביקשו להסתיר את זהותם ובכך שמדובר בהתכתבות שבמהלכה הנאשם עשה שימוש בסקייפ של אלי והזדהה בשמו.

לצד זאת יש לומר, כי ת/151 כולל 599 התכתבויות בחודשים יולי - ספטמבר 2009 שבוצעו כל כולן בין הסקייפ של אלי לבין הסקייפ של רן כהן. התכתבויות אלה מלמדות הן על יחסים חבריים בין השניים והן על יחסי עבודה מקצועיים. לעומת זאת, הסקייפ של הנאשם אינו מופיע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בת/151 וההתכתבות היחידה, שלגביה ניתן לומר כי הנאשם היה צד לה היא ההתכתבות שנידונה לעיל בינו לבין רן כהן, שבה כתב "זה מאיר".

לפיכך, אני סבורה, כי לא ניתן ללמוד על מעורבות הנאשם בשירות הלקוחות מההתכתבויות בת/151, בשים לב לכך שמתוך 600 התכתבויות, נמצאה אחת אותה ניתן לייחס לנאשם ושבוצעה אף היא, למעשה, מהסקיפ של אלי.

142. לעומת זאת, מעורבות הנאשם בשירות הלקוחות נלמדת באופן ברור מהתכתבויות סקיפ שהופקו ממחשב נייח שנתפס על הרצפה בחדר של חיים עמר בדירה בנהריה ומתוכנת הסקיפ שהיתה מותקנת על המחשב ועל שם המשתמש "Haim Amar" או "haimhbk". ובעניין זה יש להפנות לדו"ח חיפוש ת/47 שהוגש בהסכמה, פריט מס' 3 וכן לדו"ח פעולה של אופיר דורון שהוגש בהסכמה בעניין בדיקת מחשב, פריט 77884578 (ת/227) ביחד עם הדיסק עליו נצרכו התכנים שהופקו ת/227א ושהוגש אף הוא בהסכמה.

143. תחילה אבהיר, כי מדו"ח הפעולה ת/227 עולה, שהכתובת של המשתמש meir amar היא cellcom8470 והכתובת של המשתמש eli היא alteclansing1980 וזאת כפי שהעיד גם רן כהן (לעיל פסקה 120). בנוסף עולה מת/227, כי הציאטים מלמדים על "קשר בין המשתמש חיים עמר, המשתמש eli והמשתמש meir amar לאתר mytvil, לשרתים ולרכישת והעלאת סדרות לאתר" (ע' 2, פסקה ה). דו"ח פעולה זה הוגש בהסכמת ההגנה והאמור בו מתיישב היטב עם הראיות המצויות בתיק, אשר למעורבותו של חיים עמר בשירות הלקוחות של האתר. עם זאת, מאחר ורן כהן לא העיד אודות שם המשתמש של חיים עמר בתוכנת הסקיפ, בשונה מהמצב לגבי הנאשם ואלי, ומאחר וחיים עמר אמר בחקירותיו כי לא היה משתמש בתוכנת סקיפ, קבעתי לעיל, כי הנאשם התכתב עם מי שמכונה חיים עמר, תהא זהותו אשר תהא (לעיל פסקה 91).

144. עיון באמרותיו הרבות של הנאשם במסגרת התכתבויות אלה (דיסק הכולל קובץ אקסל עם 2411 התכתבויות - ת/227א) מצביע על מעורבות ישירה בתפעולו של mytvil, הן בתחום שירות הלקוחות בו עבד ביחד עם המכונה חיים עמר ואחרים. בנוסף, ניתן ללמוד בוודאות על עיסוקו של הנאשם בתחום של העלאת תכנים לאתר וכן על עיסוקו בנושא השרתים של האתר. לעניין זה יש להפנות, כדוגמא בלבד, להתכתבויות הבאות בין הסקיפ של הנאשם לבין המכונה חיים עמר מתוך ת/227א: התכתבות במס"ד 539 – 543 מיום 30.9.13; התכתבות במס"ד 764 – 765 מיום 7.10.13; התכתבות במס"ד 779 מיום 13.10.13 אודות סידורי עבודה וצורך בהתחברות לצ'אט של שירות הלקוחות וכן ההתכתבויות הרבות בין הנאשם למכונה חיים עמר במס"ד 560 – 737 מהימים 1.10.13 – 4.10.13 אודות התחברות לצ'אט והוספת תכנים של החברות יס והוט לאתר, כגון הסדרות "גאליס", "סברי מרנן", "יומני החופש הגדול", "החממה" ועוד; ר' גם מס"ד 584, 592 ו- 594.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אדגיש, כי ההתכתבויות בין הנאשם לבין המכונה חיים עמר סובבות באופן ברור גם סביב הנושא של העלאת תכנים שונים של יס והוטל ל-VOD של האתר (ר' למשל ת/227א מס"ד 639 ו- 680), דהיינו העתקה של תכנים מערוצים שונים וכן אפשרות של רכישת פרקים לצורך הפחתת תלונות מצד מנויי האתר, בשל מחסור בסדרות מסוימות או אי הוספת פרקים של סדרות קיימות (ת/227א, מס"ד 604 ו- 638 וגם מס"ד 643 – 660 לגבי רכישה של סברי מרנן). בכך, יש כדי להוביל למסקנה, כי הנאשם היה מעורב בהעתקתם של תכנים והפצתם באמצעות התשתית הטכנית אשר הוקמה ותוחזקה על ידו ועל ידי אלי בדירות השידור. זאת ועוד, יש בהתכתבויות הנאשם בסקייפ עם המכונה "חיים עמר" (ת/227א) כדי ללמד על רצונו להגדיל את מספרם של מנויי האתר, בין היתר, על דרך של הרחבת התכנים המשודרים.

145. מעורבות הנאשם נלמדת גם מהתכתבויות שנעשו עם לקוחות האתר בתוכנת zazachat (ת/154). מדובר בהתכתבויות שהופקו ממחשב נייד שנתפס על השולחן בחדר של חיים עמר בדירה בנהריה ואני מפנה בעניין זה לדו"ח חיפוש ת/47 שהוגש בהסכמה, פריט מס' 9 וצילום של המחשב המסומן פריט 77884574, ת/47 וכן לדו"ח פעולה של אופיר דורון ת/225 בדבר בדיקת מחשב נייד hp (פריט 77884574) והדיסק ת/225 הכולל את התוצרים שהופקו מהמחשב.

רן כהן העיד אודות ת/154 ואמר, כי תיבת המייל ששימשה את שירות הלקוחות של האתר היתה - mytviladmin@gmail.com (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 318, ש' 9). בנוסף הופנה להודעות שונות, זיהה אותן כנוגעות אליו והסביר את משמעותן והקשרן. העד הסביר, כי כאשר רשום "ran cohen" בעמודה של כתובת המייל ממנה הגיעה ההודעה, אז מדובר בהתכתבות שלו (שם, ע' 322, ש' 9 – 14; ר' ת/154 מס"ד 85 – 87). כך גם העיד, למשל, לגבי מס"ד 171 כי מדובר בהודעה המיועדת לו, שכן עניינה בברכות ליום הולדתו שחל באותו היום (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 323, ש' 16 – 20).

לצד זאת, עלה מעדותו של רן כהן, כי ההודעות שנשלחו מכתובת המייל של שירות הלקוחות של האתר - "mytviladmin@gmail.com" נכתבו על ידי אנשים שונים, שכן מדובר בכתובת מייל ששימשה לצורך התכתבות עם לקוחות במסגרת שירות התמיכה של האתר. כך למשל העיד בהקשרן של התכתבויות תחת כתובת המייל האמורה, שבהן מופיע השם "nir" (ר' למשל מס"ד 239, 245 – 247 בת/154) כי בתקופה הרלוונטית הוא ואלי עשו שימוש בשם זה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 325, ש' 17; ר' גם בע' 274 שם אמר לגבי אלי – "בהתחלה ניר ואחרי זה דניאל", ש' 10). יתרה מזאת, משנשאל מי כתב את האמרה שמופיעה במס"ד 253 והכוללת את השם ניר השיב "אני חושב שאני" (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 326, ש' 1) ומשהתבקש להבהיר כיצד ניתן לדעת מתי מדובר בו או באלי, הסביר כי הגם שלא ניתן לדעת בוודאות אם זה הוא או אלי "רוב הסיכויים שזה אני כי אני בעיקר עובד בכללי, אלי לא היה עונה באופן רציף לזה אלא אם כן היה איזה מצב בעייתי שאני לא נמצא או ... מישהו חסר במשמרת" (שם, ע' 326, ש' 4 – 9).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

עולה מהאמור, כי עדותו של רן כהן לעניין זהות כותב ההודעות תחת השם "Nir" בתקופה מסוימת לא היתה חד-משמעית, שהרי הן הוא והן אלי עשו שימוש בשם זה במסגרת שירותי התמיכה.

146. לעומת זאת, בכל הקשור בשימוש של הנאשם בתיבת המייל של שירות הלקוחות - רן כהן התייחס באופן ישיר להודעות במס"ד 58 – 63, בהן מופיע השם "meir" ושהתקבלו, לדבריו, בתיבת המייל של האתר ונשלחו מהכתובת support@rapidswitch.com, קרי ממחלקת המכירות או ממחלקת התמיכה של חברת השרתים (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 322, ש' 2). בדומה העיד, כי ההודעות במס"ד 103 – 104, שבהן מופיע השם "meir", התקבלו בתיבת המייל של האתר ונשלחו מכתובת המייל support@godaddy.com כלומר מאתר שבו נרכשים דומיינים (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 322, ש' 26; ר' בדומה גם מס"ד 91 – 93).

147. כאמור, עדותו של רן כהן היתה מהימנה עליו, לרבות בהקשר של ההתכתבויות בת/154 ובפרט בהקשרן של הודעות קונקרטיות אותן ידע להסביר. כפי שהובהר, רן כהן התייחס לתחום העיסוק של החברות שמהן נשלחו ההודעות לאדם המופיע כ- "meir" (מס"ד 58 – 63, מס"ד 91 – 93, מס"ד 103 – 104) והודעות אלה מהווה ראיות שתומכות בעדותו, לפיה הנאשם עשה שימוש בתיבת המייל של האתר במסגרת עבודתו בשירות הלקוחות. בנוסף, יש בהודעות אלה כדי ללמד, שהנאשם עסק בעניינים הנוגעים לתפעולו של האתר ברמה הניהולית, כגון טיפול בשרתים ורכישת דומיינים, נושאים אשר התרשמתי כי לרן כהן, למשל, לא היתה מעורבות בהם במסגרת עבודתו בשירות הלקוחות והתמיכה הטכנית.

יחד עם זאת ראוי לציין, כי בת/154 כולל למעלה מאלף הודעות שהתקבלו בתיבת המייל של שירות הלקוחות של האתר. הודעות אלה מתייחסות לתקופה של מרץ 2009 – ספטמבר 2009 ונוכחות השם "meir" בהן דלה יחסית לנוכחות השם "ran" או "nir" אשר לגביו העיד רן כהן כי הוא מתייחס אליו. לעניין זה גם אפנה לדברי ב"כ המאשימה בפרוטוקול, המסביר כי בת/154 יש 254 מופעים של השם "nir" ו- 127 מופעים של השם "nir" וכתובת המייל של התמיכה של שירות הלקוחות של mytivil מופיעה 795 פעמים מתוך 1814 התכתבויות אשר רלוונטיות ל"nir" ושלגביהן גם העיד רן כהן (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 328, ש' 6 – 12).

נתונים אלה מצביעים על כך, שרן כהן היה פעיל בשירות הלקוחות והכיר מקרוב הן את פעילות האתר והן את המעורבים האחרים, אשר עבדו לצידו בשירות הלקוחות, לרבות את הנאשם. לכך, מתווספת גם העובדה שהוא עבד באתר החל משנת 2008 ועד תחילת 2012 קרי כארבע שנים. בכל אלה, יש כדי לחזק את התרשמותי, כי עדותו של רן כהן נסמכה על מידע אותנטי ורלוונטי שהיה בידיעתו מכוח עבודתו באתר וקרבתו לאלי.

148. תמיכה נוספת לכך, שהנאשם עבד בשירות הלקוחות ניתן למצוא בראיות שהופקו מכונן קשיח שנתפס במשרדי חברת ETH80 שהוגש בהסכמה (פריט 78012525, ת/42ג). מדו"ח פעולה של אופיר דורון ת/222, שהוגש בהסכמה עולה, כי הכונן כלל גם גיבוי של טלפון נייד של הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(ת/188). יצוין, כי ראיות שונות, שעלו בבדיקת הראיות שהופקו ושלא עלתה בהקשרן כל טענה מצד ההגנה, מובילים למסקנה, כי מדובר בגיבוי של הטלפון הנייד של הנאשם (ר' פירוט הסימנים השונים בפסקאות 136 – 146 לסיכומי המאשימה).

149. הראיות שהופקו מכונן זה והוגשו בהסכמה, כוללות התכתבויות שהנאשם צד להן ומלמדות על עבודתו באתר במשמרות כפי שרן כהן העיד, כמו גם ראיות הנוגעות לפעילות המצביעה על גלישה לאתר mytvil. בנוסף, נמצאו בטלפון הנייד של הנאשם סימני גלישה לאתר pingdom והודעות התראה מאתר זה, שהתקבלו לטלפון הנייד של הנאשם (ת/188). ראיות אלה מתיישבות היטב עם עדותו של רן כהן, שסיפר כי מדובר באתר המשמש לניטור תקלות אשר אף היו נשלחות ממנו התראות במקרה של תקלות בשרתים באמצעות הודעות סמס (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 295, ש' 14 – 30, לעיל פסקה 118).

150. לסיכום, בהסתמך על עדותו של רן כהן שאני נותנת בה אמון מלא, שיחות והודעות מעמדה 122091, אמרות הנאשם במסגרת התכתבויות בתוכנות שונות (ת/154 ו - ת/227א) וכן ממצאים שנמצאו בגיבוי של הטלפון הנייד שלו (ת/188), אני קובעת, כי הנאשם עבד בשירות הלקוחות של האתר. ויצוין, כי מאחר והנאשם לא העיד בפניי, גם לא ניתן מצידו הסבר אשר לממצאים שנמצאו בטלפון הנייד שלו, השיחות וההתכתבויות שפורטו לעיל, כך שהתשתית הראייתית שהונחה בפניי, התואמת את תזת התביעה, נותרה על כנה.

בנוסף, אני קובעת כי הוכח בפניי, שהנאשם עסק באיתור תכנים, העתקתם והעלאתם לאתר ול – VOD באופן שאפשר את שידורם באתר והפצתם למנויים ואף היה מעורב בנושא השרתים של האתר ורכישת דומיינים שבאמצעותם פעל האתר.

(3) מעורבות הנאשם ברכישת ציוד לצורך תפעולו של האתר

151. כפי שיפורט להלן, הוכח שהנאשם היה מעורב בביצוע הזמנות ורכישת ציוד ששימש עבור התשתית הטכנית שפעלה בדירות השידור.

152. אייל גדיאל, הבעלים של קבוצת גלקסי בע"מ, עסק למכירת ציוד מחשבים תקשורת וכלי עבודה (להלן – "אייל גדיאל" ו – "גלקסי"), העיד בחקירתו הראשית כי חברת ETH80 ביצעה מספר רכישות של ציוד אצלו וכי הנאשם ואלי הציגו את החברה כחברה שמתקינה מצלמות אבטחה בחדרי ישיבות (פרוטוקול מיום 3.5.23, ע' 158, ש' 18 וגם ע' 159, ש' 3). העד מסר, כי אחיו של אלי הוא הנאשם - "מאיר", אך הדגיש, כי "את כל הרכישות ביצע אלי" (שם, ע' 163, ש' 6). כתמיכה לביצוע הרכישות עבור חברת ETH80 הוגשו חשבוניות שונות (ת/122 ואסופת חשבוניות ת/123), תוך שהעד הדגיש, כי הוא אינו יודע עבור מה נרכשו הפרטים, אך ככלל מדובר ב"מגוון גדול של פריטים, כבלים, כלי עבודה" (פרוטוקול מיום 3.5.23, ע' 162, ש' 12) המשמשים בתחום התקשורת והאודיו (שם, ע' 170, ש' 12). ואמנם, עיון במקבץ החשבוניות ת/123 מלמד על מגוון רחב של פריטים, כגון: כבלים מסוגים שונים, מתאמים לכבלים שונים, שקעים, שלטים אוניברסליים, מכשירי בדיקה לכבלים, שנאים, מפצלים וכלי עבודה שונים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי אין לו היכרות עם הנאשם מעבר להיכרות מהחנות וכי האחרון היה אצלו בחנות פעם אחת בלבד, שכן אלי היה מגיע אליו לצורך ביצוע רכישות (פרוטוקול מיום 3.5.23, ע' 172, ש' 6). בנוסף סיפר, כי הצליח לזהות במשרדי יס חלק מהפריטים כפריטים שנרכשו אצלו (שם, ע' 171, ש' 2 – 5) וזאת נוכח זיהוי מדבקת הברקוד של היבואן ומדבקת המחיר שבשימוש אצלו בחנות (שם, נגדית, 173, ש' 12 – 17). בהמשך ונוכח שאלותיו של ב"כ הנאשם והפנייתו לתמונות ופריטים ספציפיים המופיעים בחשבוניות (ת/122 ו – ת/123) חזר והדגיש, שהוא יודע לזהות, בסבירות גבוהה, את הציוד שהוצג לו כציוד שנרכש אצלו בהסתמך על הברקוד הספציפי ומדבקות מהחנות שלו (שם, ע' 177, ש' 4 – 5), אך לא בוודאות של 100% (ע' 179, ש' 1 – 2). בנוסף הבהיר, כי הכבלים השונים שהוצגו לו ככבלים שנרכשו אצלו משמשים לממירים של החברות יס והוט והסביר, בצורה מקצועית ומפורטת מאד, את ההבדל בין כבלים שונים ואת תכליתם ומהות השימוש בהם (שם, ע' 190 – 194).

153. ב"כ הנאשם עשה כל לאל ידו כדי לערער את אמינותו של אייל גדיאל אשר נחקר במשך שעות בחקירה נגדית לא פשוטה, אך ללא הצלחה. התרשמתי, כי מדובר בעד ניטרלי שהעיד באופן מקצועי אודות דברים המצויים בתחום עיסוקו היומיומי ושכל חטאו בכך שהצליח לזהות את הציוד שנרכש ממנו בגלקסי על ידי חברת ETH80, כציוד אשר נעשה בו שימוש בדירות השיזור. העובדה שהעד לא היסס לומר, כי ראה במשרדי יס גם ציוד רב שלא נרכש אצלו (שם, ע' 192) ואף לאשר בהגינותו, כי כבלים מסוימים שסבר שנרכשו אצלו, יכול ונרכשו בחנות אחרת, חיזקה את התרשמתי, כי הוא יודע להבחין בין רכיבי הציוד השונים ומקורם ומבקש להיצמד לאמת. בכך, היה כדי לחזק את אמינותו.

154. להשלמת התמונה אשר למעורבות הנאשם בהזמנת ציוד, יש להפנות לשיחות ולהתכתבויות של הנאשם עם גורם שהזדהה בהאזנות הסתר בשם "אייל" שמספר הטלפון שלו 0526844421 ומלמדות בבירור על מעורבות הנאשם ברכישת ציוד שנדרש לצורך תפעול האתר. לפיכך, אפנה לשיחות הבאות מתוך האזנות הסתר (ת/88d) המהוות דוגמה חלקית בלבד: שיחה 271 מיום 27.8.14 בה הנאשם משוחח עם "אייל" אודות ביצוע הזמנה ענקית; שיחה 294 מיום 28.8.14 בה השניים משוחחים אודות כבלי HD; הודעה 473 שנשלחה מהטלפון של הנאשם ל"אייל" ביום 1.9.14 אשר להגעה של חלק מהציוד שהוזמן; שיחה 507 מיום 2.9.14 בה הנאשם משוחח עם "אייל" אודות הזמנה של ציוד הכולל כבלים, מצלמות וגלאים ושהאזנה לה אינה מותרת כל ספק, כי הנאשם מעורב בתפעול האתר בהיבט הטכני; שיחה 508 מיום 2.9.14 בה הנאשם ואלי מקיימים שיחת ועידה עם "אייל" אודות רכישת מערכות אזעקה וכבלים מסוג RG6; שיחה 567 מיום 4.9.14 בדבר הגעה של הנאשם לחנות של "אייל" ובירור אודות הגעה של מוצרים מסוימים; שיחה 679 מיום 7.9.14 לגבי מכשיר כלשהו; הודעת סמס 852 מיום 16.9.14; שיחה 904 מיום 17.9.24 בדבר בדיקת מלאי של כבלים שונים; שיחה 567 מיום 4.9.14 בדבר איסוף הזמנה; שיחה 718 מיום 9.9.14 שעניינה בירור מצד הנאשם אודות מכשירים ועוד. בנוסף ניתן לפנות, בין היתר, להודעות סמס שנשלחו על ידי הנאשם ל"אייל" שמספרן 306, 308, 311, 319, 473, 852.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

155. הנה כי כן, רכישת הציוד הטכני שנדרש עבור תפעול האתר מגלקסי וכן מעורבות הנאשם בהזמנת ציוד ורכישתו נלמדת, הן מעדותו של אייל גדיאל אשר אני נותנת בה אמון מלא, והן מאמרות הנאשם, כפי שעולות מהשיחות שהובאו לעיל. מעורבות הנאשם גם נלמדת מזיהויו של ציוד רב שנתפס בדירות השידור וזוהה על ידי אייל גדיאל באמצעות זיהוי הברקודים ומדבקות מחיר מהחנות שלו, כציוד שנרכש בגלקסי ומתאים לשימוש לממירים של יס והוט.

156. תמיכה נוספת בכך שהנאשם ואלי הזמינו ציוד טכני מגלקסי, ניתן למצוא בעדותו של החוקר אורי יוסף, אשר סיפר כי במהלך תצפית שביצע ברחוב הגליל בחיפה ביום 28.8.14 על חנות "מדיה גלקסי" זיהה אדם שדומה לאלי ואדם נוסף שדומה למאיר יוצאים מהחנות לכיוון רכב מסוג סיטרואן כשהם אוחזים גילי כבלים (פרוטוקול 14.3.23, ע' 61, ש' 20-21). עוד מסר, כי הבעלים של החנות "מדיה גלקסי" הוא אייל גדיאל (שם, ע' 62, ש' 28). עם זאת, בחקירתו הנגדית אישר כי זיהה את מאיר ואלי בהסתמך על תמונות שניתנו לו עובר לתצפית; תמונות אשר לא הוגשו ואינן מצויות בפניי.

157. מכל מקום, משבחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה ונמנע מלהעיד, הרי שלא ניתן כל הסבר מצידו אשר לציוד שהיה מעורב ברכישתו ונתפס בדירות השידור ואף לא לשימוש שנעשה בציוד זה. בדומה, גם לא נתן הסבר לשיחותיו עם "אייל" לגבי הזמנת הציוד והשימוש בו.

(4) הדירות בהן פעל הנאשם ובאמצעותן הופעל האתר

158. מחומר הראיות עולה, כי תפעול ואחזקת האתר נעשתה באמצעות שלוש דירות: הדירה בתל אביב, הדירה בנתניה והדירה בקרית מוצקין.

159. מעדותו של רן כהן עלה, כי הוא ידע אודות קיומן של שתי דירות שפעלו בראשית הדרך בנהריה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 294, ש' 15 – 21) ושמהן בוצעו שידורים באמצעות ממירים שהיו מחוברים לשרתים ולקו אינטרנט. עם זאת, ניכר, כי הוא לא היה מעורב בפרטים וייתכן שאף מודר במכוון מהדירות (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 295, ש' 12 – 13 וגם בחקירתו הנגדית, פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 383, ש' 9 – 10 וגם ש' 21) משום שהעיסוק בדירות היה, לדבריו, רגיש יותר עבור אלי (שם, ע' 383, ש' 32-33) ומאחר ומי שטיפל בדירות השידור היו "בעיקר אלי ואחים שלו" (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 294, ש' 25 – 26).

זאת ועוד, ניכר מעדותו של רן כהן, כי הוא גם לא היה מודע באופן משמעותי למעורבות הנאשם בדירות, שכן כאשר נשאל אם הנאשם עשה דברים נוספים מעבר לעבודתו בשירות הלקוחות השיב "יכל ללכת לדירה לטפל לפעמים במשהו" (שם, ע' 302, ש' 24) תוך שציין כי "היתה עדיפות שילך, אבל לא יודע כמה פעמים" (שם, ע' 303, ש' 11 - 14).

160. התרשמתי, שרן כהן לא ידע לומר מהי מידת מעורבות הנאשם בדירות ואמירותיו בעניין זה היו כלליות ולשיטתי אף בגדר סברה בלבד. אציין, כי דברים דומים אמר גם בהקשרו של חיים עמר, אשר לגביו סיפר, כי הוא עבד בתמיכה ומשנשאל אם עשה תפקידים נוספים השיב "גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

יכל ללכת לדירה, דברים נאלה" (שם, ע' 303, ש' 29). לכן, לא מצאתי כי ניתן לבסס ממצא עובדתי, בהקשר זה, על עדותו של רן כהן.

161. אבחן להלן את הקשר של הנאשם ואלי לדירות ופעילות הנאשם בהקשרן.

(א4) הדירה בתל אביב

162. רן כהן העיד, שאלי התגורר תקופה מסוימת בדירה בתל אביב וכי הוא עצמו היה בה. בהתאם, מסר בעדותו תיאור מפורט של הדירה (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 304, ש' 29 – ע' 305, ש' 5). במסגרת חיפוש שנערך בדירה בתל אביב נתפסו פריטים רבים כמפורט בטופס הנלווה לדו"ח החיפוש ת/36, שהוגש בהסכמה.

163. המאשימה טענה בסיכומיה (פסקאות 164 – 165) ובצדק, כי ניתן לקשור את אלי לדירה בתל אביב באמצעות כרטיס אשראי של חברת ויזה על שם ליו גרסייה שמספרו 42158600002184487 שנתפס בדירה בתל אביב ושימש לתשלום של מספר מנויים הקשורים למשפחת עמר, לרבות עבור מנוי לאינטרנט ולטלפון (ת/9ב, ע' 2). עוד טענה, כי החיפוש בדירה בתל אביב נערך בנוכחות סטפני וולנדר, בת זוגו של אלי (להלן – "סטפני"), אשר המפתח לדירה בתל אביב נמצא על צרור המפתחות שלה (פסקה 165).

164. אכן, מעבר לשימוש בכרטיס האשראי על שם ליו גרסייה כמתואר, רן כהן העיד אף הוא, אודות הקשר בין אלי לבין ליו גרסייה ועל כך שחשבונות הבנק נפתחו על שמה, אך כרטיסי האשראי היו אצל אלי. בנוסף, מעבר לכך שרן כהן העיד, שאלי התגורר בדירה בתל אביב, בדו"ח פעולה ת/29 נרשם על ידי השוטר איתי עיני ובהקשרו של אלי כך – **"החשוד אמר לי כי הוא גר בנהריה ברח' הרצל ויש דירה נוספת השייכת לדוד שלו שנמצאת בת"א, החשוד אמר כי המפתח לדירה בת"א נמצא בצרור המפתחות אשר היה ברשות חברתו סטפני"**. בהמשך גם נכתב, כי אלי אמר לחברתו סטפני **"אל תסעי איתם לדירה בת"א"**, אך לאחר שהוצג לו צו חיפוש לגבי הדירה בתל אביב **"נתן את הסכמתו כי סטפני תהיה עדה ונוכחת בדירה בת"א"** ואף **"נתן את הסכמתו כי חברתו סטפני אשר ברשותה נמצאו המפתחות לדירה בת"א תהיה מחזיקת המקום לחיפוש"**. בהתאם, כעולה מדו"ח הפעולה ת/40 החיפוש בדירה בתל אביב נערך בנוכחות סטפני.

משמעות הדבר היא, כי הוכח קיומו של קשר בין אלי לבין הדירה בתל אביב וזאת הן מכוח הימצאותו של כרטיס האשראי על שם ליו גרסייה והן מכוח הימצאותו של המפתח לדירה בתל אביב בצרור המפתחות של סטפני, כמו גם מעצם עובדה שהחיפוש נעשה בהסכמת אלי ובנוכחותה של סטפני.

165. באשר לנאשם - המאשימה טענה בסיכומיה (פסקה 166), כי אחד החדרים בדירה בתל אביב הוגדר כחדר של הנאשם והפנתה בהקשר זה לדו"ח החיפוש ולטופס הנלווה לחיפוש (ת/36) וכן לדו"ח תפיסה וסימון (ת/40). אציין, כי עיון בת/36 ובת/40 אינו מבסס את ההגדרה האמורה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שכן, אין בת/36 ו-40 כדי ללמד שסטפני הצביעה על חדר, כזה או אחר, כחדרו של הנאשם. עם זאת, מסמכים רבים שנתפסו בדירה ומפורטים במזכר של מרגריטה חרמצוב-לוי ת/248 על נספחיו המסומנים ר.ח.ל1 – ר.ח.ל14 והוגשו בהסכמת ההגנה, נושאים את שמו של הנאשם (ר' למשל מסמכי ביטוח הנושאים את שם הנאשם, תעודת נישואין עם שמו של הנאשם, מסמכים בדבר רכישת דירה על ידי הנאשם ועוד).

יתרה מזאת ובכך העיקר - ההגנה לא העלתה כל טענה כנגד הגדרתו של חדר מסוים כחדרו של הנאשם. בנוסף, אף לא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר לתשעת הטלפונים הסלולריים ו-23 כרטיסי הסיים שנתפסו בחדר שהוגדר בדו"ח החיפוש ה"חדר של מאיר" ושפורטו בטופס הנלווה, שנחתם אף הוא על ידי סטפני והוגש בהסכמה (ת/36, ת/36ט, ת/36יז, ת/36יח, ת/36טו, ת/36כ, ת/36כב, ת/36כג, ת/36כז – ת/36כט, ת/36ל, ת/36לא – ת/לג, ת/36מא-ת/36מג). ואם בכך אין די – הרי שהימנעות הנאשם מלהעיד, הובילה לכך שלא הועלתה כל גרסה אפשרית אחרת אשר לזהות המחזיק/הבעלים של הפריטים האמורים.

166. לפיכך, אני קובעת כי החדר שהוגדר בדו"ח החיפוש ת/36 כ"חדר של מאיר" הוא חדרו של הנאשם (להלן – "החדר של הנאשם"). כך, ולאור האמור, אני גם קובעת, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים שנתפסו בחדר של הנאשם הם פריטים שהיו בחזקתו ושימושו של הנאשם ולכן שייכים לו. כמובן, שאין בכך כדי לשלול קשר שלהם לאלי, שהרי מחומר הראיות עולה בבירור, כי לשניהם היה קשר לדירה.

167. בנוסף, וכפי שיפורט בהמשך, הנאשם זוהה כמי שנכח בדירה בתל אביב והזדהה כגילי אוחיון כאשר בוצעה התקנת הממירים שהוזמנו על שם יוני בנימין (להלן פסקה 267) בכך, יש כדי להוות תמיכה משמעותית נוספת לקשר שלו לדירה בתל אביב.

168. ומעל הכל, מחומר הראיות עולה קיומו של קשר הדוק בין הדירה בתל אביב לדירה בקרית מוצקין - דירה אשר לנאשם יש קשר הדוק אף אליה, כפי שיפורט להלן - וזאת בשים לב לכך שממירים רבים שהוזמנו לכתובות סמוכות לכתובת של הדירה בתל אביב והתקנתם נותבה לדירה בתל אביב, נתפסו לבסוף בדירה בקרית מוצקין (ר' הסכמות הצדדים חלף עדותו של אלי דוידסון, פרוטוקול מיום 14.3.25, ע' 538, ש' 23 – 25). כמו כן, חלק מהמסגרות של כרטיסי הסיים שנתפסו בדירה בתל אביב, נתפסו בדירה בקרית מוצקין (ת/א61).

169. לכן, אני קובעת כי הוכח קיומו של קשר בין הנאשם ואלי לדירה בתל אביב.

(ב4) הדירה בנתניה

170. בהקשרה של הדירה בנתניה הוגשו, בהסכמת ההגנה, שני הסכמי שכירות שנחתמו בין אלי עמר מרחוב נחמיה 17 נהריה לעפרה גרין ממושב בצרה: הראשון מיום 27.3.12 והשני מיום 30.3.14 וכן מכתב שכתבה העדה עפרה גרין לחוקר שלומי לדר, המהווים כולם ביחד את ת/105. בנוסף, הוגשה בהסכמה, הודעת העד משה גרין מיום 7.12.15 - ת/104.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

171. ממכתבה של עפרה גרין שכותרתו "השכרת דירה ברחוב מאז"ה 14 בנתניה לאלי עמר" ובהתאם לחוזה מיום 27.3.12 (ת/105) עולה, כי הדירה בנתניה הושכרה לאלי לשנתיים ולאחר מכן אלי חידש את החוזה עד שעזב ביום 12.7.15. עוד עולה מהמכתב, כי במועד החתימה - אלי נתן שיקים, אך בהמשך ביקש להחליפם למזומן ולשם כך **"לפעמים הוא הגיע אלי ולפעמים אח שלו, שאם אני לא טועה, קראו לו מאיר"**.

172. משה גרין מסר בהודעתו ת/104, כי בבעלות אשתו עידית ובתו עפרה בית פרטי בנתניה ברחוב מאז"ה 14 המחולק לשתי יחידות דיור אשר באחת מהן היה גר אלי ובשנייה התגורר דלה ימפולסקי (שם, ע' 1, ש' 14 – 15). בדומה לעפרה גרין, גם משה גרין סיפר, שתקופת ההשכרה הראשונה הוארכה באמצעות הסכם נוסף (שם, ע' 2, ש' 24 – 28) וכי אלי היה משלם עבור השכירות תמיד במזומן וכמה חודשים קדימה (שם, ע' 2, ש' 30). עוד עולה מהודעתו, כי הנאשם ואלי אמרו לו שהם מנהריה (שם, ע' 4, ש' 94) והתעניינו במיוחד בגודלו של המקלט וסיפרו **"שיש להם מחשבים והם עובדים עם מחשבים"** ובתחום האינטרנט (שם, ע' 2, ש' 37 – 38). לדבריו, ראה את אלי **"כמה פעמים בודדות"** בחייו וזאת כאשר היה מגיע לתת כסף עבור השכירות. בנוסף מסר, כי אלי היה פונה אליו, אם היו תקלות בחשמל ואישר, כי הוא ואלי טיפלו בארון החשמל ביום 2.6.14 (שם, ע' 3, ש' 56) וכי אלי **"היה מאוד לחוץ"** (שם, ע' 5, ש' 146). עוד סיפר, כי ראה את הנאשם ואלי **"בין 3 ל 6 פעמים"** וכי אם יראה תמונות יוכל לזהות אותם (שם, ע' 3, ש' 59 – 61).

בהתאם, משהוצג לו מסמך שעליו שתי תמונות (מהווה חלק מת/104, מסומן ש.ל 3) אמר – **"אני מזהה את שניהם את הבחור בתמונה העליונה עם השיער החלק וגם הבחור עם יותר שיער בתמונה השנייה שניהם העבירו לי כספים שניהם דיברו איתי זה עם השיער החלק שנראה צעיר יותר בתמונה העליונה היה איתי בקשר יותר מי זה מאיר מי זה אלי אני לא זוכר"** (ת/104, ע' 3, ש' 66 – 68) והוסיף – **"שניהם התנהלו מולי אני לא זוכר מול מי היה מי היותר דומיננטי זה עם השיער החלק"** (שם, ע' 3, ש' 72 – 74). עם זאת, העד מסר שיש לו בטלפון רק את המספר של אלי (052-6558557), אך התנהל יותר מול הבחור בשיער החלק **"בתמונה העליונה בדף"** שהוא היה משאיר כסף (שם, ע' 3, ש' 83 ושי' 89 – 90).

ואמנם, מעיון במסמך (ש.ל 3, ת/104) עולה, כי הנאשם הוא זה המופיע בתמונה העליונה. על כן, ובהתאם לדברי העד – אלי מופיע בתמונה התחתונה.

173. צא ולמד: אלי שכר את הדירה בנתניה מעפרה גרין ואף מסר במועד חתימת ההסכמים שיקים עבור תשלום שכר הדירה והארנונה. עם זאת, בהמשך, אלי והנאשם היו מגיעים לסירוגין למשה גרין או לעפרה גרין לצורך החלפת השיקים בכסף מזומן, דבר המלמד על מעורבות של שניהם בתשלום דמי השכירות.

מחד גיסא, מגרסתו של משה גרין וזיהויו את הבחור הנראה בתמונה העליונה כדומיננטי יותר, עולה, כי הנאשם היה הדמות המרכזית. מאידך גיסא, הראיות ת/104 ו- ת/105 מצביעות על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

דומיננטיות של אלי וזאת מטעמים הבאים: ראשית, אלי חתום על חוזה השכירות אל מול עפרה גרין; שנית, מספר הטלפון של אלי היה שמור באנשי הקשר בטלפון של משה גרין; שלישית, משה גרין אמר כי הוא ראה את אלי "כמה פעמים בודדות" ולאחר מכן אמר כי ראה את אלי ואת הנאשם בין 3 ל- 6 פעמים, אך עולה מהודעתו, כי הוא אינו יודע להבחין מי מבין השניים הוא הנאשם ומי הוא אלי; רביעית, בעיות בחשמל היו מטופלות על ידי משה גרין אל מול אלי אשר, אף קיבל לידיו את המפתח לארון החשמל (שם, ע' 2, ש' 48 – 49); חמישית, משה גרין אישר כי טיפל ביחד עם אלי בארון החשמל ביום 2.6.14 וזאת בהמשך למספר שיחות שאלי קיים איתו לגבי בעיית חשמל בדירה (שם, ע' 5, ש' 147). ואמנם בהקשר זה יש להפנות גם לשיחות שקיים אלי עם אדם המכונה "משה" ביום 2.6.14 (האזנות סתר ת/88, שיחות 534 – 539 מעמדה 113765 מיום 2.6.14).

אל מול אלה, יש להפנות לשיחה 541 מעמדה 113765 מיום 2.6.14, בה אלי מדבר עם גבר אודות נפילת חשמל בדירה בנתניה, תוך הבנה שמדובר בנפילת חשמל נקודתית בדירה שלו ולא בשכונה כולה. בסיומה של השיחה אלי אומר לצד השני, כי הוא יתקשר למאיר, כלומר לנאשם כדי לבדוק איתו מה קורה. בדומה, בשיחה 542 מעמדה 113765 מיום 2.6.14, אלי והנאשם מדברים על הבעיה בחשמל ומהאזנה לשיחה עולה בבירור, כי הנאשם מעודכן ומעורב בטיפול מול חברת החשמל, כמו גם מול משה גרין.

משנשאל הנאשם אודות שיחה 541 השיב שהוא אינו מכיר את השיחה (ת/25א, ע' 12, ש' 418 – 423) וזאת בדומה לתגובתו לגבי כל יתר השיחות. אולם, הפלת החשמל בדירה בנתניה היתה פעילות יזומה (ר' חקירת הנאשם ת/25א, ע' 12, ש' 430) ומשה גרין אף אישר, כי באותו המועד אלי היה איתו בכתובת של הדירה בנתניה. ואמנם, לא רק שאלי ומשה גרין נצפו באותו המועד ליד הדירה בנתניה במסגרת פעולת עיקוב (ר' חקירת הנאשם ת/19א, ע' 12, ש' 361), קיומן של השיחות בנושא נפילת החשמל בין הנאשם לבין אלי ביום 2.6.14 והתנהלות הנאשם בעניין זה מתיישבים עם מארג הראיות בתיק ומלמדים על מעורבות הנאשם במתרחש בדירה בנתניה.

174. אני סבורה, כי הראיות הנוגעות לדירה בנתניה, אינן מותירות ספק בדבר הקשר של הנאשם ואלי לדירה זו. התרשמתי, שאלי היה, אמנם, הדמות המרכזית מבחינה פורמאלית ועל כן עמד בחזית אל מול המשכירים, אך בכל הקשור להתנהלות השוטפת אל מול משה גרין או עפרה גרין, לא נפלה מעורבותו של הנאשם מזו של אלי, מה גם, שמשה גרין זיהה בחקירתו דווקא את הנאשם, כמי שהיה דומיננטי יותר בקשר מולו (ת/104, ע' 3, ש' 73 ו- 89). לעניין זה גם אציין, כי משה גרין אינו מבחין בהודעתו כלל בין הנאשם ואלי ונוקט לאורך כל הודעתו בלשון רבים ומתייחס אליהם כאל גוף אחד. בהקשר זה גם הסביר, כאמור, כי שניהם אמרו לו שהם עובדים במחשבים ושניהם אמרו לו כי המזגן בדירה פועל כל הזמן בשל המחשבים המצויים שם הנדרשים לקירור (שם, ע' 3, ש' 85).

לצד זאת, יש להפנות גם לשיחות 1287 – 1289 מעמדה 122091 מיום 7.10.14 שמתקיימות בין הנאשם לאלי, שכן, האזנה לשיחות אלה מחזקת את המסקנה בדבר בכירותו של אלי. תוכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

השיחות ואמרות הנאשם מצביעות על כך, שהוא מברר פרטים מול אלי אודות תשלומים שעליהם לשלם עבור הדירה, וניכר כי הנאשם פועל בהתאם להנחיותיו והוראותיו של אלי.

175. לאור האמור, אני קובעת כי הקשר בין הנאשם ואלי לדירה בנתניה הוכח מעבר לכל ספק סביר.

(ג) איתור הדירה בנתניה

176. הקושי באיתור הדירה ממנה מבוצע השידור בא לידי ביטוי בהודעתו של העד אראל לינדזן מחברת הוט מיום 13.3.14 שהוגשה בהסכמה חלף עדותו (ת/277; להלן – "אראל לינדזן"). בהודעתו סיפר, כי ככלל השידורים מוצפנים בממירים דיגיטליים וזאת לצורך מניעת גניבות. אולם, משהסתבר כי גורם כלשהו "גונב" שידורים הוא יצר אפליקציה שעם הפעלתה מציגה את המספר של הכרטיס החכם על המסך ומאפשרת לדעת אם מדובר בלקוח של הוט ולזהותו (ע' 1). עוד הסביר, כי כאשר התעורר החשד כנגד הלקוח ערד סגל (להלן – "ערד סגל" וגם "ארד סגל" בהתאם לאופן רישום השם בחומר הראיות), הוא הפעיל את האפליקציה והסתבר שיש על שמו של הלקוח חמישה מספרי לקוח שונים וכי לכל מספר לקוח משויכים חמישה ממירים וסה"כ 25 ממירים. עוד הסתבר, כי כל מספרי הלקוח משויכים לאותה כתובת – רחוב הירקון 70 תל אביב, דירות 1 – 5 (ת/277, נספח מסומן נ.ג. 1). העד הסביר, שהמשמעות היא שהלקוח יכול לשדר 25 ערוצים של הוט (ע' 3, ש' 56), אך הבהיר כי הוא לא יכול היה לאתר את המקום הספציפי שממנו נעשה השידור אלא לאתר, לכל היותר, את האזור שממנו הוא מבוצע. זאת, משום שלא ניתן היה לאתר את כתובות ה- IP של הממירים בשל חסימה שביצע הלקוח על כבלי ה- RF שהם הכבלים שדרכם הממירים משדרים תדרים.

177. בדומה, גם העד רוני מצליח העוסק בתחום מערכת הצפנה וניהול שידורים בחברת יס סיפר בהודעתו מיום 21.7.14, אשר הוגשה בהסכמה חלף עדותו הראשית (ת/278; להלן – "רוני מצליח"), כי בכל ממיר יש כרטיס חכם וכי לחברת יס יש אפשרות לשלוח פקודה לממירים של הלקוחות שהמספר יוצג על גבי המסך. בהתאם, במהלך פגישה שהתקיימה בכפר סבא בה נכחו הוא, מוטי אמיתי וקב"ט חברת יס ניתנה הפקודה האמורה וכרטיסי המסך של כל לקוחות יס שצפו בערוץ מסוים הופיעו בתחתית המסך (ע' 1). לדבריו, הפעולה האמורה בוצעה על מספר ערוצים ובהתאם הופיעו על מסך הטאבלט של מוטי אמיתי, שהיה מחובר ל- mytvil בזמן ביצוע הבדיקות, מספריהם של הכרטיסים. עוד מסר העד, כי אין מניעה שלקוח יקבל ממירים בכתובת אחת ויעביר אותם לכתובת אחרת אשר בה יוכל לצפות בשידורים של יס (ע' 2, ש' 40 – 41), אך הם לא הצליחו לאתר את הכתובת שאליה הועברו הממירים ומשם שידרו (שם, ע' 2, ש' 44 – 45).

בחקירתו הנגדית אף הדגיש העד, כי חברת יס לא תמיד הצליחה, מבחינה טכנית, לזהות אם מדובר בלקוח שרשום וכי תפקידו היה לסייע בזיהוי הממיר כדי לברר אם הגורם הפיראטי הוא לקוח של חברת יס (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 502, ש' 18 – 25).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

178. ואמנם, מהודעתו של מוטי אמיתי מיום 13.3.14 שהוגשה בהסכמה (ת/283) עולה כי הוא צילם ביום 24.2.14 את מספרי כרטיסי הממירים של יס אשר היו בממירים שמשויכים לתמיר סגל מרחוב שלום עליכם 8 תל אביב, כפי שהופיעו בשידורי יס וכן לצלם ביום 10.3.14 את מספרי כרטיסי הוט אשר היו בממירים שמשויכים לערד סגל מרחוב הירקון 70 תל אביב שהופיעו בשידורי הוט.

בהתאם, ניתן להבחין בתמונות המצורפות לת/283 במספר כרטיס מסך שמספרו 226886794 המופיע בפקודת העבודה שהוזמנה על שם ערד סגל לירקון 70 וחתומה על ידי ברכה עמר (ת/28), ע' 25). ואציין, כי סוגיית הממירים על שם ערד סגל תידון בהרחבה להלן.

179. יתרה מזאת, מוטי אמיתי מסר בעדותו בבית המשפט, כי במהלך החקירה עלה חשד שבדירה בנתניה מאוכסנים שרתים המשמשים את האתר. לפיכך בוצעו על ידי נציגי חברת הוט ניתוקים יזומים בזמן שהוא מחובר לאתר וצופה בשידוריו. וכך הדברים עליהם הסכימו באי-כוח הצדדים חלף חקירתו הראשית של מוטי אמיתי - "מה שעשינו אני וביחד עם נציגים של חברת הוט אלו פעולות טכנולוגיות על מנת לאתר את מקום השרתים, הפעולות האלו כללו ניתוק לאורך זמן עשינו את זה במשך מספר לילות, איתור של חלק מהמינויים של חברת הוט תוך כדי שאני באופן אישי צופה באתר mytvil במחשב האישי או באייפד וברגע שהבחנו שבאחד הניתוקים של משתמשי הוט התנתק גם האתר mytvil הבנו שהניתוק קשור למקום שממנו משדרים את האתר. זה אזור מסוים, ולאחר מכן אנשי הטכנולוגיה של הוט הגיעו פיזית מדובר ברצף של ימים. באותו אזור והחלו לנתק שכונות או רחובות מסוימים כך שלאט לאט מצמצמים את המקום עד שמגיעים לדירה ספציפית שכאשר בסופו של דבר מנתקים את הדירה הספציפית הזו האתר mytvil נופל. כל הפעולות או מרביתן לפחות לוו בצילומי מסך שעשיתי שאותם מסרתי במהלך החקירות במשטרה" (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 508, ש' 5 – 14).

180. תמיכה בדבריו של מוטי אמיתי, ניתן למצוא במזכר של רם יקיר ת/298, שהוגש בהסכמה. ממזכר זה עולה, כי במועד האמור הוא נפגש עם מר רונן קידר, מנהל טכני רשת מוקדים ושירות באזור הצפון בחברת הוט (להלן – "רונן קידר") ורונן ניילי מהוט בכניסה לרחוב מזא"ה בנתניה. עוד עולה מהמזכר, כי לאחר ביצוע פעולות טכניות שונות, כמפורט במזכר, ושכללו ביצוע ניתוקים יזומים ודיווח של מוטי אמיתי בזמן אמת אודות ניתוק השידורים באתר mytvil שאליו היה מחובר, הגיעו למסקנה שהשידור באתר נעשה מבית בכתובת מזא"ה 14. עוד עולה מהמזכר, כי מדובר בבית שבקומה התחתונה יש יחידת דיור נפרדת וכי למרות שלא היה אף אחד במקום, המזגן עבד. עוד צוין במזכר, כי הבית מרושת במצלמות אבטחה.

באותו אופן, רם יקיר סיפר בעדותו בבית המשפט, כי בשל החשד שעלה כי הדירה בנתניה משמשת כדירת שידור, בוצעו על ידי חברת הוט פעולות טכניות שמהותן ניתוק של השידורים באזור מסוים. בהמשך, משאותר הרחוב, בוצעו פעולות נוספות וכך אותר הבית הספציפי ממנו בוצעו שידורים (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 527, ש' 28 – 33 וע' 528, ש' 1 – 3).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

181. צא ולמד: איתורה של הדירה בנתניה כדירת שידור דרש ביצוע שורה של פעולות יזומות שבמהלכן נותקו השידורים של חברות יס והוט באזורים שונים. בנוסף, איתור הדירה התאפשר באמצעות התקנתה של אפליקציה אשר שידרה את מספריהם של כרטיסי הממירים. כך למעשה, שילוב של פעולות טכנולוגיות שונות, שבמהלכן אף היה מוטי אמיתי מחובר לאתר וצפה בשידורי mytvil, אפשר לבסוף את איתורה של הכתובת הספציפית.

182. לאור האמור, אני קובעת, כי הוכח מעבר לספק סביר, כי מהדירה בנתניה בוצעו שידורים של mytvil וכי במסגרת שידורים אלה הופצו התכנים של הערוצים השונים.

4ד) הדירה בקרית מוצקין

183. תחילה יובהר, כי חלף עדותה של העדה גיולייט גואטה (להלן – "הגב' גואטה") ביקשו הצדדים לאמץ לתוך הפרוטוקול את ההסכמה הדיונית (מה/2) שתוכנה כך - "הגב', ילידת 1944, ת.ז. 076622240 בעלת דירה ברחוב גן העצמאות 15 קרית מוצקין. דירת קרקע בעלת שני חדרים וסלון. את הדירה השכירה לאלי עמר בנהריה מיום 27/2/13 ועד ליום חקירתה ביום 6/12/15. אלי שילם לה במזומן כל שישה חודשים, 2,500 ₪. העדה לא פגשה מעולם את ארד סגל שגם רשום בחוזה השכירות. יחד עם אלי היה עוד בחור. השוטר הציג לה תמונה של אלי עמר והעדה זיהתה אותו". כמו כן, הוגש בהסכמת ההגנה חוזה השכירות בין אלי עמר מרחוב לוחמי הגטאות 1 נהריה לבין הגב' גואטה מרחוב זבולון 6 קרית ביאליק (ת/154א) (ר' המסמך מה/2 ופרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 435, ש' 5 - 13). עוד הוגש בהסכמה דו"ח של אלכס רוזנטל ת/239 ממנו עולה, כי נמסר על ידי בעלה של הגב' גואטה שיק של אלי על סך 5,000 ₪ שנמסר לה כבטוחה במועד החתימה על החוזה.

בנוסף, בהתאם להסכמה דיונית (מה/1), חלף עדותו של ארד סגל הוסכם על ידי הצדדים לעניין הדירה בקרית מוצקין כי ארד סגל "לא הכיר ומעולם לא שכר דירה בקרית מוצקין, לא הכיר את החוזה מול גיולייט גואטה" (מה/1, פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 427, ש' 16 - 17).

184. בדומה למעורבות הנאשם בתשלום דמי השכירות בדירה בנתניה (לעיל פסקה 172), הנאשם היה מעורב בתשלום דמי השכירות גם בהקשרה של הדירה בקרית מוצקין. לעניין זה יש להפנות לשיחה 257 מעמדה 122091 מיום 27.8.14 ממנה עולה, כי אדם המזדהה "כמאיר אח של אלי" משוחח עם הדוברת לגבי מסירת שיקים. ואמנם, ניתן לקבוע, כי מדובר בגב' גואטה בהסתמך על הכתובת שנמסרת - זבולון 6 קרית ביאליק, קרי כתובתה של הגב' גואטה, כפי שמופיעה בחוזה השכירות.

185. הגם שדי לכאורה באמור לעיל כדי לבסס קשר של הנאשם ואלי לדירה בקרית מוצקין, הקשר של הנאשם ואלי לדירה זו נלמד גם מראיות נוספות כדלקמן:

ראשית, בסרטון שהופק ממצלמת אבטחה שנתפסה בדירה בקרית מוצקין נראים שני בחורים – האחד עם חולצה לבנה והשני עם חולצה שחורה (ר' מזכר של דוד אוקסר ודיסק ת/202

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ות/61). ב"כ הנאשם הסכים להגשת הדיסק ת/202, אך חלק על זיהוי הנאשם. כך, גם הסכים להגשת מוצגים שונים מהם עולה, כי הנאשם ואלי זוהו על ידי שוטרים שהכירו אותם מחקירת הפרשה מושא תיק זה (ר' מזכר של אלכס רוזנטל – ת/243 שתיאר את הדירה ואת החדר בו נראים שני הבחורים והדיסק ת/243א ודו"ח הצפייה של מרגריטה חרמזוב לוי – ת/246) תוך שטען, כי הוא מסתייג מזיהויו של הנאשם על ידם (פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 453, ש' 19 – 22).

צפיתי בסרטון (ת/202) אשר בו נראים שני בחורים בתוך הדירה בקרית מוצקין וזיהיתי בביחור את הבחור הלבוש בחולצה שחורה כנאשם אשר נכח באולם בית המשפט בדיונים. לכן, ולאחר שנתתי דעתי לזהירות המתבקשת עת נעשה זיהוי על ידי בית המשפט (ר' עניין **סוויסה** בפסקה 8; **ואקי**, כרך שני, ע' 1167 וההפניות שם), אני קובעת, כי הבחור הנראה בדירה בקרית מוצקין הוא הנאשם, וזאת כפי שגם עולה מדו"ח הצפייה ת/246.

שנית, במסגרת הסכמה דיונית הודיעו הצדדים, כי חלף עדותו של השוטר שגיא גולדברג, מוסכם כי - "ביום 08.12.2015 עשה הצוער (היום השוטר) גולדברג התאמה בין מנעול שנתפס בדירה בגן העצמאות במסגרת החיפוש שמסומן ת/61 ג', והתאים אותו למפתח שנתפס בצורך מפתחות של אלי עמר שסומן ת/36 ג' ומצא כי המפתח פותח את המנעול" (ר' ת/61 פריט 77885433; פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 436, ש' 14 - 17).

שלישית, הצדדים הגישו בהסכמה חוות דעת מומחה מז"פ מיום 16.3.16 (ת/265) וכן מסמכים נלווים (ת/266 – ת/268) המלמדים על הימצאות DNA של אלי בדירה בקרית מוצקין (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 491, ש' 3 – 9).

רביעית, מהאזנה לשיחה 275 מעמדה 122091 מיום 27.8.14, עולה, כי הנאשם מתקשר לחברת החשמל, מזדהה בשם "ארד" בפני הנציגה ומבקש להחליף את שם המחזיק בכתובת גן העצמאות 15 קרית מוצקין. בנוסף, מתמליל של שיחה 512 מעמדה 122091 מיום 2.9.14, עולה, כי הנאשם מתקשר לגנן ומתעניין באפשרויות לטפל בגינה, כך שלא יצמחו דשא ועשבים בחצר, ברחוב חשמונאים 12 ואף קובע איתו בכתובת האמורה. ואציין, כי מספר הטלפון של הגנן איתו משוחח הנאשם בשיחה האמורה הוא 0509201409, הסתבר להיות מספר שהיה שמור בטלפון שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב תחת השם "חנן הגנן" (ת/36 כב; ר' תוצרי פריקת הטלפון ת/201).

בנוסף, לפי דו"ח פעולה של אבי בן ישי ת/192, ברחוב גן העצמאות 15 מצויה דירה פינתית בקומת קרקע, ששער הכניסה אליה הוא מרחוב החשמונאים 12. עוד צוין בת/192, כי במקום יש שער לבן עם גדר לבנה ועל השער יש שלט "משפחת סגל" וכי בתיבת הדואר נמצא מכתב על שם ארד סגל. בדומה, נמצאו בדירה בקרית מוצקין גם חשבונות על שם ארד סגל (ת/61א).

חמישית, תמונה של מכתב הממוען לערד סגל נמצאה בתוצרים שהופקו מהטלפון שנתפס אצל אלי והוגשו בהסכמה (ת/199). מדובר בתמונה שמסתיימת בספרות 5828 כשהכתובת היא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הדירה בנהריה, דהיינו כתובת מגוריו של אלי, כעולה למשל מחוזה השכירות של הדירה בנתניה - ת/105. הימצאות מכתב הנושא את כתובת מגוריו של אלי והנושא את שמו של ערד סגל מחזק, אם כן, לא רק את הקשר של אלי לדירה בקרית מוצקין, אלא גם מלמד על קשר לאדם ששמו "ערד סגל" או "ארד סגל".

משמעות הדבר היא כפולה: הנאשם מבצע שיחות טלפון הקשורות בכתובת בה מצויה הדירה בקרית מוצקין (גן העצמאות 15/חשמונאים 12) ואף מעורב בהזמנת ממירים על שם "ארד סגל"/"ערד סגל" כפי שיפורט בהמשך.

יודגש - מדובר בהצטברות של ראיות הקושרות את הנאשם לשם "ארד"/"ערד" או "ארד סגל"/"ערד סגל" קרי לאדם ששכר, לכאורה, ביחד עם אלי ובהתאם לחוזה השכירות (ת/154א), את הדירה בקרית מוצקין וששמו קשור בהזמנתם של ממירים לרחוב הירקון 70 בתל אביב, עניין שבו נעסוק בהרחבה בהמשך, במסגרת הדיון בעבירות המרמה (לעניין הזמנת ממירים על שם "ארד סגל", ר' להלן החל מפסקה 212).

שישית, מעדותו של העד יהודה פורת מחברת בזק בינלאומי עולה, כי בוצעה הזמנה על שם דוד קפלן (להלן – "דוד קפלן") של התקנת סיב אופטי לכתובת החשמונאים 14 בקרית מוצקין. עוד מסר כי הוא זוכר היטב את המקרה ואת הצו השיפוטי שהתקבל אצלו מאחר והזמנה של התקנת סיב אופטי לבית פרטי היתה לא מקובלת בתקופה הרלוונטית, וזאת בשונה מהמצב היום (ר' תשובת חברת בזק בינלאומי במענה לצו 16-03-58020 - ת/5 וכן פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 66, ש' 18 – 20. ר' גם בחקירה נגדית, שם, ע' 75, ש' 21). עוד העיד, כי מבדיקה שבוצעה על ידו עלה, שמי שהזמין את ההתקנה ושילם עבורה זו חברת 012 (שם, ע' 75, ש' 8 – 10). עם זאת, הבהיר באותו המייל, כי ניתן לאתר את זהות האדם שעבורו התבקשה ההתקנה באמצעות מוקד הסיגינט המשטרתי (נ/4). ואמנם, העד עמד על כך שההתקנה בוצעה לבסוף בבית פינתי ברחוב גן העצמאות 15 (פינת החשמונאים) בקרית מוצקין (שם, ע' 69, ש' 12; ר' גם נ/4) וכי היה מדובר בהזמנה של אחת מספקיות התקשורת עבור לקוח קצה (שם, ע' 77, ש' 18 – 19 ו- נ/3). ולמען הסר ספק אציין, כי מנ/4 עולה ששם לקוח הקצה הוא דוד קפלן ומספר הטלפון המופיע בהקשרו הן נ/3 והן נ/4 הוא 0543509388.

אשר למספר הטלפון 0543509388 - ממזכר של אלי דוידסון ת/311 עולה, כי בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב נתפס טלפון מסוג נוקיה עם שני כרטיסי סים שהוגש בהסכמה (ת/36 יח, פריט 77884629) וכי כרטיס הסים שמסתיים בספרות 2894 משויך למספר הטלפון 0543509388, קרי מספר הטלפון שנמסר על ידי המזמין שהזדהה כדוד קפלן, כעולה מהמסמך ת/99 ואף מופיע בנ/4. ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בכך, יש כדי לקשור את הנאשם ואלי לדירה בקרית מוצקין כמו גם להזמנה האמורה על שם דוד קפלן.

שביעית, מסגרת של כרטיס סים שמספרו 899720201370401844 נתפסה בדירה בקרית מוצקין והוגשה בהסכמה (ת/61א) בעוד שכרטיס הסים עצמו נתפס בדירה בתל אביב והוגש בהסכמה (ת/36כג). בכך יש ללמד על הקשר בין הדירה בתל אביב - שלגביה כבר קבעתי, כי הוכח מעבר לספק סביר קשר לנאשם ולאלי - לבין הדירה בקרית מוצקין.

186. לאור האמור, אני קובעת כי הקשר בין הנאשם ואלי לדירה בקרית מוצקין הוכח מעבר לספק סביר.

(ה) איתור הדירה בקרית מוצקין

187. תחילה יובהר, כי במהלך החקירה, נעשו ניסיונות רבים לאתר ולאמת את הכתובת ממנה מתבצעים השידורים וזאת על דרך של ביצוע תצפיות ופעולות של ניתוקים יזומים של השידורים (ר' למשל מזכר ת/289 ודו"ח פעולה ת/289א).

188. העד רוני קידר סיפר בהודעתו מיום 12.2.15 אשר הוגשה בהסכמה חלף עדותו (ת/280), כי ביום 28.1.15 התבקש לשוב ולבדוק את הדירה בנתניה, שהיה חשד לגביה שהשידורים של הוט לרשת האינטרנט יוצאים ממנה. לדבריו, ביצע בדיקה של ניתוק כבל ההזנה לדירה, כפי שעשה בבדיקות קודמות, אך בניגוד לפעמים קודמות, גילה שהשידור כבר אינו מבוצע מהדירה בנתניה (ת/280, ע' 1, ש' 15 – 17). לכן, התבקש לבצע פעולות לאיתור הדירה החדשה ממנה משדר האתר את שידורי הוט. לכן, ביום 8.2.15, לאחר שעודכן על ידי המשטרה כי הדירה נמצאת ככל הנראה בקרית מוצקין, הגיע לאזור וביצע "את הפעולות הטכניות שהובילו לדירה כפי שעשיתי בפעם הראשונה כדי לאתר את הדירה בנתניה" (ע' 2, ש' 27 – 28). ואמנם לאחר כשעתיים הצליח להגיע למבנה מסוים ואיתר את כבל ההזנה לדירה שנמצא בתשתית הציבורית. לדבריו, ניתק את הכבל שנכנס למבנה ולאחר 50 שניות קיבל התראה ממוטי אמיתי שהיה מחובר לאתר וצפה בשידוריו - שהשידור נפל. לאחר מכן, החזיר את הכבל לקדמותו והשידור חזר. לכן, הגיע למסקנה שהשידור של הוט לרשת האינטרנט יוצא ממבנה ברחוב גן העצמאות 15 בקרית מוצקין (ע' 2, ש' 40 – 41). אציין, כי בהודעתו מיום 29.11.15 (ת/279) אף פירט העד את האופן בו ביצע את הניתוקים ההדרגתיים עד הגעתו לכתובת המדויקת ותיאר את הפעולה שביצע ביום 5.11.15 שבמסגרתה בדק אם התכנים של mytvil ממשיכים להיות משודרים מאותו האזור. עוד הבהיר העד, כי הבדיקות שערך ביום 8.2.15 ו- 5.11.15 הובילו לאותה הכתובת. העד גם מסר תמונות של קופסת הרשת שאותרה במקום, הכבל שנתק לצורך ביצוע הבדיקה, הרחוב עם המבנה שחשדו כי ממנו מבוצע השידור ומסמך המפרט את תוצאות הבדיקה שלפיו מקור השידורים בכתובת ברחוב גן העצמאות 15 בקריית מוצקין (ת/279 נספחים מסומנים ש.ל 1 – ש.ל 7).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אציין, כי מהודעתו של רוני קידר מיום 13.12.15 (ת/281) עולה, כי גם הוא היה מעורב בפעילות שבוצעה ביום הפרוץ וכי בעקבות ניתוק של כבל ראשי אותו איתר בכתובת גן עצמאות 15, הצליח להצביע על הדירה הספציפית שממנה בוצע השידור. לדבריו, בהמשך, ולאחר שהמטרה פרצה לדירה, ראה בדירה בקרית מוצקין ממירים רבים של הוט ויס ובמחסן במבנה צדדי גם הבחין בשלטים, מפצלים, כבלי תקשורת, כבלי HDMI וציוד נוסף (שם, ע' 2, ש' 20 – 23 וגם ש' 30 – 32). לבסוף הבהיר, כי כל הבדיקות שנעשו לצורך זיהוי השידורים ושקדמו ליום הפרוץ, נעשו מתשתית ציבורית וכי רק ביום הפרוץ, לאחר שנכנסו לשטח הפרטי, איתרו את הדירה הספציפית (שם, ש' 26 – 27).

189. בדומה, מהודעתו של מוטי אמיתי מיום 19.11.15 שהוגשה בהסכמה (ת/287) עולה, כי ביום 1.11.15 ביצעו אנשי ההנדסה של יס והוט פעולה לצורך אימות הכתובת של הדירה בקרית מוצקין. לשם כך הוא נכנס לאתר של mytvil וצפה בערוץ "לולי". אנשי חברת הוט ביצעו ניתוקים על מנת לזהות את האזור ממנו מתבצעים השידורים, כאשר הוא מעדכן במקביל אודות נפילת האתר. בנוסף, לאחר שזוהה האזור, שודר קוד לכל הממירים של חברת הוט ואז הופיע הקוד של הממיר בו צפה. לדבריו, ביצע צילום מסך וניתן להבחין בקוד של הממיר 4840-2313-01177 (שם, ע' 2; מסמך מסומן אלי דוידסון 4). עוד סיפר כי פעולה דומה בוצעה גם ביום 4.11.15 על ידי רוני קידר, אשר אימתה את הכתובת ממנה מבוצעים השידורים (שם, ע' 2; מסמך מסומן אלי דוידסון 5).

190. כמו כן, יש להפנות בהקשרה של הדירה בקרית מוצקין גם לאסופת המסמכים ת/292 אשר הצדדים הגיעו בהקשרה להסכמה דיונית וטענו כך – "מדובר במסמכים הקשורים לבדיקות לאיתור דירת השידור ברחוב גן העצמאות 15 בקרית מוצקין בתאריך ה - 04.02.2015. נג' 1 ונג' 2 הן תמונות שמתעדות את מספרי הממיר, כפי שתואר בהודעות העדים הקודמים, כפי שהופיעו במסך הצפייה באתר mytvil כאשר מוטי אמיתי העד צפה בו בעת ביצוע הפעולה אליה התייחסו העדים רוני כהן מצליח וערן שמרלינג ואראל לינדזן. נג' 3 – 5' אלו תמונות שצולמו בסמוך לכתובת גן העצמאות 15 בקרית מוצקין בעת ביצוע הפעולה הטכנית. ונג' 6 זאת רשימת לקוחות שנותקו משידורי הוט בזמן ביצוע פעולות האיתור" (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 507, ש' 9 – 15).

ולהשלמת התמונה יצוין, כי בדירה בקרית מוצקין נתפס ממיר הוט עם כרטיס חכם שמספרו 231301151. מספר זה הופיע על המסך כאשר מוטי אמיתי צפה, לדבריו, בשידורי האתר mytvil ועת הופעלה האפליקציה המציגה את מספרי כרטיסי המסך (ת/292), תמונות צילומי מסך נג. 1 – 2). בכך יש כדי ללמד על קשר מובהק בין שידורי האתר לבין הדירה בקרית מוצקין.

191. יתרה מכך, מהודעתו של מוטי אמיתי מיום 9.12.15 שהוגשה בהסכמה (ת/288) עולה, כי הוא גם התלווה לחיפוש אשר נערך בדירה בקרית מוצקין ביום הפרוץ. לדבריו, עם כניסתו לדירה ביחד עם בלשי המשטרה ורוני קידר, הבחין שיש בדירה חיבור להוט. לדבריו, בזמן שנכחו בדירה התחבר באמצעות הטלפון הנייד שלו ובאמצעות המנוי שלו ל - mytvil וצפה בשידורים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

באותו הזמן, רונן קידר ביצע ניתוק של הכבל שהיה מחובר לדירה והשידורים של האתר הופסקו. לכן, הבינו שהכבל הרלוונטי שנכנס לתוך הדירה אחראי לשידורים באתר (ע' 1, ש' 14 – 15). בנוסף, לאחר שהשרתים והממירים בדירה בקרית מוצקין נותקו מהחשמל, מוטי אמיתי צילם, לדבריו, תמונות מסך מאייפון שלו שהיה מחובר ל - mytvil בזמן אמת. אציין, כי מוטי אמיתי גם סיפר אודות הדירה בקרית מוצקין כך - **"כאשר נכנסתי לדירה הבחנתי בחדר סגור עם דלת בריח ובנוסף חדר ליזו שבו היו מספר ארגזים וארונות עם הרבה אביזרים להתקנות של ציוד הוט ויס ... ראיתי מספר ארונות תקשורת ובתוכן עשרות ממירים של חברות יס והוט, כמובן שכל הציוד היה מחובר למערכות חשמל ואינטרנט מתקדמות ביותר ... ראיתי מחוץ לדירה היה מחסן נוסף שקשור לדירה ובו היה ציוד ואביזרים נוספים כגון מאות כבלים HDMI עשרות שלטים של חברת הוט, מאות כבלים ואביזרים לחיבור תשתיות של חברות יס והוט"** (ע' 2, ש' 27 - 35 ; ר' תמונות המצורפות להודעה ת/288 המתעדות את הדירה בקרית מוצקין מסומנות ש.ל 1 - ש.ל 6). ולעניין זה גם יש להפנות לדו"ח פעולה של אופיר דורון ת/216, המלמד על הימצאות ותפיסת עשרות ממירים של יס והוט בשלושה ארונות תקשורת שנמצאו בדירה בקרית מוצקין.

192. היקפה של התשתית הטכנית שהוקמה בדירה בקרית מוצקין לצורך העתקת התכנים והפצתם באתר נלמדת גם מהיקף התפוסים. מדו"ח פעולה של משה הלל ת/62 עולה, כי במחסן של הדירה בקרית מוצקין, נתפסו 12 ארגזים שבהם כבלי תקשורת, כבלי חשמל, שלטים של יס והוט, ציוד נלווה לתקשורת, ציוד אלקטרוני. בנוסף בדירה עצמה היו חמישה ארונות תקשורת שבהם נתפסו כ - 58 ממירים של יס והוט, ציוד חשמלי, מכשור נוסף ודיסקים. בנוסף מדו"ח פעולה של אופיר דורון ת/62 עולה, כי בדירה בקרית מוצקין נתפסו גם שבעה שרתים פעילים של חברת Dell ומכשיר DVR וכן כבלי חשמל וכבלי תקשורת שהיו מחוברים לארון התקשורת ונותקו במהלך החיפוש. בנוסף, ניתן לפנות לזכ"ד סימון מוצגים ת/64 המפרט את כל הציוד שנתפס, הכולל, בין היתר, כבלים של תקשורת/וידאו, כבלי חשמל, ממירים עם כרטיסים חכמים, שרתים, מגברים, מפצלים, ציוד טכני ועוד.

193. ולבסוף ראוי להדגיש את הקשר ההדוק שנמצא בין הממירים שהוזמנו לאזור הדירה בתל אביב (רחוב שלום עליכם) על שם אנשים שונים וזוהו כממירים שנתפסו בדירה בקרית מוצקין. לעניין זה יש להפנות לת/93, ת/94 ו - ת/95 שהוגשו באמצעות שלומי לדר ועניינם בממירים שנתפסו בדירה בקרית מוצקין, כמו גם להסכמת ב"כ הצדדים חלף עדותו של אלי דוידסון לפיה נמצאה **"התאמה בין מספרי הממירים שהוזמנו לאזור רחוב שלום עליכם בתל אביב לבין ממירים שנתפסו בדירת השידור ברחוב גן העצמאות בקריית מוצקין"** (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 538, ש' 5 - 29).

194. אני קובעת, אם כן, כי הוכח מעבר לספק סביר, כי מהדירה בקרית מוצקין בוצעו השידורים של mytvil וכי במסגרת שידורים אלה הופצו התכנים המוגנים של הערוצים השונים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

195. לסיכום נושא הדירות יאמר, כי הוכח מעבר לספק סביר קשר בין הנאשם ואלי לדירה בתל אביב, לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין. בנוסף, ולאור האמור לעיל, הוכח מעבר לספק סביר, כי הדירה בנתניה והדירה בקרית מוצקין שימשו דירות שידור, אשר בהן הותקנה על ידי הנאשם ואלי המערכת הטכנית אשר שימשה להערכת התכנים וכי מדירות אלה הופצו התכנים המוגנים באמצעות שידורי האתר באינטרנט.

יב. עבירות קבלת דבר במרמה – הזמנת ממירים ושירותים תוך התחזות לגורמים שונים

(1) עבירת קבלת דבר במרמה - כללי

196. אחת מהעבירות שיוחסה לנאשם היא עבירה של קבלת דבר במרמה, הקבועה בסעיף 415 לחוק העונשין וקובעת כך - "המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות דינו - מאסר חמש שנים"

197. היסוד העובדתי שבעבירה מורכב מהצגת טענה כוזבת וקבלת דבר מכוח אותה טענה. המצב הכוזב יכול להיעשות בכתב, בעל פה או בהתנהגות ואף על דרך של הצגה חלקית של עובדות ואילו "קבלת הדבר" יכולה להיות קבלה פיזית של חפץ ואו כל דבר שנכנס בגדר המונח "דבר" אשר משמעותו אינה רכושית - חומרית אלא רחבה וכוללת כל דבר שהוא בגדר הישג או יתרון למרמה. בנוסף, הואיל ומדובר בעבירה תוצאתית, יש להוכיח קשר סיבתי בין הטענה הכוזבת לבין קבלת הדבר (ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אולמרט (2016), פסקאות 122 ו- 124 לפסק-דינו של השופט ג'ובראן וההפניות שם; להלן - "עניין אולמרט").

היסוד הנפשי הנדרש להתגבשות העבירה הוא מודעות המבצע להתקיימות יסודותיה העובדתיים - היותו של המצג כוזב, אפשרות התרחשות התוצאה האסורה, ורכיב הסיבתיות שבין המצג הכוזב והתוצאה (עניין אולמרט, פסקה 123 לפסק-דינו של השופט ג'ובראן וההפניות שם). וכך נקבע בע"פ 2955/94 מדינת ישראל נ' נחום זורי (1996), פסקה 11 לפסק-דינו של השופט גולדברג - "מכאן, שהעבירה של קבלת דבר במרמה מותנית בידיעת המרמה כי הטענה היא כוזבת; בצפייתו את האפשרות שהטענה הכוזבת תביא את המרומה למעשה או למחדל וביחס של לפחות קלות דעת כלפי אפשרות זאת ... וכשמדובר ב'נסיבות מחמירות' מותנית העבירה במודעות המרמה לקיומן של נסיבות אלה".

ויודגש, כי "אין צורך שלמרומה ייגרם נזק או הפסד כתוצאה מקבלתו של אותו "דבר", מאחר שהדגש בעבירה זו והאינטרס החברתי שעליו היא נועדה להגן הוא חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של המרומה. משכך, פגיעה באותו חופש רצון ושיקול דעת עשויה לגבש את העבירה" (עניין אולמרט, פסקה 124 לפסק-דינו של השופט ג'ובראן וההפניות שם).

198. אשר לנסיבות המחמירות שבעבירה, הרי שאלה עשויות לנבוע מתחכומה של המרמה, מהיקפה ומממדיה או מהיותה פרי מאמץ מתוכנן, שיטתי וממושך. וכך נקבע בע"פ 1784/08 פרי נ' מדינת ישראל (2009), פסקה 42 (להלן - "עניין פרי") - "הנסיבות המחמירות אשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מביאות להחמרה בעונש הצפוי לעברין עד לחמש שנות מאסר, אינן מוגדרות בחוק, והפסיקה היא שעצבה אותן. בית-המשפט נדרש להכריע באשר להתקיימותן של נסיבות מחמירות פעמים רבות, באחת מהן נקבע: "לצורך ההבחנה בין הרישא לבין הסיפא של הסעיף 415 האמור עשויים להשפיע הצורה בה מבוצעת המירמה, השיטה, התכנון, התחכום, ההיקף וכדומה גורמים (...)".

עוד נקבע בעניין פרי, כי בין הגורמים שעשויים להוות נסיבות מחמירות, נמצאים "ריבוי של מעשי מרמה, התחכום שבהם, הסכומים שהועברו כתוצאה מהמרמה, ביצוען של עבירות נוספות שנועדו לאפשר את המרמה" וכן "התמדה במעשי מרמה לאורך זמן" (ר' גם ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל (2000), פסקה 15).

(2) עבירות המרמה - הזמנת וקבלת ממירים מיס והוט

199. כפי שהובהר עד כה, פעילותו של האתר ותפעולו חייבו שימוש במספר רב ביותר של ממירים של יס והוט, שכן כל ממיר, כפי שעלה מהראיות, שימש להעסקה של תכנים מערוץ מסוים. בהינתן שמספר המנויים הלך וגדל עם השנים, כאמור בעדותו של רן כהן, והנאשם ואלי היו מעוניינים, כפי שעלה מההתכתבויות בסקיפ (ת/227א) לרצות את המנויים ולמקסם את מספרם, פעלו השניים באופן שיטתי לצורך הזמנת ממירים מהחברות יס והוט. לשם כך, הזמינו עשרות ממירים לכתובות שונות, תוך התחזות לאחרים ותוך הצגת מצג כוזב, לפיו מדובר בהזמנות פרטיות ושגרתיות. בנוסף, על מנת להבטיח שלא ניתן יהיה לקשור בינם לבין ההזמנות האמורות, עשו שימוש במספרי טלפון שונים, מספרי כרטיסי אשראי שונים וכתובות מייל שונות.

200. המאשימה הגישה את ההקלטות ותמלילי השיחות למוקדי השירות של החברות הוט ויס (בהתאמה, ת/11ב, ת/11ד, ת/11ו; ת/15ח – ת/15ט), ברם לא הגישה כל ראיה לעניין הזיהוי הקולי של הדוברים בשיחות אלה. כפי שיפורט בהמשך, האזנתי לעשרות שיחות שבוצעו למוקדי השירות ואת התרשמותי פירטתי בהתאם. למען הסר ספק, מובהר בזאת, כי גם כאשר התרשמתי שקיים דמיון בין קולו של דובר פלוני לדובר אלמוני, לרבות לקולו של הנאשם, לא היוותה התרשמותי ראיה בפני עצמה, אלא צוינה משום שהתיישרה עם מקבץ הראיות שהובאו ושעל בסיסן הכרעתי, כפי שהכרעתי.

201. לצורך ניתוח הראיות, אפנה להלן לשיחות שבוצעו עם מוקדי שירות הלקוחות של החברות יס והוט כאשר מספרי השיחות, שיפורטו להלן, מתייחסים לרשימת השיחות המפורטת בטבלה ת/318, שהוגשה בהסכמה.

202. ועוד אציין, כי מאחר וקבעתי שהנאשם ואלי הם מבצעים בצוותא, אין צורך להכריע באשר לזהותו של הדובר בשיחה כזו אחרת ודי בקיומן של ראיות המובילות למסקנה, כי הנאשם מעורב בהזמנת הממירים לכתובות שונות, תוך התחזות לגורמים שונים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(3) ראיות נסיבתיות

203. כפי שיפורט להלן, מעורבות הנאשם בהזמנות הממירים על שם אנשים שונים מבוססת, בעיקרה, על ראיות נסיבתיות.

204. כידוע, ראיות נסיבתיות אינן מוכיחות במישרין את העובדות הטעונות הוכחה, אלא מבססות עובדות שמהן ניתן להסיק, על דרך של היסק לוגי, ניסיון החיים והשכל הישר את הטענות שיש להוכיחן. עם זאת, "לעניין הרשעה בדין הפלילי כוחן של הראיות הנסיבתיות אינו נופל מכוחן של הראיות הישירות, וניתן לבסס הרשעה מעין זו על מארג ראיתי נסיבתי בלבד, וזאת כאשר המסקנה המרשיעה העולה ממנו "גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת (ע"פ 8808/14 אלי פחימה נ' מדינת ישראל (2017), פסקה 40 והאסמכתאות שם).

205. וכך דבריו היפים של כב' השופט טירקל בע"פ 351/80 שלמה בן ברוך חולי נ' מדינת ישראל (1981), פסקה 6 (להלן – "עניין בן ברוך חולי") בהקשרן של ראיות נסיבתיות - "ככל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר אישה ברעותה, נעשית "חזקת חפותו" של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר, עד שלא נותר ממנה שריד. יש כאן, כביכול, מעין תמונת הרכבה ("פזל"), שככל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלוכים יותר זה בזה, הולכת ומתהווה תמונה, שבעיקרה היא ברורה לחלוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על-כן, תיתכן גם תיתכן אפשרות אחרת, שונה, שכל אחת מן העובדות, המובאות להוכחת אשמתו של הנאשם, היא תמימה ומקריית לחלוטין, כשהיא בפני עצמה, אולם עצם צירופן יחד אינו יכול מבחינה הגיונית - להיות תמים ומקרי".

וגם דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 4115/08 גלעד נ' מדינת ישראל (2011), פסקה 5 - "כל ראיה נסיבתית היא חלק מפסיפס אשר רק התבוננות אינטגרטיבית בכל חלקיו משלימה את התמונה העובדתית לכדי מסכת שלמה וקוהרנטית. קשה לבדוד כל אירוע ואירוע, אך גם אין כל צורך בכך, אלא יש לבחון את המקרה בראיה אינטגרטיבית ומקיפה" (ר' גם (ע"פ 728/84 שמעון חרמון נ' מדינת ישראל (1987) בפסקה 3).

206. כפי שאראה להלן, הוכחת מעשי המרמה בנסיבותיו של תיק זה, דורשת צעידה ארוכה במסלול פתלתל ביותר של עשרות ראיות נסיבתיות, המתחברות בהדרגה זו לזו ומצטלבות האחת ברעותה, עד לכדי יצירת תמונה ברורה אשר המסקנה המתקבלת ממנה היא אחת ויחידה – הנאשם היה מעורב במשך תקופה ארוכה בביצוע עשרות שיחות טלפון למוקדי השירות של יס והוט במסגרתן הוזמנו באופן שיטתי, תוך התחזות לאנשים שונים והצגת מצגים כוזבים, עשרות ממירים אשר התקבלו אצל הנאשם ואלי במרמה ושימשו לצורך תפעול האתר. כפי שהובהר לעיל, ממירים אלה חוברו למערכות טכניות הכוללות מחשבים ושרתים, שהוקמו בדירות השידור, ובאמצעותם הועתקו התכנים מהערוצים השונים והופצו באתר תמורת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

תשלום של דמי מנוי. בכך שימשו ממירים אלה לביצוע עבירות קניין רוחני ומכאן גם הנסיבות המחמירות המתקיימות בענייננו.

207. נתחיל את מסענו בהודעה של קרן לייזרוביץ אשר שימשה כמנהלת מחלקת לקוחות של חברת יס (ת/276). הודעתה הוגשה חלף עדותה הראשית והיא חושפת את אופן התנהלותה של חברת יס בכל הקשור להזמנת ממירים והתקנתם בתקופה הרלוונטית. מהודעתה עולה, כי בתקופה הרלוונטית, הזמנות היו נעשות באמצעות שיחות טלפוניות מוקלטות, בהן היה הלקוח מוסר את כל פרטיו, לרבות מספר כרטיס אשראי ומאחר ודובר בשיחות מוקלטות, די היה באישור טלפוני. עוד ציינה, כי לאחר סיום ביצוע ההזמנה, היה נשלח מייל עם כל הפרטים ללקוח. עוד מסרה, כי בהמשך טכנאי היה נשלח לכתובת ועם סיום ההתקנה, הלקוח היה מאשר בחתימתו את ההתקשרות. מהודעתה, כמו גם מחקירתה הנגדית עלה, כי בתקופה הרלוונטית לא היתה הגבלה על כמות הממירים שלקוח יכול היה להזמין (ת/276, ע' 1; פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 497, ש' 12) וכי עד חמישה ממירים ניתנו בחינם במסגרת "חבילת הבסיס" כאשר על כל ממיר נוסף נדרש תשלום (ת/276, ע' 2). בנוסף הבהירה, כי לא היתה דרך לבדוק את הלקוח וכי ככל שלקוח ביקש לבצע התקנה של ממירים בכתובת שונה מזו אשר אליה הם הוזמנו, ניתן היה לבצע את ההתקנה בכפוף לפניה מצד הטכנאי למשליט ותיאום מולם (שם, ע' 2).

(4) הזמנת ממירים לדירה בתל אביב

208. הקשר של הנאשם ואלי לדירה בתל אביב הוכח מעבר לכל ספק סביר. כעת אבחן את הזמנת הממירים על שמותיהם של אנשים שונים לכתובת של הדירה בתל אביב וכן לכתובות סמוכות.

209. מעדותו של אורי קנר, קצין חקירות ביאחב"ל ביחידת הקניין רוחני (להלן – "אורי קנר") עולה, כי מה שנמסר לחוקרים בתחילת הדרך הוא ש"ארד סגל זה מי שעומד מאחורי האתר" (פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 69, ש' 25). בדומה גם מהודעתו של אראל לינדזן מחברת הוט (ת/277) עולה, כי החשד הראשוני היה, שמי שעומד מאחורי הכל הוא ארד סגל וזאת מאחר והסתבר שיש על שמו 25 ממירים המשויכים כולם לכתובת רחוב הירקון 70 תל אביב (ת/277, נספח נ.ג.1) שהיא גם הכתובת שלום עליכם 8 מאחר ומדובר בבניין פינתי (עדות אורי קנר, פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 70, ש' 5 וגם ש' 15 – 17; תמיכה לכך ר' גם בשיחה 86 בת/318).

210. כאמור, במהלך החקירה התברר, כי עשרות ממירים הוזמנו לכתובות שונות, באמצעות שימוש במספרי טלפונים רבים וכרטיסי אשראי שונים והכל על שמם של אנשים אחרים ותוך התחזות אליהם.

211. השימוש במספרי טלפונים רבים וכרטיסי אשראי שונים הותיר עקבות מסוימות בעשרות השיחות בהן הוזמנו הממירים מיס והוט. צירופם של כל הנתונים וחיבור בין חלקי פאזל רבים משיחות שונות, הובילו לבסוף למסקנה, כי הנאשם ואלי מעורבים באותן שיחות והם שהזמינו את הממירים במרמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(א4) הזמנת ממירים על שם ארד סגל לרחוב הירקון 70 תל אביב

212. בפתח הדברים אבהיר, כי להלן ייעשה שימוש הן בשם "ארד סגל" והן בשם "ערד סגל" וזאת בהתאם לאופן בו נרשם השם האמור בחומר הראיות, דהיינו בהזמנות שבוצעו, בתמלילי השיחות, במוצגים ובהסכמות הצדדים.

213. מת/א8 ות/ת8 עולה, כי בוצעו מספר הזמנות בחברת הוט על שם ערד סגל, מספר תעודת זהות 039557962 לרחוב הירקון 70 בתל אביב (דירות 1 – 5) ונעשה שימוש במספרי טלפון הבאים: 0523546933, 0522519780 ו- 0528211073 (ר' גם המנויים על שם ערד סגל בת/א8, ע' 1 – 3; ר' לעניין מספרי הטלפון בהם נעשה שימוש, גם מזכרים של ניר גאון - ת/ת169 – ת/ת171). בהתאם, גם בוצעו מספר התקנות של אותם ממירים. בנוסף, מת/א8 עולה, כי התשלומים בוצעו באמצעות שני כרטיסי אשראי: 45906191105366509 ו- 4215860000246082. כבר עתה אציין כי ממוזכר של אלכס רוזנטל ת/ת242 עולה, כי הכרטיס שמספרו מסתיים בספרות 6082 הוא כרטיס ויזה ממדינת פנמה.

214. להלן ההזמנות על שם ערד סגל ופקודות העבודה של ההתקנות כעולה מת/א8 ו- ת/ת8:

- א. הזמנה מיום 12.6.12, לרחוב הירקון 70, דירה 5, טלפון 0522519780 (ת/א8, ע' 34; ת/ת8, ע' 4);
- ב. פקודת עבודה מיום 13.6.12, לרחוב הירקון 70, דירה 5, חתומה על ידי ערד סגל (ת/ת8, ע' 1).
- ג. הזמנה מיום 26.3.12 לרחוב הירקון 70, דירה 1, טלפון 0523546933 (ת/א8, ע' 37);
- ד. פקודת עבודה מיום 22.3.12 או 27.3.12 (תאריך לא ברור) ברחוב הירקון 70, חתומה על ידי ברכה עמר, בהערות ביצוע נרשם "שלום עליכם 10" (ת/א8, ע' 40; ת/ת8, ע' 25).
- ה. פקודת עבודה נוספת מיום 27.7.11 על שם אלי עמר לכתובת שלום עליכם 10, דירה 2, החתומה אף היא על ידי ברכה עמר ובחתימה דומה למדי.
- ו. הזמנה מיום 26.3.12 לרחוב הירקון 70, דירה 2, טלפון 0523546933 (ת/א8, ע' 41);
- ז. פקודת עבודה מיום 27.3.12, חתומה על ידי ארד סגל (ת/א8, ע' 44);
- ח. הזמנה מיום 26.3.12, לרחוב הירקון 70, דירה 4, טלפון 0523546933 (ת/א8, ע' 45);
- ט. פקודת עבודה מיום 27.3.12, ברחוב הירקון 70, חתומה על ידי ארד סגל (ת/ת8, ע' 19);
- י. פקודת עבודה מיום 28.3.12, ברחוב הירקון 70, דירה 4, חתומה על ידי ערד סגל (ת/ת8, ע' 13);
- יא. פקודת עבודה מיום 29.3.12, חתומה על ידי ערד סגל (ת/א8, ע' 48; ת/ת8, ע' 7);
- יב. הזמנה מיום 22.6.14, טלפון 0522519780 (ת/א8, ע' 49);
- יג. פקודת עבודה מיום 25.6.14, ברחוב הירקון 70, דירה 3 (ת/א8, ע' 51);
- יד. הזמנה מיום 24.6.14, טלפון 0528211073 (ת/א8, ע' 30);
- טו. פקודת עבודה מיום 26.6.14 ברחוב הירקון 70 (דירה 2) חתומה על ידי עדי כאשר השם "ערד" נמוחק (ת/א8, ע' 33)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

215. חלף עדותו של ארד סגל, ביקשו ב"כ הצדדים לאמץ את ההסכמה הדיונית כדלקמן – ארד סגל "לא התגורר בתל אביב ולא הזמין ממירים לרח' הירקון 70 בתל אביב, לא היה צד לשיחות מול מוקדי השרות של הוט ויס בהם אנשים הזדהו בשמו, לא הכיר ומעולם לא שכר דירה בקרית מוצקין, לא הכיר את החוזה מול גיולייט גואטה, היו לו רק שני ממירים שהוזמנו לרח' בז בכרמיאל. פרט לכך הכחיש קשר למסמכים המצביעים על הזמנת שירותי תקשורת לכתובות אחרות. פרט לשיחה מול יס מיום 29/3/12 אותה אישר כי מדובר בשיחת ביטול המנוי האישי שלו, יתר השיחות בהם נעשה שימוש בשמו לא קשורות אליו. לא הכיר את הטלפונים ואת פרטי כרטיסי האשראי שהוזכרו בשיחות האמורות, בהן הזדהו בשמו. לא הכיר את אלי ומאיר עמר" (מה/1, פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 427, ש' 11 - 17).

216. תחילה נפנה לשיחה 85 ממספר טלפון 0523546933 למוקד שירות הלקוחות של חברת יס מיום 22.4.12 שעה 13:39 (ת/15ט) - מתמליל השיחה עולה, כי הדובר המזדהה בשם ארד ביקש להזמין ממירים לשתי דירות ברחוב הירקון 69 בתל אביב ונציגת השירות משיבה לו "אתה יודע כמה הזמנות פתחנו היום לרחוב הירקון ... פתחנו היום מלא מלא הזמנות לרחוב הירקון" (ע' 1) ומציינת בהמשך השיחה "אני אישית פתחתי היום תשע הזמנות לרחוב הירקון" (ע' 8). עוד עולה, כי הדובר מסרב לממירים מסוג HD (ע' 10) ומבקש לפצל את מועדי ההתקנה של הממירים בשתי הדירות (ע' 8). כמו כן, מאחר והנציגה אינה מצליחה לאתר את הכתובת (הירקון 69) אומר לה הדובר: "תרשמי את זה, לא נורא, אני אגיד לו כבר שאני אראה קרוב, הכל צמוד, בגלל זה הכל צמוד..." (ע' 11). לבסוף, גם מוסר הדובר המזדהה כארד את כתובת המייל yanivmor73@gmail.com.

מעבר לכך, שרן כהן העיד, שלאלי היתה כתובת מייל עם השם "יניב מור" (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 304, ש' 21 - 22; (להלן – "כתובת המייל yanivmor"), ממצאים הנוגעים לכתובת מייל זאת נמצאו במחשב נייד שנתפס בחדר של אלי בדירה בתל אביב (פריט 77885429, ת/36א) כעולה מדו"חות פעולה של אופיר דורון – ת/221 ו- ת/224.

217. בהמשך אותו היום – 22.4.12 בשעה 13:54 מתקיימת שיחה 86 ממספר טלפון 0523546933 (ת/15ט), שהיא שיחת המשך עם אותה נציגה. הדובר בשיחה זו מזדהה כארד וחוזר על כתובת המייל yanivmor (ע' 1) ומוסר מספר כרטיס אשראי שמספרו 4215860000246082 ותוקפו 03/15 (ע' 4 - 5; להלן – "כרטיס האשראי 6082").

בנוסף בשיחה 87 מאותו מספר טלפון 0523546933, שהיא שיחת המשך נוספת, המתקיימת באותו היום בשעה 14:15 (ת/15ט), מסבירה הנציגה שוב, כי היא מתקשה לאתר את הכתובת (הירקון 69) ומציינת, כי הבניין מופיע לה כפינתי לרחוב שלום עליכם (ע' 2). בתגובה הדובר מאשר שמדובר ברחוב שלום עליכם ומבקש כי תכתוב מספר 8 (ע' 3).

218. יומיים לאחר מכן – ביום 24.4.12 בשעה 18:29 מתקיימת שיחה 91 מאותו מספר טלפון 0523546933 (ת/15ט). בשיחה זו הדובר המזדהה כארד מבקש להזמין ממירים לשתי דירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ברחוב הירקון 69 בתל אביב, תוך ניסיון לדחות את מסירת מספר תעודת הזהות וכרטיס האשראי לנציג השירות (ע' 2).

219. בהמשך אותו היום - 24.4.12, כעשרים דקות מאוחר יותר, בשעה 18:51, מתקיימת שיחה נוספת - שיחה 92 מאותו מספר טלפון 0523546933 (ת/15ט). בשיחה זו מבהירה הנציגה לדובר המזדהה בשם ארד, כי היא רואה מנוי על שמו בכרמיאל ואף מציינת שאמורים לאסוף משם ציוד (ע' 3). בהעדר יכולת מצד הדובר המזדהה כארד להסביר את עניין המנוי בכרמיאל, הוא מסביר לה שהוא מעביר את השיחה לאחיו תמיר סגל אשר המנוי על שמו (ע' 1) והכל תוך שהוא נשמע אומר כך: "אלי קרא לתמיר, תמיר, תמיר הוא רגע... תדברי איתו תשלימי איתו..." (ע' 1). בהמשך, לאחר העברת השיחה מארד לתמיר, מוסר הדובר המזדהה כתמיר את כרטיס האשראי 6082 וגם מוסר את כתובת המייל yanivmor (ע' 2). כמו כן, הוא מאשר, כי מדובר בבניין פינתי ברחוב הירקון ושלום עליכם (ע' 3), זאת כפי שנמסר גם בשיחות 85 ו- 87.

יובהר - ההסבר לקיומו של מנוי בכרמיאל, שצריך לאסוף בהקשרו ציוד מצוי במסמך מ.ה/1 שהוגש במסגרת הסכמה דיונית בין הצדדים ותוכנו הובא לעיל וממנו עולה, כי על שמו של ארד סגל היה מנוי אחד בכרמיאל. בשיחה עם יס ביום 29.3.12, ביקש לסגור מנוי זה.

יתרה מזאת, מהאזנה לשיחות האמורות עולה, כי מלבד הדובר המזדהה כארד, נשמע ברקע אדם נוסף, אשר לדברי הדובר הוא אחיו ומכונה במהלך השיחות "תמיר". בנוסף, ניכר מהשיחות כי הדובר המזדהה כארד נדרש לקבל את אישורו של אחיו "תמיר" לביצוע ההתקשרות עם יס.

220. המאשימה בסיכומיה (פסקה 178) הפנתה גם לשיחה 23 מטלפון מספר 0000123456 המתקיימת ביום 22.6.14 בשעה 18:56 לחברת הוט (ת/11ו). מהאזנה לשיחה עולה, כי הדובר המזדהה בשם ארד מציין בפני הנציגה, כאשר היא מנסה לזהות אותו, שיש שמונה מנויים על שמו (ע' 1) ובכך קושר בין שיחה זו לשיחות האחרות, שבהן הדובר התחזה לארד סגל. בנוסף מבהיר הדובר, כי הוא אינו מעוניין בממיר מקליט (ע' 3) אלא בממירים ישנים, משום שהוריו מבוגרים (ע' 5). לבסוף, גם מוסר הדובר את מספר הטלפון 0528211073 לצורך התקשרות חוזרת אליו (ע' 6).

אציין, כי הבקשה שלא לקבל ממיר HD מקליט אלא ממירים רגילים בלבד, תחזור בהמשך ובשיחות רבות למוקדי השירות. הסבר אפשרי לבקשה זו מצוי, בהודעת אראל לינדזן ת/277 ממנה עולה, כי נכון לתקופה הרלוונטית, לא היה ניתן להפעיל על ממירי HD את האפליקציה שמשדרת את מספר הכרטיס החכם שנמצא בממיר (שם, ע' 3, ש' 56 - 59). בנוסף אציין, הגם שאין בכך כדי לבסס כרגע ממצאים, כי לשיחה 23 מאפיינים שחוזרים גם בשיחות אחרות כגון: סירוב לקבל ממיר מקליט בשל הורים מבוגרים וקיומם של מספר מנויים על שם אותו לקוח.

221. אשר למספר הטלפון 0528211073 - ממזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה, כי מספר הטלפון 0528211073 משויך לכרטיס סים שמספרו 899720203371822796, שהיה בתוך טלפון לבן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב והוגש בהסכמה (ת/36כט, פריט 77884631). בנוסף, המסגרת של כרטיס סים הקשור למספר טלפון זה, נתפסה בדירה בקרית מוצקין והוגשה אף היא בהסכמה (ת/61א, ע' 18). ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם ועל כן מדובר בראייה נסיבתית משמעותית (לעיל פסקה 166).

222. לאור האמור, ובהינתן שמספר הטלפון 0528211073, אשר מכשיר הטלפון וכרטיס הסים שלו שייכים לנאשם, אני קובעת כי הוכחה מעורבות הנאשם בשיחה 23 בה הדובר הזדהה כארד, מסר את מספר הטלפון 0528211073 ואף קשר את עצמו ל**שמונה מנויים** נוספים שקיימים על שם ארד. בנוסף אני קובעת, כי הוכחה מעורבות הנאשם בשיחות 85, 86 ו- 92, בהן התחזה הדובר לארד סגל ומסר את כרטיס האשראי 6082 ואת כתובת המייל yanivmor, המקושרת לאלי.

בנוסף אזכיר, כי בשיחה 92 אמר הדובר שהזדהה כארד "**אלי קרא לתמיר**". הגם שאינני קובעת ממצאים חד משמעיים אשר לזהות הדובר שהזדהה בשם ארד סגל או בשם תמיר סגל בשיחה האמורה, אני מוצאת כי אמירה זו תומכת באפשרות שהנאשם הוא זה שהתחזה לארד סגל בשיחה 92. בנוסף, נוכח האזנה לשיחות 23, 85, 86, 87, 91 ו- 92 והתרשמותי מהדמיון הרב בקולו של הדובר בכל השיחות האמורות, אני סבורה כי מדובר באותו הדובר. בהשוואת קולו של הדובר בשיחות אלה לקולו של הנאשם בתיעוד חקירותיו (ת/16ג – ת/25ג) אף מתחזקת האפשרות כי מדובר בנאשם.

יתרה מזאת, הנאשם לא העיד ולא נתן הסבר לשימוש במספר הטלפון 0528211073 ואף לא להימצאות כרטיס הסים והטלפון המשוויכים אליו בחדרו בדירה בתל אביב. כך, גם לא נתן הסבר למסירת כתובת המייל yanivmor הקשורה לאלי.

בנוסף, הנאשם לא הציע הסבר לתשתית הראייתית שפורטה לעיל והונחה בפניי. לכן, יש בשתיקתו כדי לחזק את תזת המאשימה לעניין שיחות אלה ומשמעותן. לכך, גם מתווספת העובדה, שבמסגרת הדיון בקשר בין הנאשם ואלי לדירה בקרית מוצקין, נמצאו ראיות הקושרות את השניים באופן מובהק לדמותו של "ארד סגל" (לעיל פסקה 185).

משקבעתי כי הנאשם מבצע בצוותא ביחד עם אלי, די בכך שהוכחה מעורבותו בהזמנת הממירים במרמה על שם ארד סגל, ואין צורך בקביעה מי הוא הדובר בכל אחת מהשיחות.

(ב) הזמנת ממירים על שם תמיר סגל לרחוב שלום עליכם 8 תל אביב

223. מת/15 עולה כי בשנים 2013 – 2014 היו מנויים וממירים על שמו של תמיר סגל בדירה בתל אביב בכתובת שלום עליכם 8 בתל אביב בדירות 7 ו- 12.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

224. כבר עתה יובהר, כי חלף עדותו של תמיר סגל, ביקשו ב"כ הצדדים לאמץ את ההסכמה הדיונית כדלקמן – תמיר סגל "יליד 1976, ת.ז. 033206798, כיום מתגורר בדיר מוגן של עמותת ניצן, התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בהוסטל בקרית שמונה. לא הזמין מעולם שירותים מחברת YES, לא היה לו כרטיס אשראי ולא הכיר את כרטיס האשראי שמספרו 4590614344564196. שלל כי הוא הדובר בשיחה מיום 28/5/14 מול מוקד YES. לא הכיר ושלל קשר למסמכים של חברות התקשורת הנושאות את פרטיו. לא הכיר את אלי ומאיר עמר" (מה/1, פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 427, ש' 11 - 17).

225. בדומה לשיחות קודמות בהן היתה דרישה של הדובר שלא לקבל ממיר מקליט, גם בשיחה 27 ממספר טלפון 0523546933, מיום 29.4.12 (ת/15ח) הדובר המזדהה כתמיר עומד על כך, שלא יביאו לו ממיר מקליט (ע' 4) ומאשר לנציג כי כתובת המייל שלו היא כתובת המייל yanivmor (ע' 2). בנוסף, הדובר המזדהה כתמיר מוסר בשיחה זו את כרטיס האשראי 6082 (ע' 7)

השימוש בשני נתונים אלה - כרטיס האשראי 6082 וכתובת המייל yanivmor - מובילים למסקנה כי הנאשם או אלי מעורבים בשיחה זו. בנוסף, יש בנתונים האמורים ובעובדה כי נעשה שימוש באותו מספר טלפון 0523546933 בו נעשה שימוש בהזמנת הממירים על שם ארד סגל, כדי לקשור בין שיחה 27 לשיחות קודמות שנידונו לעיל בהקשרן של ההזמנות על שם ארד סגל, שהרי גם בהן נמסרו כתובת המייל yanivmor וכרטיס האשראי 6082.

226. לפיכך, אני קובעת, כי הוכח קשר בין שיחות 85, 86 ו- 92 בהן הדובר מזדהה כארד סגל לשיחה 27 בה הדובר מזדהה כתמיר סגל. עוד אני קובעת, כי השימוש החוזר בכרטיס האשראי 6082, הן לצורך המנוי על שם ארד סגל והן לצורך המנוי על שם תמיר סגל, מלמד כי כרטיס אשראי זה שימש את הנאשם ואלי, לצורך ביצוע הזמנות תוך התחזות לאנשים שונים וכך גם הכתובת yanivmor.

227. תמיכה בכך ניתן למצוא גם בשיחה 36 ממספר טלפון 0523546933 מיום 30.4.12 (ת/15ח) בה הדובר המזדהה כתמיר מוסר שכרטיס האשראי 6082 רשום על שמו. אולם, כשנאמר לו על ידי נציג השירות, כי בכרטיס זה נעשה שימוש במסגרת מנוי על שם ארד סגל וכי הדבר אינו תקין (ע' 1) הוא משיב, שהכרטיס היה רשום על שמו של תמיר סגל מאז ומתמיד.

228. שיחה נוספת הראויה להתייחסות היא שיחה 31 ממספר טלפון 0522519780 מיום 6.5.12 (ת/15ח), בה הדובר המזדהה כתמיר מבקש לאמת את זהותו באמצעות ארבע הספרות האחרונות של כרטיס האשראי ומוסר את הספרות 6082 (ע' 1). עוד הוא מצייך, כי בבעלותו שמונה דירות בכתובת ולכן הוא אינו יודע מהן הדירות המשויכות למנוי. בנוסף, הדובר מבקש לשנות את מספר הטלפון המשויך למנוי כך שיהיה מעתה - 0522519780.

אשר למספר הטלפון 0522519780 - ממזכר של ניר גאון ת/171 עולה, כי מספר טלפון זה המופיע במנוי על שם ערד סגל בחברת הוט, גם מופיע במנוי על שם תמיר סגל בחברת יס. בנוסף, האמירה של הדובר כי בבעלותו שמונה דירות בכתובת מצביעה אף היא על קשר לשיחות על שם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ארד סגל, אשר אף בהן נמסר על ידי הדובר כי בבעלותו שמונה מנויים באותה כתובת (ר' למשל שיחה 23 שנידונה לעיל).

229. מכל האמור עד כה עולה, כי ניתן להצביע על שלושה נתונים החוזרים הן בשיחות בהן מזדהה הדובר לארד סגל והן בשיחות בהן מזדהה הדובר כתמיר סגל: שימוש בכרטיס האשראי 6082 או בארבע הספרות האחרונות – 6082; שימוש בכתובת המייל yanivmor; שימוש במספרי הטלפון 0522519780 ו- 0523546933 הן לצורך ביצוע הזמנת ממירים על שם ארד סגל והן לצורך הזמנת ממירים על שם תמיר סגל; הצגתו כבעל שמונה מנויים באותה הכתובת.

230. תמיכה לכך ששני מספרי הטלפונים האמורים משמשים בערבוביה לצורך התחזות בשיחות לארד סגל ותמיר סגל ניתן למצוא גם בשיחה 74 ממספר טלפון 0522519780 מיום 6.5.12 (ת/15ט) בה הדובר מוסר מספר תעודת זהות 33206798, קרי את מספר תעודת זהות של תמיר סגל וכן את כתובת המנוי בשלום עליכם ואת ארבע הספרות האחרונות של כרטיס אשראי – 6082. במהלך השיחה מבקש הדובר למחוק את מספר הטלפון שמופיע במנוי ושממנו התקשר 0522519780 ולהחליפו במספר הטלפון 0523546933 אשר שימש, כפי שראינו לעיל, בהזמנת על שם ארד סגל ובשיחות בהן הזדהה הדובר כארד.

231. זאת ועוד, האזנה לשיחות ועיון בתמלילים מובילים למסקנה, כי הדובר המזדהה כארד מעורב במנויים על שם תמיר וכי הדובר המזדהה כתמיר מעורב במנויים על שם ארד וכי יש לדוברים גישה מלאה למספרי תעודות זהות ומספרי כרטיסי האשראי לצורך זיהוי. אולם, נוכח האזנה לשיחות גם אין לשלול את האפשרות כי הדובר המזדהה כארד הוא הדובר המזדהה כתמיר וכי מדובר למעשה באותו דובר המתחזה לשניהם.

כך למשל, שיחה 77 ממספר טלפון 0000123456 מיום 10.8.14 למוקד שירות הלקוחות של יס (ת/15ט), בה הדובר המזדהה כארד מעדכן פרטים במנויים של תמיר ומוסר את מספר הטלפון 0528211073, קרי מספר טלפון אשר קבעתי לעיל, כי הוא בשימוש הנאשם. מהאזנה לשיחה זו עולה, כי הדובר מוסר את הכתובת הירקון 69, אך הנציגה משיבה לו, כי זו אינה הכתובת ואומרת לו כי מדובר בשלום עליכם. אולם, גם אז הדובר מתקשה לדעת את מספרי הדירות. מכל מקום, לצורך אימות זיהוי באמצעות כרטיס אשראי, הדובר מוסר את ארבע הספרות 6082 ומבקש לעדכן את אמצעי התשלום במנוי של תמיר.

בדומה, גם בשיחה 104 ממספר טלפון 0543105641 מיום 10.11.13 (ת/15ט) הדובר המזדהה כארד מבקש לעדכן את אמצעי התשלום ומסביר, כי יש לו מספר מנויים וכי שינוי אמצעי התשלום ייעשה גם לגבי המנויים של אחיו תמיר.

אשר למספר הטלפון 0543105641 – ממזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה כי מספר טלפון זה ששימש להזמנת ממירים על שם ארד סגל משויך לכרטיס סים שמספרו -899720107110404-7854185. בנוסף, מחומר הראיות עולה, כי כרטיס סים זה נתפס בחדר של אלי בדירה בתל אביב והוגש בהסכמה (ת/36לה, פריט 7785430).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

232. העובדה שהדוברים המתחזים לארד סגל ותמיר סגל, וכפי שנראה בהמשך גם לאחרים, עושים שימוש בכרטיסי אשראי שונים ומספרי טלפונים שונים נלמדת גם משיחה 78 ממספר טלפון 0505431732 מיום 6.5.12 (ת/15ט) בה מתבקש הדובר המזדהה כתמיר למסור את ארבע הספרות האחרונות של כרטיס האשראי שלו לצורך אימות זיהוי. בתגובה, הוא מוסר תחילה את הספרות 7742, לאחר מכן 5787 ולבסוף מתקן ל - 6082. מעבר לכך שטעותו של הדובר ומסירתם של שלוש סיומות של כרטיסי אשראי מעוררת כשלעצמה קושי, הדובר גם מוסר את מספר הטלפון 0523546933 אשר שימש לצורך ביצוע הזמנות על שם ארד סגל (ר' לעיל בהקשרן של שיחות 85, 86 ו - 87, פסקאות 216 ו - 217).

בדומה גם בשיחה 106 ממספר לא מזוהה מיום 24.4.12 (ת/15ט) מתבקש דובר אנונימי מהנציגה בחברת יס להתקשר לאחיו ארד ומוסר את המספר 0523546933.

233. מכלל האמור עולה, כי הוכח קשר מובהק בין השיחות למוקדי שירות הלקוחות בהן הוזמנו ממירים על שם ארד סגל ותמיר סגל לכתובות הסמוכות לדירה בתל אביב (רחוב שלום עליכם ורחוב הירקון). עוד אני סבורה, כי הצטברותן של כלל הראיות הנסיבתיות, לרבות העובדה שאף נתפס בדירה בתל אביב כרטיס סים המשוך למספר 0543106541, קרי למספר טלפון ששימש להזמנת ממירים מחברת יס על שם ארד סגל, מובילה למסקנה, כי הנאשם ואלי מעורבים בצוותא חדא בביצוע ההזמנות על שם ארד סגל ותמיר סגל וכי הממירים שהתקבלו בעקבות הזמנות אלה שימשו את האתר mytvil וחלקם גם מצאו את דרכם לדירה בקרית מוצקין אשר שימשה כדירת שידור.

הבסיס לקביעה זו נסמך על הנתונים הבאים: שימוש בכתובת המייל yanivmor אשר על פי עדותו של רן כהן היתה בשימוש של אלי; שימוש במספר הטלפון 0528211073 אשר קבעתי כי נמצא בשימוש של הנאשם; כרטיס הסים של מספר הטלפון 0528211073, שקבעתי לגביו כי הוא בשימוש הנאשם, נתפס בדירה בקרית מוצקין; הכתובת שלום עליכם 8 והכתובת רחוב הירקון 70 מתייחסות לאותה הכתובת שכן מדובר בבניין פינתי, כעולה מעדות עדות אורי קנר שנידונה לעיל).

בנוסף, האזנתי לשיחות רבות שבוצעו למוקדי שירות הלקוחות והתרשמתי מהדמיון בקולו של הדובר בשיחות השונות בהן התחזו לארד סגל ואף תמיר סגל וכן מהדמיון בין קולו של הדובר בשיחות אלה לקולו של הנאשם בחקירותיו המתועדות (ת/16ג - ת/25ג) באופן המחזק את האפשרות כי מדובר בנאשם.

אשר לקשר בין הממירים שהוזמנו על שם ארד ותמיר סגל לדירה בקרית מוצקין ולאתר mytvil - מהודעת מוטי אמיתי מיום 13.3.14 (ת/283) עולה, כי כרטיסי הממירים של יס אשר היו בממירים שמשויכים לתמיר סגל מרחוב שלום עליכם 8 תל אביב וכרטיסי הממירים של הוט אשר היו בממירים שמשויכים לערד סגל מרחוב הירקון 70 תל אביב הופיעו על גבי המסך של מוטי אמיתי עת צפה בשידורי mytvil. כמו כן, ניתן להבחין בתמונות המצורפות לת/283

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(תמונות מסומנות אורי קנר 7 ו- 8) במספר כרטיס מסך שמספרו 226886794, המופיע בפקודת העבודה שהוזמנה על שם ערד סגל לירקון 70 ונרשם עליה בכתב יד "שלום עליכם 10" וחתומה על ידי ברכה עמר (ת/8ד, ע' 25). בנוסף, כאמור, הוסכם בין הצדדים חלף עדותו של אלי דוידסון שיש התאמה בין "מספרי הממירים שהוזמנו לאזור רחוב שלום עליכם בתל אביב לבין ממירים שנתפסו בדירת השידור ברחוב גן העצמאות בקריית מוצקין" (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 538, ש' 5 – 29).

234. המאשימה הצביעה בסיכומיה גם על מאפיינים שחוזרים ברבות מהשיחות למוקדי שירות הלקוחות: סירוב לקבל ממיר מקליט בנימוק של הורים מבוגרים, בקשה לפצל את ההתקנות למועדים נפרדים באותה כתובת, שימוש בכתובת מייל עם סיומת GMX ושימוש בכרטיסי אשראי מחו"ל. על פניו, במאפייני דמיון אלה כשלעצמם אין כדי לבסס ממצאים ברורים אשר למעורבות הנאשם ואלי. עם זאת, מדובר במאפיינים חוזרים המצטרפים לכלל הראיות ומתיישבים עם המארג הראייתי השלם שהונח בפניו, שביחד מלמדים שהממירים לא שימשו את ארד סגל ותמיר סגל, כפי שטענו האחרונים. לכן, גם בפרמטרים אלה יש כדי לחזק את המסקנה שהנאשם ואלי היו מעורבים בהזמנות הממירים תוך התחזות לארד סגל ותמיר סגל וכי עשו שימוש חופף באותם כרטיסי אשראי, באותם מספרי תעודות זהות, באותם מספרי טלפון ובאותה כתובת מייל של yaniovmor.

235. מכלל האמור לעיל עולה, כי מעורבות הנאשם בהזמנות הממירים על שם ארד סגל ותמיר סגל מבוססת בעיקרה על ראיות נסיבתיות, אשר כידוע אינן מוכיחות במישרין את העובדות הטעונות הוכחה, אלא מבססות עובדות שמהן ניתן להסיק, על דרך של היסק לוגי, ניסיון החיים והשכל הישר את הטענות שיש להוכיחן.

236. בחינת כל הראיות עד כה, מלמדת על כך שהצטברותן וצירופן יחד אינו יכול להיות "תמים ומקרי" וכוחן המצטבר ומשקלן מוביל למסקנה, לפיה הנאשם היה מעורב בביצוע הזמנות הממירים על שם ארד ותמיר סגל.

משקבעתי, כי אחריות הנאשם היא, כמבצע בצוותא עם אלי, הרי שאינני נדרשת להכריע מי מהשניים התחזה לארד סגל ואו לתמיר סגל בכל שיחה ושיחה, שהרי דין מעשיו של האחד – כדין מעשיו של האחר.

237. לפיכך, בהסתמך על הקשר בין השיחות ומכלל הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל, ובהינתן שהנאשם לא העיד ולא הציע הסבר חלופי בהקשרן של הראיות הנסיבתיות הרבות, באופן שעשוי לשלול את המסקנה המפלילה הנלמדת מהן - אני קובעת כי הוכחה מעורבות מעורבותו, מעבר לספק סביר, בהזמנת הממירים במרמה ותוך התחזות לארד ותמיר סגל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(ג) הזמנת ממירים על שם רבקה ברונשטיין לרחוב הירקון 70 תל אביב

238. ת/א 8 מלמד כי ביום 11.11.12 בוצעה הזמנה להתקנת ממירים על שם רבקה ברונשטיין (ת/א, ע' 61 – 64). מספר ת.ז המופיע על גבי ההזמנה הוא 304245541, מספר הטלפון שנמסר 0543105762 ומספר לקוח 60989481. פקודת העבודה להזמנה זו (נושאת את אותו מספר לקוח) רשומה על שם אלכס ברונשטיין (ת/א, ע' 64) לכתובת הירקון 70, דירה 4, תל אביב.

239. ביום 26.12.12 בוצעה הזמנה נוספת להתקנת ממירים על שם רבקה ברונשטיין (ת/א, ע' 1 – ע' 4). מספר ת.ז המופיע על גבי ההזמנה הוא 10793081, מספר הטלפון שנמסר 0506584114 ומספר לקוח 61008130. פקודת העבודה להזמנה זו (נושאת את אותו מספר לקוח) רשומה על שם רבקה ברונשטיין (ת/א, ע' 4) לכתובת הירקון 70, דירה 2, תל אביב.

240. חלף עדותה של רבקה ברונשטיין (ע.ת.148), ביקשו ב"כ הצדדים לאמץ את ההסכמה הדיונית כדלקמן – רבקה ברונשטיין "ילידת 1946, בעלת ת.ז 10793081, מעבר לשני ממירי הוטר שבביתה לא הזמינה ממירים נוספים. שיחות הזמנת השרות בה הוזכר שמה לא מוכרות לה והיא לא הזמינה ממירים לרח' הירקון 70. לא הכירה כרטיס אשראי המסתיים בספרות 9474 או כרטיס אשראי המסתיים בספרות – 0607" (מה/1, פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 427, ש' 11 – 17).

241. בנוסף, מת/א, ע' 64 עולה, כי עבור מנוי של רבקה ברונשטיין (מספר מנוי 60989481) ברחוב הירקון 70 הוצאה פקודת עבודה על שם אלכס ברונשטיין ונחתמה על ידי "אלכס", כמי שאישר את ביצוע ההתקנה. העד אלכסנדר ברונשטיין שלל בעדותו כל קשר לפקודת העבודה האמורה ולחברת יס (פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 57, ש' 7 – 10) ואף הדגיש בחקירה הנגדית, כי שמו אלכסנדר ולא אלכס (פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 61, ש' 21 – 22). לכן, ברור שפקודת עבודה אינה קשורה אליו כלל וכך גם לא ההזמנה על שם רבקה ברונשטיין.

242. לעניין זה אפנה לשיחה 20 ממספר טלפון 0000123456 שהתקיימה ביום 10.8.14 בשעה 15:47 למוקד שירות הלקוחות של חברת הוט (ת/11). מהאזנה לשיחה עולה, כי הדובר המזדהה כ"אלכס" מבקש לעדכן פרטים עבור שני מנויים על שם "רבקה" ברחוב הירקון 70 (דירות 2 ו 4). בהתאם, הדובר מוסר כרטיס אשראי שמספרו 4590619625720607 שתוקפו 8/15, כתובת מייל bronshtein@gmx.com ומספר טלפון [0526942759](tel:0526942759).

יצוין, כי עוד עולה מהאזנה לשיחה, כי הדובר מוודא עם נציגת השירות שמדובר במנויים על שם "רבקה" ואף שואל אותה אם אין מנויים נוספים על שם זה. בכך יש כדי ללמד, כמובן, כי הדובר אינו בקיא בפרטי המנוי.

243. בנוסף אפנה לשיחה 77 ממספר טלפון 0000123456, שהתקיימה אף היא באותו היום - 10.8.14 כשעה קודם לכן, בשעה 14:37 למוקד יס (ת/15ט) וגם בה ביקש הדובר שהזדהה כארד להחליף את הפרטים של שני המנויים של תמיר סגל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

244. המאשימה טענה בסיכומיה (פסקה 200) לדמיון בין שיחה זו לשיחה 20 נוכח הפרמטרים הבאים: שתי השיחות בוצעו ממספר טלפון 0000123456, סמיכות זמנים בין השיחות, שימוש במנוי על שם אדם שאינו הדובר אך נחזה להיות קרוב לו, ריבוי מנויים על שם אדם אחד, סמיכות הכתובות לכתובת של הדירה בתל אביב, מסירת כרטיס אשראי ש - 6 הספרות הראשונות שלו הן 459061 ובעל אותו תוקף 8/15, שימוש בכתובת מייל עם סיומת GMX.

245. הפרמטרים האמורים המשותפים לשתי השיחות, בפרט סמיכות הזמנים וסמיכות הכתובות לכתובת הדירה בתל אביב, מעוררות חשד של ממש, כי מדובר בשיחות אשר בוצעו על ידי אותו דובר. עם זאת, מהותו של מספר הטלפון 0000123456 לא הובהרה באופן מספק בשלב שמיעת הראיות.

246. אשר למספר הטלפון 0000123456 - העד קובי שטרית מחברת הוט העיד, כי התבקש לבדוק את כל המנויים שהוקמו במסגרת פניה למוקדי המכירות ממספר הטלפון 0000123456. בהתאם, הכין רשימה של כל המנויים שהוקמו ושמסרו פרטי כרטיס אשראי בינלאומי (מסמך מיום 2.12.15, מסומן ש.ל 1 - ת/100; פרוטוקול מיום 28.3.23, ע' 85, ש' 27 - ע' 86, ש' 4; חקירה נגדית, ע' 91). לדבריו, העמודה של "מספר אתר" מתייחסת למספר חד-ערכי שמקבל כל לקוח והעמודה של "מספר כרטיס" מפרטת את מספרי כרטיסי האשראי הזרים שביצעו באמצעותם תשלום (שם, חקירה ראשית, ע' 85, וחקירה נגדית, ע' 92, ש' 6 - 7). עוד הסביר, כי הרשימה מתייחסת להזמנות שבוצעו באמצעות הטלפון 0000123456 (שם, ע' 92, ש' 31 - 33). לצד זאת הבהיר, כי אינו יודע להסביר "מאיפה הגיעה השיחה" (שם ע' 93, ש' 31), אך בדיקה שנעשתה עם מחלקת הנדסה העלתה שמדובר בשיחות לא מקומיות שמקורן באינטרנט (שם, ע' 94, 4 - 7).

עניין זה עלה גם בעדותו של רם יקיר, שסיפר כי בשל החשד לשימוש במספר הטלפון 0000123456 לצורך ביצוע הזמנות של ממירים, נעשתה בדיקה של הזמנות ממספר זה עם סינונים לפי אמצעי תשלום ותאריכים ובוצעה האזנה לשיחות הטלפון. משנשאל מי היה החשוד בביצוע השיחות תוך שימוש במספר הטלפון האמור השיב "מהמזכר עולה שזה מאיר עמר" (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 530, ש' 27 וגם ע' 531, ש' 6). ואמנם מהמזכר ת/317 שהוגש בהסכמה בכפוף להשחרת חלקים שלא היתה לגביהם הסכמה, עולה, כי נבדקו שלוש שיחות טלפון שבוצעו ממספר הטלפון 0000123456 ושבהן הזדהה הדובר לגדי בן, יעקב הנטר וסמי נקש. שיחות אלה יידונו להלן. עם זאת, רם יקיר אישר בחקירה הנגדית, כי למיטב זכרונו הוא לא שמע את קולו של הנאשם ואף לא זכר על מה בוסס החשד (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 532, ש' 8 - 11). ולמען הסר ספק יובהר, כי אין בת/317, כפי שהוגש, כל אינדיקציה בדבר זיהוי קולו של הנאשם בשלושת השיחות המפורטות בו.

בדומה, גם לא הובהרה לי מהותה או ייחודיותה של כתובת המייל עם הסיומת GMX, הגם שברור כי מדובר בסיומת מייל שחוזרת בשיחות רבות. על פניו, אין די בפרמטרים האמורים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

כדי לקבוע שהשיחות בוצעו על ידי אותו דובר ואף לא כדי לקבוע שהנאשם או אלי הם הדוברים בשיחות.

247. ואולם, ראיות נסיבתיות כבדות משקל אחרות מובילות למסקנה אחת ויחידה והיא שהנאשם מעורב, מעבר לכל ספק סביר, בהזמנות הממירים על שם רבקה ברונשטיין:

ראשית, ממזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה, כי מספר הטלפון 0543105762, קרי מספר הטלפון שנמסר בהזמנה על שם רבקה ברונשטיין מיום 11.11.12 שויך לסים 8997201071104047830185 שנתפס במסגרת החקירה בדירה בנהריה (פריט 77884494, ת/47לט).

שנית, מספר הטלפון 0543105762 שנמסר, כאמור, במסגרת ההזמנה על שם רבקה ברונשטיין מיום 11.11.12 קשור לשיחה 44 שתידון להלן, ושבה התחזה הדובר לדימה פולסקי (להלן פסקה 296).

שלישית, הדובר בשיחה 20 הזדהה כאלכס וביקש לעדכן במנויים על שם רבקה ברונשטיין את מספר הטלפון 0526942759. מספר טלפון זה שויך לכרטיס סים 899720203373068042 שהיה בתוך טלפון נוקיה שחור שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב והוגש בהסכמה (ת/36כב, פריט 77884613). כמו כן, מסגרת הסיים של כרטיס הסיים האמור נתפסה בדירה בקרית מוצקין והוגשה בהסכמה (ת/61א, ע' 18). ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

רביעית, מהודעתה של הגב' עינת ברונשטיין שהוגשה בהסכמה (ת/121; פרוטוקול מיום 3.5.23, ע' 157, ש 1 – 4) עולה, כי גם על שמה של עינת ברונשטיין יש מנוי בחברת הוט מאז סוף 2011 או תחילת 2012 וכי בשנת 2015 פנתה לצורך התנתקות. עוד מסרה העדה, כי קיבלה פנייה מחברת הוט לגבי אי החזרת ציוד בגין מנוי ברחוב הירקון 70 המופיע על שמה ועל שם תעודת הזהות שלה (ת/121, ע' 1). במהלך חקירתה, הושמעה לה שיחה 20 ממספר טלפון 0000123456 מיום 10.8.14 (ת/110) והיא שללה קשר לשיחה, כמו גם לכתובת הירקון 70 בתל אביב ולמספר הטלפון 0526942759 שנמסר על ידי הדובר שהזדהה כאלכס בשיחה 20. כמו כן, עמדה על כך שיש ברשותה מספר טלפון אחר מזה 13 שנים ושללה קשר לכתובת המייל שנמסרה על ידי הדובר bronshtein@gmx.com וגם קשר למספר כרטיס האשראי שנמסר 4590619625720607.

248. הנה כי כן, שני מספרי טלפון אשר נמסרו בשיחות אשר בוצעו בהקשרה של רבקה ברונשטיין - נמצאו קשורים לדירה בתל אביב או לדירה בקרית מוצקין או לדירה בנהריה, אך לא ניתן לכך כל הסבר מטעם הנאשם. בנוסף, וכפי שיפורט בהמשך, במספר הטלפון 0543105762 נעשה שימוש גם בשיחה בה הזדהה הדובר לדימה פולסקי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בנוסף, האזנתי לשיחות הנוגעות למנויים על שם רבקה ברונשטיין והתרשמתי מהדמיון בין קולו של הדובר בשיחות הקשורות לרבקה ברונשטיין לקולו של הדובר בשיחות שבוצעו תוך התחזות לארד סגל ותמיר סגל. עוד התרשמתי, כי קולו של הדובר בשיחות אלה דומה לקולו של הנאשם כפי שבא לידי ביטוי בחקירותיו המתועדות (16ג – 25ג).

249. בהסתמך על הקשר בין השיחות ומכלול הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל ושהנאשם לא הציע הסבר חלופי בהקשרן, אני קובעת כי הוכח בפניי, מעבר לספק סביר, שהנאשם היה מעורב בביצוע ההזמנות על שם רבקה ברונשטיין שבוצעו ממספרי הטלפון 0526942759 ו – 0543105762. תמיכה בכך ניתן למצוא גם בפרמטרים החוזרים בין השיחות, כפי שפורטו לעיל, המצטרפים למארג הראייתי כולו ומהווים, אף הם, ראיות נסיבתיות נוספות אשר לא ניתן לאף אחת מהן הסבר על ידי הנאשם.

(ד4) הזמנת ממירים על שם גדי בן לרחוב בן יהודה תל אביב

250. מת/א8 (ע' 18) עולה, כי ביום 10.8.14 בוצעה הזמנת ממירים מחברת הוט על שם בן גדי, מספר תעודת זהות 080562366, מספר טלפון 0547472501, מספר לקוח 61227112 לרחוב בן יהודה 21 (דירות 2, 4 – 6).

251. בדומה להזמנת הממירים על שם רבקה ברונשטיין, גם בהקשרה של הזמנה זו ביקשה המאשימה להסתמך על הדמיון בין שיחות 20 – 77 אשר בוצעו ביום 10.8.14 - הקשורות, בהתאמה, להזמנה על שם רבקה ברונשטיין ולהזמנה על שם תמיר סגל - לבין שיחה 26 ממספר טלפון 0000123456 שהתקיימה אף היא ביום 10.8.14 בשעה 18:26 למוקד שירות הלקוחות של הוט, בהקשרה של ההזמנה על שם גדי בן (ת/11) ושבה הדובר הציג את עצמו כבעל שלוש דירות באותו בניין, כאשר בכל דירה חמישה ממירים.

המאשימה טענה בהקשרן של שיחות אלה, כי בכולן מתקיימים פרמטרים המצביעים על כך שהשיחות בוצעו על ידי אותו דובר כאשר הכוונה לנאשם או לאלי: חיוג ממספר 0000123456, סיומת מייל GMX וריבוי דירות בבניין אחד. עוד טענה המאשימה בסיכומיה (פסקה 203) כי בשיחה 26 ביקש הדובר שהזדהה כגדי בן, שלא לקבל ממיר מקליט ולא לבצע את ההתקנות באותו היום, וזאת בדומה לשיחות בהן הדוברים התחזו לאדר סגל ותמיר סגל.

252. על פניו, הפרמטרים עליהם הצביעה המאשימה מעוררים חשד ממשי, כי השיחות בוצעו על ידי אותו דובר, אך אין בהם די, כדי לקבוע ממצא לגבי זהות הדובר. אולם, אל פרמטרים אלה מצטרף נתון משמעותי נוסף והוא שבשיחה 26 הדובר מסר את מספר הטלפון 0547472501.

אשר למספר הטלפון 0547472501 - בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, נתפס טלפון נוקיה שחור שעליו מדבקה עם הכיתובים "2501", "orange" ו - "גדי" ואיתו שני כרטיסי סים – 899720203372536536 ו – 8997201121304221255595 והוגש בהסכמה (ת/36ל), פריט 77884616). בנוסף, המסגרות של כרטיסי הים האמורים נתפסו בדירה בקרית מוצקין והוגשו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אף הן בהסכמה (ת/61א). ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

הצטרפות ראיה זו, הכוללת את שמו של האדם אשר על שמו הוזמנו הממירים - "גדי" ואת הסיימת המדויקת של מספר הטלפון "2501" וחברת התקשורת לפרמטרים שפורטו לעיל, והעדר הסבר מטעם הנאשם אודות ממצאים אלה, שנתפסו בחדרו בדירה בתל אביב ובדירה בקרית מוצקין, מובילה למסקנה כי הנאשם היה מעורב בשיחה 26, בה הוזמנו ממירים על שם גדי בן לרחוב בן יהודה.

253. לצד האמור אבהיר, כי האזנתי לשיחות 20, 77 ו- 26, שאליהן התייחסתי לעיל, והתרשמתי מהדמיון הרב בין קולו של הדובר בשיחות אלה לקולו של הדובר בשיחות שבוצעו תוך התחזות לארד סגל, תמיר סגל ורבקה ברונשטיין. עוד התרשמתי, כי קולו של הדובר בשיחות אלה דומה לקולו של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בחקירותיו המתועדות (ג16 – ג25).

254. בהינתן הקשר בין השיחות והצטרפות כלל הראיות הנסיבתיות האמורות, אשר לא ניתן להן כל הסבר מצד הנאשם, אני קובעת כי הוכחה מעורבותו של הנאשם, מעבר לספק סביר, בהזמנת הממירים על שם גדי בן.

(ה4) הזמנת ממירים על שם סמי נקש לרחוב בן יהודה תל אביב

255. מת/8א (ע' 52) עולה, כי בוצעה הזמנה של ממירים מחברת הוט על שם סמי נקש ביום 14.7.24, מספר תעודת זהות 035178037, מספר טלפון – 0528682648 לרחוב בן יהודה (דירה, 1, 2 ו-3).

256. בדומה לאמור לעיל, גם בהקשר של הזמנת ממירים זו נטען על ידי המאשימה, כי יש לפנות לשיחה 21 ממספר טלפון 0000123456 למוקד של הוט מיום 14.8.11 (ת/11ו), שנמסרה במהלכה כתובת מייל שמסתיימת ב GMX. עוד ציינה המאשימה, כפי שאכן עולה מהאזנה לשיחה, כי עת נשאל הדובר מה הכתובת של המנוי אמר תחילה "הירקון" ואז תיקן ל"בן יהודה". בנוסף ובדומה לשיחות אחרות, גם בשיחה זו הדובר מסר שיש לו מספר מנויים באותה הכתובת ברחוב בן יהודה (ע' 2).

257. כפי שהובהר לעיל, אין די בפרמטרים האמורים, כדי להוביל למסקנה וודאית, שהשיחות בוצעו על ידי אותו דובר. אולם, בדומה לעניינו של גדי בן, אל פרמטרים אלה מצטרף נתון משמעותי נוסף והוא שבשיחה 21 מסר הדובר את מספר הטלפון 0528682648.

אשר למספר הטלפון 0528682648 - ממוזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה, כי מספר הטלפון האמור משויך לסיים שמספרו 899729112130422125595 שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב בתוך טלפון נוקיה שחור שעליו מדבקה עם הכיתובים "2648", "cell" ו-"סמי" והוגש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בהסכמה (ת/36ל, פריט 77884616 מסומן ח.כ.7). בנוסף, המסגרת של כרטיס הסיים האמור נתפסה בדירה בקרית מוצקין והוגשה בהסכמה (ת/61א, ע' 18). ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

258. הצטרפותם של נתונים עוצמתיים אלה, הכוללים שיוך של כרטיס סים שנתפס, כיתוב שמו של האדם אליו התחזו – "סמי" וכיתוב הסיימת המדויקת של מספר הטלפון שנמסר בשמו – "2648", לפרמטרים שפורטו לעיל והעדר כל הסבר מטעם הנאשם אודות ממצאים אלה, שנתפסו בחדרו בדירה בתל אביב ובהקשרו של טלפון אשר נמצא בחדרו בדירה בתל אביב, מובילים למסקנה, כי הנאשם היה מעורב בשיחה 21, בה הוזמנו ממירים תוך התחזות לסמי נקש.

בנוסף יצוין, כי הטלפון שנתפס בדירה בתל אביב והמקושר לסיים 8997201121304221255595 נשא כיתוב הן של השם "גדי" והן של השם "סמי" והוא מקשר בין הזמנת הממירים על שם סמי נקש להזמנת הממירים על שם גדי בן.

259. גם פה אציין, כי האזנתי לשיחה 21 והתרשמתי מהדמיון הרב בין קולו של הדובר בשיחות אלה לקולו של הדובר בשיחות שנידונו לעיל ושבהן התחזה הדובר לאנשים אחרים. עוד התרשמתי כי קולו של הדובר בשיחות אלה דומה לקולו של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי בחקירותיו המתועדות (ת/16ג – ת/25ג).

260. בהינתן הקשר בין השיחות והצטרפות כלל הראיות הנסיבתיות האמורות, אשר לא ניתן להן כל הסבר מצד הנאשם, אני קובעת כי הוכחה מעורבותו של הנאשם, מעבר לספק סביר, בהזמנת הממירים על שם סמי נקש.

(14) הזמנת ממירים על שם יוני בנימין לרחוב בן יהודה תל אביב

261. מהראיות שיפורטו להלן עולה, שממירים רבים הוזמנו לרחוב בן יהודה בתל אביב על שם יוני בנימין. עת הגיעו המתקינים להתקין את הממירים, התבקשו להתקין בדירה בתל אביב. עוד עולה מהראיות, שהנאשם עשה, ככל יכולתו, כדי להסוות את זהותו כמי שמעורב בהזמנת הממירים, ולשם כך, אף ביקש לפצל את מועדי התקנתם.

262. ביום 11.8.14 התקיימה שיחה 50 ממספר טלפון 0000123456 למוקד שירות הלקוחות של יס (ת/15ט), בה הדובר שהזדהה כיוני ביקש להזמין ממירים לרחוב בן יהודה 10 בתל אביב עבור שלוש דירות (1, 3 ו-7) והסביר כי הוא רוצה חמישה ממירים רגילים Full HD לכל דירה (סה"כ 15 ממירים הכוללים את כל הערוצים, למעט ארוטיקה). עוד מסר הדובר את מספר הטלפון 0526942657 וביקש לתת מספר כרטיס אשראי מחו"ל. כמו כן, מסר כתובת מייל yonibin@GMX.com. בנוסף, בפקודת עבודה מיום 13.8.14 הרשומה על שם יוני בנימין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(ת/14ד) נרשמה הכתובת שלום עליכם 10, דירה 2 (ומתחת 8 – 10), דהיינו הכתובת של הדירה בתל אביב.

263. המאשימה עמדה בסיכומיה (פסקה 210) על הדמיון בין שיחה זו לשיחות אחרות שנידונו לעיל בהקשרם של אנשים אחרים שאליהם התחזו (20, 21, 26, 77) כגון: חיוג ממספר 0000123456, מסירת כתובת מייל עם סיומת GMX, שימוש באותן שש ספרות ראשונות של כרטיס אשראי שתוקפו 8/15, בקשה לפצל התקנות, בקשה לממיר לא מקליט והצגת הדובר כעולה חדש ללא חשבון בנק בישראל.

264. כפי שהסברתי לעיל, בפרמטרים האמורים אין די כדי להוביל למסקנה חד משמעית, כי כל השיחות בוצעו על ידי אותו הדובר. אולם, מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם יוני בנימין הוכחה מעבר לספק סביר וזאת כעולה מהראיות אשר יפורטו להלן.

265. **ראשית**, מספר הטלפון שנמסר בשיחה 50 על ידי הדובר - 0526942657 - משויך לכרטיס סים 899720103373067531 שנתפס בתוך טלפון בחדר של הנאשם דירה בתל אביב והוגש בהסכמה (ת/36יח, פריט 77884629). בנוסף, המסגרת של כרטיס הסיים האמור נתפסה בדירה בקרית מוצקין כשעליה הכיתוב "Yes Safon" הוגשה בהסכמה (ת/א61, ע' 18).

266. **שנית**, על גבי פקודת העבודה (ת/14ד) נרשמו מספרים של ממירים וכרטיסים חכמים של ציוד שהותקן בדירה בתל אביב, כאשר שלושה ממירים של חברת יס (5096434770115926, 5096434769507919, 509643434772731266) ושלושה כרטיסים חכמים של חברת יס (0236433332, 36669745, 0228463131) נתפסו בדירה בקרית מוצקין (זכ"ד מיום 8.12.15 - ת/64; ר' בהתאמה, פריטים המסומנים ב', ט', ו - י').

267. **שלישית**, התקנת הממירים שהוזמנו בשיחה 50, לא נעשתה כהתקנה שגרתית. בעקבות ביצוע ההזמנה פנתה הגב' אדוה בר-יוסף, הממונה על הונאות בחברת יס (להלן - "הגב' בר-יוסף") ביום 12.8.14 לרם יקיר ויידעה אותו אודות שיחת הטלפון שבוצעה למוקד של חברת יס ושבמסגרתה בוצעה הזמנה עבור לקוח בשם יוני בנימין, וזאת בהמשך לשיחה שבוצעה לצורך שינוי פרטי הלקוח ארד סגל. כעולה ממייל של רם יקיר ת/299, הגב' בר-יוסף יידעה את המשטרה, כי ההתקנה תואמה ליום 13.8.14 והציעה כי היא תבוצע בליווי.

ההתקנה ביום 13.8.14 - התקנה זו בוצעה על ידי הטכנאי ערן שמרלינג אשר הודעתו מיום 18.8.14 הוגשה בהסכמה (ת/275; להלן - "מר שמרלינג"). מעיון בהודעתו עולה, כי הוא התבקש לבצע את ההתקנות ברחוב בן יהודה 10 בתל אביב. לדבריו, הוא התקשר למספר הטלפון שמסר הלקוח - 0526942657 (להלן - "מספר הטלפון של יוני בנימין") והלקוח הפנה אותו לרחוב שלום עליכם 10 (במקום בן יהודה 10) וכיוון אותו לחניה הפרטית. לדבריו, הוא עלה להתקנה בקומה 1 דירה 2 וחיבר בדירה חמישה ממירים על תשתית מוכנה. עוד מסר, כי בדירה היו שני אנשים כאשר אחד מהם היה הלקוח שדיבר איתו וליווה אותו והזדהה בשם גילי אוחיון. בנוסף היה בדירה אדם מבוגר כבן 45 שלא היה מעורב. העד ציין, שהלקוח לא התעניין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לדעת אם הכל עובד וכי העבודה הסתיימה בשעה 09:40 והלקוח חתם על פקודת העבודה (ת/275, נספח מסומן ר.י 1). בהמשך, הלקוח ליווה אותו למטה. בנוסף ציין, כי ההזמנה היתה על ארבעה ממירים של HD וממיר אחד מקליט והלקוח ביקש לשנות את ההזמנה לחמישה ממירים של HD ולכן התקשר למוקד ושינה את ההזמנה והלקוח אישר. משהוצג לו בחקירתו במשטרה "צילום של אדם שנשלח בפקס" השיב "זה הבחור שהזדהה בשם גילי אוחיון שעליו דיברתי. מזהה בוודאות לפי תוי הפנים, לפי השיער, בדיוק אותה תסרוקת" (ת/275, ע' 1, ש' 24 – 27 והתמונה מסומנת ר.י 2 וגם ת/264). ויובהר - מעיון בתמונה ת/264 עולה, כי מדובר בתמונה של הנאשם.

בחקירתו הנגדית העד חזר על כך שזיהה את הבחור שהזדהה כ"גילי אוחיון" לפי התסרוקת ותווי הפנים (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 496, ש' 1 - 3). בנוסף העיד, כי ביצע את ההתקנה בליווי גורם משטרה שאת שמו לא זכר (שם, ע' 494, ש' 10) וכי הוסבר לו מראש שההתקנה תבוצע על ידי ליווי משטרה (שם, ע' 495; ש' 27 – 31). ואמנם, יש להפנות בהקשר זה גם לעדותו של רם יקיר בנוגע לפעולות החקירה שנעשו בהקשרה של התקנה זו (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 529, ש' 17 – 21).

משמעות הדבר היא, שמר שמרלינג אשר עדותו מהימנה עליי, זיהה את הנאשם כמי שנכח בדירה בתל אביב במועד ההתקנה. בנוסף, קישר בין הבחור שאליו התקשר (למספר הטלפון של יוני בנימין) אשר שינה את כתובת ההתקנה מרחוב בן יהודה לכתובת של הדירה בתל אביב (ברחוב שלום עליכם) ושאל כיוון אותו לדירה בה בוצעה ההתקנה והזדהה לבסוף כ"גילי אוחיון", שהוא הנאשם.

268. **רביעית**, בהמשך למייל של רם יקיר ת/299, ההתקנה על שם יוני בנימין בוצעה בדירה בתל אביב בליווי השוטר רונן אליהו (להלן – "השוטר אליהו") מיחידת להב אשר תמך בעדותו בדבריו של מר שמרלינג ועדותו מהימנה עליי.

השוטר אליהו העיד, כי כשהגיע לדירה עם מר שמרלינג, קיבל את פניהם בחור בשם גילי אוחיון. בנוסף, נכח בדירה אדם נוסף מבוגר שלא דיבר (פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 158, ש' 11 - 13). עוד סיפר, לאחר שעיין במזכר שרשם, כי ההזמנה של הממירים בוצעה על שם יוני בנימין (שם, ע' 157, ש' 33 וגם ע' 160, ש' 30 - 31) וההתקנה הוזמנה במקור לרחוב בן יהודה, אך בוצעה בפועל ברחוב שלום עליכם 10, קומה 1, דירה 2 (שם, ע' 156, ש' 9 וגם ע' 157, ש' 18). לעניין זה הסביר, כי שינוי הכתובת נעשה כאשר המתקין (מר שמרלינג – מ.ה) יצר קשר עם המזמין והוא שינה את הכתובת (שם, ע' 158, ש' 5). לדבריו, בדירה הותקנו 5 ממירים של סוג HD, כאשר אחד מהם היה ממיר מקליט (שם, ע' 155, ש' 32 וגם ע' 158, ש' 27 - 28), אך המזמין סירב לקבלו ולכן הטכנאי של יס קישר אותו עם שירות הלקוחות (שם, ע' 159, ש' 11 - 12). בנוסף העיד, כי האדם שהזדהה כגילי אוחיון סיפר להם שיש לו דירה נוספת באותו הבניין וכי הוא אמור לתאם שם הזמנה נוספת או לבצע מעבר דירה לשם (ע' 160, ש' 2 - 4).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בחקירה הנגדית שב ואמר השוטר אליהו, כי ההזמנה בוצעה על ידי יוני בנימין וכי הדבר נרשם במזכר בהסתמך על טופס הזמנה אותו ראה (שם, ע' 162, ש' 1 – 3 וגם ש' 24 – 25). בנוסף, עמד על כך שהכתובת שונתה לשלום עליכם 10 (שם, ע' 163, ש' 13).

ב"כ הנאשם עשה כל לאל ידו כדי לערער את תשובת העד אשר לשם המזמין (יוני בנימין) אך לשווא. העד עמד על כך שהשם של המזמין לא נרשם "על סמך שמיעה מאיזשהו טכנאי" אלא לאחר שווידא את השם ובהסתמך על תיעוד (שם, ע' 169, ש' 7 – 16). בהתאם, גם בחקירה חוזרת ועת הוצג לו ת/14 שב והדגיש, כי רשם שההזמנה בוצעה על ידי יוני בנימין בהסתמך על פרטים שראה במסמך של חברת יס (שם, ע' 167, ש' 15 – 20).

משמעות הדבר היא, כי מר שמרלינג זיהה את הנאשם כמי שנכח בדירה בתל אביב והזדהה בשם גילי אוחיון; השוטר אליהו אישר, כי למרות שההתקנה שבוצעה בדירה בתל אביב ההזמנה על ידי יוני בנימין, כמפורט בת/14, הבחור שקיבל את פניהם הציג את עצמו כגילי אוחיון. בכך בוסס הקשר בין "יוני בנימין" לבין "גילי אוחיון", שאותו זיהה מר שמרלינג באותו ביקור כנאשם.

269. **חמישית**, במהלך שיחה 50 שנדונה לעיל, מסר הדובר שהזדהה ליוני את מספר הטלפון של יוני בנימין (0526942657). כאמור, מר שמרלינג העיד, שהוא התקשר למספר האמור ומי שענה לו ביקש לשנות את כתובת ההתקנה מרחוב בן יהודה לרחוב שלום עליכם 10 ואף כיוון אותו לאן להגיע. מכאן עולה, שהלקוח איתו דיבר מר שמרלינג והזדהה כיוני בנימין, הזדהה בהמשך כגילי אוחיון וזוהה, בסופו של דבר, לפי תמונה ת/264 כנאשם.

בנקודה זו גם יצוין, כי בשיחה 51 שבוצעה ביום 13.8.14 ממספר הטלפון של יוני בנימין (0526942657) (ת/15ט), אישר הדובר שהתחזה כיוני בנימין, את הסכם ההשכרה שהוקרא לו על ידי הנציגה, הכולל הוראה לפיה השכרת הממירים היא לשימוש פרטי בלבד ואין לעשות בהם שימוש מסחרי. מכאן ברור שהנאשם עשה בעשרות הממירים שקיבל שימוש בניגוד למה שהותר לו.

270. **שישית**, ביום 13.8.14 התקיימה שיחה 52 (ת/15ט) – מדובר בשיחה שבמסגרתה התקשר נציג חברת יס למספר הטלפון של יוני בנימין (0526942657) וביקש לאשר מול הדובר התקנה ברחוב בן יהודה 10 ליום 14.8.14. מהאזנה לשיחה עולה, כי הדובר עמד על כך שישופקו לו חמישה ממירי HD רגילים, ללא ממיר מקליט, זאת בדומה לבקשה שהועלתה מצד הנאשם בעת ההתקנה שבוצעה בדירה בתל אביב על ידי מר שמרלינג, יום קודם לכן.

בהמשך לשיחות 50 ו- 52, תואם טכנאי של חברת יס לצורך ביצוע התקנה ברחוב בן יהודה ביום 14.8.14. גם התקנה זו, כפי שהעיד העד גיא הררי, מנהל טכני של אזור תל אביב בחברת יס (להלן – "מר הררי") בוצעה בלווי השוטר אבי יכין (להלן – "השוטר יכין").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

להבנת, בקשת הדובר, שהזדהה כיוני בנימין, לפצל את התקנת הממירים שהוזמנו לרחוב בן יהודה לשני מועדים עוקבים, מעורר חשד ממש, שהנאשם חשש שמא יבחינו המתקינים בריבוי ההזמנות לאותה הכתובת. כך, גם חשש, כנראה, כי המתקינים יזהו אותו כמי שעומד מאחורי כל ההזמנות של הממירים ואף נוכח בהתקנות המנותבות לבסוף לאותה הכתובת, כפי שגם עולה מעדותו של מר הררי שתידון בהמשך.

271. **שביעית**, ההתקנה ביום 14.8.14 - בפקודת העבודה של התקנה זו (ת/263) נרשמו מספרים של ממירים וכרטיסים חכמים שהותקנו בדירה בתל אביב, כאשר חמישה ממירים של חברת יס (5096434771302457, 5096434772778754, 5096434771873671, 5096434772539701, 5096434771842221) וחמישה כרטיסים חכמים של חברת יס (0237186848, 023777002, 0229176385, 0237357076, 0237186855) נתפסו בדירה בקרית מוצקין (זכ"ד מיום 8.12.15 - ת/64; ר' בהתאמה, פריט מסומן ד', פריט מסומן ה', פריטים מסומנים יא' - יג'). בכך, יש כדי ללמד על קשר מובהק בין הממירים שהוזמנו על שם "יוני בנימין" לכתובת ברחוב בן יהודה ושהותקנו בדירה בתל אביב, לבין הדירה בקרית מוצקין ששימשה כדירת שידור ובה היתה מותקנת התשתית שבאמצעותה הועתקו התכנים והופצו באתר.

272. **שמינית**, מר הררי מחברת יס העיד אודות ההתקנה ביום 14.8.14 וטופס פקודת העבודה מאותו היום (ת/263) שעל גביו נרשמו השם יוני בנימין ומספר הטלפון של יוני בנימין כך - " ... מה שקרה באותה תקופה, פקודת העבודה הזאת הדליקה נורה אדומה על ממוני הביטחון אצלנו בחברה, ואני נשלחתי בתור מנהל הצוות, בכובע של טכנאי לבצע את העבודה אצלו בבית, כי אני גם טכנאי בעברי בחברת "יס", התלווה אליי לאותה פקודת עבודה, חוקר, שוטר ... אבל זה מה שהונחיתי ע"י מחלקת הביטחון אצלנו בחברה, ובעצם ביצעתי את העבודה בבית הלקוח, הפקודה משובצת במערכות של "יס" תחת השם של אוהד ערמי, וכשהצהרתי על הטכנאי, הפקודה הייתה על השם שלו, כדי שהמספר ירד אצלנו במלאי" (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 476, ש' 4 - 12). עוד העיד כי הלקוח הזמין התקנה לרחוב בן יהודה 10, דירה 2 (ע' 477, ש' 13) וכי מדובר בלקוח ש"הזמין המון מנויים בקצב מאוד מהיר מול מוקד השירות" (ע' 476, ש' 19 - 21) וכך נדלקה "נורה אדומה" ובעקבות תחקיר הסתבר "שהוא מזמין התקנות לכתובות מפוזרות בתל אביב שהן לא באמת הכתובות שלו, אבל ברגע שמתקשרים ללקוח כדי לברר איתו לאן להגיע, הוא תמיד מוסר: שלום עליכם 10, דירה 2" (ע' 476, ש' 22 - 24).

עוד סיפר מר הררי, כי כאשר הגיע לכתובת בבן יהודה 10, חיכה לו למטה מתחת לבניין בחור שהציג את עצמו כיוני והכניס אותו לחנייה. בנוסף העיד, כי לבקשת יוני, הוראת העבודה שוטה לרחוב שלום עליכם ואותו יוני לקח אותו לדירה שבה רצה שתבוצע ההתקנה ברחוב שלום עליכם (ע' 477, ש' 15 - 18). בהקשר של פקודת העבודה ת/263 גם ציין, שבסיום העבודה הקריא לו הבחור שהזדהה כיוני מספר של תעודת זהות ולבסוף ביקש לשנותו ולכן נעשה תיקון על הטופס. ואמנם, טעות זו מצד "הלקוח" מעוררת, אף היא, חשד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

משהוצגה למר הררי במהלך עדותו בפניי, התמונה ת/264 [תמונת הנאשם – מ.ה] השיב "זה האיש שפגשנו והציג את עצמו כיוני במפגש" (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 477, ש' 26). בהמשך תיאר מר הררי את הדירה כדירה יחסית ריקה עם מעט ריהוט ושלא מתגוררים בה וציין, כי נכח בדירה אדם מבוגר שלא דיבר ולא הציג את עצמו (שם, ע' 477, ש' 32 – 33) וכי בוצעה בדירה התקנה של חמישה ממירים על ארבע טלוויזיות, כאשר טלוויזיה אחת היתה סגורה בקרטון. לדבריו, לבקשת הלקוח הציוד גם לא חובר פיזית לטלוויזיות בנימוק כי הם עומדים לעשות שיפוץ (שם, ע' 478, ש' 1 – 3). התנהלות זו, מעצימה אף היא, את החשד, שלא היה מדובר בהתקנת ממירים שגרתית ומתיישבת עם העובדה שהממירים, נתפסו בסופו של דבר, בדירה בקרית מוצקין.

עוד סיפר, כי בסיום העבודה נשאל על ידי הלקוח אם יש עוד פקודת עבודה להמשך והוא השיב שהוא רק ביום ראשון יוכל לדעת מה סידור העבודה שלו. בהתאם התקשר ללקוח ביום ראשון בהתאם לנהלים ומשהשיב בחיוב לשאלה אם היה אצלו בעבר, אמר הלקוח שאין לו מפתחות לדירה והוא יתאם התקנה למועד אחר (שם, ע' 478, ש' 7 – 16). בכך, יש כדי לאשש את החשד כי הנאשם, כאמור, חשש שמא המתקינים יזהו אותו כמי שמזמין ממירים רבים ומנתב את התקנתם לאותה הכתובת, דבר שיחשוף אותו אל מול חברת יס.

בחקירתו הנגדית אישר, כי הטכנאי אוהד ערמי כלל לא היה איתו ושמו נרשם רק משום שהמשימה הופיעה על שמו, אך שלל כי חתם בשמו (שם, ע' 481, ש' 16 – 18) והבהיר כי הוא אינו יודע מי חתם ומתי נחתמה פקודת העבודה ת/263 (שם, ע' 482, ש' 4). בנוסף אישר, כי במועד ההתקנה היו בדירה שלושה אנשים, אך הוצגה לו תמונה של אדם אחד (ת/264) והוא זיהה שמדובר באדם שבו פגש (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 483, ש' 2 – 7).

תמיכה בעדותו של מר הררי מצאתי גם בדו"ח הפעולה של השוטר יכין אשר שירת כבלש טכני ביחידת להב במועד הרלוונטי והתלווה להתקנה ביום 14.8.14 (ת/252). מעיון בדו"ח ת/252 עולה, כי השוטר יכין ומר הררי הגיעו לשלום עליכם 10 בתל אביב וכי למטה חיכה להם הנאשם אשר אותו זיהה באמצעות תמונה שקיבל יום קודם. הדברים שרשם בדו"ח תואמים את עדותו של מר הררי. בנוסף, גם החקירה הנגדית לא גרעה מהדברים וזאת למרות הקושי עליו עמד ב"כ הנאשם בחקירתו בכל הקשור בכך שנמסרה לשוטר יכין תמונה אחת לצורך זיהוי הלקוח, ובשים לב לכך, שהתמונה עצמה לא צורפה לדו"ח הפעולה ועל כן לא ניתן היה להתרשם ממנה (פרוטוקול מיום 22.1.24, ע' 460, ש' 15 – 21).

יובהר, גם אם לא צורפה תמונה לדו"ח הפעולה ת/252 של השוטר יכין - מר הררי העיד, כאמור, כי הנאשם הוא זה שנכח במקום ההתקנה ביום 14.8.14 ועת הגיע למקום עם השוטר יכין.

273. הנה כי כן, עדותם של הטכנאים - מר שמרלינג ומר הררי - היו עקביות והותירו רושם חיובי ואמין. מר הררי העיד כי בכל תקופת עבודתו בחברת יס נתקל במקרה יחיד שכזה ולכן הוא זכור לו, לדבריו, מצוין. מדובר בעדים ניטראליים שאין להם כל היכרות עם הנאשם או מי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מהמעורבים בפרשה ושנחקרו במסגרת עבודתם ובהקשרן של פעולות התקנה שביצעו כחלק מעבודתם ואני מאמצת את עדותם באופן מלא. אציין, כי נתתי דעתי לקושי שהתעורר בעדותו של מר הררי סביב סוגיית חתימתו של הטכנאי אוהד ערמי אשר כלל לא היה בהתקנה, אך שמו מופיע על גבי פקודת עבודה ת/263 ואני סבורה שאין בכך כדי לפגוע במהימנות עדותו אשר היתה כאמור עניינית והותירה עליי רושם חיובי ביותר.

יתרה מזאת, ניכר כי דמותו של הנאשם, כמי שנכח בדירה בתל אביב, בזמן ההתקנות זוהתה על ידי העדים, כפי שפורט לעיל.

274. אני סבורה, כי מעורבות הנאשם בביצוע הזמנות הממירים, תוך התחזות ליוני בנימין הוכחה מעבר לספק סביר. כמו כן, הוכח כי הנאשם הזדהה כ"גילי אוחיון" במועד ההתקנות של הממירים שהוזמנו על שם יוני בנימין וכי לבקשתו, אף שונו כתובות ההתקנה בסמוך לפני ביצוען, לכתובת של הדירה בתל אביב.

275. מכל האמור עולה, שקביעתי בדבר הקשר בין הנאשם לדירה בתל אביב והקשר בין הדירה בתל אביב לדירה בקרית מוצקין התחזק נוכח הראיות שפורטו לעיל. כך, גם הוכח הקשר בין הממירים שהוזמנו על שם יוני בנימין והותקנו בדירה בתל אביב ונתפסו בדירה בקרית מוצקין, שם שימשו לצורך העתקת ושידור תכנים של חברת יס.

(14) הזמנת ממירים על שם אוראל ישראל לרחוב בן יהודה תל אביב

276. תחילה אציין, כי מר הררי העיד שבתקופה הרלוונטית, הגב' בר-יוסף מחברת יס, היתה איתו בקשר לגבי הזמנות של לקוחות מסוימים, לרבות הזמנה של אוראל ישראל, מספר לקוח 2001479 (פרוטוקול מיום 15.2.24 ע' 479, ש' 9 – 17).

277. המאשימה בסיכומיה (פסקה 230) הפנתה לשיחות 131 ו- 132 בהן הדובר הזדהה כישראל בפני הנציג של מוקד שירות הלקוחות של יס.

278. מתמליל שיחה 131 מיום 9.8.15 בשעה 10:13 (ת/15יא) אשר נעשית ביוזמת חברת יס, עולה כי מוצע לדובר המזדהה כישראל להקדים את מועד ההתקנה של ההתקנה הראשונה שתואמה לו לאותו הבניין למועדים שונים. הדובר מאשר את ההקדמה של ההתקנה ומבקש, כי ייצרו איתו קשר בטלפון 052755032 לגבי מועד ההתקנה של דירה נוספת (ע' 1).

279. מתמליל שיחה 132 מאותו היום בשעה 14:51 (ת/15יא) עולה, כי הכתובת של שני המנויים היא בן יהודה (ע' 1) וכי הדובר המזדהה כישראל מסרב בתוקף לקבל ממיר מקליט (ע' 1 ו- 2) ומשיחה 134 מאותו היום בשעה 17:18 (ת/15יא) עולה כי הכתובת היא בן יהודה 26 וכי לדובר יש שלושה מנויים בבניין זה בדירות 1, 3 ו- 4 (ע' 2).

280. בנוסף בשיחה 133 המתקיימת אף היא באותו היום בשעה 14:58 (ת/15יא) מתקש הדובר המזדהה כישראל שלא לקבל ממיר מקליט ואף מבקש לוותר על הממיר HD המקליט ולהישאר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

עם ארבעה ממירים. עם זאת, עת מסתבר לו כי משתלם כלכלית להוסיף ממיר HD שישי ולא לוותר על הממיר המקליט, הוא מבקש להוסיף עוד ממיר (ע' 3).

281. האזנה לשיחות 131 – 134 מלמדת על דמיון בינן לבין שיחות אחרות שנדונו לעיל במספר פרמטרים: ריבוי מנויים באותה כתובת; פיצול ההתקנה של הממירים באותה כתובת; סירוב לקבל ממיר מקליט. בנוסף, האזנתי לשיחות האמורות והתרשמתי כי מדובר באותו דובר וכי יש בקולו דימיון רב לקולו של הדובר בשיחות בהן בוצעו הזמנות על שם ארד סגל, תמיר סגל, רבקה ברונשטיין, יוני בנימין ועוד, כמו גם לקולו של הנאשם בהשוואה לקולו בחקירותיו המתועדות (ת/16ג – ת/25ג).

282. אולם, בהעדר ראיה הקושרת את הנאשם או את אלי במישרין להזמנת הממירים על שם אוראל ישראל, כאשר אין זיהוי שערכה היחידה החוקרת ביחס לקולו של הנאשם, הגם שבית המשפט מבחין בדמיון, אני סבורה שאין די בפרמטרים האמורים כדי לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת, כי הנאשם היה מעורב בהזמנת הממירים על שם אוראל ישראל.

לפיכך, אני קובעת כי לא הוכחה מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם אוראל ישראל מעבר לספק סביר.

(ח4) הזמנות ממירים לכתובות הסמוכות לדירה בתל אביב - סיכום

283. מעורבות הנאשם בהזמנות הממירים שבוצעו לכתובות סמוכות לדירה בתל אביב, תוך התחזות לאחרים, הוכחה מעבר לספק סביר בהסתמך על הנתונים הבאים: שימוש במספרי טלפונים אשר נמצא לגביהם קשר ישיר לנאשם ו/או לאלי; שימוש במספרי טלפונים אשר חזרו בהזמנות השונות, הגם שבוצעו על שמותיהם של לקוחות שונים שאין ביניהם, לכאורה, דבר; שימוש בכרטיס האשראי 6082 ובכרטיסי אשראי נוספים שחזרו בהזמנות שונות כפי שפורט לעיל; שימוש בכתובת המייל yanivmor.

כמו כן, בהקשרן של ההזמנות תוך התחזות לגדי בן וסמי נקש נמצא קשר ישיר למכשירי טלפון שנתפסו בדירה בתל אביב ובהקשרן של ההזמנות על שם יוני בנימין, העידו עדים אשר זיהו באופן ברור את הנאשם כמי שנכח בדירה בתל אביב במועדי ההתקנות ביום 13.8.14 ו- 14.8.14 ואף שינה את כתובת ההתקנה מהכתובת שצוינה בהזמנה לכתובת של הדירה בתל אביב.

בנוסף, ניתן להצביע על הנתונים הבאים: **ראשית**, מהודעת מוטי אמיתי שהוגשה בהסכמה (ת/283) עולה קשר ישיר בין מספרי כרטיסי הממירים של יס אשר היו בממירים שמשויכים לתמיר סגל מרחוב שלום עליכם 8 תל אביב ומספרי כרטיסי הוט אשר היו בממירים שמשויכים לערד סגל מרחוב הירקון 70 תל אביב לבין האתר mytvil (ת/283) והתמונות המצורפות אורי קנר 7 ו- 8). כך, גם עולה קשר ישיר בין כרטיס מסך שמספרו 226886794 שנראה בשידורי האתר לבין פקודת העבודה שהוזמנה על שם ערד סגל לירקון 70 ונחתמה על ידי ברכה עמר (ת/28, ע' 25); **שנית**, כפי שפורט לעיל, ישנן ראיות רבות הקושרות את אלי ובעיקר את הדירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בקריית מוצקין, אשר הוכח הקשר של הנאשם אליה, לדמות המכונה "ארד סגל" וזאת מבלי שניתן לכך כל הסבר מצד הנאשם (לעיל פסקה 185); **שלישית**, ואם בכל אלה אין די, אזי הוסכם בין הצדדים כי נמצאה **"התאמה בין מספרי הממירים שהוזמנו לאזור רחוב שלום עליכם בתל אביב לבין ממירים שנתפסו בדירת השידור ברחוב גן העצמאות בקריית מוצקין"** (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 538, ש' 5 – 29).

לאור נתונים אלה גם ניתן לקבוע, כי הוכח מעבר לספק סביר הקשר בין הממירים שהוזמנו תוך התחזות לאחרים, לכתובות הסמוכות לדירה בתל אביב, לבין האתר mytvil ואף הוכח מעבר לספק סביר, כי הממירים האמורים, שימשו לצורך העתקת תכנים והפצתם.

מעבר לאמור, ראוי גם להזכיר, כי מאפיינים רבים חזרו בשיחות ובהקשרם של מנויים שונים: שימוש במספר הטלפון 0000123456, שימוש בכתובת מייל עם סיומת GMX, התנגדות לממיר מקליט, בקשה לפיצול התקנות, ריבוי מנויים על שם אותו אדם באותה הכתובת, הצגת המנוי כעולה חדש, הורים מבוגרים ועוד. כל אלה, מהווים אף הם חיזוק לראיות הנסיבתיות, וזאת בנוסף לדמיון הבולט בקולו של הדובר בשיחות השונות להן האזנתי, הדומה מאד לקולו ולחיתוך דיבורו של הנאשם כעולה מהאזנות הסתר וחקירותיו המתועדות. לצד זאת גם אציין, את שיחה 92 בה נשמע הדובר שהזדהה כ"ארד" פונה אל אחר שהיה, כפי הנראה, לידו ואמר לו – **"אלי קרא לתמיר"**.

284. לאור כל האמור, אני סבורה, כי הצטברותן וצירופן של כלל הראיות הנוגעות להזמנת הממירים לכתובות השונות הסמוכות לדירה בתל אביב, אינו יכול להיות **"תמים ומקרי"** כלשון כב' השופט טירקל בעניין **בן ברוך חולי** וכוחן המצטבר ומשקלן מוביל למסקנה, לפיה הנאשם היה מעורב בביצוע הזמנות הממירים תוך התחזות לארד סגל, תמיר סגל, רבקה ברונשטיין, עינת ברונשטיין, גדי בן, סמי נקש ויוני בנימין. כאמור, משלא העיד הנאשם ולא הציע הסבר לתשתית הראייתית, גם נותרה המסקנה, המפלילה הנלמדת מהן, על כנה. עם זאת, מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם אוראל ישראל, לא הוכחה מעבר לספק סביר, כמפורט לעיל.

(5) הזמנת ממירים לדירה בנתניה

285. כאמור, הקשר של הנאשם ואלי לדירה בנתניה הוכח מעבר לכל ספק. כעת אבחן את הזמנת הממירים על שמותיהם של גורמים שונים לדירה זו.

(א) הזמנת ממירים על שם דימה פולסקי לרחוב מזא"ה נתניה

286. בפתח הדברים אבהיר, כי להלן ייעשה שימוש בשם דימה פולסקי/פרוסקי/פולסקי וזאת בהתאם לאופן בו נרשם השם האמור בחומר הראיות, דהיינו בהזמנות שבוצעו, בתמלילי השיחות ובמוצגים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-13239 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

287. ביום 24.4.12 בוצעה הזמנה של ממירים מחברת הוט על שם דימה פרוסקי, ת.ז. 310148481 טלפון 0547517950, בכתובת מזא"ה 2/3 נתניה (ת/א, ע' 14; להלן – "ההזמנה של ממירים מהוט"). בנוסף, ביום 8.5.14 בוצעה הזמנה של תשתית אינטרנט מחברת הוט על שם דימה פולסקי, ת.ז. 310148481, טלפון 0525533523 (ת/א, ע' 11; להלן – "ההזמנה של תשתית מהוט"). יובהר, כי מדובר במספר תעודת זהות זהה, שמות משפחה שונים ומספרי טלפון שונים.

כמו כן, עיון בת/א 15 מלמד על קיומה של פקודת עבודה מיום 2.5.12 על שם דימה פולסקי בכתובת מזא"ה 14 נתניה. אציין, כי מסמך זה אינו כולל מספר תעודת זהות או מספר טלפון של הלקוח (ר' גם מזכר של ניר גאון ת/179).

288. מהודעתו של העד דימה פולסקי מיום 10.12.15 אשר הוגשה בהסכמה (ת/89; להלן – "מר פולסקי") עולה כי תעודת הזהות שלו זהה לזו המופיעה על גבי ההזמנות בחברת הוט (ת/א, ע' 11 ו- ע' 14). אולם, מר פולסקי מסר בהודעתו, כי הוא אף פעם לא התגורר בנתניה (ת/89, ע' 2, ש' 42) ואין לו קשר לכתובות במזא"ה 2, 4 או 12 בנתניה (ת/89, בהתאמה, ע' 2, ש' 39 – 40; ע' 3, ש' 67 – 68; ע' 5, ש' 135 – 136). עוד מסר, כי הוא אינו מכיר את מספר הטלפון המופיע על גבי ההזמנה מיום 24.4.12, קרי את מספר הטלפון 0547517950.

לצד זאת, מר פולסקי מסר כי היה לקוח של חברת הוט בתחום האינטרנט בשנים 2007 – 2015 וכי מספר הטלפון 0525533523 נמצא בשימוש משנת 2006 לערך (ע' 2, ש' 37). בהעדר אינדיקציה אחרת בחומר הראיות, אני סבורה שלא ניתן לשלול את האפשרות שהזמנת התשתית מהוט ביום 8.5.14 (ת/א, ע' 11) נעשתה על ידי מר פולסקי עצמו. לכן, אני קובעת שלא הוכחה מעורבות של הנאשם בהזמנת התשתית מהוט.

289. אשר להזמנה של ממירים מהוט – כאמור, מדובר בהזמנה מיום 24.4.12 שבה נמסר מספר תעודת זהות 310148481 ומספר טלפון 0547517950 והיא יועדה לכתובת מזא"ה 2/3 נתניה (ת/א, ע' 14).

290. באותו היום – 24.4.12 בשעה 16:29 נעשתה פנייה גם למוקד שירות הלקוחות של יס. מדובר בשיחה 47 ממספר טלפון לא מזוהה (ת/15ט). בשיחה זו ביקש הדובר מהנציג להתקשר לאח שלו ששמו מאיר ומסר לצורך כך את מספר הטלפון 0547517950, קרי מספר הטלפון שנמסר גם בהזמנה של ממירים מהוט. וכך השיחה –

"דובר א, הלו?"

דובר ב, דוד קסיאנסקי: הצטרפות שלום, מדבר דוד.

דובר א: שלום דוד.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: שלום.

דובר א: אה ... תיראה דוד, אני יביא לך מספר טלפון, אחי רוצה להתחבר אליכם והוא ... לא יודע הוא לא מצליח להתקשר דרך כוכבית עשרים שמונים מהטלפון שלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

דובר ב, דוד קסיאנסקי: או קיי.

דובר א: יש מצב שתוכל אה... לעשות את זה?

דובר ב, דוד קסיאנסקי: כן בכיף. מה המספר?

דובר א: תרשום, אפס חמש ארבע ... עכשיו תתקשר אליו בסדר?

דובר ב, דוד קסיאנסקי: אין בעיה.

דובר א: אפס חמש ארבע ...

דובר ב, דוד קסיאנסקי: או קיי.

דובר א: שבע חמש אחד.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: או קיי.

דובר א: שבע תשע חמש אפס.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: שבע חמש אחד שבע תשע חמש אפס חמש ארבע בהתחלה.
אני חוזר אליו. איך קוראים לו?

דובר א: מאיר.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: מאיר?

דובר א: כן.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: טוב בסדר. ביי".

291. שלוש דקות מאוחר יותר, בשעה 31: 16, בוצעה שיחה 49 (תת/15ט), בה התקשר הנציג למספר הטלפון שנמסר לו בשיחה 47 - 0547517950. וכך השיחה -

"דובר א, דימה פולסקי: הלו?

דובר ב, דוד קסיאנסקי: הלו מאיר?

דובר א, דימה פולסקי: לא, זה דימה.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: דימה?

דובר א, דימה פולסקי: כן.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: סליחה טעות.

דובר א, דימה פולסקי: מי זה?

דובר ב, דוד קסיאנסקי: דוד מיס.

דובר א, דימה פולסקי: אה, אחי אמר לי יתקשרו אלי.

דובר ב, דוד קסיאנסקי: דיברו איתך כבר?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

זובר א, דימה פולסקי: אה ... לא אחי אמר שיתקשרו אלי.

זובר ב, דוד קסיאנסקי: אה.

זובר א, דימה פולסקי: לפני שעתיים.

זובר ב, דוד קסיאנסקי: עכשיו דיבר איתי מישהו, ביקש שאני יחזור אלי. אחיך.

זובר א, דימה פולסקי: אה ...

זובר ב, דוד קסיאנסקי: הוא אמר לי שאתה מנסה להתקשר ואתה לא מגיע, הוא אמר לי קוראים לך מאיר, לא?

זובר א, דימה פולסקי: לא, לא מאיר, דימה.

זובר ב, דוד קסיאנסקי: דימה, הבנתי. אז אתה רוצה להתחבר בעצם?

זובר א, דימה פולסקי: אה .. רציתי לשמוע חבילות, אבל אמרת ... לפני שעתיים שם אמרו לכם.

זובר ב, דוד קסיאנסקי: מה זה? אני עכשיו דיברתי איתו, לפני עשרים שניות.

זובר א, דימה פולסקי: הבנתי ... או קי. מה ... מה אתם מציעים אצלכם?!"

292. בהמשך של שיחה 49 נשמע הדובר, המזדהה כדימה, מזמין שלושה ממירים מחברת יס ומוסר את מספר תעודת הזהות של מר פולסקי, כתובת מזא"ה 4 בנתניה, מספר טלפון 054751950, כתובת מייל ומספר כרטיס אשראי שמספרו 421586000245787.

יצוין בנקודה זו, כי בשיחה 78 מיום 6.5.12 ניסה הדובר, שהזדהה כתמיר סגל לאמת את זהותו באמצעות מסירת אמצעי תשלום שספרותיו האחרונות 5787. עוד יצוין, כי בשיחה 45 ממספר טלפון 0547458655 מיום 6.5.12 (ת/ט) למוקד של יס ביקש הדובר שהזדהה כדימה למחוק את מספר הטלפון המופיע במנוי 054751950 ולהחליפו במספר שממנו התקשר.

293. ונחזור להודעתו של מר פולסקי - עת הושמעו לו שיחות שבוצעו בשמו למוקד שירות הלקוחות של חברת יס ואף הוצגו לו תמלילי שיחות מסוג זה, לא זיהה את קולו והבהיר, כי לא ביצע את השיחות (ר' ת/89, ש' 51 - 54; ש' 58 - 62; ש' 63 - 66; ש' 73 - 75 וגם ש' 98 - 104, נספחים נ.ב. 20 - נ.ב. 25). כך, גם שלל מר פולסקי כל קשר לחשבוניות תשלום של חברת יס המופיעות על שמו בכתובת מזא"ה 4 בנתניה (ת/89, ע' 4, ש' 92 - 94, נספחים נ.ב. 2 - נ.ב. 19) וגם קשר לכרטיסי האשראי שהוצגו לו (ת/89, ע' 3, ש' 69 - 72 וש' 84 - 87) ולכתובת המייל dimapolaski@gmail.com (ע' 3, ש' 90 - 91).

בנוסף שלל מר פולסקי היכרות עם מספרי טלפון שהוצגו לו ואמר כי הוא אינו מכיר אנשים בשם מאיר, יבגני פולסקי, תמיר מזרחי ויוסי בנימין. עוד אציין, כי סיפר בחקירתו שהגיש תלונה ביחידת ההונאה בתל אביב על התחזות אליו והציג כתמיכה לכך מסמכים של חברת בזק בינלאומי שהביא למשטרה במסגרת תלונתו (ת/89, ע' 4, ש' 105 - 108, מסמכים א.ר. 1 - א.ר. 57).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לעניין זה יאמר, כי מחומר הראיות עולה כי על שמו של דימה פולסקי גם הוזמן שירות של בזק בינלאומי (תשתית וספק אינטרנט) לרחוב מאז"ה 12 בנתניה, תוך שימוש בכרטיס אשראי שמספרו 421586000245787 ומספר טלפון 0547517950 (ת/ה2). בנוסף נעשה שימוש במספר הטלפון 0547458655 (שממנו בוצעה שיחה 45) ובמספר כרטיס אשראי 4341512100010671 כעולה מת/2.

294. צא ולמד: הזמנת הממירים בחברת הוט ושיחות 47 ו - 49 לחברת יס בוצעו באותו יום - 24.4.12, כאשר שיחות 47 ו - 49 בוצעו בהפרש של שלוש דקות והקשר ביניהן הוא ברור שכן שיחה 49 בוצעה לבקשת הדובר בשיחה 47 ולמספר הטלפון שאותו מסר.

מספר הטלפון שנמסר - 054751950 - עובר כחוט מקשר בין הזמנת הממירים בחברת הוט לבין שתי השיחות לחברת יס. לאור האמור, ובהינתן שנמסר אותו מספר טלפון, אני קובעת כי הזמנת הממירים בהוט והשיחות ליס נעשו על ידי אותו גורם. עוד אני קובעת, כי הזמנת התשתית מבזק בינלאומי נעשתה, אף היא, על ידי אותו גורם וזאת נוכח השימוש במספר טלפון וכרטיס אשראי אשר נעשו בהם שימוש בהזמנות הממירים.

295. זאת ועוד, מעבר לכך שבשיחה 47 הדובר מבקש מהנציג להתקשר לאחיו מאיר, הדובר בשיחה 49 מאשר כי אחיו אמר לו שאמורים להתקשר אליו מחברת יס. עם זאת, טען כי שמו אינו מאיר אלא דימה וזאת על אף שהדובר ציין בפניו מפורשות, כפי שגם עולה מתמליל השיחה, כי נאמר לו שמדובר ב"מאיר". ואמנם, מהאזנה לשיחה 49, התרשמתי מהדמיון בין קולו של הדובר לקולו של הנאשם וזאת בהשוואה לקולו בחקירות המתועדות (ת/ג 16 - ג25) ובהאזנות הסתר (ת/88ד).

כך, גם האזנתי לשיחה 43 מיום 29.4.12 בשעה 31:14 בין חברת יס למספר טלפון 0547517950 (ת/15ט). מעבר לכך שעולה מהשיחה, כי תואמה התקנה לרחוב מזא"ה בנתניה (ע' 2), קרי לכתובת שנמסרה בשיחה 49, הדובר המזדהה כדימה מבקש מהנציג "תגייד לי בדיוק מה נסגר בעסקה, כי אני רוצה לדעת, אולי אחי סגר איתכם" (ע' 1). עוד אציין, כי הדובר בשיחה זו עומד על כך, שיותקנו לו ממירים רגילים ומזהיר, שאם המתקין יגיע עם ממירים אחרים, העסקה תבוטל.

296. עוד ראוי להפנות לשיחה 44 ממספר טלפון 0000123456 מיום 11.8.14 שעה 35:17 (ת/15ט) למוקד שירות הלקוחות של יס, בה הדובר שהזדהה כדימה מסר לצורך אימות זהותו סיומות של שלושה כרטיסי אשראי, ביניהם 6082 ו - 0671 ונאמר לו כי הם אינם נכונים. בהמשך, משהצליחה הנציגה לאתר את המנוי ביקש לעדכן את אמצעי התשלום ומסר מספר כרטיס אשראי שמספרו 4590612486648413 תוקף 08/15. כמו כן ביקש מהנציגה למחוק את המספר 0543105762 אשר הופיע על שם המנוי.

יצוין, כי כרטיס אשראי שמסתיים בספרות 6082 כפי שפורט לעיל, קשור לארד ותמיר סגל והדבר מתיישב גם עם טעותו של הדובר לחשוב, כי המנוי שייך לכתובת ברחוב הירקון בעוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הכתובת היא רחוב מזא"ה בנתניה; כרטיס אשראי שמסתיים בספרות 0671 קשור להזמנה של תשתית מבזק בינלאומי על שם דימה פולסקי, כפי שפורט לעיל 2931 כרטיס אשראי שמסתיים בספרות 8413 קשור להזמנת ממירים על שם יעקב הנטר לרחוב מזא"ה בנתניה, כפי שידון בהמשך.

בהקשר זה אפנה לשיחה 22 ממספר הטלפון 0000123456 המתקיימת באותו היום – 11.8.14 בשעה 18:22 למוקד שירות הלקוחות של הוט (ת/111). בשיחה זו הדובר שהזדהה כיעקב הנטר מוסר את אותו מספר כרטיס אשראי – 4590612486648413 תוקף 08/15 שנמסר בשמו של דימה בשיחה 44. כמו כן, הדובר מבקש לבדוק מה מספר הטלפון המופיע במנוי והנציגה מוסרת לו כי מדובר במספר 0528211078. אציין כי בתמליל של שיחה 22 נרשם מספר טלפון המתחיל בספרות 054, אך מהאזנה לשיחה 22 עולה, כי הדובר מסר מספר טלפון המתחיל ב – 052.

297. ממזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה, כי מספר הטלפון שנמסר בשמו של יעקב הנטר - 0528211078 שויך לכרטיס סים שמספרו 899720203371822820, שהיה בתוך טלפון שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב (פריט 77884619, ת/36 יז) כשעליו מדבקה עם הכיתוב HENTER YAQOV MAIN Y MERKAZ ו- DIMA MAIN H MERKAZ.

בנוסף, בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב נתפס מכשיר טלפון נוקיה לבן עם מדבקה שעליה רשום "Yes Dima" (ת/36 כט, פריט 77884631).

ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר למכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל מכשירי הטלפון וכרטיסי הסיים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים השייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

מעבר לכך, מהאזנה לשיחה 22 ושיחה 44, התרשמתי כי קיים דמיון בקולו של הדובר בשתי השיחות.

298. בהינתן שהנאשם לא נתן הסבר להימצאות טלפון ששויך למספר הטלפון 0528211078 ושעליו שמוותיהם של יעקב הנטר ודימה בחדרו בדירה בתל אביב (ת/36 יז) ואף לא להימצאות טלפון עם הכיתוב "Yes Dima" בחדרו בדירה בתל אביב (ת/36 כט), אני קובעת, בהסתמך על כלל הראיות שפורטו לעיל, כי הוכחה מעורבות הנאשם בשיחות 22 ו – 44 ובהזמנת הממירים על שם דימה פולסקי ואף יעקב הנטר, מעבר לכל ספק סביר.

יתרה מכך, כפי שהובהר לעיל, גם ניתן להצביע על קשר בין הדובר שהזדהה כדימה פולסקי בשיחה 44 למנויים ברחוב הירקון על שם ארד ותמיר סגל וזאת הן בשל הטעות בכתובת והן בשל מסירת סיומת כרטיס האשראי 6082 לצורך הזדהות.

299. ואם בכל אלה אין די - לקראת סיומה של שיחה 44, הדובר מבקש למחוק את מספר הטלפון שמופיע על שם המנוי דימה פולסקי – 0543105762. בכך, נוצר קשר בין שיחה זו להזמנה על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

שם רבקה ברונשטיין מיום 11.11.12 לרחוב הירקון 70, שהרי גם בה נעשה שימוש באותו מספר טלפון. ואזכיר, כי מספר טלפון זה משויך לכרטיס סים שמספרו 8997201071104047830185 שנתפס במסגרת החקירה בדירה בנהריה (ת/47לט) (ר' לעיל פסקה 247).

300. הנה כי כן, בהסתמך על הצלבה בין כל השיחות שפורטו לעיל והראיות שהוצגו: טלפונים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כרטיס סים שנתפס בדירה בנהריה, מספרי טלפונים 0547517950, 0528211078 ו- 0543105762 שחוזרים בין השיחות, והכתובות המשותפות לכולם ברחוב הירקון 70 וברחוב מזא"ה בנתניה - אני קובעת, כי הוכח קיומו של קשר בין הזמנת הממירים על שם רבקה ברונשטיין (לרחוב הירקון בתל אביב) לבין הזמנת הממירים לרחוב מזא"ה בנתניה על שם דימה פולסקי ויעקב הנטר. בנוסף, בהינתן שהטלפונים, ששימשו בהזמנות האמורות, נתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, אני גם קובעת, כי הוכחה מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם דימה פולסקי, יעקב הנטר ורבקה ברונשטיין (כפי שכבר קבעתי לעיל), מעבר לספק סביר.

בנוסף, אני קובעת, כי הנאשם היה מעורב בהזמנת התשתית מבזק בינלאומי על שם דימה פולסקי וזאת בהינתן הנתונים הבאים: שימוש במספר הטלפון 0547458655 שממנו בוצעה שיחה 45 ורישום מספר הטלפון 0547517950 שבו נעשה שימוש בהזמנת הממירים בחברת הוט ובשיחות 47 ו- 49 לחברת יס. כמו כן, בהסתמך על השימוש בכרטיס האשראי 4341512100010671 שמספרו נמסר בשיחה 49 ומספר כרטיס אשראי 4215860000245787 שארבע הספרות האחרונות שלו - 0671 - נמסרו גם בשיחה 44.

301. ויודגש – העובדה שהמנוי על שם דימה פולסקי היה פעיל בשנת 2013 כעולה משיחה 145 ממספר לא מזוהה מיום 10.11.13 למוקד יס (ת/15ג), בה ביקש הדובר שהזדהה כדימה, להחליף את אמצעי התשלום וכן בשנת 2014 כעולה משיחה 44 ממספר טלפון 0000123456 מיום 11.8.14 למוקד יס (ת/15ט) שנידונה לעיל, מתיישבת עם שנות פעילותו של האתר בשנים אלה.

(ב5) הזמנת ממירים על שם יעקב הנטר לרחוב מזא"ה נתניה

302. ביום 23.3.14 בוצעה הזמנה בחברת הוט של חבילת שידורים על שם יעקב הנטר, ת.ז 013897574, מספר טלפון 0528211078 (ת/א8, ע' 65). בנוסף בהתאם לפקודת עבודה (ת/א8, ע' 67) ביום 1.4.14 בוצעה התקנה ברחוב מזא"ה 4 נתניה אשר נחתמה על ידי אדם בשם יעקב, ת.ז 021138475.

303. אציין, כי חלף עדותו של העד לנס ג'ק (יעקב) הנטר, ביקשו הצדדים לאמץ לפרוטוקול את הדברים הבאים - "ייליד 1955, בעל ת.ז 013897574, לא הזמין שירותים כלל מחברת הוט ויס. המסמכים שהוצגו לו שנושאים את שמו לגבי הזמנה והתקנה לכתובת מזא"ה 4 בנתניה לא היו מוכרים לו" (מה/1, פרוטוקול מיום 20.12.23, ע' 427, ש' 11 - 17).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

304. כפי שפורט לעיל, ביום 11.8.14 שעה 17:35 בוצעה שיחה 44 ממספר טלפון 0000123456 למוקד שירות לקוחות של יס (ת/15ט) בה הזדהה הדובר כדימה ומסר כרטיס אשראי שמספרו 0000123456 ותוקפו 08/15. באותו היום גם בוצעה שיחה 22 ממספר טלפון 0000123456 (ת/11ו) למוקד שירות לקוחות של הוט, בה הזדהה הדובר כיעקב הנטר ומסר את אותו מספר כרטיס אשראי 459061248664813 ותוקפו 08/15.

ואמנם, כבר קבעתי לעיל, בהסתמך על מספר הטלפון ומספר כרטיס האשראי שנמסרו, כי שיחות אלה בוצעו על ידי אותו דובר וכי מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם יעקב הנטר, דימה פולסקי ואף רבקה ברונשטיין הוכחה מעבר לספק סביר (פסקה לעיל 300).

(ג) הזמנת ממירים על שם "ירון"

305. המאשימה טענה בסיכומיה (פסקאות 252 – 253), כי הצלבה בין האזנת סתר 1289 מיום 7.10.14 מעמדה 122091, אשר בה משוחח הנאשם עם אלי לבין שיחה 58 ממספר טלפון 0000123456 מיום 10.8.14 עם מוקד יס (ת/15ט) מלמדת על כך שהנאשם מעורב בהזמנת ממירים תוך שימוש בשם "ירון".

306. מהאזנה לשיחות האמורות נלמדים הנתונים הבאים: ראשית, בשיחה 1288 (ולא שיחה 1289 כטענת המאשימה) הדובר נשמע אומר "פולסקי פולסקי"; שנית, בשיחה 58 ממספר טלפון 0000123456 נשמע אדם המזדהה כירון יוגב ומוסר תעודת זהות שמספרה 051270536 ומתעניין אם המנוי על שמו עדיין פעיל ונענה על ידי הנציגה בחיוב. מעבר לכך, לא עולים מהשיחה פרטים נוספים כגון מספר טלפון, כתובת וכו';

307. הגם שיש באמירה "פולסקי פולסקי" כדי לעורר חשד מסוים, שהרי השם "דימה פולסקי" מוכר מהזמנות אחרות, והגם שהמספר 0000123456 מוכר משיחות אחרות, אני סבורה כי אין די בראיות האמורות כדי לבסס ממצאים ברמת הוודאות הנדרשת. בנוסף אציין, כי לא הוצגה ראיה בדבר ביצוע הזמנה בחברת יס על שם "ירון" ושיחה 58 אינה יכולה למלא חסר זה.

308. לפיכך, אני סבורה שהזמנת ממירים על שם ירון לא הוכחה מעבר לספק סביר וממילא מעורבות הנאשם בשיחות אלו אינה מצטרפת למארג הראיות של הזמנת הממירים.

(6) הזמנת ממירים לדירה בקרית מוצקין

309. כאמור, הקשר של הנאשם ואלי לדירה בקרית מוצקין הוכח מעבר לספק סביר. כעת אבחן את הזמנת הממירים לדירה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

(א6) הזמנה על שם רני/רמי אהרון לרחוב חשמונאים קרית מוצקין

310. בפתח הדברים אבהיר, כי להלן ייעשה שימוש הן בשם "רני אהרון" והן בשם "רמי אהרון" וזאת בהתאם לאופן בו נרשם השם האמור בחומר הראיות, דהיינו בהזמנות שבוצעו, בתמלילי השיחות ובמוצגים.

311. מת/א8 (ע' 5) עולה כי ביום 30.6.14 בוצעה הזמנת ממירים מחברת הוט על שם "רני אהרון". בנוסף מפקודת עבודה ת/א8 (ע' 10) עולה, כי ביום 2.7.14 בוצעה התקנה ברחוב חשמונאים 13 בקרית מוצקין.

312. משיחה 25 מטלפון מספר 0000123456 מאותו היום - 30.6.14 בשעה 12:39 למוקד שירות הלקוחות של חברת הוט (ת/11) ושיחה 71 ממספר טלפון 0547472635 מאותו היום בשעה 13:25 עם חברת יס (ת/15ט) עולה, כי הוזמנו ממירים על שם אדם בשם רמי אהרון לכתובת החשמונאים 83.

זאת ועוד, מספר הטלפון שנמסר על ידי הדובר בשיחה 25 הוא 0547472635, קרי מספר הטלפון שממנו בוצעה שיחה 71. בנוסף, שיחה 25 בוצעה מהמספר 0000123456 וזאת בדומה לשיחות אחרות והדובר ביקש שלא יינתן לו ממיר מקליט ומסר מספר של כרטיס אשראי מחו"ל. כמו כן, בשיחה 62 ממספר טלפון 0000123456 מאותו היום - 30.6.14 בשעה 13:43 עם מוקד יס אודות הזמנה על שם "רמי אהרון" נמסר מספר תעודת זהות 323745471.

313. אשר למספר הטלפון 0547472635 - ממזכר של אלי דוידסון ת/310 עולה, כי מספר הטלפון משויך לכרטיס סים שמספרו 8977201121203228912894 שנתפס בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב ביחד עם טלפון נוקיה שחור והוגש בהסכמה (פריט 77884629, ת/36ח). ואזכיר, כי מאחר ולא נשמעה מצד ההגנה כל הסתייגות אשר לכרטיסי הסים שנתפסו בחדר של הנאשם בדירה בתל אביב, כבר קבעתי קודם, כי כל כרטיסי הסים המפורטים בדו"ח החיפוש ת/36, הם פריטים ששייכים לנאשם (לעיל פסקה 166).

314. מעבר לכך, שמדובר בראיה נסיבתית עוצמתית, הקושרת את הנאשם לביצוע ההזמנות האמורות, מהודעתה של העדה רמי מרטינ ניקול שהודעתה הוגשה בהסכמה (ת/106) (להלן – "הגב' ניקול") גם עולה, כי מספר תעודת הזהות 323745471 שנמסר בשיחה 62 הוא שלה. אציין, כי הגב' ניקול היא אם מנזר, המתגוררת במנזר באבו גוש אשר מסרה בהודעתה כי מעולם לא התקשרה עם החברות יס והוט ואף לא מכירה אותן. בנוסף, משהושמעה לה שיחה 62 הבהירה שאינה מזהה את הדוברים.

315. לאור האמור, ומאחר והנאשם לא העיד ולא הציע הסבר אפשרי מטעמו אשר להימצאות כרטיס הסים ת/36 בחדרו בדירה בתל אביב ואף לא הסבר חלופי לתשתית הראייתית המפלילה בהקשרה של הזמנת הממירים על שם רמי/רני אהרון, אני קובעת, כי מעורבות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הנאשם בהזמנת הממירים על שם רמי אהרון, תוך שימוש במספר תעודת הזהות של הגב' ניקול, הוכחה מעבר לספק סביר.

(7) עבירות המרמה - סיכום

316. כאמור, פעילותו של האתר נעשתה מהדירה בתל אביב וכן מהדירה בנתניה והדירה בקרית מוצקין, אשר שימשו כדירות שידור. הקשר של הנאשם ואלי לכל אחת מהדירות, כמו גם מעורבות הנאשם בהזמנת ממירים לכתובות סמוכות לדירה בתל אביב וניתוב התקנתם לדירה בתל אביב ומעורבותו בהזמנת ממירים לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין, הוכחה מעבר לספק סביר.

317. כפי שפורט לעיל בהרחבה, מעורבות הנאשם בהזמנת ממירים על שם ארד סגל, תמיר סגל, רבקה ברונשטיין, עינת ברונשטיין, גדי בן, סמי נקש ויוני בנימין לכתובות סמוכות לדירה בתל אביב הוכחה מעבר לספק סביר (ר' סיכום לעיל בפסקאות 283 ו- 284). מעורבותו זו נלמדת מצבר של ראיות נסיבתיות, המצטרפות זו לזו וקושרות בין ההזמנות השונות והשיחות הרבות שבוצעו למוקדי שירות הלקוחות של יס והוט ואף מצביעות על מאפיינים דומים המחברים בין השיחות. כך, גם עמדתי לעיל על ראיות הקושרות את הנאשם במישרין לשיחות אלו, כגון מספרי טלפונים המשויכים לטלפונים שנתפסו בדירה בתל אביב ואו לכרטיסי סים ומסגרות סים שנתפסו בדירה בקרית מוצקין ובזירות בהן בוצעו חיפושים במסגרת החקירה.

זאת ועוד, כרטיסי מסך של ממירים ששויכו לארד סגל ותמיר סגל זוהו בשידוריו של האתר והממירים אף נתפסו לבסוף בדירה בקרית מוצקין. מעבר לכך, מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם יוני בנימין נסמכת גם על זיהויו כמי שנכח בסמוך לדירה בתל אביב, ביקש לשנות את כתובת ההתקנה לדירה בתל אביב ואף נכח בהתקנות שבוצעו בדירה בתל אביב. ואם בכך אין די, אזי שישה ממירים ושישה כרטיסים חכמים שהוזמנו על שם יוני בנימין והופיעו בפקודות העבודה על שמו, נתפסו בדירה בקרית מוצקין.

בדומה, מעורבות הנאשם בהזמנת הממירים על שם דימה פולסקי ויעקב הנטר לדירה בנתניה הוכחה אף היא, כפי שפורט בהקשרן של הזמנות אלה, וכך גם מעורבותו בהזמנת ממירים של שם רני אהרון/רמי אהרון לדירה בקרית מוצקין.

318. אני סבורה, כי מכלול הראיות הנסיבתיות שהובאו לעיל, מובילות למסקנה יחידה והיא שהנאשם היה מעורב בביצוע מספר רב של עבירות מרמה, שבמסגרתן הוזמנו עשרות ממירים מחברות יס והוט, תוך שימוש בשמות בדויים ומסירת פרטים כוזבים אשר לזהותם וכתובת מגוריהם וכן תוך הצגת מצג כוזב, כי הממירים מוזמנים לשימוש פרטי ולגיטימי. כמפורט לעיל, הנאשם לא העיד ולא הציע כל הסבר, העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו ולכן התזה המפלילה של התביעה נותרה על כנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

319. מעבר לכך, מעשי המרמה נעשו על ידי הנאשם, תוך שימוש במספרי טלפון שונים ומספרי כרטיסי אשראי שונים והכל לשם הסתרת מעורבותו, וזאת כעולה מעשרות רבות של שיחות למוקדי שירות הלקוחות של יס והוט באופן שיטתי ולאורך זמן. בנוסף, עשרות הממירים שהתקבלו אצל הנאשם במרמה, שימשו אותו ואת אלי לצורך ביצוע העבירות של פגיעה בקניין רוחני והשאת רווחי האתר. משכך, אני גם קובעת כי עבירות המרמה נעברו בנסיבות מחמירות.

י.ג. עבירות הפרת זכויות יוצרים

320. סעיף 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים קובע – "העושה אחת מאלה, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

(1) עושה עותק מפר של יצירה לשם מסחר בו;

321. סעיף 62(ב)(1) לחוק זכות יוצרים קובע – "העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) עוסק במכירה, בהשכרה או בהפצה של עותק מפר של יצירה;

322. "עותק מפר" מוגדר בסעיף 1 לחוק זכות יוצרים - "עותק של יצירה שיש בה זכות יוצרים, למעט בניין או מבנה אחר, שהוא אחד מאלה:

(1) עותק שנעשה בישראל בלא רשותו של בעל זכות היוצרים באופן שמהווה הפרה של זכות היוצרים להעתקה כאמור בסעיף 11(1);

(2) עותק שיובא לישראל אשר אילו היה נעשה בישראל, היתה עשייתו מהווה הפרה של זכות היוצרים להעתקה כאמור בסעיף 11(1);..."

323. "זכות יוצרים" מוגדרת בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים כ"זכות הבלעדית לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה: פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה:

(1) העתקה כאמור בסעיף 12 – לגבי כל סוגי היצירות; ... "

324. "העתקה" המוגדרת בסעיף 12 – "העתקה של יצירה היא עשיית עותק של היצירה בכל צורה מוחשית, לרבות –

(1) אחסון של היצירה באמצעי אלקטרוני או באמצעי טכנולוגי אחר; ...".

325. על פי סעיף 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים, על התביעה להוכיח, כי הנאשם עשה עותק מפר של יצירה בעלת זכויות יוצרים ועשה כן לשם מסחר בעותק המפר. בנוסף, על פי סעיף 62(ב)(1) לחוק זכות יוצרים, על התביעה להוכיח, כי הנאשם עסק במכירה, השכרה או הפרה של יצירה בעלת זכויות יוצרים, תוך מודעות לכך שמדובר בעותק מפר האסור בהפצה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

326. תיעוד האתר, אופן תפעולו ואופן העתקת והפצת התכנים, באמצעות התשתית הטכנית שכללה מחשבים, שרתים וממירים שהושגו במרמה, כמו גם הקשר של הנאשם לדירה בנתניה ולדירה בקרית מוצקין תוארו לעיל בפירוט. למעשה, עצם הוכחת פעילות האתר ותיעוד שידורו בזמן אמת ובפרט קיומם של תכנים ששודרו ב - VOD, קרי תכנים **שהועתקו**, מלמדים כשלעצמם, על כך שהנאשם העתיק תכנים מוגנים לצרכי מסחר אשר הופצו למנויים תמורת תשלום

מעורבות הנאשם בהעתקת התכנים והפצתם נלמדת בבירור מכל התנהלותו: הזמנת וקבלת הממירים במרמה; רכישת הציוד הטכני, ששימש לצורך התקנתם וחיבורם של הממירים למערכות התקשורת והאינטרנט המתאימות, שבאמצעותן הועתקו התכנים, הועברו לשרתים ולבסוף שודרו באתר למנויים (ר' עדות רן כהן בעניין זה, לעיל פסקאות 115 - 117); מעורבותו בדירה בקרית מוצקין ובדירה בנתניה בהן הוקמו התשתיות הטכניות שבאמצעותן הועתקו התכנים ושודרו; עבודתו בשירות הלקוחות. זאת ועוד, מעורבותו הישירה בהעתקת התכנים נלמדת גם מעיסוקו בהעלאת תכנים ואיתור תוכניות להעתקה ונלמדת מההתכתבויות הרבות בתוכנת הסקייפ ת/227א שהוגשו בהסכמה (ר' דיון בעניין, לעיל פסקה 144). ואציין, כי מאחר והנאשם לא העיד לא ניתן כל הסבר חלופי להתכתבויותיו, לרבות אלה נוהגות לאיתור והעתקת תכנים. (ר' לעניין התכנים שהועתקו ושודרו, לעיל פסקאות 114, 127 - 128, 130, 134, 144).

327. מהודעת מוטי אמיתי ת/283 שהוגשה בהסכמה (ע' 1, ש' 7 - 8) וצילומי המסך מיום 12.3.14, המצורפים להודעה זו (מסמכים המסומנים אורי קנר 1 - 13) עולה, כי שידורי התכנים נעשו, תוך שימוש שלא כדין בסימני המסחר של החברות יס והוט, רשת, קשת, ערוצי הספורט ועוד. לעניין זה יש להפנות גם לעדותו של רן כהן, לפיה כאשר היה מדובר בערוצים של יס והוט היו מותירים את הלוגו של החברות (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 269, ש' 11). עוד הסביר מוטי אמיתי, כי לכל החברות סימני מסחר רשומים אותם הציג בחקירתו (מסמכים הנוגעים להוט, יס, קשת, רשת ויונייטד קינג וידאו מסומנים אורי קנר 2) וכי כלל החברות מאוגדות בחברת זיר"ה.

328. ראשון להעיד בעניין הפרת זכויות היוצרים הוא נועם שגב (להלן - "**שגב**"), שנכון למועד הרלוונטי עבד ברשות השידור וניהל את מחלקת סרטים קנויים והיה אחראי על כל רכש התוכן של רשות השידור, לרבות, איתור תכנים מתאימים, ניהול משא ומתן עם בעלי הזכויות והגעה להסכמים (פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 171, ש' 19 - 22 וגם ש' 30 - 32). העד הסביר כי הזכויות לשידור התכנים נרכשו עבור ערוץ 1 ולעיתים ערוץ 33 ובמקרים מסוימים גם לשידור באתר האינטרנט של רשות השידור (שם, ע' 172, ש' 8 - 10). עוד הסביר, כי שידור התכנים היה מותנה ברכישת זכויות השידור מחברות בינלאומיות וישראליות שהן בעלות זכויות היוצרים על תכנים מסוימים כגון "יונייטד" שהיא חברה בעלת קטלוג גדול של סרטים ישראליים או "יוניברסלי", "דיסני", סוני ועוד (שם, ע' 172, ש' 23 - 28). בנוסף הדגיש, כי התכנים שודרו רק בישראל, שכן עסקאות הרכש מוגבלות לישראל ושידור מחוץ לטריטוריה מהווה הפרה של הזכויות אל מול גורמים שרכשו את זכויות השידור בטריטוריה אחרת (שם, ע' 173, ע' 1 - 5).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אשר לאתר - שגב העיד כי האתר אפשר צפייה בערוצים רבים, לרבות צפייה ב-catch-up קרי ממשק שמקליט תכנים ושבזמנו היה חדשני. וכך הסביר - "בעצם הוא מקליט באופן אוטומטי את כל לוח השידורים של ערוץ מסוים והצופה לא צריך לדאוג להקליט, הוא פשוט יכול להיכנס לתוך הפיצ'ר הממשקי הזה ולראות מה שהוא רוצה מהשבוע האחרון" (שם, ע' 174, ש' 3-5). משהוצג לעד בחקירתו (דיסק ת/98) תיעוד של האתר לצורך התייחסותו הסביר, כי יש רשימה של ערוצים בהם ניתן לצפות וכי המשתמש יכול לבחור את יום השידור והתוכנית בה הוא מבקש לצפות וכי מדובר למעשה בהקלטה אוטומטית (פרוטוקול מיום 14.3.23, ע' 178, ש' 22-25). עוד העיד, כי בזמן החקירה במטרה ראה לראשונה את תיעוד האתר וזיהה תכנים של רשות השידור שהיו זמינים באתר או לצפייה ב-catch-up, לרבות סדרה בריטית שרכש עבור רשות השידור (שם, ע' 179, ש' 9-18). במהלך עדותו גם ציין שהתכנים הופיעו "עם הלוגו של רשות השידור בצד שמאל למעלה" כאשר מעליו הונח הלוגו של האתר - mytvil (שם, ע' 178, ש' 19-20 וגם ש' 24) וזיהה את הלוגו של רשות השידור ואת הלוגו של האתר (שם, ע' 180, ש' 1-4). בהמשך, התייחס לממשק ה-VOD והסביר שבניגוד ל-catch-up שהיה מוגבל לשבוע אחורה, ה-VOD מכיל תכנים שנמצאים באתר כל הזמן וניתן לצפות בהם (שם, ע' 180, ש' 21-23; ר' לעניין זה גם הודעת רוני מצליח, ת/278, ע' 2, ש' 73-74). העד גם עמד על כך שהתכנים ב-VOD הוקלטו באופן בלתי מורשה על ידי האתר או על ידי אתרים פיראטיים אחרים שהיו מעלים תכנים של ערוצים לרבות של רשות השידור (שם, ע' 181, ע' 10-15).

לבסוף, שגב שלל מכירה של תכנים לאתר והסביר את הפגיעה הנטענת ברשות השידור באופן הבא - "הפגיעה היא קודם כל בזכויות יוצרים של הפקות שהופקו ברשות השידור ושל תכנים שנרכשו ע"י רשות השידור, אני לא התעסקתי בצדדים הכלכליים של זה אז אני לא יודע לכמת את זה לכסף. אני כן יודע שהדבר הזה היה עלול לשים את רשות השידור בחשיפה משפטית אל מול ספקי התוכן שלה ואל מול השותפים שלה. ודברים נוספים כמו פגיעה במוניטין ..." (שם, ע' 182, ש' 17-25). עוד הדגיש, כי רשות השידור היתה מחויבת כלפי ספקי התוכן ובעלי הזכויות לדאוג בכל מיני אמצעים טכנולוגיים שהתכנים ישודרו רק בישראל (חקירה חוזרת, שם, ע' 193, ש' 12-13 וגם 17) שאם לא כן עלולה להיגרם הפרת זכויות של אנשים/חברות/גופי שידור שקנו את הזכויות למקומות אחרים בעולם (שם, ע' 193, ש' 32-33).

בנוסף בחקירתו הנגדית הסביר, כי שידור של תכנים מסוימים ב-VOD כרוך בתשלום של סכומים משמעותיים (שם, ע' 188, ש' 1-4). עוד הדגיש שגב, שלזכויות שידור יש ערך כלכלי (שם, ע' 187, ש' 13 וגם ע' 190, ש' 10) וכי רשות השידור לא מכרה בשנת 2015 הפקות לאתרי אינטרנט וגם לא נתנה היתר לשימוש בתכנים שלה (שם, ע' 190, ש' 28-33). לצד זאת, אישר, כי הוא אינו יכול לכמת את הנזק הכלכלי שנגרם לרשות השידור (שם, ע' 188, ש' 19-21 וגם בע' 190, ש' 2) וכי לא הוגשו תביעות (שם, ע' 191, ש' 6-7 וגם 30) ולא היתה השפעה משמעותית על היקפי הצפייה כי התכנים שנרכשו מחו"ל שודרו על ידי רשות השידור רק בישראל (שם, ע' 192, ש' 13).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

329. נציג נוסף של חברה שזכויותיה נפגעו היה העד אדר זהבי (להלן – "זהבי") ששימש בתקופה הרלוונטית, כמו גם במועד עדותו מנכ"ל חברת צ'רלטון – החברה המפעילה את ערוץ ספורט 1, ערוץ ספורט 2 וספורט HD (להלן – "צ'רלטון" ו- "ערוצי הספורט") ועוסקת בהפקה ושידור של ערוצי הספורט בפלטפורמות השידור השונות (פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 98, ש' 16 – 21). זהבי מסר, כי התכנים ששודרו בערוצי הספורט נרכשו מבעלי זכויות שונים בארץ בעולם וכי התכנים מחו"ל נרכשו ב"מיליונים רבים" (שם, ע' 98, ש' 17 – 18 וגם 26 – 28) וכך גם זכויות השידור של הליגה הישראלית (שם, ע' 99, ש' 1 – 2). כמו כן סיפר, כי מעבר לרכישת תכנים, צ'רלטון גם עסקה בהפקה של תכניות אשר במסגרתן, למשל, שודרו משחקי הכדורגל של הליגה הישראלית. לדבריו, צפייה בערוצי הספורט באופן חוקי היתה אפשרית בתקופה הרלוונטית באמצעות הוט ויס בלבד (שם, ע' 99, ש' 7 – 9 וגם ש' 13) וכך גם בשנת 2015 (נגדית, שם, ע' 106, ש' 17 – 18) וכי צופי ערוצי הספורט בישראל "רכשו את התכנים בפלטפורמות המותרות בלבד" (שם, ע' 102, ש' 3 ו- 8).

אשר לאתר – זהבי הסביר כי הוא נחשף לתוכנו של האתר בעת חקירתו במשטרה. משהוצג לו, במהלך עדותו, תיעוד של האתר כפי שהוצג לו גם בחקירתו במשטרה (ת/103) זיהה תכנים של ערוצי הספורט (פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 99, ש' 22) וכן את הלוגו של ערוצי הספורט (שם, ע' 101, ש' 18 – 22) ושלל בתוקף את האפשרות שזכויות שידור של צ'רלטון נמכרו ל- mytvil (שם, ע' 99, ש' 34).

משנשאל כיצד צ'רלטון נפגעה בהינתן שהאתר פעל בחו"ל השיב כך – "גניבה היא גניבה היא גניבה, ופיראטיות היא פיראטיות. האתר ככל שהוא משדר בחו"ל הוא פוגע בי ב- 4 מישורים, פעם ראשונה הוא גוזל תכנים שאני הפקתי וקניתי והוא עושה זאת לא ברשות, פעם שניה ניתן להתחבר דרך פי אן ולצפות בזה גם בארץ. פעם שלישית גם לנו הפצה של תכנים בחו"ל בוודאי שהוא מהווה תחרות ישירה, פעם רביעית הוא משדר את הערוצים שלי שבהם יש איסור חמור מאוד של זכויות רבות שבהם אני קונה זכויות לשידור בישראל והוא לוקח את השידור שלי וגורם לי להפך את ההסכמים שלי ומשדר את זה בחו"ל" (שם, ע' 108, ש' 1 – 7). בהמשך גם הסביר שאם כסף יזרום לאתרים פיראטיים ולא למפעילים החוקיים, יימנע התשלום שמעבירים המשתמשים החוקיים לבעלי זכויות השידור וכל נושא שידורי הספורט יהיה בסכנה (שם, ע' 113, ש' 24 – 27). אציין, כי גם זהבי לא ידע להעריך את הנזק הכלכלי הנגרם לצ'רלטון בשל אתרים פיראטיים אך עמד על כך שנגרמו נזקים כלכליים (שם, ע' 114, ש' 1 - 8).

330. העדה אירה ממך רודנוב (להלן – "רודנוב") העידה כנציגת חברת RGE שבעלותה היו בתקופה הרלוונטית ערוצי הספורט: ספורט 5, פלוס 5, לייב 5, גולד, ספורט HD, ספורט 5 4K (להלן – "חברת RGE" ו- "ערוצי RGE"). העדה מסרה כי בשנת 2015 היא היתה מנהלת לוח השידורים והרכש בערוצי RGE ובמסגרת עבודתה היתה אחראית על כל ההסכמים עם גורמים בחו"ל ובישראל על רכישת זכויות שידור. רודנוב הסבירה בעדותה, כי שידור ספורט מותנה ברכישת זכויות שידור של משחקים בליגות השונות וכי מדובר ברכישות בהיקף של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מאות מיליונים (פרוטוקול מיום 22.1.24, ע' 461, ש' 24 – 32 וגם בע' 462, ש' 15 - 17) וכי נכון לשנת 2015 היה אפשר לצפות בתכנים של ערוצי RGE בישראל באמצעות יס, הוט, פרטנר ואולי סלקום (שם, ע' 462, ש' 1 – 2). עוד הסבירה, כי בתכנים מסוימים ניתן היה לצפות גם מחוץ לישראל באמצעות ערוצי RGE שהופצו בחו"ל וכי התכנים ששודרו היו משחקי ספורט של הליגות הטובות בעולם ובישראל בשידורים ישירים וגם תכניות מקור שחברת RGE מפיקה עד היום (שם, ע' 462, ש' 11 – 12).

אשר לאתר – העדה מסרה כי היא מכירה את האתר וידעה על קיומו מישראלים שסיפרו כי הם צופים בכל התכנים של ערוצי RGE בחו"ל (שם, ע' 462, ש' 23 – 24). עם זאת הבהירה, שנחשפה לראשונה לתכני האתר רק במהלך החקירה במשטרה וכי היא זיהתה תכנים של ערוצי RGE שהופיעו שם (שם, ע' 464, ש' 8). בדומה, גם כאשר הוצג לה במהלך עדותה תיעוד של האתר כפי שהוצג לה בחקירה (דיסק - ת/ 253 ותמונות מתוך הדיסק – ת/253א) היא זיהתה את ערוצי RGE (ספורט 5 פלוס, ספורט 5 HD) ואת התכנים שלהם, לרבות תכנים של הפקות מקור כגון "בובה של לילה" ואת הלוגו של ערוצי RGE (שם, ע' 464, ש' 8 – 24).

לבסוף ולעניין זכויות היוצרים הסבירה כך – "אפשר לחלק את זה לשני רבדים, ראשון זה זכויות שידור שאנחנו רוכשים לתכנים של ליגות ישראליות, כדורגל, כדורסל, כדורעף, כדוריד וכ' שחלק מהזכויות נרכשות גם בחו"ל. יש פה פגיעה בזכויות שלי" (ע' 465, ש' 15 – 17).

ובהמשך – "זכויות השידור של משחקי כדורגל, כדורסל ועוד הן של ערוץ הספורט ושייכות לו, בהסכמים ובחוזים. לכן כל מי שמשדר את הדברים האלה בחו"ל בלי אישור שלנו ובלי לשלם לנו פוגע בנו. זה מצד אחד, כל מה שאנחנו רוכשים. יש גם תוכן מקור שאנחנו מפיקים אותו, פורמטים שאנחנו יצרנו, שאנחנו מוכרים אותם לחו"ל וכל מי שמשתמש בהם מחוץ לגבולות ישראל או בגבולות ישראל מעבר לפלטפורמות שלנו הוא עובר עבירה, הוא גונב את זכויות הקניין הרוחני שלנו, בזה אני מבינה לצערי" (ע' 467, ש' 1 – 6).

331. לבסוף גם העידה מיכל רפאלי כדורי, אשר שימשה בתקופה הרלוונטית סמנ"כלית רגולציה ואחראית על המחלקה המשפטית בחברת יס וגם היתה יו"ר ארגון זיר"ה (להלן – "רפאלי").

אשר לאתר סיפרה כך – "זה אתר פיראטי שמשדר לישראלים בחו"ל ומשתמש בתכנים גנובים של חברת "יס" שבבעלותה או שהיא קיבלה רישיונות להעביר אותם, ערוצי חובה, וגם ערוצים נוספים, כולם נלקחו בגניבה" (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 3 – 5). עוד סיפרה, כי במהלך חקירתה במשטרה צפתה באתר וזיהתה את הערוצים של חברת יס וערוצים שחברת יס קיבלה רישיונות לגביהם ושהאתר מעולם לא קיבל אישור לשדר אותם.

זאת ועוד, נוכח דבריה של העדה הוצהר על ידי ב"כ הצדדים כך – "מסכימים שהיא זיהתה את הערוצים הבאים: "יס דרמה", "יס קולנוע ישראלי", "יס דוקו", ו-"יס אקשן". היא אומרת גם שיש כאן (הכוונה לאתר שהוצג לעדה) עוד לפחות עשרה ערוצים שהם רכשו מהם את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

זכויות השידור ומעולם הם לא הרשו לאיש להשתמש בהם בצורה של שידור סימולטני או ליצור מהם עותקים, לרבות זמניים" (שם, ע' 484, 16 – 19).

בנוסף הדגישה רפאלי, כי ההתחייבות של חברת יס כלפי בעלי זכויות שהיא רוכשת מהם תוכן היא שהערוצים או התכנים ישודרו רק בישראל ומטעמה וכי לאתר mytvil לא היתה הרשאה לשדר תוכן, פרומו או לוגו כלשהו (שם, ע' 484, ש' 24 – 25). כמו כן הסבירה לבסוף לעניין הפרת זכויות היוצרים על ידי האתר כך – "זה חושף את "יס" לתביעות של צדדים שלישיים שהיא רכשה מהם את הערוצים או התכנים, ולא "שמרה עליהם מספיק" לצורך העניין. קודם כל, זה חינוך לרכוש תוכן באופן לא חוקי, וזה פוגע בעולם של הטלוויזיה בתשלום. כל אפשרות לצרוך תוכן ללא תשלום פוגעת במוסד של טלוויזיה בתשלום וזה פוגע ביכולת של "יס" לייצר אולי בעצמה שידור לישראלים בחו"ל, גם שידורים סימולטניים וגם שידורי VOD, וכך גם לייצר באמצעות אחר שידורים מסוג זה לישראלים בחו"ל, מה שיכול היה להניב לה או ליוצרים שאיתם היא עשתה הפקות הכנסות נוספות" (שם, ע' 484, ש' 27 – 33).

332. בהמשך לעדויות אלה, הודיעו הצדדים ביום 15.2.24, כי הגיעו להסכמות בנוגע לעדות נציגי בעלי זכויות היוצרים הנוספים: מיכל ריבלין, אביטל און שחר, יורי קגנוביץ' ולילך גזיאל. בהתאם, הוצהר לפרוטוקול מפי ב"כ הנאשם כדלקמן – "העידו עד עכשיו מספר עדים שמייצגים את בעלי זכויות היוצרים השונים שזכויותיהם הופרו ע"י מספר אתרים פיראטיים ובניהם MYTV-IL. מוסכם שמה שעלה מעדותם יהיה תקף גם בנוגע לחברת "רשת", דהיינו, העדה, לילך גזיאל אשר הגיעה מטעמה, וגם חברת "הוט מערכת תקשורת" שמטעמה הייתה אמורה להעיד הגב' מיכל ריבלין, ע.ת. 126, וכן חברת "קשת" שמטעמה הייתה אמורה להעיד הגב' אביטל און-שחר, ע.ת. 93, וכן ערוץ 9 שמטעמו היה אמור להעיד מר יורי קגנוביץ', ע.ת. 114. אנו מסכימים שזכויותיהן של כל החברות האמורות נפגעו ע"י אתר MYTV-IL" (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 490, ש' 17 – 23).

333. צא ולמד: הוכח בפניי, כי במסגרת הפעלתו של אתר mytvil וכחלק בלתי נפרד מתפעולו, הועתקו תכנים של ערוצים רבים, קרי יצירות מוגנות של בעלי זכויות. העתקת התכנים נעשתה ללא היתר, באופן שיטתי, באמצעות ממירים שהוזמנו והתקבלו במרמה מיס והוט וחוברו לתשתיות טכניות שהוקמו בדירות השידור, והכל לשם מסחר ביצירות והפצתן באמצעות האתר. עוד הוכח, כי האתר העניק שירותים של צפייה בשידורים ישירים, כמו גם צפייה בערוצים מוקלטים לאחור לתקופה של עד שבועיים (catch-up) וכן נתן שירותי צפייה במסגרת שירותי VOD, דבר המחייב העתקה של תכנים רבים.

334. זאת ועוד, מעדויות נציגי בעלי הזכויות עלה, כי מעבר להעתקה השיטתית של יצירות המוגנות בזכויות יוצרים, הפצת התכנים על דרך של שידורם באתר, נעשתה ללא רשותם של בעלי הזכויות, תוך פגיעה בזכויות היוצרים ותוך שימוש בסימני המסחר הרשומים של הערוצים. ואמנם, ההגנה אף הסכימה, כאמור, לכך "שזכויותיהם של כל החברות האמורות נפגעו על ידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אתר mytvil. כמו כן, הפצת התכנים נעשתה במשך שנים ללקוחות רבים של האתר ובתמורה לדמי מנוי ששולמו על ידם.

335. מעבר לכך שהעתקת התכנים והפצתם על ידי mytvil מהווה גזל של תכנים שבעלי הזכויות הפיקו בעצמם (כגון שידורי ספורט, תכנים וסדרות מקור) ושל תכנים שזכויות השידור שלהם נרכשו בסכומי עתק (כגון זכויות שידור של ליגות כדורגל וסרטים), גם היה בפעילות האתר כדי לחשוף את בעלי הזכויות לעילות תביעה מצד ספקי התוכן וזאת בשל הפצת התכנים בחו"ל ואי הגנה על זכויות השידור, שנרכשו לשם הפצה בישראל בלבד.

עם זאת אציין, כי על אף שלדברי בעלי הזכויות, פעילות האתר גררה נזק כלכלי – הם התקשו לכמת את היקפו ולאמוד את שווי.

336. לאור האמור אני קובעת, כי הוכח בפניי מעבר לספק סביר, כי הנאשם היה מעורב בהעתקה שיטתית ומסחרית של תכנים מוגנים ללא היתר במסגרת פעילות האתר והפעלתו וכי תכנים אלה הופצו על ידי האתר למנויים רבים, תוך הפרת זכויות יוצרים ופגיעה בסימני מסחר והכל לשם בצע כסף.

יד. עבירת הלבנת הון

337. כאמור בפתח הכרעת הדין, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה של הלבנת הון לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

(1) הלבנת הון - כללי

338. במסגרת כתב האישום יוחסה לנאשם עבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (להלן בפרק זה - "החוק").

339. בע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי זוד לעדת הבוכרים, פסקה 26 (2018) (להלן – "עניין חסדי זוד") נכתב כך לגבי משמעותה של הלבנת הון - "הלבנת הון היא הטמעה של רכוש שמקורו בפעילות עבריינית, ברכוש בעל אופי חוקי וכשר – תוך טשטוש מקורו הבלתי חוקי של הרכוש האסור. כלשונו של המשנה לנשיאה מ' חשין, "מטרתם של מלביני הון היא להפוך כסף שחור לכסף לבן, רכוש שהאדים להלבין כשלג, להעלות כספים מצינורות הביוב ולעדנם בניחוח של פרחי אביב" (ע"א 9796/03 שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 397, 405 (2005); ... (ר' גם ע"פ 8312/17 ברהמי בנימין נ' מדינת ישראל (2018) פסקה 13).

340. העבירה המיוחסת לנאשם היא איסור עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק כנוסחו בתקופה הרלוונטית - "העושה פעולה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה ובשווי שנקבע בה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "ידיעה" – למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

"רכוש" כהגדרתו בסעיף 1 לחוק – "מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור;"

"פעולה ברכוש" הוגדרה בסעיף 1 לחוק בצורה מרחיבה מאוד - "הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא ויצירת נאמנות, וכן ערבוב של רכוש אסור עם רכוש אחר, גם אם הוא אינו רכוש אסור;"

"רכוש אסור" מוגדר בסעיף 3 לחוק ולצורכי החוק כולו כך – (1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה; (2) רכוש ששימש לביצוע עבירה; (3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה; (4) רכוש שנעברה בו עבירה."

341. סעיף 2(א) לחוק מוסיף וקובע, כי לא כל עבירה תחשב "עבירת מקור" לצורך קביעה, כי הרכוש הוא אסור, אלא רק "עבירה כמפורט בתוספת הראשונה". התוספת הראשונה כוללת עבירות שונות, ביניהן, עבירות סמים, סחר בלתי-חוקי בנשק, עבירות הקשורות למעשי זנות, עבירות שוחד, ועבירות רצח וניסיון לרצח, עבירות רכוש חמורות, עבירות לפי פקודת מניעת טרור, עבירות לפי חוק מאבק באירגוני פשיעה ועבירות מס שונות. אציין, כי עבירות הקשורות להפרת זכויות יוצרים לפי פקודת זכות יוצרים הופיעו כבר בנוסחו המקורי של החוק (ס"ח תש"ס 1752, 293), אך במסגרת תיקון מספר 7 שפורסם ביום 25.11.07 תוקנה התוספת הראשונה וחלף פקודת זכויות יוצרים נרשמו העבירות הקיימות בו כיום, לפי חוק זכות יוצרים. תיקון זה נכנס לתוקפו ביום 25.5.08.

342. על אף שעבירת המקור של קבלת דבר במרמה, כמו גם עבירות של קניין רוחני, לא עמדו בלב המהלך שהוביל לחקיקת חוק איסור הלבנת הון, שהרי החוק נועד לצורך התמודדות עם תופעת הפשיעה המאורגנת והעבירות האופייניות לה, גדרי החוק נקבעו באופן ברור והחילו את הוראותיו גם על עבירות מקור שהן עבירות כלכליות במהותן (ר' ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל (2012), פסקה 29; ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל (2010), פסקה 30; ע"פ 2333/07 תענך נ' מדינת ישראל (2010), פסקה 233).

343. זאת ועוד, העבירה לפי סעיף 4 לחוק הוגבלה לרכוש מהסוג המפורט בתוספת השנייה, כאשר נוסחו של סעיף (ב) לתוספת השנייה בשנים 2008 – 2011 היה כך - "כספים, מעל לסכום של 450,000 שקלים חדשים, בין בפעולה אחת ברכוש ובין בכמה פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתוך תקופה של שלושה חודשים; ...".

ואילו החל משנת 2011 נוסחו של סעיף (ב) לתוספת השנייה עודכן "לסכום של 500,000".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

344. בעניין חסדי דוד, בפסקה 32 נקבע, כי סעיף 4 לחוק "אוסר על ביצוע פעולה ברכוש שמקורו בעבירה, ששימש או שאיפשר ביצוע עבירה – וזאת גם כאשר הפעולה בוצעה שלא מתוך מטרה להכשיר את הרכוש האסור".

345. בנוסף, בתפ"ח (מחוזי-ת"א) 24984-07-15 מדינת ישראל נ' יצחק אברגיל (2021) קבע בית המשפט לעניין סעיף 4 לחוק כי - "היסוד העובדתי של העבירה כולל רכיב התנהגותי של ביצוע פעולה ורכיב נסיבתי, לפיו הפעולה בוצעה ברכוש אסור בשווי כפי שנקבע בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון" (פסקה 91 לפסק דינו של השופט שי יניב).

346. היסוד העובדתי של העבירה לפי סעיף 4 לחוק כולל, אם כן, רכיב התנהגותי של "עשיית פעולה" ורכיב נסיבתי שלפיו הפעולה מבוצעת ב"רכוש אסור". בנוסף לכך, נדרש שהרכוש האסור יהיה בשווי שנקבע בתוספת השנייה לחוק.

347. אשר ליסוד הנפשי, בע"פ 6339/18 ירון בלווא נ' מדינת ישראל (2020), פסקה 43, נקבע כי העבירה לפי סעיף 4 לחוק אוסרת על עשיית כל פעולה ברכוש, ולשם השתכללותה יש להוכיח ידיעה, כי מדובר ברכוש אסור, בכפוף למגבלות הנוגעות לסוג הרכוש ושווי, הקבועות בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון. בנוסף, המחוקק קבע בסעיף 4 לחוק הסדר ייחודי לפיו "ידיעה" אינה כוללת "עצימת עיניים" ודורש הוכחת מודעות ממשית של הנאשם לגבי היות הרכוש אסור.

348. על כן, לא ניתן להרשיע מבצע בצוותא בעבירה זו רק על בסיס חשד שקינן בלבו והוא נמנע מלבררו ויש להוכיח מודעות ממשית סובייקטיבית של הנאשם.

(2) טענות הצדדים בתמצית

349. תחילה, נפנה לסעיפים 16 – 17 לכתב האישום, שעניינם במהות הרכוש האסור אשר לגביו נטען, כי בוצעה פעולה. וכך כתב האישום - "מפעילות האתר נגבו, בתקופה הרלוונטית, מדמי המנוי, הכנסות בהיקף כולל של כ-50 מיליון. הכנסות אלה מהוות רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, הן בשל מקורן מהפרת זכות יוצרים והן בשל קבלת הממירים במרמה ובעקבותיה, קבלת הגישה ליצירות כך".

בנוסף נטען בסעיף 20 לכתב האישום - "במעשי המתוארים לעיל עשה הנאשם פעולה ברכוש אסור על דרך קבלת רכוש אסור שמקורו במרמה ובהפרת זכויות יוצרים, כאשר הרכוש שהתקבל הינו מהסוג המפורט בתוספת השנייה לחוק איסור הלבנת הון".

350. המאשימה טענה בסיכומיה, כי אחריות הנאשם לעבירת הלבנת הון קמה מעצם היותו מבצע בצוותא של עבירות המקור ומכוח היותו שותף למיזם עברייני שכל תכליתו השאת רווחים.

אשר למודעות הנאשם טענה, כי הוא היה מודע לכך שהכסף ששילמו מנויי האתר הוא רכוש אסור, העולה בהיקפיו על הסכום הנדרש בתוספת השנייה לחוק, מתוקף תפקידו באתר. עוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

טענה, כי הנאשם היה מודע לכך ש"אחר כלשהו" (אלי) ביצע פעולות רבות ברכוש האסור, לרבות העברת הכספים לחו"ל ולחשבונות על שמם של גורמים שונים.

351. לצורך ביסוס מודעותו של הנאשם טענה המאשימה בסיכומיה (פסקאות 359 - 360) כי מאחר והנאשם הוא מבצע בצוותא, "די בהוכחת מודעות לאפשרות ביצועה של עבירת הלבנת הון לפי סעיף 4 לחוק" על מנת להטיל עליו אחריות לביצועה. בהקשר זה גם טענה, כי מעצם הגישה לפאנל השליטה היה הנאשם מודע לסליקת הכספים באמצעות חברת IMG ולכן "נטל על עצמו לכל הפחות סיכון קונקרטי ומודע לאפשרות התרחשותה של עבירת הלבנת הון", שכן משמעות הסליקה היא בהכרח שנעשית פעולה ברכוש האסור מאחר וגורם כלשהו מקבל את הכסף "בצד השני" של הסליקה. כך גם טענה, שידיעת הנאשם כי קבלת הרכוש האסור (הכסף) על ידי אחר (אלי) היא "התוצאה היחידה והמתבקשת של סליקת הכספים" (פסקה 388).

352. מעבר לכך, המאשימה טענה, כי מודעות הנאשם לקיומו של הרכוש האסור והיקפי העבירה נלמדת גם ממעורבותו בהיבטים הכלכליים הבאים: (א) גישה לפאנל השליטה ויכולתו לבצע פעולות כספיות ולדעת מה כמות הלקוחות ומה דמי המנוי ששילמו; (ב) העובדה שעד שנת 2011 שולמה משכורתו של רן כהן על ידי הנאשם מהעוסק מורשה שלו; (ג) מודעות לקיומם של חשבונות בחו"ל; (ד) העובדה שהחל משנת 2011 קיבל הנאשם את משכורתו מחברת ETH80 שאליה הועברו כספי הסליקה באמצעות חברת Consulting Express, חברה שהיתה הלקוחה היחידה של ETH80.

353. ההגנה טענה מנגד, כי לא הובאו ראיות כנגד הנאשם לביצוע פעולה כלשהי מהשלב של קבלת הממירים ועד לתחנת הקצה של קבלת הרכוש האסור בדמות התמורה מהלקוחות. עוד טענה, כי היה על המאשימה להוכיח פעולות מתוחמות בזמן ובסכומים מסוימים וכי לא נטען כנגד הנאשם כי קיבל לכיסו כסף שמקורו בדמי המנויים, מה גם שלא הובאו ראיות לגבי היקף הפעילות וההכנסות מהאתר. עוד טען ב"כ הנאשם, כנגד הבקשה להרשיע את הנאשם בהלבנת הון מכוח הביצוע בצוותא והידיעה שיבוצעו גם פעולות של הלבנת הון וטען, כי תנאי להרשעת הנאשם הוא שתבצע עבירה במהלך ביצוע העבירה, שלגביה קשרו קשר, ולא שהנאשם יואשם בעבירה שהתרחשה לאחר שהסתיימה העבירה המשותפת.

(3) הלבנת ההון בענייננו – האמנם ביצוע בצוותא?

354. בפתח הדברים יובהר, כי כתב האישום אינו מפרט כלל מהי הפעולה המיוחסת לנאשם. בהינתן, ההגדרה הרחבה בה נוקט סעיף 1 לחוק, המגדיר "פעולה ברכוש", היה על המאשימה, לנסח את כתב האישום כך שעניין זה יהיה ידוע וברור לנאשם ויבטיח את יכולתו להתגונן כנדרש. ואולם, הדבר לא נעשה. על כן, אין לי אלא להניח כפי שעלה מהסיכומים כי מדובר בפעולה שעניינה "קבלה" או "פעולה בנקאית".

355. כפי שאראה להלן, כאשר מדובר במבצעים בצוותא, על המאשימה להוכיח את קיומו של היסוד הנפשי של מחשבה פלילית (מודעות לטיב ההתנהגות ולקיום הנסיבות) אצל כל אחד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מהשותפים בנפרד. מעבר למודעות לרכיבי העבירה עצמה, על המאשימה להוכיח כי המבצע בצוותא מודע לכך שהוא פועל כחלק מקבוצה וכי קיים קשר של תלות הדדית בינו לבין יתר המבצעים להגשמת התוכנית העבריינית (י' רבין, י' ואקי, **דיני עונשין**, כרך א (2014) פרק 18; (להלן – "**רבין וואקי**")). עוד כתבו **רבין וואקי** בספרם, כי הדרך המרכזית להוכחת המודעות בביצוע בצוותא היא הצבעה על קיומו של תכנון משותף והידברות בין השותפים. עצם החבירה יחד והחלטה המשותפת על חלוקת תפקידים (כגון מי מבצע את עבירת המקור ומי מטפל בכספים) "**מייצרות**" את המודעות הנדרשת אצל כל שותף לגבי חלקו ולגבי המזימה הכוללת (**רבין וואקי**, שם, ע' 598).

356. משהורשע הנאשם בעבירות המקור, הן מתחום המרמה והן מתחום הקניין הרוחני ובמסגרת ניהולו ותפעולו של האתר בצוותא עם אלי, אני קובעת, כי הוכחה מודעותו הפוזיטיבית לעבירות המקור. אולם, הקושי מתעורר לעניין מודעותו לפעולות שנעשו ב"רכוש האסור" ובפרט לקבלתו והיקפו.

357. ככלל, המודעות לכך שהכספים המתקבלים הם "רכוש אסור" יכולה להיגזר מנסיבות שונות, לרבות מעורבות בביצוע עבירת המקור והציפייה לפירותיה. אולם, בנסיבות דנן, בהינתן שהמחוקק החריג בסעיף 4 לחוק את "עצימת העיניים", על המאשימה להוכיח ידיעה קונקרטית של הנאשם, כי התקבלו כספים המהווים רכוש אסור, ונראה שלא די ב"**סיכון קונקרטי ומודע לאפשרות התרחשותה של עבירת הלבנת הון**", כטענת המאשימה.

358. יתרה מזאת, כאשר בסעיף 4 לחוק, העבירה מותנית בקיומו של "רכוש אסור", בהתאם לתוספת השנייה לחוק, קרי: רכוש אסור העומד בהגדרה נוקשה של היקפים גבוהים של חצי מיליון ₪ מדי שלושה חודשים, אין די, לשיטתי, בהוכחות מודעות לקבלת אי-אלו דמי מנוי ועל המאשימה להוכיח גם מודעות לכך שדמי המנוי מגיעים לכדי היקפים של חצי מיליון ₪ כנדרש בתוספת השנייה.

ואמנם, גם מעיון בסיכומי המאשימה עולה, כי לא ניתן להסתפק במודעות לקיומו של הרכוש האסור וביצוע פעולה בו, אלא גם נדרשת הוכחת מודעות להיקף העבירה. וכך כותבת המאשימה בסיכומיה [כל ההדגשות שלי – מ.ה.] - "**מתוקף כך, הנאשם היה מודע (בפועל) לכך שהכסף ששילמו מנויי האתר המפר הוא רכוש אסור העולה בהיקפיו על הסכום הנדרש בתוספת השנייה לחוק**" (פסקה 367(ב)) וכן - "**מודעותו של הנאשם לקיומו של הרכוש האסור ולהיקפי העבירה נלמדת הן ...**" (פסקה 368) וגם - "**אפשרות לראות בפאנל השליטה את כמות הלוקוחות ואת דמי המנוי ששילמו, משמעותה היא כי היתה לו מודעות לקיומם של כספים אלו ולהיקף התקבולים ...**" (פסקה 368(א)).

דברים אלה מבטאים את עמדת המאשימה ומתיישבים, להבנתי, עם השקפה הגורסת כי היקף העבירה הוא בגדר רכיב שיש להוכיח בהקשרו את מודעות הנאשם וזאת מעבר להוכחתו במישור העובדתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

359. רבין וואקי בספרם כותבים כך – "היסוד הנפשי של המבצעים בצוותא הינו היסוד הנפשי של העבירה, אשר – ברגיל – יש להוכיחו לגבי כל עושה בנפרד בהתאם לעקרונות הרגילים ... נוסף לכך, יש להוכיח גם מודעות של השותפים לעצם הביצוע בצוותא, מהטעם שבעבירה הדורשת מחשבה פלילית יש להוכיח מודעות לכל רכיביו של היסוד העובדתי באשר הם (רבין וואקי, כרך א, ע' 598 וההפניות שם).

360. כפי שיפורט להלן, לא עלה בידי המאשימה, להוכיח מודעות פוזיטיבית של הנאשם לפעולות הקונקרטיות שבוצעו בקבלת וסליקת הכספים ואף לא להוכיח את מודעותו הפוזיטיבית של הנאשם להיקפי העבירה.

361. כעולה מהראיות, כל ההתנהלות הכספית של mytvil, לרבות הפעילות הנוגעת לסליקה של תקבולי האתר ופעילותן של החברות onlinecost ו- Miadro (להלן – "חברות הסליקה") והטיפול בחשבונות הבנקים שהיו קשורים אליהן, היתה מרוכזת באופן בלעדי אצל אלי, תוך שהוא מסתייע בגורמים שונים, שהנאשם אינו נמנה עליהם.

362. עד התביעה המרכזי בכל הקשור בהיבט הכספי של האתר היה פלטשר. עובר לעדותו, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בעד שאינו רלוונטי לגבי הנאשם וכי הוא הובא לצורך הוכחת עובדות הנוגעות לאלי. עוד טען, שאין ביכולתה של ההגנה לחקור אותו, שכן אין בפיו דבר הנוגע לנאשם. מאחר וב"כ הצדדים היו חלוקים בדבר הרלוונטיות של העד, קבעתי כי הכרעה בהתנגדות ההגנה לעדותו מחייבת בירור עובדתי. לפיכך, התרתי את עדותו, תוך שקבעתי, כי ככל שהדבר יידרש בהמשך, תינתן לעניין זה התייחסות במסגרת הכרעת-הדין.

הגם שההגנה לא חזרה בסיכומיה על טענתה בעניין פלטשר, אני מוצאת לציין, כי עדותו התבררה כרלוונטית לצורך הוכחת היקפי העבירה אשר יוחסו לנאשם, כמו גם להוכחת הפעילות הכספית של האתר ודרך ניהולה (ר' פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 214 – 215, ריכוזי סליקה של חברת onlinecost לשנים 2009 – 2015 - ת/132 ו- ת/133 וריכוזי סליקה של חברת miadro - ת/136). בנוסף, כפי שהובהר לעיל בין הצדדים הוסכם, חלף עדותו של אלי דוידסון כי "בעקבות חקירותיו של ויליאם פלצ'ר (הראשונה שבהן מתאריך 9.10.15) צוות החקירה הצליח לכמת את היקף הפעילות של האתר מבחינת לקוחות וסליקות". נראה שבהסכמה זו יש גם משום ויתור על טענת ההגנה כי לא הוכח היקף הפעילות הכספית.

אציין בהמשך לכך, כי מזכר של אורן אשורי - ת/156 שהוגש בהסכמה, מפרט את היקפי הסליקה השנתיים של mytvil, בתקופה הרלוונטית בחברת onlincost ובחברת miadro ומלמד על תקבולים בסכומים של מיליוני דולרים ויורו. בנוסף מצביע ת/156 על כך, שסך סכומי הסליקה של כל שלושה חודשים החל מינואר 2010 ועד ליום מעצרו של הנאשם עולים על 500,000 ₪ (ר' סיכומי המאשימה, פסקה 365). ואולם, מודעות הנאשם לא הוכחה בהקשר זה.

363. כבר עתה יאמר, כי עדותו של פלטשר, היתה עניינית ועקבית וניכר, כי מדובר בעד מנוסה, מיומן ומקצועי עד מאד בתחומו. מדובר בעד ניטראלי ורציני, שמסר את כל הידוע לו בכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הקשור בפעילותו הכספית של האתר, כבעליה של חברת IMG, קרי החברה שביצעה את הסליקה עבור האתר במהלך שנות פעילותו. התרשמתי, כי מדובר בעד מהימן, אשר הפגין אורח רוח וסבלנות במהלך עדותו וזאת על אף שחקירתו היתה ארוכה והוא התקשה, לעיתים עם השפה.

364. מעדותו של פלטשר עולה, כי כל ההתנהלות בתחום הסליקה מול חברת IMG, קרי החברה שבעלותו נעשתה מול אלי (ר' חקירתו הראשית של פלטשר, פרוטוקול מיום 15.5.23 וכן דיסק ת/130 הכולל מאות מיילים והתכתבויות בין פלטשר לאלו). עוד עולה מעדותו, כי הבעלים של חברת onlinecost.inc שמקום מושבה בפנמה ובאמצעותה בוצעה הסליקה היה אלי וכי הוא גם היה הגורם שמילא את כל הטפסים הנדרשים לצורך התקשרות עם חברת IMG ואף העביר את כל המסמכים הרלוונטיים לשם כך. עוד העיד, כי אלי הגדיר את היקפי הסליקה הצפויים ואת סוגי הכרטיסים שייסלקו וכי בהתאם למסמכי חברת onlinecost.inc, אלי היה הבעלים של החברה ומיופה כוח לפעול מטעמה (פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 206; אסופת המסמכים ת/125). בנוסף מסר, כי העמלות לחברת IMG בגין שירות הסליקה היו משולמות מכרטיס אשראי של אלי (פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 211, ש' 13 – 14; ר' מסמך של אלי המאשר את התשלום - ת/126, ע' 15).

עוד העיד פלטשר, כי במקביל לחברת onlinecost.inc שהיא חברה בינלאומית, פעלה גם חברת onlinecost.ltd שהיא חברה בריטית שהוקמה לצורך ביצוע סליקה באירופה (פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 207, ש' 19 – 25). בהקשר זה גם ראוי להפנות להתכתבויות בת/131 בין פלטשר לאלי אודות הקמת onlinecost.ltd; התכתבויות שמהן גם עלה כי מי שעסק בהטמעת מערכת הסליקה של חברת IMG בחברת onlinecost.ltd היה פטריק (ראה ת/130 ובפרט מיילים מתאריכים 30.1.09, 2.2.09, 4.2.09, 9.2.09). ועוד יצוין, כי הדירקטורים הרשומים של חברת onlinecost.ltd היו אלי עמר ווירג'יליה מרטינו רודריגז ומזכירת החברה היתה ניציה רודריגז פרז (ר' מזכר של אלי דוידסון ת/315 וזכ"ד של ניר גאון ת/182).

בעדותו גם מסר פלטשר, כי בשלב כלשהו הועברה פעילות הסליקה לחברת Miadro.inc וזאת כעולה ממייל שנשלח אליו מאלי ושכלל ייפוי כוח עבור זנג זאופי (פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 215, ש' 21 – 22 וגם ע' 216, ש' 1 – 5; ר' המייל וייפוי הכוח - ת/134) המוכר לנו גם כפטריק (לעיל פסקה 109; ר' גם ת/135 ממנו עולה כי כתובת המייל של זנג זאופי כללה את השם patrickzeng).

ויצוין בנקודה זו, כי במקביל לחברת Miadro.inc הפנמית, גם החלה לפעול חברת Miadro.ltd הבריטית (מזכר של אלי דוידסון - ת/316) וכי החברה שהיתה הבעלים של חשבון הבנק של חברת Miadro.ltd היתה חברת Consulting Express Miadro (עדות פלטשר, פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 216, ש' 27 – 30; ר' לעניין הבעלות בחשבון הבנק ת/135, ע' 2) אשר בהתאם למזכר של אלי דוידסון ת/315 - וורג'יליה מרטינו רודריגז וניציה רודריגז פרז, המוכרות לנו מחברת onlinecost, היו בעלות תפקיד גם בחברה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

365. מעדותו הארוכה של פלטשר עלה בבירור, כי הנאשם לא היה מעורב בפעילות הכספית של האתר, לרבות לא בפעילות הסליקה באמצעות חברות הסליקה. בניגוד למעורבות המובהקת, למשל, של פטריק בתחום הכספי לצד אלי ואף של רן כהן לעיתים (ר' התכתבות בסקייפ בין אלי לרן כהן בת/151, מס"ד 295 לעניין תקרת הסליקה החודשית) לא ניתן היה להצביע על טביעת אצבע של הנאשם בתחום זה במהלך כל תקופת הפעילות, המשתרעת על פני מספר שנים. בדומה, גם מעדותו של רן כהן ומחומר הראיות עלתה מעורבות של פטריק, כמו גם של גורמים אחרים כגון ליז גרסיה. בהתאם, גם מסיכומי המאשימה (פסקה 412 ואילך) עולה, כי כל הפעולות הכספיות בוצעו באמצעות אלי ובסיועם של אחרים, כגון ליז גרסיה וורגייליה רודריגו, פטריק ועוד, אך לא באמצעות הנאשם.

366. ב"כ הנאשם ניסה בחקירתו הנגדית להטיל ספק אשר לזהותו של "אלי עמר" שעומו היה פלטשר בקשר, אך ללא הצלחה (פרוטוקול מיום 18.7.23, ע' 237 – 239 וגם ע' 243 – 244). ראשית, הגם שפלטשר אישר בעדותו, כי לא יכול היה היום לזהות את קולו של אלי ואף לא פגש אותו מעולם (שם, בהתאמה, ע' 238, ש' 6 וע' 244, ש' 5), התרשמתי מעדותו, כי נעשו על ידו כל הבדיקות הנדרשות, הנעשות על ידו בשגרה, לצורך ההתקשרות עם חברת IMG וזאת באמצעות מסמכים שנשלחו אליו. עוד עולה מעדותו, כי חברת IMG עובדת לאורך כל השנים עם חברות אינטרנטיות וכי הוא אינו נוהג לפגוש 90% מלקוחותיו שכן כל ההתנהלות נעשית online (שם, ע' 243, ש' 27 – 28). לכן, התרשמתי שלא התעורר אצלו בשום שלב ספק אודות זהותו של האדם הפועל מולו ושמו אלי עמר. שנית, עדותו של פלטשר, לרבות מסמכים שהוגשו באמצעותו ומאות מיילים (ת/130) משתלבים היטב במארג הראייתי שהוצג בפניי, לרבות בהקשרם של מעורבים מסוימים ששמעתי אודותיהם גם מרן כהן. שלישיית ובכך העיקר - שורה של ראיות עליהן עמדה המאשימה בסיכומיה (פסקאות 405 – 411) ושההגנה לא חלקה עליהן ולא טענה בהקשרן דבר במהלך המשפט או בסיכומים – מובילים למסקנה כי אלי עמר הוא הגורם שפעל מול פלטשר וכי מדובר באלי עמר, אחיו של הנאשם.

367. זאת ועוד, מחומר הראיות גם עולה, שאלי היה הבעלים של חברת ETH80 – החברה שאליה הוזרמו כספי הסליקה באמצעות חברת Consulting Express, שהיתה רשומה בפנמה והעבירה בשנים 2011 – 2015, למעלה מ- 8 מיליון ₪ ל- ETH80 תמורת 18 חשבוניות (ת/256, קלסר מא, מסמך 761 (חשבוניות 1 – 14), מסמך 764 (חשבונית 19), מסמך 765 (חשבוניות 17 – 18), מסמך 766 (חשבונית 16)). בהקשר זה, יש גם להפנות להודעתו של רו"ח יוסי אביטן ת/254, שהוגשה בהסכמה ושממנה עולה, כי ההכנסות של חברת ETH80 היו מורכבות מ"חשבונית אחת שיוצאת בכל חודש" מחברה מפנמה שהיתה מעבירה את הכסף ל- ETH80 (ת/254, ע' 3, ש' 101 – 106). כמו כן ואשר לקשר בין ETH80 וחברת onlinecost.ltd, הדומיין Israel Serve וחברת IMG, ר' המסמכים המצורפים למזכר ת/262 שהוגשו באמצעות העד דימה לוינשטיין (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 475; ר' גם עדות פלטשר לעניין הדומיין Israel Serve, פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 210, ש' 1).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

368. צא ולמד: נכונה אני להניח, כי התכלית העומדת מאחורי הקמת האתר והפעלתו היתה כספית ומטרת הפעילות, היתה להשיא רווחים למעורבים. עובדה זו נלמדת מעצם העובדה שצפייה בשידורי האתר היתה כרוכה בהתקשרות עם האתר ותשלום דמי מנוי. זאת ועוד, ידיעת הנאשם, כי הצפייה בתכני האתר כרוכה בתשלום דמי מנוי נלמדת מתוקף תפקידו ומעמדו ב-mytil כמו גם מעבודתו בשירות הלקוחות. בנוסף, ואשר לדרישת התשלום ואופן התשלום - זו הוכחה בעדותם של רן כהן, מוטי אמיתי, ועדים נוספים כגון יהונתן רוזליו, ליאור אמויאל ועמיר כהן, כמו גם בתיעודי האתר מתקופות שונות, המלמדים כי עבור מנוי חודשי שולם סכום של \$29.99 וכי עבור מנוי לשלושה חודשים שולם סכום של \$82.99 (לעיל פסקה 129), כאשר התשלומים בוצעו באמצעות paypal, כרטיס אשראי נטען של הדואר וכרטיס אשראי.

בהינתן ידיעת הנאשם, כי צפייה באתר כרוכה בתשלום, הרי שהוכחה מודעותו לאפשרות שמשולמים כספים בהיקפים מסוימים בגין צפייה בתכני האתר ואף הוכחה מודעותו לאפשרות שכספים אלה מתקבלים ונסלקים, מבלי לדעת אצל מי, איפה ומתי. דא-עקא, נותר ספק אשר למודעותו הקונקרטית לפעולה של קבלת הכספים, ובוודאי שנותר ספק אשר לסכומם, כדרישת סעיף 4 לחוק.

369. מבחינה זו ניתן לומר, כי הוכחה מודעות הנאשם לאפשרות התרחשותה של עבירת הלבנת הון, אך לא הוכחה ידיעתו, כי מתרחשת עבירה של הלבנת הון. בהתאם, ניתן לומר, כי הוכחה מודעותו, נוכח תהליכי הסליקה של כרטיסי אשראי, לאפשרות שיתקבלו "בצד השני" כספים בהיקפים כלשהם (הרכוש האסור), אך לא הוכחה ידיעתו, כי כספים אלה אכן מתקבלים ולבטח לא הוכחה מודעתו להיקפם בכל נקודת זמן.

370. המאשימה ביקשה לבסס את מודעות הנאשם גם על מעורבותו בהיבטים כלכליים שפורטו קודם (לעיל פסקה 352). היבטים אלה יידונו עתה, תוך שמובהר, כי אני סבורה שאף בהם אין כדי לסייע לביסוס מודעותו (בפועל) של הנאשם להעברות הכספים הקונקרטיים או להיקפים של ההעברות.

371. גישה לפאנל השליטה - לעניין זה טענה המאשימה כי הגישה לפאנל השליטה אפשרה לנאשם לבצע פעולות כספיות בכספי האתר, כגון ביצוע החזרים כספיים ללקוחות וטיפול בבעיות סליקה והכל באמצעות מערכת הסליקה של חברת IMG. עוד טענה, כי הואיל והנאשם יכול היה לראות בפאנל השליטה את כמות הלקוחות ודמי המנוי ששילם כל אחד, הוכחה מודעותו לקיומם של כספים שהתקבלו ולהיקף התקבולים מפעילות האתר. בהקשר זה גם טענה, כי היכולת לבצע פעולות בכספים מעידה על שליטה מסוימת ברכוש האסור.

372. רן כהן העיד בהקשרו של פאנל השליטה של האתר, כי מדובר ב"פאנל שאתה יכול לראות את המנויים ולאתר אותם לפי השם שלהם, לפי הפרטים שלהם, לפי email שלהם, לפי משתמש ... ולראות מה יש להם איזה מנוי? איזה כמה זה עלה להם? כמה כמות משתמשים, זהו" (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 301, ש' 31). בנוסף ציין, כי היה ניתן לראות בפאנל השליטה את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מספר המנויים באתר (שם, ע' 316, ש' 25 וגם פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 422, ש' 27 - 33). בהתאם אף סיפר, כי מספר הלקוחות עלה עם השנים וכי נכון למועד עזיבתו את החברה בשנת 2012, עמד מספר המנויים על כ- 5,000 (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 335, ש' 23). עוד העיד רן כהן, כי ניתן היה לתת מענה למנויים בהקשרן של פניות כספיות כגון בקשה להחזר כסף, ביטול מינוי וקבלת זיכוי וזאת באמצעות מערכת הסליקה של חברת IMG (שם, ע' 333, ש' 16 - 19). לעניין הסמכות לבצע פעולות מסוג זה הסביר, כי "היה סיבות שכבר מפורטות מראש, היה אפשר להחזיר ללקוחות אם זה היה עכשיו פיצוי על משהו מסוים, על תקלה או על זה, אז היינו יכולים להחליט לבד" (שם, ע' 283, ש' 3 - 5).

אשר לאופן ביצוע החזר כספי העיד כי "נכנסים למערכת של הסליקה im global ומחזירים את הסכום שם, היה אפשרות שם להחזיר את הכסף, לעשות החזר ... כל התומכים יכולים ... כל מי שתומך ב - chat יכול, זאת אומרת, אני, חיים, מאיר, אלי, כי זה חלק מהמענה שצריך לתת ללקוחות" (שם, ע' 333, ש' 18 - 24). בהתאם, גם מעדות פלטשר עלה, כי ככל שלקוח ביקש לבצע charge back קרי החזר כספי (להבדיל מביטול עסקה), ניתן היה לבצע החזר (פרוטוקול מיום 15.5.23, ע' 210, ש' 20 - 24).

373. לצד האמור, מעדותו של רן כהן עלה בבירור, כי עבודתו בשירות הלקוחות נועדה לצורך מתן תמיכה טכנית ללקוחות וכי 90% מהפניות שדרשו מענה, נגעו למצבים של צפייה משובשת או קטועה. בנוסף סיפר, כי טיפל בבעיות של התקנה ובעיות של מהירות באינטרנט (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 254, ע 4 - 6).

התרשמתי מעדותו של רן כהן, כי העיסוק בעניינים כספיים שנגעו, בעיקרם, לביצוע החזרים ללקוחות היה מצומצם ביותר ונעשה בצורה נקודתית, אגב השירות הטכני שניתן למנויי האתר. ולמען הסר ספק יובהר, כי רן כהן לא העיד באופן פוזיטיבי על מקרים שבהם הנאשם ביצע שירותים של החזרת כספים ללקוחות.

374. בהסתמך על עדותו של רן כהן אני קובעת, כי לנאשם היתה גישה לפאנל השליטה של האתר ועל כן היתה לו אפשרות (תיאורטית) לדעת, בכל נקודת זמן, מהו מספר מנויי האתר. עוד אני מוצאת, כי מכוח הגישה לפאנל השליטה היתה לנאשם אפשרות לבצע, אגב מתן שירות טכני, גם פעולות כספיות וזאת בדומה לפעולות שבוצעו על ידי רן כהן ואחרים במסגרת שירות הלקוחות (ר' לעניין זה גם שיחה 1296 מיום 7.10.14 מעמדה 122091 ממנה עולה כי הנאשם טיפל בבקשה להחזר כספי). ולבסוף אני גם קובעת, כי הוכח בפניי שהנאשם ידע מכוח תפקידו ומעורבותו באתר מהו המחיר שנדרשים מנויי האתר לשלם עבור צפייה בתכניו.

375. אולם ופה הקושי - הגם שהוכח, כי מתוקף גישתו לפאנל השליטה, היתה לנאשם אפשרות לבצע פעולות כספיות נקודתיות במסגרת שירות הלקוחות, לא הוכח פוזיטיבית, כי הוא ביצע פעולות כספיות, שעולות על הטיפול המוגבל והקונקרטי אגב מתן שירות ללקוחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

376. יתרה מזאת, לטענת המאשימה, היתה לנאשם "אפשרות לראות בפאנל השליטה את כמות הלקוחות ואת דמי המנוי ששילמו".

ראשית, על אף שהוכח, כי הנאשם יכול היה לדעת מהו מספר המנויים באתר בכל נקודת זמן, לא הוכח פוזיטיבית, שאכן בדק וידע מה מספר המנויים;

שנית, אף אם הייתי נכונה להניח, שהנאשם בדק וידע בכל נקודת זמן מה מספר מנויי האתר ויכול היה לעשות חישוב מתמטי פשוט של מכפלת המנויים בעלות המנוי (כפי שטוענת המאשימה) – לא הוכח כי אכן עשה חישוב שכזה וחישב בפועל את היקפי העבירה וראה כי הם מגיעים לכדי חצי מיליון ₪ בשלושה חודשים. יצוין, לעניין עלות המנוי, כי בכתב האישום נטען שהתעריף של המנוי "השתנה על פי היקף החבילה ומשך המנוי" (סעיף 12) כך שאין מדובר בהכרח בסכום קבוע. כמו כן ואשר לנתונים בדבר מספר המנויים של האתר - הנתונים היחידים שהובאו בעניין זה נלמדים מעדותו של רן כהן שסיפר, כי בשנת 2009 מספר המנויים עמד כ- 1,700 וכי מספר זה הלך וגדל מדי שנה ב- 1,000 לערך ובאופן שבמועד עזיבתו בתחילת 2012 היו כ- 5,000 לקוחות (שם, ע' 335, ש' 29). עם זאת, מחקירתו הנגדית של רן כהן עולה, כי הוא לא זכר את מספר המנויים, נכון למועד עזיבתו, וכי נקב בו לאור כמות כתובות המייל שלקח מהאתר, הכוללות גם כתובות מייל של מנויים לא פעילים (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 423, ש' 6 – 21). עוד עולה מעדותו, כי אמירתו שמספר המנויים גדל "כל שנה בערך באלף" היא סברה בלבד (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 335, ש' 21). למעשה, למעט דבריו של רן כהן בעניין זה, לא עולה מחומר הראיות דבר לעניין מספר המנויים המדויק של האתר בנקודות זמן מסוימות. לכן, גם אם אניח, כנקודת מוצא, שהיתה צמיחה עקבית במספר המנויים, כפי שהעיד רן כהן, ובהתאם גם היו ההכנסות גבוהות כנדרש בתוספת השנייה, מדובר באפשרות הגיונית, אך לא מתחייבת ויש בכך כדי להשליך על סוגיית המודעות הפוזיטיבית של הנאשם, בכל הקשור בהיקפי ההכנסות של האתר.

שלישית ובכך העיקר - לא הוצגו בפניי תמונות מסך של פאנל השליטה והנתונים המופיעים בו, ואף עדותו של רן כהן סיפקה מידע חלקי ביותר על הנתונים המוצגים בפאנל השליטה. לכן, לא הוכח בפניי שנתונים בדבר תזרימי כספים ופעולות כניסה ויציאה של כל הכנסות האתר משתקפים בפאנל השליטה וכי הוא מאפשר נגישות מלאה למידע זה, באופן שהמידע היה נגיש ובפני הנאשם.

377. הנה כי כן, האפשרות לבצע בפאנל השליטה פעולות כספיות מוגדרות ומוגבלות, המתמצות בעיקרן בביצוע החזרים כספיים למנויי האתר, ונעשות אגב מתן מענה טכני בלבד (ככל מוקדן בשירות לקוחות), אינה מלמדת, להבנתי, על מודעות (ממשית) לתקבולים הנסלקים בחברות הסליקה או להיקפם ולבטח, שאין לה דבר עם שליטה ברכוש האסור, כטענת המאשימה.

378. תשלום משכורתו של רן כהן – כאמור, המאשימה ביקשה לבסס את מודעות הנאשם לרכוש האסור ולהיקפי העבירה גם בכך שהמשכורת של רן כהן שולמה עד שנת 2011 על ידי הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מהעוסק מורשה שלו. בהקשר זה הפנתה לעדותו של רן כהן ולמסמכים שנתפסו במשרדו של אביטן והוגשו בהסכמה (ת/259).

379. מעדותו של רן כהן עלה כי הוא החל לעבוד אצל אלי בשנת 2008 וסיים בשנת 2012 (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 255). עוד מסר, שמשכורתו שולמה במזומן ועל ידי אלי (שם, ע' 258). לדבריו, בשנים הראשונות לא היה בכלל תלוש משכורת "עד שמאיר בשלב מסוים פתח עסק מסוים כדי להכניס משכורות יותר עד שאלי עשה פתח חברה בפני עצמו וסידר שהמשכורות יהיו מתוך החברה הזאת" (שם, ע' 258). רן כהן הבהיר, כי הן בחברה שאלי פתח והן בחברה של הנאשם שולמה לו משכורת וניתן לו תלוש שכר (שם, ע' 258, ש' 15 - 21). עם זאת, מנשאל אודות העוסק מורשה של הנאשם, עמד על כך "שזה עדיין היתה העברה מאלי" לחשבון הבנק של אימו (שם, ע' 259, ש' 5 - 31) והדגיש שמדובר בתשלום מאלי שכן הוא היה, לדבריו "מקור הכסף" על אף שזה היה מהעוסק מורשה של הנאשם (שם, ע' 260, ש' 16 - 18). בנוסף, בחקירתו הנגדית מסר כי מדובר בתקופה של מספר חודשים בלבד ומי שנתן לו את התלוש היה אלי. (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 421, ש' 11 - 19).

מחד גיסא, משכורתו של רן כהן שולמה, בתקופה מסוימת, מהעוסק מורשה של הנאשם בעוד שעבודתו היתה באתר אצל אלי. מאידך גיסא, גם אם נתן הנאשם את ידו לתשלום משכורת באמצעות חשבון העוסק מורשה שלו, דבר שאינו תקין, אין בכך כדי ללמד על מודעותו לפעולות הקונקרטיות של קבלת הכספים שמקורם בדמי מנויי ובוודאי שלא להיקפים של פעולות אלה.

380. מודעות הנאשם לחשבונות בחו"ל - בהקשר זה טענה, כי הנאשם חתם כאיש קשר ומורשה חתימה בשם חברת onlinecost, על מסמך הזמנת שירות מבזק בינלאומי (ת/4). בנוסף, הפנתה לשיחה 1122 מיום 2.10.14 מעמדה 122091 בין הנאשם לאלי ולהתכתבות ווטסאפ של הנאשם עם אלי מיום 23.11.15 (ר' ת/199, ע' 289 - 303) ממנה עולה, כי הנאשם ניסה למשוך \$ 1,000 מבנק לאומי בנהריה ללא הצלחה ומעדכן את אלי "משכתי עד עכשיו 33 אלף". עוד טענה המאשימה בסיכומיה (פסקה 387(ב)), כי מההתכתבות האמורה עולה, כי הנאשם מעורב בהזמנת כרטיסי אשראי מחשבונות בחו"ל וכי הדבר מלמד על מודעות לקיומם של חשבונות זרים אשר הוא ואלי עושים בהם כבשלהם. לבסוף טענה, כי מודעות הנאשם לכרטיסי אשראי זרים גם נלמדת מהשימוש בכרטיס האשראי 6082 שהוא כרטיס אשראי מפנמה (ת/242) אשר שימש לצורך הזמנת ממירים על שם ארד סגל, תמיר סגל, דימה פולסקי ויעקב הנטר וכן מהשימוש בכרטיס 4590619105366509 שהוא כרטיס אשראי ממלטה (ת/241) ושימש לצורך הזמנת ממירים על שם ארד סגל.

381. לגבי מסמך הזמנת שירות מבזק בינלאומי ת/4 - בניגוד לעמדת המאשימה, אני סבורה שלא הוכח שהנאשם חתם כמורשה חתימה ואיש קשר של חברת onliecost על מסמך הזמנת שירות מחברת בזק בינלאומי ת/4. מעיון במסמך (על אף היותו מטושטש ובלתי קריא) עולה, כי אלי הוא שחתום על ההזמנה של שירות מבזק בינלאומי עבור חברת onlinecost. פרטיו של אלי מופיעים מספר פעמים, הן כמזמין השירות והן כלקוח והגורם המשלם. לעומת זאת, שמו של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

הנאשם מצוין על גבי מסמך זה כ"איש קשר" בלבד לעניין ההתקנה. מעבר לכך שמדובר במסמך שעניינו מינורי ושולי ביותר, לא הוכח, כי הנאשם הוא שחתם על המסמך ולכן לא מן הנמנע, כי אלי מילא את הפרטים במסמך ורשם את שמו של הנאשם, דבר המעורר קושי גם לעניין אמיתות תוכנו.

מכל מקום, אין במסמך כדי ללמד דבר על מודעות הנאשם לפעולות הקונקרטיות של קבלת הכספים שמקורם בדמי מנויי ובוודאי שלא להיקפים של פעולות אלה.

382. לגבי שיחה 1122 מיום 2.10.14 מעמדה 122091 בין הנאשם לאלי - בשונה מעמדת המאשימה, אני סבורה, כי שיחה 1122 מלמדת דווקא על חוסר מודעות מצד הנאשם למתרחש בהקשרים הכספיים, לרבות לפעולות המתבצעות והיקפן. זאת ועוד, פרשנותה של המאשימה את האמור בשיחה, כמפורט בסיכומיה (פסקה 387) אינה מתיישבת כלל עם האמור בשיחה. כך למשל, הנאשם אינו נשלח להעביר כספים לאלי ולא ניתן להסיק מהשיחה כי הנאשם מודע להתחשבויות בין הנאשם לפטריק. וכך השיחה -

"מאיר: עשית משהו אצלך והכנסת אותי למינוס בבנק ... גם ירד לי מאה דולר ועוד מאה ארבעים ושש דולר אה .. קנס.

אלי: מה זאת אומרת?

מאיר: כל יום עכשיו זה יעלה, אה .. עכשיו באדום. הוא מראה לי אוברדראפט עכשיו. עכשיו אני במינוס מאה חמישים דולר במקום מאה ...

אלי: ... אה, אין לי, אז תגייד לי לפטריק שישלח לי לזה לפייפאל ותרשום שמה ... הבנת? הוא יודע.

מאיר: הוא יודע את הפייפאל שלך?

אלי: כן. כן.

מאיר: ואיך אתה יכול לשלוח לחשבון?

אלי: ואז יש לך שמה אה .. לעשות אה ...

מאיר: טוב, אתה תעשה את זה, למה אין לי מושג.

אלי: בבנק. טוב, תגייד לו שישלח לי ושירשום שמה אה ... זה."

בשיחה זו הנאשם מביע תרעומת כלפי אלי על כך שנגזלו מחשבונו סכומים מינוריים ביותר ועל כך שהוא במינוס של \$150. בקשתו מאלי שידאג לסדר את הדברים "למה אין לי מושג" מצביעה על כך שהוא אינו קשור כלל להיבטים הכספיים ואינו יודע דבר. בנוסף, אמירה כזו, המלמדת כי הנאשם מוטרד ממצבו הכלכלי, מתיישבת, דווקא, עם העדר מודעות לתקבולים בהיקפים גדולים.

בדומה, בשיחה 1 מעמדה 122091 מיום 20.8.14 משוחח הנאשם עם אישה אודות נסיעה לקרית מוצקין ושהיא מציעה לו לשכור רכב למספר ימים הוא משיב לה כך - "מה הם רוצים ...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

מאתיים שלושים ושמונה שקל ביום, מה זה כמו שאני עובד, את עבדת אתמול עשר שעות בשביל הכסף הזה ... הם יק...יקרים...". להבנתי, גם שיחה זו, שהוגשה כראיה מטעם המאשימה, מלמדת על כך שהנאשם מוטרד ממצבו הכלכלי ומתיישבת, דווקא, עם האפשרות שאין לו כל מושג לגבי הסכומים המתקבלים באתר.

בדומה, גם שיחה 1139 מעמדה 122091 מיום 5.10.14, מלמדת על חוסר מעורבות מובהק של הנאשם בהיבטים הכספיים. כעולה מהשיחה, הנאשם מעדכן את אלי בדבר משלוח של UPS מגרמניה ומבקש כי ישלם עבורו - "הגיע לך פה משלוח של יו.פי.אס מגרמניה. צריך לשלם חמש מאות ושמונים ואחד שקל ... אז זה, על החברה שלך, אתה צריך לתת לו באשראי. אתה יכול לתת לו תאשראי?" מעבר לכך שעולה מהשיחה, כי הנאשם אינו מחזיק כרטיס אשראי של חברת ETH80, שהיא החברה שאליה הוזרמו כספי הסליקה, הדעת נותנת שלו היה הנאשם מעורב בעניינים הכספיים, לא היה פונה לאלי לצורך תשלום עבור משלוח שעלותו כמה מאות שקלים ולכן דבריו מצביעים, דווקא, על כך שאין לו שום נגיעה בהיבטים הכספיים.

383. לגבי השימוש בכרטיסי אשראי זרים בהזמנת הממירים - בהתאם לסעיפים 16 - 17 לכתב האישום, הרכוש האסור הוא הכנסות האתר מדמי מנוי ולכן בהקשרו של רכוש זה נדרש להוכיח את מודעות הנאשם. מהותם של הכספים המצויים בחשבונות הקשורים לכרטיסי האשראי, אף אם שילמו הנאשם ואלי באמצעותם עבור הזמנת הממירים, לא הובהרה כלל במהלך שמיעת הראיות. על כן, אין בכך כדי. מה גם, שמשחה 1139 עולה, כאמור, כי הנאשם לא החזיק ברשותו כלל כרטיס אשראי של חברת ETH80, הגם שמדובר בכרטיס אשראי של החברה שימש את אלי לתשלומים בהקשרו של האתר.

384. ולבסוף, לא הוכח בפניי כי לנאשם היתה גישה לחשבונות בנק. כאשר רן כהן העיד אודות מעורבותה של ליז גרסיה, הוא אמר כי היא היתה פותחת לאלי חשבונות בנק על שמה בפנמה ומנהלת אותם עבורו. עוד מסר כי "לאלי היו כרטיסי אשראי וגישה לחשבון" (פרוטוקול מיום 6.12.23, חקירה נגדית, ע' 413, ש' 33). עם זאת, לא נשמע בהקשר זה דבר לעניין הנאשם.

ויודגש, רן כהן קשר את הנאשם לדירות השידור ולנוכחות בהן, למרות שהתרשמתי כי לא ידע למסור פרטים רבים אודות עניין זה (ר' לעיל פסקה 159). כך, גם ניסה לקשר את הנאשם לנושא של בניית האתר באומרו, כי ייתכן שהיו גם "נגיעות" שלו, למרות שניכר כי הדבר לא היה ידוע לו בוודאות (ר' לעיל פסקה 110). לעומת זאת, רן כהן לא קישר את הנאשם, ולו ברמה מינורית, לחשבונות הבנק בחו"ל ואו לכרטיסי האשראי של חשבונות אלה ואף לא מסר, כפי, שמסר, בהקשרם של דברים אחרים, כי ייתכן שגם לנאשם היתה גישה.

385. לסיכום, לטענת המאשימה, הנאשם היה מודע לאפשרות התרחשותה של עבירת הלבנת הון, כמו גם להיקפי העבירה, וזאת בתוקף מעמדו כמבצע בצוותא של עבירות המקור ונוכח מודעותו לפרטים שבפאנל השליטה ולחשבונות הזרים ואף היה בעל שליטה מסוימת בכספים בחו"ל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

386. דא-עקא, מחומר הראיות עולה, כי מעורבותו הכלכלית של הנאשם מתמצית בדברים הבאים: ביצוע פעולות מוגדרות ומתוחמות של ביצוע החזרים ללקוחות אגב מתן תמיכה טכנית; ציון שמו כאיש קשר על מסמך אחד הקשור לחברת onlinecost ואף זאת לצרכי התקנה של שירות מבזק בינלאומי, דהיינו בעניין שולי ביותר, כאשר שמו של אלי הוא זה המופיע על המסמך לאורכו ולרוחבו; ותשלום משכורתו של רן כהן באופן פורמלי בלבד ולתקופה קצרה, כאשר לא הוכח קשר בין ההכנסות מהאתר לבין הכספים ששולמו לרן כהן.

בנוסף אציין, כי גם עשרות השיחות בין הנאשם ואלי אשר הוגשו במסגרת האזנות הסתר אינן מצביעות על תכנון כספי משותף ואף אינן כוללות הידברות ואו העברת מידע ביניהם אשר לכספים המתקבלים ואו תשלומים בהם נדרש האתר לשאת, למעט השיחות שהובאו לעיל, המחזקות את התרשמותי, כי לנאשם אין כל ידיעה אשר להיבטים הכספיים של האתר.

387. כתמיכה לטענת המאשימה, לפיה עצם הביצוע בצוותא של עבירות המקור הכלכליות ונטילת הסיכון להלבנת הון מקימות מודעות הפנתה המאשימה לע"פ 1102/22 ראדי נ' מדינת ישראל (להלן – "עניין ראדי") וטענה כי הנאשם בענייננו כשם שהנאשם בעניין ראדי, נטל סיכון קונקרטי ומודע לאפשרות התרחשותה של עבירת הלבנת הון. עוד טענה, כי קבלת הכסף על ידי אחר (אלי) היא "התוצאה היחידה והמתבקשת".

388. לשיטתי, לא רק שהרטוריקה בה נוקטת המאשימה מלמדת, כי מדובר, לכל היותר, בנטילת סיכון להתרחשות הטבעית וההגיונית של הדברים, דהיינו עצימת עיניים ולא מודעות ממשית, אלא שגם לא ניתן להקיש מעניין ראדי לענייננו.

389. בעניין ראדי, נדונה שאלת מודעותו של מי שהורשע בעבירת רצח, כמבצע בצוותא, במהלך ביצוע שוד בדירת הימורים. כאמור, מאחר ואני סבורה שלא ניתן ללמוד מאותו עניין לסוגיה שבפניי אפנה, לעובדות בעניין ראדי.

לפי העובדות, המערער ושניים נוספים קשרו קשר לביצוע עבירת שוד. לשם כך, נערכו בדירתו של המערער ויצאו ממנה כשהם מצוידים בכיסויים לפנים. המערער ואדם נוסף (להלן – "האחר") הצטיידו בסכינים גדולות והמערער אף הצטייד בגז מדמיע. בהגיעם לדירת ההימורים, המערער והאחר פרצו לדירה, בעוד האדם השלישי נותר להמתין להם ברכב. המערער ניגש למשתתף בשם נימר (להלן – "נימר") שישב קרוב לדלת והצמיד סכין לגרונו. האחר ניגש למשתתף בשם סאמר (להלן – "סאמר") ונעמד לצידו כשהוא אווזו בידו את הסכין. בשלב זה, המערער והאחר צעקו לעבר הנוכחים "לא לזוז" ודרשו לתת להם את הכסף. נימר ניסה להרחיק את הסכין מגרונו ובתגובה המערער ריסס לעברו גז מדמיע וחתך אותו חתך עמוק בכף ידו השמאלית באמצעות הסכין. סאמר נעמד על רגליו ואז האחר דקר אותו דקירה אחת בפלג גופו העליון. מיד לאחר מכן המערער והאחר נמלטו בריצה מהדירה. בשל פצע הדקירה שנגרם לסאמר, הוא הובהל לבית חולים ושם נקבע מותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בית המשפט העליון קבע, כי במסגרת ההכנות לשוד נמסרו למערער פרטים אודות מצב הדירה ומספר הנוכחים ואף הובהר לו כי מדובר באירוע מסוכן. עוד קבע, כי נאמר למערער כי "מי שנכנס לא יוצא". בנסיבות אלה נקבע, כי המערער "ידע לאן פניו מועדות. על רקע מורכבות הזירה והמסוכנות הכרוכה בביצוע שוד בדירה, המערער והאחר נטלו עמם סכינים וגז מדמיע ויצאו רעולי פנים לקראת ביצוע השוד, באופן המלמד על מודעות לאפשרות כי השוד עלול להסלים לאלימות עד כדי רצח ממש ... אף העובדה כי המערער והאחר נכנסו לדירה בסכינים שלופים ובאיומים מלמדת על נטילת סיכון קונקרטי ומודע לאפשרות התרחשותה של עבירת המתה. במהרה, בדירה התפתחה אלימות במסגרתה המערער התיז גז מדמיע לכיוון פניו של נימר ואף דקר אותו בידו, והאחר דקר את המנוח בגבו. אין אפוא עילה להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי כי המערער היה מודע בפועל לאפשרות התרחשות עבירת המתה במהלך ניסיון השוד בצוותא" (פסקה 28).

ובהמשך - " ... מבצע בצוותא אינו נדרש למלא לבדו את מלוא הרכיבים הדרושים להתגבשות העבירה. משכך, המבצע בצוותא יורשע בעבירת הרצח אף אם מעשה הקטילה בפועל נגרם על-ידי שותפו. זאת, כל עוד מתקיים אצל המבצע בצוותא היסוד הנפשי הדרוש לעבירת הרצח. בענייננו, היסוד העובדתי התקיים במעשיו של "האחר" אשר דקר את המנוח בגבו והביא למותו. כך גם התקיים היסוד הנפשי כאשר בנסיבות האירוע, ניכר כי המערער היה מודע לאפשרות גרימת המוות כאמור, וגילה אדישות לכך (...)" (פסקה 29).

390. מודעותו בפועל של המערער בעניין ראדי נלמדת מן העובדה שהוא נכנס ביחד עם האחר לדירה וזאת לאחר שהובהרו לו הסיכונים הכרוכים בכך ו"ידע לאן פניו מועדות", לרבות לאפשרות שיתרחש אירוע אלים. בנוסף, הוא נכנס לדירה עם האחר כשהם עם סכינים שלופות. מובן, כי מדובר בשניים אשר חברו יחד לבצע פשע, כאשר שניהם אווזים באמתחתם בסכינים גדולות ובמהלך הפשע שניהם דוקרים את הנוכחים במקום – המערער את נימר בידו והאחר את סאמר בגבו. אחריותו של המערער קמה לא רק מכוח מודעותו לסיכונים הכרוכים שכן אלה הובהרו לו, אלא מכוח מודעותו לאפשרות שייעשה שימוש בסכין (איתה נכנס לדירה) להריגת אדם במהלך ביצוע העבירה (ר' דברי השופטת שטרסברג-כהן בע"פ 5825/97 שלום נ' מדינת ישראל (2001), פסקה 26).

391. לשיטתי, אין דומה ביצוע בצוותא של עבירת מקור, תוך ציפייה, שבמצב הדברים הרגיל, הכספים המשולמים על ידי מנויי האתר, יתקבלו אצל מבצעי העבירה ב"צד השני" כתוצאה מפעולת הסליקה של כרטיסי האשראי - לכניסה לדירה בסכינים שלופות. הגם שעסקאות סליקה וקבלת תמורה בגין עסקה, הן ככלל בגדר פעולות צפויות, הן גם פעולות שעלולות להיכשל או להתבטל לפי בקשת הלקוח. בנוסף, התאריך שלהן עשוי להיות דחוי והן גם עשויות להיות מושפעות ממבצעי היכרות. כמו כן, ההכנסות בגין עשויות להיות גבוהות או נמוכות כתוצאה מהצלחת המיזם, מה שכמובן משפיע על ההיקפים. לכן, ניתן לומר, כי המצב אינו ידוע בהקשרן ושלל אירועים יכולים לשנות את הילוכם של הדברים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בעניין ראדי הוכחה מודעותו בפועל של המערער מכוח נוכחותו בדירה וכניסתו עם סכין שלופה לאירוע שהוגדר כ"מסוכן" ואף מכוח שימוש בסכין הן על ידו והן על ידי האחר.

בעניינו, המאשימה מבקשת לייחס לנאשם מודעות מעצם ביצוען של פעולות סליקה, שאחר ביצע שלא בנוכחותו של הנאשם, אלא לכאורה בעקבות פעולה משותפת שעשו יחד. לכן, לדעתי, העובדה שהקבלה של הכספים והסליקה היא צפויה (ואינה מתחייבת), מאפשרת לבסס על פיה, לכל היותר, מודעות ברמה של עצימת עיניים ולא מודעות בפועל לקבלת הכספים או לסליקתם ולבטח לא להיקפם.

לכן, הגם שניתן לומר כי הנאשם יכול היה להניח שכסף אמור להתקבל במסגרת פעולת סליקה - שכן זו תכלית העבירות המתבצעות - לא הוכח, כי ידע שכך הם הדברים. ידיעה שכזו מחייבת, לכל הפחות, הוכחה שהנאשם נחשף מתוקף תפקידו לחשבונות בנק ולהכנסות שמתקבלות בהם. לחילופין, נדרשה היה להוכיח, כי נחשף להיקפי הסליקה בחשבונות הבנק ו/או הוכחה כי ידע שהכספים התקבלו בפועל אצל אלי (או אחר).

392. זאת ועוד, גם בהפניית המאשימה לע"פ 8274/11 אדז'רסקי נ' מדינת ישראל (2013); להלן – "עניין אדז'רסקי" אין כדי לסייע לעניין הוכחת מודעות הנאשם בהקשרו של סעיף 4 לחוק. בעניין אדז'רסקי נידון עניינם של שני מערערים (רוזנבלט ואדז'רסקי) אשר הפעילו בישראל שלוש מרפאות בהן נמכרו כדורים מזויפים לטיפול באין אונות שהוצגו כמקוריים וכן מכירת כדורים אלה באמצעות אתרי אינטרנט לקונים שונים ברחבי העולם. יצוין, כי רוזנבלט הוגדר כיוזם, ההוגה והמבצע העיקרי של העבירות השונות, הן באופן אישי והן כאורגן של חברות שהוקמו. אדז'רסקי, רופא במקצועו, שימש המנהל הפעיל של חלק מהחברות, נרשם כבעליהן בחלק מחשבונות הבנק ואף העביר כספים מחברה לחברה עבור רוזנבלט.

ויובהר – אדז'רסקי היה רשום כבעלים של החברות שנפתחו לצורך ביצוע מכירות הכדורים המזויפים והיה רשום כבעלים של חשבונות הבנק ובעל זכות חתימה בהם ונקבע לגביו, כי הוא הבין את המשמעות הכלכלית והמשפטית של בעלות ישירה זו. בנוסף נקבע, כי הוא היה חתום על מסמכים ב"היקף אדיר" אשר שימשו לצרכים כלכליים הקשורים בתמורה שנתקבלה כתוצאה מהמכירה של הכדורים המזויפים וחתימתו גם שימשה לצורך העברות של כספים אלו. עוד נקבע על ידי בית המשפט העליון, כי מבין מאות המסמכים עליהם חתם, היו גם פנקסי שיקים, מסמכי בעלות בחברות, הודעות על העברת מניות, שינויים בהרכב הדירקטוריון בחברות ועוד. לכן נקבע כי "גם אם נקבל, כי השאיר את כל ההתנהלות סביב הכספים והחברות לרוזנבלט, הרי שמקריאת עדותו במשטרה ובבית המשפט המחוזי מצטיירת תמונה ברורה לפיה ידע היטב שהמסמכים עליהם חתם עוסקים בבעלויות על החברות, בהעברות כספים ביניהן, ובפעולות כלכליות נוספות. אדז'רסקי הבין היטב שמהו אינו כשורה (וזאת בלשון המעטה) ובחר, ולא בכדי, שלא לשאול שאלות, ועל השאלות שכבר כן שאל, להסתפק בתשובות מתחמקות ... אין מדובר, כפי שנטען, באדם ש"אינו יודע לשאול". מדבריו עולה שהבין היטב שפתיחת חברות נוספות והעברת כספים בהיקפים גדולים בין שלל החברות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

אינם מתיישבות עם התנהלות כלכלית כשרה ומקובלת. הוא גם ידע, כי השיקים עליהם חתם – בכמות ניכרת, משמשים להעברות כספים שונות" (עניין אדז'רסקי, פסקאות 38 – 41).

393. הנה, בעניין אדז'רסקי הוכחה מעורבותו הישירה והמשמעותית של אדז'רסקי בהיבטים הכלכליים. לא רק שמבחינה פורמלית הוא היה רשום כבעלים בחברות ובעל יפוי כוח בחשבונות הבנקים, הוא אף החזיק חשבון בנק על שמו, היה חשוף לכל הפעילות הכספית נוכח גישתו לחשבונות הבנקים ואף היה מעורב במישרין בביצוע העברות כספיות בהיקפים גדולים ובפעולות אשר נועדו להסוותן. בנוסף, כפי שנקבע, הוא "ידע היטב" שהמסמכים עליהם חתם עוסקים, בין היתר, בהעברות כספים ובפעולות כלכליות.

לא כך המצב בענייננו. בשונה לחלוטין מעניין אדז'רסקי, לא הוכח כאמור לעיל, כי לנאשם היתה גישה לחשבונות בנק וכי היה מעורב בביצוע פעולות כספיות. בנוסף, הוא לא היה רשום כבעל תפקיד בחברה כלשהי, לרבות לא בחברות הסליקה ומעורבותו בהיבטים הכספיים היתה שולית ומתוחמת ואין בה, כפי שהובהר לעיל, כדי ללמד על מודעות (בפועל) לרכוש האסור והיקפו.

394. בנקודה זו ראוי לציין גם את ת"פ 22-11-67198 מדינת ישראל נ' לאוניד גייכמן (להלן – "עניין גייכמן") ושברמכזו עמד אתר אינטרנט אשר פעל במתכונת דומה לזו של mytvil והעתיק והפיץ תכנים תמורת דמי מנוי. בעניין גייכמן, הורשע הנאשם, אשר הועסק על ידי בעלי האתר שם על יסוד הודאתו, בעבירות של הפרת זכות יוצרים ועבירות הלבנת הון. מעיון בגזר הדין עולה, כי הנאשם היה רשום בספרי החברה שאליה הוזרמו ההכנסות. בנוסף, פתח חשבון בנק בחוץ לארץ ונרשם כבעל הזכויות בו ואף פתח חשבון בחברה אשר סיפקה שירות העברת תשלומים באינטרנט ונרשם כבעל זכויות בו. בנוסף, מעבר לכך שהנאשם שם החזיק בחשבונות כספים המהווים רכוש אסור, הוא עצמו ביצע פעולות בכספים אלה במטרה להסתיר את מקורו של הרכוש ואת הבעלים בו.

395. ויודגש, בענייננו, לא הונחה תשתית ראייתית ולו מצומצמת בדבר מעורבותו בענייניו הכספיים של האתר ולכן אף לא תשתית לביסוס מודעותו (בפועל) לרכוש האסור והיקפו.

396. לפיכך, אני קובעת כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר את אחריותו של הנאשם (כמבצע בצוותא) לעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

(4) הרשעה בהלבנת הון מכוח סעיף 34א

397. לחילופין, עתרה המאשימה בסיכומיה להרשיע את הנאשם בעבירה של הלבנת הון לפי סעיף 4 באמצעות סעיף 34 לחוק העונשין הקובע כך - "עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות הענין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה – (1) ישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-12-13239-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

השונה או הנוספת בכוונה, ישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;..."

398. כבר עתה יאמר, כי אני סבורה שגם המסלול של סעיף 34א לחוק העונשין, המוצע על ידי המאשימה, אינו מתאים לענייננו.

399. ראשית, ככל שהיה בכוונת המאשימה לעתור להרשעת הנאשם על בסיס סעיף 34א לחוק העונשין, היה עליה לציין זאת באופן מפורש בכתב האישום, במסגרת הוראות החיקוק, וזאת בהתאם לסעיף 85(5) לחסד"פ. אולם, לא רק שהמאשימה לא ייחסה סעיף זה לנאשם בכתב האישום, אלא שבשום שלב לא עתרה, במהלך המשפט, להרשעתו של הנאשם בעבירה של הלבנת הון בהסתמך על סעיף זה ועל כן לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני הרשעה מכוח סעיף זה.

400. שנית, כפי שפורט לעיל, סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון דורש מהמאשימה להוכיח קיומו של יסוד נפשי של "ידיעה" ומחריג באופן מיוחד ובמפורש את דוקטרינת עצמת העיניים. בכך, ביטא המחוקק את הדרישה להוכיח, בהקשרו של סעיף זה, מודעות בפועל שמשמעותה הצבת רף גבוה יותר להוכחת היסוד הנפשי. לעומת זאת, סעיף 34א לחוק העונשין, מטיל אחריות נגררת על בסיס מבחן אובייקטיבי של צפיות בכוח, גם בהיעדר מודעות בפועל.

לכן, אני סבורה, כי עתירת המאשימה להרשעת הנאשם מכוח סעיף 34א לחוק העונשין אינה מתיישבת עם הוראת סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

זאת ועוד, בהינתן ההגדרה הרחבה של "פעולה ברוש" אין זה סביר, כי המאשימה תידרש להוכיח, בהתאם לסעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון מודעות בפועל לעניין "המבצע העיקרי" ובה בעת, נוכח פנייה לסעיף 34א לחוק העונשין, תוכל להסתפק (דווקא) בהקשרו של המבצע בצוותא, בהוכחת מודעות שאינה ברמה של ידיעה, וזאת בניגוד להוראת סעיף 4 לחוק.

ויצוין, כי בניגוד לסעיף 4 לעבירה של הלבנת הון (בו הוחרגה עצמת עיניים), בהקשרו של סעיף 301א לחוק העונשין נקבע הסדר ספציפי, המאפשר הרשעה ברצח מכוח ביצוע עבירה נוספת או שונה.

שלישית, בהתחשב בהיותו של חוק איסור הלבנת הון חוק מיוחד ומאוחר להוראת סעיף 34א לחוק העונשין, אני סבורה כי גם בשל כך, לא ניתן להחליף את הוכחת המודעות בפועל, הנדרשת לפי סעיף 4 לחוק, שהיא אף הוראה ייחודית, במודעות בכוח בה מסתפק סעיף 34א לחוק העונשין. (לעניין הסדר ספציפי (Lex Specialis) הגובר על הסדר כללי (Lex Generalis) אלא אם ההסדר הספציפי נשלל במפורש, ר' דנ"א 1595/06 עזבון המנוח אדוארד ארידור ז"ל נ' עיריית פתח תקווה (2013) פסקה 6 לפסק-דינה של כב' המשנה לנשיא (כתוארה אז) השופטת נאור).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

401. רביעית, אני סבורה שאין בסיס לטענת המאשימה כי "ידיעה" כהגדרתה בסעיף 4 לחוק חלה רק לעניין הרכוש האסור ולא לביצוע פעולה ברכוש האסור. שהרי, בסעיף 4 נקבע "לענין סעיף זה, "ידיעה" – למעט עצימת עיניים...". העובדה שהמחוקק החריג במפורש את תחולת "עצימת העיניים" והוסיף "לעניין סעיף זה" מדברת בעד עצמה.

ואמנם, המאשימה לא הביאה אסמכתאות לצורך תמיכה בעמדתה בעניין זה ואף לא לעניין הרשעה בעבירה לפי סעיף 4 לחוק מכוח סעיף 34 לחוק העונשין.

402. לסיכום, אני קובעת כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר את אחריותו של הנאשם לעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, ועל כן אני מורה על זיכוי מעבירה זו.

טו. הגנה מן הצדק – אכיפה בררנית

403. כאמור, הנאשם העלה לאורך כל המשפט טענות של הגנה מן הצדק ושל אכיפה בררנית, תוך טען שהתנהגות המאשימה בכל הקשור בהחלטתה לפתוח בחקירה ולהגיש כתב אישום היתה פגומה ושערורייתית. אכיפה בררנית הוגדרה כך - "אכיפה הפוגעת בשיוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא. דוגמא מובהקת לאכיפה בררנית היא, דרך כלל, החלטה לאכוף חוק כנגד פלוני, ולא לאכוף את החוק כנגד פלמוני, על בסיס שיקולים של דת, לאום או מין, או מתוך יחס של עוינות אישית או יריבות פוליטית נ' פלוני" (בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע (1999), פסקה 16).

404. עוד נקבע בפסיקה, כי לשם העלאת טענה בדבר "הגנה מן הצדק, הנשענת על טענה לאכיפה בררנית על הטוען "להראות, בראש ובראשונה כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון ביניהם רלוונטי לעניין, במובן זה שהוא מצדיק התייחסות דומה בשאלת הגשתו של כתב אישום. בשלב השני יהא על הטוען להראות כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול, בין אם בדמות שרירותיות, התחשבות בשיקולים שאינם מן העניין, או חלילה שקילת שיקולים שאינם ראויים. מטבע הדברים מדובר בשני שלבים השלובים זה בזה, ואשר רב המשותף להם. הנטל להוכיחם, שאיננו פשוט כלל וכלל, מוטל על הנאשם, באשר הפרקליטות, ככל רשות מינהלית, נהנית מהחזקה לפיה פעולותיה נעשות כדין" (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2008), פסקה 37).

405. בנוסף, והגם שנקבע, כי "במקרים מתאימים ניתן יהיה לבסס בגדרה של הדוקטרינה האמורה טענה לפגיעה בשוויון, גם בלא שתידרש בהכרח הוכחה בדבר שיקול זר, הפליה מכוונת וזדונית או חוסר תום לב מצד הרשות" (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ (2013) פסקה 23 לפסק-דינו של השופט פוגלמן; להלן – "עניין פרץ"), הנשיא גרוניס בפרשה זו הדגיש, כי קבלת טענה של אכיפה בררנית מחייבת התייחסות זהירה במיוחד מצד בית המשפט - "הטענה של אכיפה בררנית, המועלית על ידי נאשם בהליך פלילי, עשויה להוביל לביטולו של כתב האישום. המשמעות היא שנאשם לא יעמוד לדין, על אף שעל פי עמדתה של המאשימה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

קיים סיכוי סביר להרשעה וקיים אינטרס ציבורי בניהול הליך פלילי (שהרי הנחתנו היא שאם אין זה כך, לא היה מוגש כתב אישום). תוצאה כה מרחיקת לכת מחייבת התייחסות זהירה במיוחד מצד בית המשפט, כאשר מועלית בפניו טענה כאמור" (עניין פרץ, פסקה 3 לפסק-דינו של הנשיא גרוניס).

406. בהתאם, בית המשפט העליון הרחיב את עקרון ההגנה מן הצדק גם למקרים בהם האפליה היא פרי מעשה מחדל ורשלנות או טעות בשיקול הדעת, דהיינו מקרים של אפיה שלא מתוך כוונת זדון. וכך נקבע ברע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (2018), פסקה 99 לפסק-דינו של השופט מלצר כד - "מן המקובץ לעיל עולה כי הטענה להפליה פסולה בהעמדה לדין בעילה של הגנה מן הצדק, חולשת גם על מקרים בהם טוען הנידון כי נפל פגם בהעמדתו לדין, או בניהול ההליך הפלילי נגדו, ולו משום חדלונה של הרשות, בטעות שנפלה על-ידה בתום-לב, או בגין מחדלים מצידה (זאת לצד מקרים בהם פעלה הרשות בשרירות מכוונת, בחוסר תום-לב, ומתוך שיקולים זרים). ודוק, משמעות הדברים היא כי ניתן עקרונית, לראות במחדלי הרשות, או במעשיה הרשלניים משום 'פגם', אשר יש בו כדי לפתוח את שערי המבחן התלת-שלבי שנקבע בהלכת בורוביץ'. ברי כי אין בכך כדי ללמד שיש לייחס משקל ממשי לכל טענה באשר לטעות, או למחדל מצד רשויות האכיפה, אלא לליקוי מהותי שכזה. הנה כי כן לאחר שצלח הנאשם את המשוכה המקדמית להצביע ולהוכיח כי המעשה המינהלי עולה כדי 'פגם' כאמור – בית המשפט יידרש לבחינת הטענה להגנה מן הצדק לגופה – בקביעת עוצמתם של הפגמים, ופגיעתם בתחושת הצדק וההגיונות; בשלב שלאחר מכן יש לאזנם ביחד עם יתר השיקולים, הערכים והאינטרסים המצדיקים את ניהול ההליך הפלילי. בקשר לכך יש לשים אל לב, כפי שנקבע עוד בפרשת בורוביץ', כי יש להעניק משקל בשלב השני גם לעובדה כי הרשות פעלה בתום-לב, ללא מניע פסול, או כוונת זדון. מטבע הדברים, התוצאה תהא שרק מקרים נדירים וחריגים בהם נטענה טענה לאכיפה מפלה שאיננה תוצאה של כוונת זדון יקימו לנאשם הגנה מן הצדק".

407. טענת האכיפה הבררנית נטענה על ידי ההגנה בהקשרם של שלושה רבדים: ראשית, אכיפה בררנית בין האתר mytvil לבין אתרים אחרים, בין אם אתרים ששמותיהם עלו במהלך שמיעת הראיות כגון "סדרות", "גוזלן" ו"מורידים" (ר' ת/282) והן אתרים פיראטיים אחרים המשדרים תכנים ללא היתר ותוך הפרת זכויות יוצרים ומבטאים, לשיטת ההגנה, תופעה שכוחה שאינה נאכפת לאורך השנים; שנית, אכיפה בררנית כנגד הנאשם בהיותו מקרה יחיד שבו הוגש כתב אישום כנגד מי שאינו בעליו של אתר פיראטי. בהקשר זה גם נטען, כי מעורבות הנאשם מתמצית במתן שירותי תמיכה ללקוחות האתר, בדומה לרן כהן וחיים עמר, ובהעדר בסיס לטענת המאשימה כי הנאשם היה שותפו של אלי, הרי שהחלטה להגיש כנגדו כתב אישום, משמעותה אפליה גם בינו לבין האחרים; שלישית, אכיפה בררנית כנגד הנאשם ביחס למעורבים אחרים בפרשה אשר, לשיטת ההגנה, הוכח לגביהם כי ניהלו בעצמם אתר מפר כגון רן כהן, שי אוחיון, אדיר אוחיון, יהב גוזמן ומיכאל נווה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

408. טענה נוספת שהעלטה ההגנה והנכנסת תחת כנפיה של ההגנה מן הצדק, נוגעת לאופן קבלת ההחלטה לפתוח בחקירה. לעניין זה נטען, כי גורם כלשהו במשטרת ישראל החליט על הפסקת החקירה נגד "סדרות" והפניית המשאבים לחקירה בעניין mytvil. עוד נטען כי נפל פגם בתיעוד הליך קבלת ההחלטה לפתוח בחקירה.

(1) אכיפה ברונית בין האתר mytvil לבין אתרים אחרים

409. ב"כ הנאשם טען בהקשרו של רובד זה, כי על אף שהפגיעה הנגרמת מפעילותם של אתרים פיראטיים הפועלים בישראל ונהנים מפלח השוק של לקוחות יס והוט, גדולה מהפגיעה שנגרמה מפעילותו של האתר mytvil הפועל רק בחו"ל, הוחלט על זניחת החקירה כנגד "סדרות" ופתיחת "חקירה, ארוכה, יקרה, חובקת עולם" כנגד האתר (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 562, ש' 21) ותהה אודות כשירות המהלך אשר לשיטתו מלמד על התנהלות שערורייתית (ע' 565, ש' 1). עוד טען, כי החקירה בעניינו של האתר נעשתה בחוסר שקיפות ובמחשכים ומבלי שניתן להתחקות אחר המניעים שהובילו את המשטרה לפתוח בחקירה וזאת בשל העדר תיעוד. בנוסף עמד על כך, שבמועד תחילת החקירה לא היו ידועים ההיקפים של האתר ובכל זאת הוחלט על פתיחת החקירה מקום שתלונות אחרות שהוגשו למשטרה לא טופלו בשל העדר אכיפה. לצד זאת, ציין את העובדה שבת"פ 16714-04-22 מדינת ישראל נ' עופר זלצמן ואח' (להלן – "עניין זלצמן") הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום שבמרכזו אתר האינטרנט "liveil.tv" (להלן – "אתר liveil.tv"); פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 563, ש' 31) וטען כי העבירות בעניין זלצמן חמורות יותר וכי כתב האישום בעניין זלצמן הוגש בשנת 2022. לבסוף טען, כי עד ההגנה רן לוינסון העיד אודות הפרות של זכויות יוצרים בריש גלי באמצעות רכישת סטרימר ללא כל אכיפה מצד המדינה.

410. תחילה יאמר, כי כתב האישום בתיק זה, אשר הוגש בדצמבר 2018, בגין עבירות שבוצעו בין השנים 2008 – 2015, הוא, למיטב ידיעתי, כתב האישום הראשון שהוגש בהקשרו של אתר אינטרנט המשדר שידורים פיראטיים ובגין עבירות של הפרת זכויות יוצרים.

אולם, כפי שהובהר עוד במהלך שמיעת התיק, מאז החלו ההליכים בתיק זה, הוגשו על ידי פרקליטות המדינה שני כתבי אישום נוספים בגין אותן עבירות ובהקשרו של אתר פיראטי אחר: האחד, עניין זלצמן אשר הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז באפריל 2022 בהקשרו של האתר liveil.tv ובו יוחסו לנאשמים עבירות על חוק זכות יוצרים וכן עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ולפי פקודת מס הכנסה; השני, כתב האישום בת"פ 67198-11-22 מדינת ישראל נ' לאוניד גייכמן (להלן – "עניין גייכמן") שהוגש אף הוא לבית המשפט המחוזי מרכז בנובמבר 2022 בהקשרו של האתר liveil.tv ובו יוחסו לנאשם עבירות על חוק זכות יוצרים ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. הליך זה הסתיים בהסדר טיעון במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירה של פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין ובריבוי עבירות של עשיית עותקים מפריים לשם מסחר לפי 2(א)(1) לחוק זכות יוצרים (ר' גזר-דין מיום 18.11.24).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

411. מעבר לכך שכתב האישום בעניין **זלצמן** מייחס לנאשם שם עבירות לפי חוק זכות יוצרים ולפי חוק הלבנת הון ובהקשרו של אתר פירטי, מעיון בכתב האישום בעניין **זלצמן** וגזר הדין בעניין **גייכמן**, עולה כי העבירות שם בוצעו בנסיבות דומות מאוד לענייננו, בין היתר, מבחינת העתקת היצירות המוגנות לשם מסחר והפצתן באופן שיטתי תמורת תשלום של דמי מנוי, הפעלת דירות בהן הותקנו מערכות המחשבים וההיקפים הכספיים.

412. בנוסף, בעקבות החלטתי בבקשת ההגנה לפי סעיף 108 לחסד"פ, המאשימה הגישה לתיק ביום 26.2.25 רשימת תיקים שנפתחו בין 1.1.18 – 31.12.24 בגין חשד לביצוע עבירות של הפרת זכות יוצרים בהקשרם של אתרים פיראטיים: תיק 367353/2018 שנסגר על ידי פרקליטות מחוז מרכז בעילה של חוסר ראיות; שני תיקים המצויים בחקירה; תיק 81196/2023 שהועבר ביום 21.8.23 לפרקליטות המדינה לצורך בחינתו וטרם התקבלה החלטה בעניינו.

413. משמעות הדבר היא, כי ייתכן שהמקרה דנן הוא המקרה הראשון בו הוגש כתב אישום בגין חשד לביצוע עבירות של הפרת זכויות יוצרים בהקשרו של אתר פיראטי, אך אין הוא המקרה היחיד, שהרי לאחריו באו כתבי האישום בעניין **זלצמן** ו**גייכמן**. כמו כן, הנתונים שהוצגו בפני מלמדים בבירור, כי מאז הגשת כתב האישום בתיק זה אף נפתחו חקירות נוספות בגין חשד לביצוע אותן עבירות ובהקשרם של אתרים פיראטיים.

414. מכל מקום, אף אם כתב האישום דנן הוא ראשון מסוגו, אין בכך כדי להוות אכיפה בררנית פסולה, שכן הרשות רשאית לפעול כנגד אתרים פיראטיים, גם אם לא עשתה כן בעבר, ובלבד שהיא פועלת משיקולים ענייניים. וכך דברי השופט רובינשטיין בר"ש 4252/16 **יהושע אלגלי נ' נציבות שירות המדינה** (2016), פסקה כג - "משמחליטה הרשות לאכוף מה שלא אכפה שנים, אין בכך כמובן דופי, ותמיד יפול על פלוני כלשהו להיות ראשון לנאכפים. אין מנוס מכך במציאות, שהרי יש להתחיל אי פעם, אלא שכמובן ראשוניות זו צריכה להתבטא במתינות הענישה ובהעלאתה ההדרגתית".

415. בדומה גם כתב השופט פוגלמן בע"פ 6339/18 **ירון בלווא נ' מדינת ישראל** (2020) בפסקה 59 אשר לראשוניות שבהעמדה לדין כך – "הטענה שמבקשת להסתמך על מקרי עבר מסוימים שבהם לא הועמדו נאשמים לדין בעבירות מסוימות וזאת שלא כפועל יוצא של מדיניות תביעה מכוונת, ומהם ללמוד כי נמנעת מהתביעה, מניה וביה, אפשרות העמדה לדין באותן עבירות גם אם נמצא כי בנסיבות אותם מקרים קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות וקיים סיכוי סביר להרשעה – לא יכולה להתקבל".

416. מכל מקום, לא הוכח בפניי, כי מדיניות הרשות היתה שלא להגיש כתבי אישום כנגד אתרים פיראטיים. הוכח בפניי, כי אופן פעילותו של mytivil, לרבות קבלת הממירים במרמה והעתקת התכנים באמצעותם באופן שיטתי ורחב, כמו גם העובדה שנגבו דמי מנוי עבור צפייה בתכני האתר וכפועל יוצא מכך היקפי פעילותו וההכנסות שהתקבלו במסגרתו, הבדילו אותו מאתרים אחרים שפעלו בתקופה הרלוונטית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

417. לפיכך, אני סבורה, כי די באמור לעיל כדי לדחות את טענת ההגנה בדבר אכיפה בררנית בהקשרו של הרובד הראשון לוטענה. למרות זאת, אבחן את הטענה גם על רקע הראיות שהובאו בפניי.

418. כאמור, ציר הזמן בתיק זה מתחיל ביום 10.9.13 עם מכתבו של מוטי אמיתי מיום 10.9.13 שכותרתו "אתרי אינטרנט פיראטיים ישראלים – נקיטת הליכי חקירה ואכיפה פלילית" (ת/282), שתוכנו הובא קודם (לעיל פסקה 38).

419. בעדותו בבית המשפט התייחס מוטי אמיתי למסמך ת/282 ולאחר "סדרות" אותו אזכר במכתבו ואמר כי נכון לאותה תקופה, היה "מבין המובילים בפיראטיות" (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 509, ש' 16 – 17). עוד סיפר, שכנגד "סדרות", שפעל גם בארץ וגם בחו"ל, הוגשה תלונה בסמוך למועד כתיבת ת/282 וכי מדובר באתר שהמשיך לפעול חרף צווים שהוצאו לספקיות האינטרנט על מנת לחסום אותו (שם, ע' 510, ש' 13 – 14). עוד העיד כי חברת זיר"ה ניהלה למעשה חקירה עצמאית נגד "סדרות" (שם, ע' 511, ש' 23 – 31) וכי תוצאות החקירה הונחו בפני המשטרה (שם, ע' 512, ש' 4). בנוסף סיפר כי הגיש עשרות תלונות במשטרה כנגד אתרים פיראטיים בשנים שקדמו לכתיבת ת/282 (שם, ע' 510, ש' 31 – 32) אך ניכר מעדותו שידע למסור פרטים רק אודות אתר "סדרות" אשר לדבריו היקף פעילותו מבחינת תכנים ומנויים היה גדול באופן משמעותי מהאתרים האחרים אליהם הפנה בת/282 (שם, ע' 512, ש' 20 – 24). לבסוף, גם העיד, שבסמוך לתקופה בה נחקר אודות אתר mytvil גם נחקר אודות האתר livetv.il, קרי האתר שבהקשרו הוגשו כתבי האישום בעניין זלצמן ובעניין גייכמן (שם, ע' 514, ש' 1 – 2).

420. בהתאם, שמעתי גם מהעדה מיכל רפאלי כדורי מחברת יס, כי התופעה של אתרים פיראטיים המשדרים באמצעות האינטרנט וגניבת תכנים על ידם היתה מאוד נפוצה בשנת 2015 וגם כיום (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 488, ש' 12). משנשאלה אודות אתר "סדרות" אישרה שכל השנים פועלים להסירו, אך ללא הצלחה (שם, ע' 488, ש' 27) וכי הוא משדר גם בישראל (שם, ש' 31). כמו כן, אישרה את קיומם של האתרים "גוזלן" ו"מורידים" שאוזכרו במכתב ת/282 ואישרה קיומם של אתרים נוספים, הגם שלא ידעה למסור את שמם ולומר בכמה אתרים מדובר (פרוטוקול מיום 15.2.24, ע' 489, ש' 7 – 17). אציין שהעדה הסבירה, כי חברת יס ניסתה לפעול נגד האתרים הפיראטיים באמצעים טכניים ומשפטיים על דרך של הגשת תביעות, וכי בנוסף על עדותה בתיק זה, גם זומנה למסור עדות משטרה בעניין אתר "סדרות" (שם, ע' 489, ש' 22 ו – 29).

421. בדומה, גם זהבי מחברת צ'רלטון העיד, כי הוא יודע על קיומם של אתרים פיראטיים רבים, לרבות על קיומו של האתר דן, הגם שנחשף לתכניו רק במהלך החקירה במשטרה (פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 111, ש' 1 – 3). עם זאת הבהיר כי מדובר באתרים שקשה מאוד לזהותם ולאחרם ולכן הוא לא הגיש תלונה למשטרה בעניין זה (שם, ע' 102, ש' 17 – 23 וגם ע' 107, ש' 24), אך ייתכן שזיר"ה, המייצגת גם את צ'רלטון הגישה בשמה תלונה (שם, ע' 105, ש' 14 – 16).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בנוסף ציין, כי ידוע לו שיש לפחות עוד הליך פלילי אחד שעניינו באתרים פיראטיים שבו יש מעורבות של צ'רלטון (שם, ע' 105, ש' 23 וגם ע' 106, ש' 4 – 7). עם זאת, עת הוצגו לו, במהלך חקירתו הנגדית, אתרים שונים הבהיר כי הוא אינו מכיר אותם (פרוטוקול מיום 17.4.23, ע' 106, ש' 23 – 27).

422. עדה נוספת שאישרה את קיומם של אתרים פיראטיים היתה רודנוב מחברת RGE שאישרה כי ישנם בארץ אתרים פיראטיים אבל לא ידעה לומר אם הרבה (פרוטוקול מיום 22.1.24, ע' 468, ש' 2). משנשאלה אודות אתרים ספציפיים שפוגעים בזכויות היוצרים של ערוצי RGE ציינה את אתר "נבדל" שלדבריה "צץ" כלפעם תחת שם אחר ואת האתר הרוסי live4u שמשדר משחקים של ליגות (שם, ע' 469, ש' 5 – 8). בנוסף הדגישה לעניין האתר הרוסי כי משקיעים כסף רב כדי לסגור אותו ולחסום אותו (שם, ע' 469, ש' 10 – 14). משהוצגו לה על ידי ב"כ הנאשם, באמצעות הטלפון הנייד, אתרים אשר נטען לגביהם, כי הם משדרים את המשחקים הסבירה, כי האתרים והקישורים אינם עובדים וכי ככל שמדובר באתר שעובד – "הוא ייחסם היום" (שם, ע' 469, ש' 18 – 23). לצד זאת אישרה, כי האתרים שמאפשרים צפייה באינטרנט וגוררים פגיעה בחברת RGE פועלים "מאז ומעולם, מאז שיש אינטרנט ואמצעים טכנולוגיים" (ע' 469, ש' 30) וכי למעט התיק דנן לא זומנה להעיד במשטרה אודות אתרים אחרים (ע' 470, ש' 9 – 10).

423. כך, גם רן כהן העיד שבמהלך השנים 2007 – 2015 פעלו אתרים פיראטיים רבים באינטרנט, תוך שציין כי בכל תקופה היו שניים – שלושה אתרים מובילים (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 419, ש' 20 – 24) ולא שלל את האפשרות, כי ניתן היה לצפות בהם ללא תשלום (שם, ע' 420, ש' 19). כמו כן סיפר, כי לאורך השנים היו אתרים נוספים שהם העתק של אתר mytvil שחלקם היו חסומים בישראל (שם, בע' 420, ש' 9 – 10). בנוסף נחקר אודות שני אתרי אינטרנט שהוא עצמו הקים והפעיל אשר עניינם יידון בהמשך.

424. מלבד עדים אלה, גם מעדותם של חוקרי המשטרה עלה, שהיו בתקופה הרלוונטית אתרים פיראטיים נוספים. כך למשל, החוקר ניר גאון אישר כי ידע על קיומם של אתרים פיראטיים באינטרנט, אך לא ידע לומר מה נבדק באותה התקופה בהקשרם (שם, ע' 445, ש' 21 – 22). בנוסף אישר כי לא בוצעו פעולות בירור לגבי האתרים שהופעלו על ידי רן כהן משום שהחקירה התמקדה באתר mytvil (שם, ע' 447, ע' 1) והבהיר, כי מרכז החקירה היה האתר של אלי והאתרים של רן כהן או אחרים לא היו מוקד החקירה.

425. בדומה, גם רם יקיר אישר כי ב – 15 השנים האחרונות יש אתרים פיראטיים רבים שאפשר לצפות בהם בישראל והסביר, כי האפקט הכלכלי הוא שיקול משמעותי בהקשרה של ההחלטה לפתוח בחקירה וכי בהקשר זה נבחנים עניינים שנוגעים להיקף הסכומים שנצברים בעקבות העבירה, האפשרות שנעברה עבירה של הלבנת הון וכן הפגיעה הכלכלית בחברות כדוגמת יס והוט (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 536, ש' 10 – 13). כמו כן אישר, כי כל האתרים הפיראטיים הפועלים באינטרנט וגונבים זכויות יוצרים עוברים למעשה עבירת מקור לפי חוק הלבנת הון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

וכי על פי הנתונים השונים היה הגיוני לחקור את "סדרות" (שם, ע' 536, ש' 21 וגם 29). בנוסף מסר, כי ביום 22.9.14 בוצעה בדיקה בהקשרו של האתר liveil.tv (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 529, ש' 27 – 28).

426. כך, גם החוקר ביטאו העיד, שבמהלך עבודתו ביחידה לקניין רוחני נחשף לחקירות ובדיקות שנעשו לגבי אתרים שמשדרים טלוויזיה באמצעות האינטרנט (ע' 457, ש' 6) ואישר כי בתקופת החקירה נגד mytvil לא נבדקו אתרים אחרים הואיל והחקירה התמקדה באתר זה (פרוטוקול מיום 26.12.23, ע' 454, ש' 13 – 21 וגם בע' 455, ש' 6 – 9). בנוסף, העיד אודות מעורבותו בחקירה שהתנהלה בהקשרם של כתבי האישום בעניין **זלצמן** ובעניין **גייכמן** והסביר כי מדובר באתר שנתן שירות דומה לזה שסיפק אתר mytvil (שם, ע' 457, ש' 24 – 31).

427. בדומה, גם העד רוני מצליח אישר בחקירתו הנגדית, כי הנושא של שידורים פיראטיים העסיק את חברת יס וכי בעבר היה מעורב בעשרה עד עשרים מקרים שהתעורר בהקשרם חשד לשידור תכנים של חברת יס, תוך פגיעה בזכויות היוצרים. עם זאת הדגיש, כי לא תמיד מוכחת פיראטיות וכי עיסוקו מתמחה באיתור שידורים פיראטיים באמצעות כלים הנדסיים (פרוטוקול מיום 5.3.24, ע' 503, ש' 11) וכי הוא אינו מכיר את האתרים הפיראטיים שכן לאורך השנים בדק בסך הכל עשרה או עשרים אתרים (שם, שם, ע' 25).

428. מטעם ההגנה העיד לעניין זה מר ערן לוינסון, בעל חברת פוקס מז'ור שעוסקת בחקירות סייבר וראיות דיגיטליות. העד סיפר כי חיפוש פשוט בגוגל אותו ביצע ביולי 2023 העלה כי יש מספר אתרי אינטרנט שמספקים שירותי צפייה בתכנים של יס והוט באמצעות טכנולוגיות שונות: צפייה במחשב באתר אינטרנט, צפייה בטלפון באמצעות אפליקציה סלולרית וצפייה בטלוויזיה באמצעות סטרימר. עוד העיד כי רכש שני סטרימרים, המאפשרים צפייה בתכנים וזאת משני גורמים שונים אליהם הגיע מפרסום בפייסבוק ולאחר שיצר איתם קשר באמצעות אפליקציית הווטסאפ והסביר בעדותו כיצד פועלים הסטרימרים (פרוטוקול מיום 11.4.24, ע' 542 – 543). בנוסף הסביר בעדותו לגבי שלושה אתרים המאפשרים צפייה באינטרנט בתכנים של יס והוט (שם, ע' 544, ש' 2 – 18). בנוסף ציין העד, כי הוא אינו יודע מדוע המשטרה אינה מאתרת את הגורמים העומדים מאחורי מכירת הסטרימרים ומדוע אינה אוכפת את החוק כנגד מפעילי האתר אותו הציג במהלך עדותו (שם, ע' 543, ש' 28).

עם זאת, בחקירתו הנגדית אישר מר לוינסון, כי הוא אינו יודע מי ייצר את הסטרימרים ומהן האפליקציות המותקנות עליהן. כך, גם אישר כי אין לו שום מידע מבוסס אודות אי אכיפת החוק בהקשרם של האתרים והאפליקציות אליהם התייחס בעדותו ואף לא בהקשרם של מוכרי הסטרימרים. בנוסף לא ידע לומר אילו מהאתרים אליהם הפנה בעדותו הראשית הם אתרים ישראליים ואם הם פועלים מהארץ או מחו"ל ומי הגורם המתפעל אותם (פרוטוקול מיום 27.5.24, ע' 556, ש' 11 – 28). ולבסוף אישר, כי מעצם הצפייה בתוכן באתר אינטרנט כדוגמת youtube, אין לדעת אם מדובר בתוכן חוקי אם לאו (שם, ע' 557, ש' 1 – 8).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

429. הנה כי כן, מהראיות שהובאו בפניי עולה, כי לאורך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, פעלו, ככל הנראה, אתרים פיראטיים ישראלים שונים אשר עסקו, כל אחד בדרכו, בשידור תכנים באמצעות האינטרנט. ייתכן שחלקם אף סיפקו שירות הדומה לשירות שסיפק mytvil במובן של שידור תכנים של ערוצים שונים לרבות של יס והוט. אולם, לא רק שלא הונחו בפני שמותיהם של האתרים השונים, למעט אלה המופיעים בת/282 והאתרים שאליהם התייחסה העדה רודנוב בעדותה, אלא שאף אם הוגשו כנגד חלק מהאתרים תלונות, לא הונחה בפני תשתית בדבר מהותן של התלונות, וזאת למעט התלונה מושא ת/282, הנוקבת בשמותיהם של שלושה אתרים ספציפיים.

יתרה מכך, רבים מהעדים, לרבות מוטי אמיתי במכתבו ת/282, התייחסו לאתרים פיראטיים המשדרים בחינם. מעבר לכך, שבענייננו נגבה תשלום עבור צפייה בתכני האתר, דבר המהווה נסיבה מחמירה הן במישור הפלילי והן בהקשר של האינטרס הציבורי, העובדה שהתכנים הועתקו באמצעות תשתית שהוקמה והתבססה על קבלת עשרות ממירים במרמה מיס והוט, אפשרה להתחקות אחרי הנאשם ואלי.

לעומת זאת, כפי שעלה מעדותו של עד ההגנה לוינסון, עת מדובר באתרים המשדרים תכנים חינוכיים בשידור חי, קיים קושי לדעת אם מדובר בתוכן חוקי שאינו כרוך ביצירת עותק, אם לאו (פרוטוקול מיום 27.5.24, ע' 557, ש' 1 – 8). בנוסף, מאחר והבהיר העד לוינסון כי גם קיים קושי לאתר את הגורמים העומדים מאחורי תפעול האתרים ולדעת אם הם פועלים בישראל, הרי שגם לא הוכחה היתכנות לאכיפה כנגדם.

430. זאת ועוד, לא רק שעלה מהעדויות, כי התנהלה בענייני של האתר liveil.tv חקירה, אשר הסתיימה בהגשתם של כתבי האישום בעניין **זלצמן** ובעניין **גייכמן**, אלא שגם עולה מכתבי האישום האמורים שהוגשו לעיוני, כי mytvil וכמוהו גם האתר livetv.il העומד במרכזו של כתב האישום בעניין **זלצמן**, פעלו על דרך של העתקת תכנים לשם מסחר בהם והפיצו את התכנים תמורת תשלום של דמי מנוי, על כל המשמעויות הכלכליות והמשפטיות הנגזרות מכך כעולה מעדויותיהם של בעלי הזכויות. נסיבות אלה – העתקת ואגירת יצירות מוגנות, הפצתן ושידורן תמורת תשלום – לא הוזכרה כלל בהקשרם של אתרים אחרים, לרבות לא בהקשרו של "סדרות" ודומה כי יש בהן, כשלעצמן, כדי להצביע על אבחנה של ממש בין האתר דנן לבין אתרים אחרים.

431. כידוע, אין די בעצם הוכחת קיומם של אתרים פיראטיים אחרים כדי לבסס טענה של אכיפה בררנית. תנאי הכרחי להוכחת אכיפה בררנית הוא שמדובר באתרים שקיים ביניהם דמיון ושאינן שונות רלוונטיות בינם לבין mytvil, שהצדיקה הבחנה ביניהם. זאת – לא הוכח. עוד נדרש להוכיח, ככל שהוכח התנאי האמור, שכל שנעשתה הבחנה באכיפה הרי שזו נבעה משיקולים פסולים או שרירות. אף בעניין זה לא שמעתי טענה של ממש מלבד זו הנוגעת להעדר תיעוד בדבר ההחלטה לפתוח בחקירה אשר תידון להלן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

432. מלבד העדויות בדבר עצם קיומו של אתר "סדרות" כאתר שפעל שנים רבות בישראל, לא הובאו בפניי נתונים, ולו בסיסיים, אשר לאתר זה ו/או לאתרים שבהשוואה אליהם טענה ההגנה לאכיפה בררנית. למעשה, לא הובהר בהקשרו של אתר כזה או אחר, לרבות לא בהקשרו של "סדרות", אם הפצת ושידור התכנים היו כרוכים בהעתקם, כפי שנעשה בענייננו, ואם הצפייה באתרים היתה כרוכה בתשלום. כך, גם לא הובא בפניי מידע בדבר היקף פעילותם של אתרים אלה; משך פעילותם; מקום פעילותם; אופן ניהולם, תפעולם והחזקתם; היקף ההכנסות שהתקבלו/נצברו במהלך פעילותם, בין על דרך של גביית תשלום עבור צפייה ובין אם בדרך אחרת.

433. ההגנה לא זימנה עדים שיבהירו את הנתונים הנדרשים לבירור ושפורטו לעיל ואף לא זימנה עדים שיאירו אודות אתרים פיראטיים שונים ששמותיהם עלו במהלך שמיעת המשפט. לכן, התמונה העובדתית שהתקבלה היתה ראשונית וחסרה ביותר ואף לא אפשרה בירור של השאלה אם מדובר בהקשרם של אתרים אלה באכיפה סלקטיבית או באילוצים אובייקטיביים. לעניין זה גם אציין, כי ייתכן שזימונו של אלון גרוסמן היה מסייע, אך הוא לא זומן. לפיכך, לא רק שלא ניתן לקבוע, כי המדינה חרגה בהתנהלותה מן השורה, אלא שגם לא ניתן לקבוע, כי פעלה בשרירותיות מפלה.

434. טענה בדבר אכיפה בררנית מחייבת תשתית ראייתית מוצקה לפיה מדובר באתרים פיראטיים המגבשים קבוצה שווה לזו של האתר mytvil. תשתית ראייתית, ולו חלקית ובהקשרו של אתר אחר, לא הונחה בפניי. לכן, אני קובעת, כי לא עלה בידי הנאשם להציג תשתית ראייתית ראשונית המלמדת כי לכאורה בוצעה הבחנה בלתי ראויה בין מקרים דומים שנתונהם הרלוונטיים מלמדים על שייכותם לאותה קבוצה.

435. לפיכך, אני דוחה את טענת ההגנה לפיה רשויות האכיפה/המאשימה נקטו באפליה כנגד mytvil בהחלטה לפתוח בהקשרו בחקירה פלילית, כמו גם בהגשת כתב האישום בהשוואה לאתרים פיראטיים אחרים.

(2) אכיפה בררנית כנגד הנאשם בהיותו מקרה יחיד של הגשת כתב אישום כנגד מי שאינו מנהל/בעליו של אתר מפר

436. ב"כ הנאשם טען בהקשרו של רובד זה, כי הגשת כתב האישום כנגד הנאשם נופלת בגדרה של אכיפה בררנית, שכן מדובר במקרה יחיד בו הוגש כתב אישום כנגד מי שאינו מנהל/בעליו של האתר אלא עבד בתחום התמיכה טכנית בלבד. עוד נטען, כי כנגד אנשי התמיכה הנוספים – רן כהן וחיים עמר – לא הוגש כתב אישום וכי הוכח במהלך שמיעת התיק שיש עשרות אתרים פיראטיים הדורשים תחזוקה טכנית ולכן היה על המאשימה להראות שלאותם אתרים מאפיינים שונים מהמקרה דן (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 565, ש' 23 – 27).

437. לא אוכל לקבל את טענת ההגנה בהקשרו של רובד זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

ראשית, כתב האישום בעניין **גייכמן** שומט את הקרקע תחת טענה זו. מעיון בכתב האישום בעניין **גייכמן**, כמו גם בגזר הדין שניתן בעניינו, עולה כי הוא לא שימש בעליו של האתר ואף לא מנהל בו. למעשה, כעולה מגזר הדין מדובר במי שהועסק על ידי הבעלים של האתר - עופר זלצמן (הנאשם בעניין **זלצמן**) אשר הנחה אותו להפעיל מישראל את האתר. כחלק מעבודתו העתיק גייכמן עם אחרים ולשם מסחר יצירות מוגנות (סדרות וסרטים) ללא היתר בעלי הזכויות והעלה אותן לשרתים הרלוונטיים אשר באמצעותם הופצו היצירות במסגרת שירותי VOD. כעולה מגזר הדין, גייכמן גם תחזק את מערכות המחשבים והשרתים של האתר באמצעות ציוד שסיפק זלצמן ויצר והפעיל את ממשק הניהול שאפשר בקרה על היקף פעילות האתר, מספר המנויים וההכנסות. עוד עולה כי גייכמן הקים מערכות מחשבים במספר דירות והפעיל אותן. כמו כן, גייכמן ביצע בהנחיית זלצמן תשלומים בגין החזקת הדירות, מערכות המחשב ושירותי האינטרנט במזומן ומחשבוניות בנק בחו"ל.

שנית כפי שציינתי לעיל, אין די בכך שהוכחה עובדת קיומם של אתרים פיראטיים אחרים אשר מטבע הדברים דרשו תחזוקה טכנית ואף העסיקו אנשים טכניים שעבדו בתחום זה.

שלישית ובכך העיקר - כפי שקבעתי לעיל, הנאשם היה שותף מלא בניהולו ותפעולו של האתר ומעורבותו נלמדת בבירור מכל התנהלותו: הזמנת הציוד הנדרש לצורך הקמת ותחזוקת התשתית הטכנית; קבלת הממירים במרמה; הפעלת ותחזוקת הדירה בנתניה והדירה בקרית מוצקין, כמו גם תחזוקת התשתית והמערכת בשירות השידור; עבודה בשירות הלקוחות; איתור תכנים להעמסה והעלאת תכנים לצורך הפצתם. מעמדו, רחוק מלהיות כמעמדם של חיים עמר ורן כהן אשר מעורבותם התמצתה, כעולה מחומר הראיות, במתן תמיכה בשירות הלקוחות והעלאת תכנים ל-VOD במסגרת עבודתם בשירות הלקוחות. למעשה, דבר בחומר הראיות לא הראה מעורבות של מי מהם בדירות השידור ובתחזוקת התשתית של מערכות המחשבים בדירות אלה ואף לא קשר אותם לעבירות המרמה בכל הנוגע לממירים.

438. על כן, אני דוחה את טענת ההגנה בדבר אפליה כנגד הנאשם גם בהקשרו של רובד זה.

(3) אכיפה בררנית כנגד הנאשם ביחס למעורבים אחרים בפרשה אשר הוכח לגביהם כי הפעילו אתר מפר

439. ב"כ הנאשם טען בהקשרו של רובד זה, כי המאשימה נקטה באכיפה בררנית כנגד הנאשם ביחס למעורבים אחרים בפרשה זו כגון רן כהן, שי אוחיון, אדיר אוחיון, יהב גוזמן ומיכאל נווה, שלטענת ההגנה, הוכח לגביהם שהפעילו אתר מפר. לעניין זה נטען, כי מעבר לכך שבעלותו של רן כהן היו אתרים אחרים, היה לו חלק דומיננטי יותר באתר מאשר של הנאשם ואף טען כי "יש חשד כבד שהוא היה הבעלים" (ע' 568, ש' 10) שכן הוא השתייך, כך טענת ההגנה, למעגל הקרוב לאלי והיה בקשר יומיומי איתו. עוד טען, כי המשטרה נמנעה מלחקור אותו וכי לנאשם אין "שמץ מהיכולות של רן כהן" (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 568, ש' 12) לבסוף גם טען, כי רן כהן היה הבעלים של שני אתרים זהים ואף בעל חלק מהותי ומכריע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בהקמתם וכי גם גורמים נוספים כגון שי אוחיון, אדיר אוחיון, יהב גוזמן ומיכאל נווה היו בעלי אתרים ששמותיהם עלו במהלך שמיעת הראיות.

440. אשר לאתרים הנוספים של רן כהן: רן כהן העיד בחקירתו הראשית, כי עבודתו באתר mytvil הסתיימה לאחר שהקים ביחד עם שי אוחיון, קרוב משפחה של אלי (להלן – "שי אוחיון") ומיכאל נווה שעבד עם שי אוחיון, אתר דומה בשם "קפה אביב" (להלן – "קפה אביב") אשר עבד מספר ימים ולצורך הפעלתו הובאו לדירה של שי אוחיון ממירים (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 340, ש' 14 – 22). לדבריו, כשאלי גילה על כך הוא והנאשם הגיעו לביתו עם עוד שני חברים שלהם - מוחמד ומחמוד סלאמה - וקיימו איתו פגישה שהאזירה בה היתה שלילית ומאיימת (אשר לחשש של רן כהן ממחמוד סלאמה ר' תגובתו לאחר עימות איתו – מזכר של יהודה אהרוני נ/2). עוד סיפר כי בעקבות האמור, עבודתו אצל אלי הסתיימה ו"קפה אביב" נסגר בסיכום בין אלי לשי אוחיון (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 343, ש' 23 - 24). וכך רן כהן תיאר בחשש, את הדברים שהתרחשו לאחר שאלי הגיע אליו הביתה – "עליתי לאוטו שלו והגענו למקום שהוא מבודד שיצאנו לדבר וסיפר לי על העניין הזה והבין שזה אני וסיפר שהוא יודע זה על שי וזהו ואותה נקודה הפסקתי לעבוד אצלו" (שם, ע' 341, ש' 21 – 23). עוד סיפר כי לצורך גיוס לקוחות ל"קפה אביב" נשלחו מיילים ללקוחות של האתר mytvil וכך אלי עלה על זה (שם, ע' 343, ש' 15 וגם ש' 19 – 21).

441. בחקירתו הנגדית אמר בהקשרו של "קפה אביב" כי הוא הוקם ביוזמת שי אוחיון (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 355, ש' 22 וגם בע' 376, ש' 16) וכי שי הביא את מרבית הממירים, אך עשרה ממירים גם הובאו על ידו (שם, ע' 360, ש' 15). בנוסף ציין בתרשים שערך במהלך עדותו את שמות המעורבים (נ/5). עם זאת, שלל את האפשרות שמדובר בממירים שהושגו באמצעות שמות בדויים והסביר כי הם מוקמו בדירה של שי אוחיון (שם, ע' 358, ש' 4 – 17) והדגיש שהקמת "קפה אביב" ארכה כחצי שנה בעלות של 150 אלף ₪ (שם, ע' 361, ש' 25 – 26 וגם ר' בפרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 381, ש' 30) וכי הוא אחראי על הצד הטכני מול חברה שפעלה בתאילנד (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 380, ש' 26 וע' 381, ש' 32). רן כהן אישר בעדותו, שהעתיק למעשה את המודל של האתר של אלי (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 359, ש' 6 וגם ש' 18 – 20; ר' גם פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 381, ש' 32 וגם שם, ע' 386, ש' 8) וסיפר שהם לא הספיקו לקבל כספים, אך הכוונה היתה שהמנויים ישלמו באמצעות paypal (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 361, ש' 7 וש' 14 וגם פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 389, ש' 1 – 11). עוד הסביר, כי הידע היה ברשותו משום שהיה דן על הדברים האלה עם אלי ועוזר לו ביומיום (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 382, ש' 21) וכי יצר תשתית שתאפשר ל"קפה אביב" לגדול ולתת שירות לאלפי לקוחות (שם, ע' 387, ש' 2 – 3). עם זאת, לא עסק במנגנון הכספי משום של"קפה אביב" עוד לא היו הכנסות (שם, ע' 388, ש' 10).

442. ב"כ הנאשם עשה כל לאל ידו, כדי לערער את דבריו של רן כהן אשר לתקופת הזמן בה פעל "קפה אביב" וזאת, בין היתר, באמצעות פנייה לאתר Domain arcade, אך ללא הצלחה. רן כהן הסביר כי האתר Domain arcade לא יכול לתת מענה לשאלה כמה זמן "קפה אביב" היה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

פעיל שכן אין בעובדה שהדומיין פעל מתחילת 2012 ועד אמצע 2013 כדי ללמד ש"קפה אביב" כאתר היה פעיל. לעניין זה הסביר, שהדומיין נרכש בתחילת 2012 לשנה, אך מאחר ואיש לא שילם עבורו, דהיינו עבור שרת שמאחסן אותו – הדומיין לא חודש (פרוטוקול מיום 19.9.23, ע' 363 – 369, ע' 372, ש' 30). בנוסף, חרף ניסיונות חוזרים ונשנים של ב"כ הנאשם שרן כהן יאשר כי "קפה אביב" פעל 8 – 9 חודשים, רן כהן שלל בתקיפות אפשרות שכזו (שם, ע' 370, ש' 28 – 30 וגם ע' 371, ש' 2 ושי' 8) והסביר כי המייל שנשלח ללקוחות פוטנציאליים לצורך יידועם אודות הקמת "קפה אביב", נשלח בטעות גם לאלי ובוזה הכל הסתיים (שם, ע' 371, ש' 27 – 28). בנוסף עלה מעדותו של רן כהן, כי חשבון ה- paypal היה מחובר לחשבון בנק בתאילנד, אך למרות מאמצים ניכרים מצד ב"כ הנאשם לחשוף פרטים אודות החשבון, העד טען כי אינו זוכר את השם שנרשם ב- paypal ובה בעת אישר כי ייתכן שזכר לפני שמונה שנים ועת נחקר. דא-עקא, במסגרת חקירותיו במשטרה, רן כהן לא נשאל כהן אודות השם שהופיע בחשבון והעניין נותר ללא מענה (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 392, ש' 4 – 19).

443. יצוין, כי רן כהן התבקש על ידי החוקרים "לחשוב" על אינדיקציות אשר למשך פעילות האתרים שלו, אך בפועל, בין אם בדק עניין זה ובין אם לאו, הוא לא שב ונשאל אודות העניין על ידי החוקרים. מחד גיסא, לא נותר בי ספק ש"קפה אביב" פעל במשך זמן קצר מאוד ובהיקפים מצומצמים ביותר. מאידך גיסא, עת נשאל רן כהן בחקירתו הנגדית אם הוא יכול לבדוק נתונים אודות חשבון הבנק שנפתח עבור הפעילות של "קפה אביב" בתאילנד השיב בחיוב. עם זאת, ב"כ הנאשם לא הגיש כל בקשה בעניין זה והמידע, שלשיטת ההגנה, יכול היה לסייע לנאשם, לא התבקש וממילא לא הונח בפניו. דומני, כי לו אכן היה במידע כדי להטיב עם הנאשם, היתה ההגנה פועלת להשגתו. בנוסף יצוין, כי ההגנה נמנעה מלזמן לעדות את שי אוחיון, הגם שייתכן כי היה באפשרותו להאיר על פעילותו של "קפה אביב".

444. אשר לאתר Israelhd - רן כהן סיפר בחקירתו הראשית, כי בסוף 2013 או תחילת 2014 הקים ביחד עם אדיר אוחיון ויהב גוזמן את האתר Israelhd.tv וכי לאתר זה היה דומיין נוסף – bestil.tv (להלן – "Israelhd"). לדבריו, Israelhd נבנה במשך 8 חודשים לערך והחל לפעול סביב אפריל 2014 אבל אז החלו "לתקוף" את האתר באמצעים טכנולוגיים והפעילות הופסקה לאחר מספר ימים. אציין, כי רן כהן לא יכול היה לומר בוודאות כי "תקיפת" האתר נעשתה על ידי אלי ועדותו בעניין זה נסמכה על הנחות בלבד (ע' 348 – 349), אך כאשר נשאל בחקירתו הנגדית אם מדובר בחשד בלבד השיב - "לא. ישבתי לידו כשהוא עוד לא ידע שזה שלי. ראיתי אותו מפציץ את האתר" והסביר כי "להפציץ" הכוונה "להתקפות, אם רוצים להפיל אתר עושים בקשות פיקטיביות על השרתים שלהם ואז זה נופל" (ע' 395, ש' 14 – 19). עוד סיפר כי עלות הקמת Israelhd היתה 150 – 200 אלף ₪ (ע' 350, ש' 7) והיו לו לקוחות בודדים (ע' 350, ש' 31).

445. בחקירתו הנגדית ציין, כי Israelhd הוקם ביחד עם אדיר אוחיון משום שהופעל עליו לחץ כלכלי מצד האחרון (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 394, ש' 3) וכי הקמתו נעשתה באמצעות מתכנת מסין (שם, ע' 401, ש' 1 – 5). עוד מסר, כי לצורך הקמת האתר, נפתח חשבון בנק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בבריטיש וירג'ין איילנד בהתאם להצעת עורך-הדין (שם, ע' 408, ש' 25 – 33) ובהתאם לפרטים שרן כהן מסר לאדיר אוחיון ושהיו ידועים לו מעבודתו עם אלי (שם, ע' 412, ש' 13).

אציין, כי מאחר וסוגיית אי-חקירתו של אדיר אוחיון עלתה מספר פעמים בחקירותיה הנגדיות של ההגנה, ראוי לומר, כי מחומר הראיות עלה שנעשו לא מעט ניסיונות לזמנו לחקירה, אך הוא סירב ו/או לא התייצב (ר' עדות החוקרים שלומי לדר ויהודה אהרוני, פרוטוקול מיום 14.3.23 וגם ת/92).

446. מעדותו של רן כהן עלה, אם כן, כי הוא הקים שני אתרים: קפה אביב ו - Israelhd, שהיו העתק של האתר mytvil, דהיינו אתרים שהיו מיועדים לשדרתכנים של הוט ויס למנויים מחוץ לישראל. לעניין זה אציין, כי מהחקירה הנגדית עלה, כי הם היו אמורים להיות איכותיים יותר וכי Israelhd נועד לשדר 20 – 30 ערוצים בעוד שהאתר mytvil שידר באותה תקופה 18 – 24 ערוצים בלבד (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 414, ש' 8 – 12). עוד עלה מעדותו, כי הוא והאחרים פנו במיילים ללקוחות של mytvil כדי להציע להם אתר יותר טוב, מגוון וזול יותר (פרוטוקול מיום 6.12.23, ע' 415, ש' 24 – 26 וגם 32 - 33).

447. התרשמתי מעדותו של רן כהן, כי מטרתו היתה להפעיל אתר אשר יניב הכנסות בשיטה דומה ובאותם האמצעים כפי שנעשה באתר mytvil, אך בה בעת השתכנעתי, כי המטרה לא הושגה. קפה אביב ו - Israelhd אמנם תוכנתו והוקמו, אך בפועל עבדו תקופה קצרה מאוד. הגם שמשך זמן הפעלתם, היקף פעילותם והאופרציה שעמדה מאחוריהם לא הובהרה עד תום, התרשמתי, כי הפער בינם לבין האתר mytvil רב ביותר וכי הם לא היו מצויים כלל ב"אותה השורה", לבטח לא מבחינת תקופת הפעילות, היקפי הפעילות וכמות ההכנסות. כך, גם קיים שוני משמעותי בנוגע לפעילות המרמה הנוגעת לממירים. בנוסף, לא הובהר לי דבר אשר לתשתית הטכנית שהוקמה ואף לא אם מדובר בתכנים שהועתקו כפי שנעשה ב - mytvil. ויצוין, כי למרות טענת ההגנה, כי אתרים אלה פעלו במתכונת דומה לזו של mytvil, ב"כ הנאשם לא בדק עם בעלי הזכויות שהעידו בפניי, אם מדובר באתרים המוכרים להם ואם הפרו את זכויותיהם.

לפיכך, לא ניתן לומר כי מדובר באתרים המשתייכים לאותה קבוצת "שוויים" של mytvil ועל כן, אני דוחה את טענת ההגנה בדבר אכיפה בררנית גם בהקשרו של רובד זה.

(4) טענת ההגנה בדבר אי חוקיות ההחלטה לפתוח בחקירה נגד mytvil

448. ההגנה טענה בסיכומיה כי ההחלטה לפתוח בחקירה נגד mytvil נגועה באי-חוקיות ונעשתה תוך פגיעה בטוהר המידות. לעניין זה טענה, כי הגם שעובר להחלטה לפתוח בחקירה כנגד mytvil, החלה בדיקתו של "סדרות", הוחלט על ידי גורם שזהותו נותרה בעלטה לזנוח את החקירה כנגד "סדרות" ולפתוח בחדירה כנגד האתר (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 562, ש' 21). עוד טען ב"כ הנאשם, כי מהלך זה המלמד על התנהלות שערורייתית (שם, ע' 565, ש' 1) גם נעשה בחוסר שקיפות ובמחשכים ומבלי שניתן להתחקות אחר המניעים שהובילו את המשטרה לפתוח בחקירה וזאת בשל העדר תיעוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

449. מחד גיסא, מוטי אמיתי אישר בעדותו, כי נאספו על ידי זיר"ה חומרים רבים בהקשרו של "סדרות" אשר נמסרו למשטרה (לעיל פסקה 419). כך, גם מעדותו של רם יקיר עולה, כי עובר לחקירה דנו, נמסרו לו חומרים אודות "סדרות" ואף בוצעו פעולות מסוימות בהקשרו. כך, גם עולה מעדותו, כי החקירה בעניין "סדרות" נזנחה לטובת הפניית המשאבים לחקירה בתיק זה מבלי שהחלטה זו תועדה, הגם שהיה ראוי שעניין זה יזכה לתיעוד (פרוטוקול מיום 14.3.24, ע' 535 ש' 22) (ר' עדות רם יקיר בעניין זה, לעיל פסקאות 39 ו- 40).

450. מאידך גיסא, התשתית הראייתית אשר הונחה בפניי אשר לאופן בו החלה החקירה (ר' הודעת מוטי אמיתי ת/283) מלמדת כי גם בהקשרו של אתר mytvil הועבר מידע שנאסף עובר לחקירה ושלמד על שימוש בממירים, דבר שהניח קצה חוט שהוביל, בתחילה לארד סגל.

לכן, אני סבורה כי לא ניתן לומר, כטענת ההגנה, כי "קצין משטרה בכיר וסודי" ביקש "ליירט" את mytvil ללא כל בסיס והסבר (פרוטוקול מיום 31.10.24, ע' 563, ש' 1 – 4).

451. עם זאת, אני מוצאת, כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שלא נמצא בתיק החקירה כל תיעוד להחלטה לפתוח בחקירה. זאת, על אף שהובהר, כי אין מדובר בתלונה "רגילה" אלא בפניה למי מהגורמים הבכירים ביחידה הכלכלית, דהיינו מפקד היאלי"כ תנ"צ יועז פנקס או ראש זרוע חקירות, נצ"מ אלון גרוסמן.

452. מובן, כי טוב היה אם ההחלטה לפתוח בחקירה בהקשרו של mytvil היתה מתועדת, שכן העדר התיעוד הוביל לחשדנות מצד ההגנה נוכח האפשרות שמאן-דהוא החליט לזנוח חקירה אחת לטובת חקירה אחרת וזאת, לכאורה, ללא נימוק או הסבר. אולם, משהובהר, כי ההחלטה התקבלה, ככל הנראה, על ידי אלון גרוסמן היה באפשרות ההגנה לזמנו ובדרך זו לקבל מענה לטענותיה אשר לשינוי כיוון החקירה אל עבר mytvil. דא-עקא, ההגנה נמנעה מלזמנו כעד מטעמה ולכן קמה חזקה לפיה אילו הובא העד, היה הדבר מחזק דווקא את תזת המאשימה (ע"פ 486/16 שירזי נ' מדינת ישראל, 2018) פסקה 54 לפסק-דינו של השופט קרא).

ויודגש - מדובר בעד אשר עדותו עשויה היתה להיות רלוונטית, הן למאשימה והן להגנה, בכל הקשור בהחלטה לפתוח בחקירה נגד mytvil. אולם, בהינתן שנטל הבאת הראיה בעניין הטענה בדבר אי חוקיות ההחלטה לפתוח בחקירה מוטל על כתפי ההגנה, אזי הימנעותה מהבאתו נזקפת לחובתה (ואקי, כרך א, ע' 405).

453. יתרה מזאת, כידוע, לרשות עומדת חזקת התקינות המינהלית וכי היא מוגבלת במשאביה האנושיים והחומריים ונתונה לה הפררוגטיבה לעצור חקירה פלונית ולפתוח בחקירה אחרת, מקום בו סבורים הגורמים הממונים, שהאינטרס הציבורי מצדיק זאת. כך, גם רשאת הרשות לתעדף את פעילותה, שכן אכיפה מלאה אינה מעשית ואינה אפשרית (עניין פרץ, פסקה 29 לפסק-דינו של השופט פוגלמן).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

454. לכן, משלא עלה בידי ההגנה להוכיח, כי ההחלטה לפתוח בחקירה התקבלה בשל שיקולים זרים או כי נפל פגם בהחלטה זו, כמו גם בהחלטה להגיש כתב אישום, טענת ההגנה אשר לאי חוקיות ההחלטה לפתוח בחקירה כנגד mytvil.

טו. סוף דבר

455. לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ומרשיעה את הנאשם בעבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; הכנת עותק מפר של יצירה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 62(א)(1) לחוק זכות יוצרים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; עיסוק בהפצת עותקים של יצירה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 62(ב)(1) לחוק זכות יוצרים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ו, 13 אפריל 2026, במעמד הצדדים

מירי הרט-רייך, שופטת

